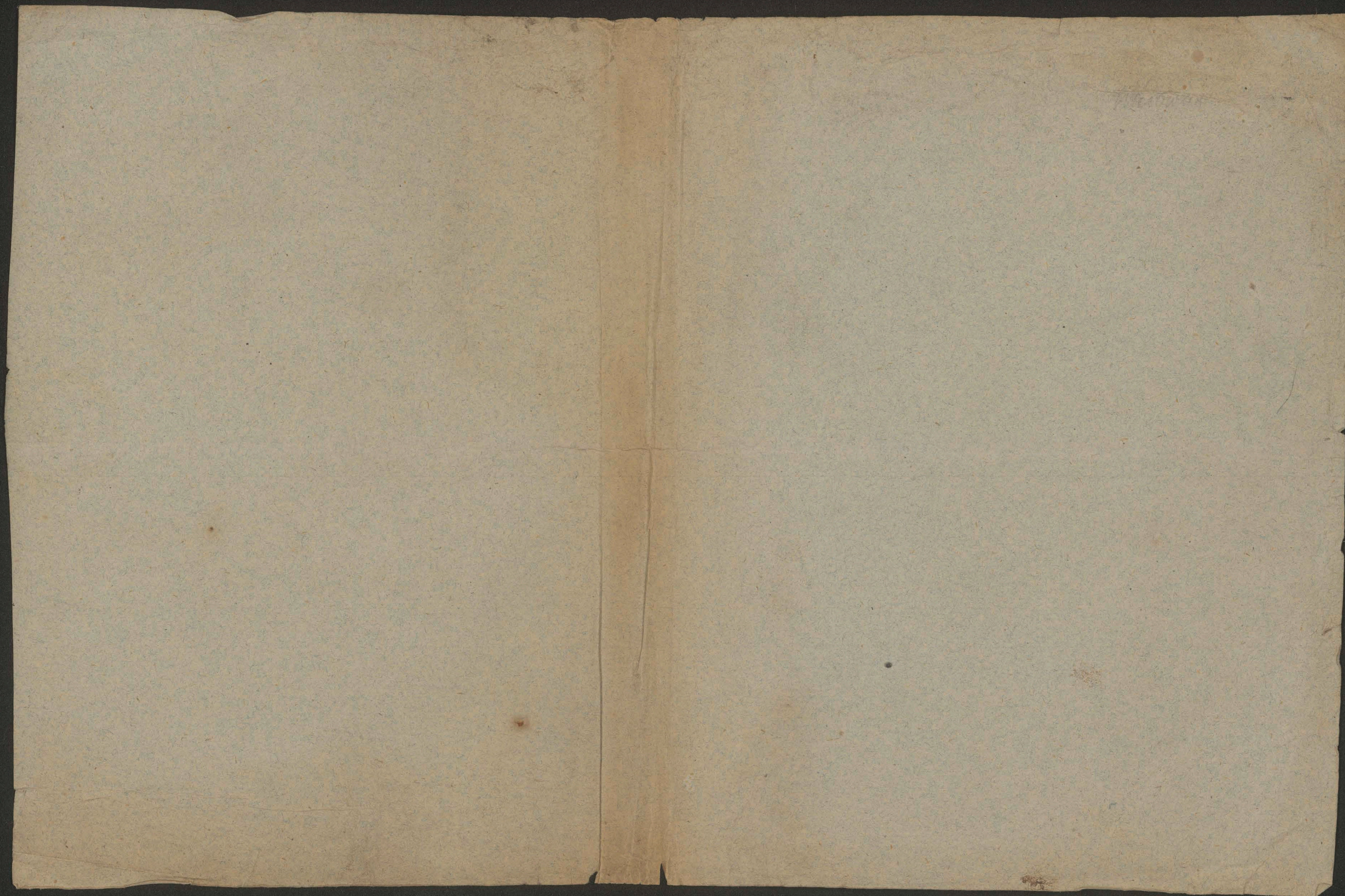
F. 11. 203.

Podano dn. 7 Listopada 823 r.

Nro 1157

od Lwów

1

‡ Aland. Joh. S. Jes. De miraculis in aede S. Michaelis Archangeli prope Nieświsium in Litvania patratis Vilnae 1630. 8º Opusculum polonicum rabitatis immersae (Załuski Conspectus p. 56.)

Alandus Jan jezuita rodem ze Lwowa będąc księdzem świeckim wstąpił do zakonu 1590. żył jeszcze 1642 mając przeszło 80 lat. Wydał podług Allegambego:
1) Miracula S. Michaelis Archangeli patrata in aede prope Neovisium. po polsku: ‡
2) Vita Nicolai Radivilii ducis Olyka et Nesvisii palatini Vilnensis. F na polskie
3) Przetożył z łacińskiego (Opuscula aliqua pia S. Augustini

~~Czy nie „Idea principis Christiani in Nicol. Christop. Radivilio palat. viln. collegii Nesvisiensis fundatore vel Compendium vitae ejus Anno 1660 scriptum. MSS" który Załuski Conspectus p. 32 cytuje.) Jabłonowski ustęp to podr.~~

Aland ~~Catalogus Soc. Jes. Acta Off. Consist. T. XII p. 184~~ **Jan** syn Stanisława w. 1578 przybył na Uniwersytet Krak., gdzie r. ~~1580~~ 1582 został bakałarzem, r. 1585 został doktorem filozofii

Templum S. Michaelis et Hierarchiae Angelicae (Kolonice) Zabł. Mus.

Pamiątka J. O. Mikołajowi Christ. Radziwiłłowi czyniona przy rocznych exekwiach w Nieświeżu. Wilno dr. L. Mamonicz 1617 4º (w dziełowe (Ossol. Univ. Lwów.)

Antonowicz Michał, ormianin urodzony we Lwowie około 1720, wykształciwszy się u Teatynów w Warszawie, pełnił obowiązki domowego nauczyciela przy młodych synach hrab. Bielińskiego wojewody chełmińskiego. Marszałek w. Kor. Bieliński dopomógł mu iż otrzymał bogate probostwo. Na wezwanie Załuskiego bibliotekarza wydawał łacińskich klasyków w oryginale z stojącym obok przekładem polskim, mianowicie Persiusa. (?) (Janocki Lexikon I s.)
Umarł w Warszawie około 1758 zarażony powietrzem. Franciszek Aloizy Muratowicz: Próżnowanie nieprożnujące. Warszawa 1759 str. 6, napisał mu nagrobek.

~~Antoni od Ducha S. Trynitarz~~
~~Źródło dla wszystkich spragnionych obfite Najśw. Marya P. Lwów 1746.~~

Abrek Andreas

+ Clavis honorum virtus et labor, quibus ... in ecclesia collegiata Zamoscensi Scholasticae muneris dignitas A. 1644 Aug. 6 Andreae Klopocki S. Th. et U. J. Doct. patuit reserata. Zamoscii typ. Acad. exc. Laurentius Radecius 1644. 4to

moje notatki z dzieło akad. zamojsk.

Abrek Była w ulica Abrkowska we Lwowie Abreków zwano także Habrekami mieli herb ⚴ (gentilitium stemma)

† Juszyński twierdzi że jest jego Oda pod tyt.: Euphrosine do Jana Zamojskiego drukowana po polsku cytuje Juszyński I. i pierwsze dwa wiersze tej ody

Andrzej Abrek Dr. med. i rajca lwowski + 1623.

E obacz na końcu stronnicy

„Quae quidem artes a nobis et violento isto Marte exules ad vos iverunt, non hospitium videntes sed domicilium electu: rae." Justus Lipsius pag. 349.

Abrek Mikołaj (Habrecius) Lwowianin w Akad. Krak. r. 1618 został mistrzem i doktorem filozofii (Metr. Krak) †

Abrek Andrzej urodzony we Lwowie kształcił się w Akad Krak. gdzie został Doktorem Teologii

Abrek Andrzej urodz. w Zamościu syn professora zamojsk. został Dr. filoz w akadem. Krakow. r. 1652.

Abrek Andrzej ze Lwowa r. 1627 został w Akad. Krak. bakałarzem a r. 1629 Magistrem i Drem filozofii – przezwisko Ożenił się w Zamościu gdzie był professorem (Metryka Uniw. Krak.)

Abrek Jan Alexander r. 1666 w Akad. Krak został bakałarzem a r. 1658 Doktorem filoz. przy doktoracie dostał nazwę Demostenes był xiędzem w Zamościu (Metr. Krak) + 20 April 1689.

Abrek Andrzej Leopoliensis r. 1689 został bakałarzem a r. 1690 Doktorem filoz. w Akad. Krak. przy doktoracie dostał przydomek: Cymus. – R. 1693 był rektorem szkoły lwowsk.

Braun Georg (czyli Bruin G.) Civitates orbis terrarum in aes incis. et excus. et descript. topogr. illustr. cum tab. geogr. a Fr. Hogenberg et Simon van den Noevel. Coloniae 1572. fol. (ma też tytuł: Theatrum civitatum orbis) 3 Partes.

Alembek Jan aptekarz + 1623 + 1636. rajca lwowski żył r. 1601 miał żonę Annę córkę Kaspra Scholca i Chrystyny (żył ponoś jeszcze 1620). [illegible] Schol: Szymonowiczowny (siostrzeniec sławnego Szymonowicza.) Obacz [illegible] wiadomość o rękopisie jego Topografii której autograf posiada Magistrat a tłomaczył z Bruina Dzieduszycki (gazeta Lwow.) Notaty moje No. 84

R. 1567 Jan Alembek de Fraibork przyjął prawo miejskie we Lwowie. Rajca miał bibliotekę ładną historyczną żył 1620 był Konsulem wtedy (Jaszowski zowie go mylnie rymotworcą)

jego opis Lwowa jest w dziele: Braunii, Ge. Civitates orbis terrarum. Liber I–VI c. fig. Colon. 1597. – W Pamiętn. Lwowsk. 1816. jego jest: Apteka mego dostatku (?) wiadczenia jako w niemczech tak w Polsce i we włoszech czasu powietrza morowego. Mscr. in 4o. k. 90 z którego daje wyjątki Kraszewski Athenaeum 1850. T. II str. ~~[illegible]~~ 209–225 ciekawe i ważne spostrzeżenia podczas morowej zarazy r. 1623. w której mu Anna żona córka Kaspra Schol: umarła i na końcu pieśń polska utworu autora. Podczas powietrza r. 1623 wspólnie z Marcinem Kampianem i 3 ter. opatrywali chorych. Umarło wtedy 10000 a pod koniec roku sam Alnpek umarł 1623. Korespondował on z Justem Lipsiusem. Justi Lipsii Epistolarum selectarum Chilias 1627. Francofurti jest w Centuria ad Germanos List No. 85 pag 349. Lovanium XV Calend Maj. 1601 do Joanni Alnpekio civi Leopolitano, odpowiadając na list Alnpeka dziękuje że dopomógł szwagrowi swemu Joachimowi mi[illegible] ... dziwnemi rzeczy: „O Sarmatia! quam dispar illi veteri es! quam ad artes et elegantias nunc adspiras! Quae E

Alembek Ludwik Walerjan (cf. genealogia Szymonowicz: ~~cf. Annulus canonicalis Mscr. Premysl.~~) kształcił się w Akad. Krak gdzie r. 1682 został bakałarzem a r. ~~1680~~ 1684 doktorem i mistrzem filozofii przy doktoryzacji dostał tytuł Galenus Medicus (Metr. Krak) (Rajca lwowski był nauczycielem matematyki w Akad. Zamojsk. R. 1671 d. 2 paźdz. witał Króla Michała mową pog: Ku przyjęciu mowy mieli też Ancżowski Marcin i Zimorowicz + 1676 Jaszowski i Zaknewski zowią go Alembek Walenty.)

1) Pantheon virtutis et sapientiae XX primae laureae candidatis apertum. Cracoviae 1682 typ. Albert. Gorecki. fol. Wiersz dość gładki [illegible] 135/X)

Andreas Abrek S. Theol. Dr. proposit. Tarnogrod + 29 Julii 1700.
magister sztuk wyzwolonych

Abrek Andrzej Lwowianin Doktor Filozofij (oraz i Teologij) professor wymowy i poezyj w Akademij Zamojskiej r. 1646 był tamże profesorem filozofii moralnej był także doktorem oboja praw, jako Kanonik Kapituły zamojskiej zaszczycony był godnością Scholastyka r. 1666 był rektorem tejże zamojskiej akademij (drugi raz ...) Abrek + 1700 ... nel sekretarzem król. i proboszczem Tarnogrodzkim był synem Andrzeja Abreka medycyny doktora oraz rajcy i Konzula i Małgorzaty. r. 1630 był już profesorem w Zamościu (akta resignat) Rodzina Abreków kwitła już na początku XVI wieku we Lwowie mieli oni kamienicę podrzędną [illegible] w mieście

Adrianowic Walerian X. Dominikan Kaznodzieja Słotpecki (cf. Rękopism jego autograf przygodnych kazań w moim zbiorze)

1) Kazanie na pogrzebie Dadźiboga Władysława Ruszki kasztelanica żmojdzkiego. D. 3 Lipca 1631 we Lwowie (1630) 4o Kart. 20.

Abrek Andrzej
13) Luctus academiae Zamoscensis ex obitu Catharinae Zamosciae Zamoscii in of. typ. Acad. expositus 1643. 4to
14) Mulier virtutis Catharina Zamoscia Ducissa ab Ostrog supr. Reg. Pol. Cancellaria anniversario obitus die Octob. 6 A. 1643 ... exequiis academicis exhibita Zamoscii in off. typ. Acad. 1643 fol.

Alembek Aureliusz Jan urodzony we Lwowie będąc filozofij i praw uczniem w akademii krakowskiej wydał wiersz: cf Genealog.
1) Syncharma gratulatorium in felicem e nationibus exteris adventum Ill. Georg. Tyszkiewic Episcop. Samogit. exhibitum. Crac. 1641 typ. Valer. Piątkowski [illegible] 4o (K. 14) proza panegiryk
syn Jana Alnpeka Konzula i Anny Scholcowny

Alembek (Alnpechius) Fryderyk urodzony we Lwowie pisał się także Alnpech będąc uczniem filozofii w akademii krakowskiej wydał wiersz: F cf Genealog. i notaty
1) Xeniolum inclytae civitati Leopoliensi bonarum artium singulari propagatrici patriae suae F oblatum. Cal. Jan. A. D. 1619 Crac. [illegible] chalcogr. Bas. Skalski 4o (K. 10) (bibl. Oss. 54. D. 6 184) [illegible]
r. 1634 w Lipcu uzyskał tenże Fryderyk Alembek będąc już Doktorem fil[illegible] Doktora Teologii w Akademii Krak. jak to zaświadcza pytanie o

Pisma Abreka Andrzeja: pisał wiele okolicznościowych wydał Grammatykę Joannis [illegible] polski i panegiryków Zamoscii 1640. 8o
1) Fax nuptialis in hymenaeo D. Hieremiae Michaelis Korybuth ducis in Wisniowiec et Griseldis Constantiae, Thomae Zamojski filiae accensa 1639. septr. 27 6. m. fol. (Kart 14) 2
2) Pietas academiae Zamoscensis erga ill. patronum Thomam Zamojski supr. regn. cancell. exhibita. In officina typograph. academ. Zamosc. impr. Andreas Jastrzębski (1638) fol. (K. 13)
3) Phoebus post nubila auspicatissimo hymenaeo D. Alexandri a Koniecpole Koniecpolski regn. Pol. vexillif. et Joannae Barbarae Zamosciae excitatus a M. Andrea Abrek in [illegible] Petricovii 1642. Decemb. 7. fol. K. 10 (str. 20) proza panegiryk.
4) Mulier sapiens Catharina Zamoscia ducissa ab Ostrog suprema regni Poloniae cancellaria ad imitandum orbi exhibita Zamoscii in exequiis academicis 1642 novemb. 7. per M. Andream Abrek [illegible] Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1642. fol. proza panegiryk (K. 10)
5) Epicedion in obitum Joannis Abrahami Radkowski Krasnostaviae [illegible] cathedr. Novembr. 26 Anno 1643 [illegible] episcopi citrensis suffragan. Chelmensis, Zamosc in typ. acad. 1643 a M. Andrea Abrek [illegible] Eloq. in Acad. Zam. [illegible]
6) X Octobris anni 1621 seu monumentum virtutis et gloriae Polonae in expeditione Chocimensi partae a M. Andrea Abrek [illegible] In off. typ. acad. Zamosc. (1644) fol. K. 19 F (mowa prozą)
7) Palaestra intelligendi et agendi in qua Joannes Zamojski capitaneus Kalussien. comes in Tarnow generosum juvenilium annorum indolem per triennalem [illegible] exercuit in lucem edita Zamoscii typ. Acad. expr. Paulus Radicius. fol. (1646) fol. (K. 23) (concionatorum)
8) Epos genethliacum deo incunis bethlehemiticis vagienti Zamoscii typ. Acad. exc. Paulus Radicius. 1646. 4o (K. 1?)
9) Vir dolorum Christus anniversaria crudelissimae mortis suae exhibitus. [illegible] Impr. typ. acad. (Andr. Jastrzębski 1649) fol. (K. 18)
10) Navis Christi una sancta catholica apostolica ecclesia quam in solenni templi [illegible] dedicatione [illegible] Abrek exhibuit. Zamoscii in off. typ. acad. impr. Andr. Jastrzębski 1650. fol. (K. 10) mowa prozą D. Benedicto Zelechowski
11) Sacra nuptialia auspicatissimo hymenaeo D. Joannis Zamojski [illegible] regn. [illegible] et lectissimae [illegible] Mariae Casimirae Henrici de la Grange Marchionis d'Arquien filiae ab universitate Zamoscen. instaurata. Zamoscii in offic. typ. acad. impr. Andr. Jastrzebski. (1658) fol. (K. 12.) proza mowa
12) Echo Charitum Academicarum. Zamoscii 1639.

F będąc kanonikiem przemyskim i D. rem Teologii zrobił fundację w Krakowie dla 2 młodzieńców lwowskich uczących się w Akademii – R. 1654 robi testament (Acta Consul. tom 57 pag 241) r. 1629 był parochem w Żyrawie (zeravcensis) był synem Jana Alnpeka Konzula i Anny Scholcowny [illegible] Fryderyk Alembek r. 1619 w akad. krak. został bakałarzem a r. 1634 mistrzem, doktorem filozofii był Doktorem [illegible] Teologii [illegible]

Alembekowie pochodzili z rodziny belgijskiej pisano ich na początku XVI wieku Alnpech albo Allemtege albo Alembeog.

powodze Kościoła Katolickiego (Quaestio de authoritate infallibili ecclesiae catholicae 1634 In off. typ. Math. Andreov. 4º.) przez Marcina Kampiusza Wadowitę profesora temuż Alembekowi do dysputy r. 1634 przełożone.

+1676. r. 1653 jako Dr. Med. i Ławnik lwowski pojął [illegible] ne Habermanowna (pierwszą)

umarł we Lwowie r. 1684 jako Dr. medicinae i Consul żonę miał Zuzannę Chmielownę. syn Jana Alnpeka konsula i Anny Scholicowny.

Alnpek Waleryan

ze Lwowa jako Magister sztuk i filozofii w akademii Krakowskiej wydał z powodu dostąpionego stopnia Doktora filozofij przez swego rodaka Marcina Stanisława Wolfowicza: cf Genealog. i notaty

R. 1634 w Akad. Krak. został bakałarzem a r. 1638 magistrem i Doktorem filozofii, w Zamościu był 1646 profesorem matematyki – Dr. Med.

1) Dona gratiarum venerabili Domino D. Martino Stanislao Wolfowic die quo ritu solenni in magistrum artium et Philosophiae renunciaretur. Cracoviae in off. typ. Martin. Philipowski 1638. 4º. K. 12 (przypisane Andrzejowi Wolfowicowi doktorowi medycyny. (bib. Oss. 41 F. 16 202) oblata typ. Acad. [illegible] Zamosc. [illegible]

Valentin Alemben Dr Med + 1676. F capitaneo Kaluss.

2) Oda Joanni Zamoyski beateris nationibus redeunti (Zamosci) [illegible] Pauli Radius 1646. Pikanor. kart 8. (Estreicher)

Doktor filozofii i medycyny

cf notaty gdzie wiadomość że był synem kata i w wiadomość o ojcu N. 116.

Anczewski Marcin

Sekretarz Królewski i Medyk Konsul miasta Lwowa urodz. 1613 który r. 1676 w senacie miejskim prezydował już r. 1639 był konsulem lwowskim i drem medycyny. umarł r. 1682 córka jego Anna poszła za Andrzeja Szymonowicza Medyc. D-ra sekret. król. konzula lwowskiego. Żona Anczewskiego zwała się Marianna Tauzen. R. 1648 pełnił urząd wojta lwowskiego. – R. 1659 miał żonę Reginę Łorenzowiczownę razem z nią tego roku jezuitom lwowskim 600 zł. a mansyonarzom 3502 zł. zapisuje. – był r. 1657 nadwornym lekarzem Królewskim +1693

R. 1649 gdy Jan Kazimierz po Beresteckiej potrzebie do Lwowa wjeżdżał witał go Marcin Anczewski (Janczewins) Doktor Med. na czele mieszczan gratulując mu z zwycięstwa (Kochowski I. 154.) compta oratione (gładką mową)

Anczewski r. 1649 miał lat 36 (cf Zimorowski str. 74)

1) Salutationes Michaelis I et Leonorae Austriacae nec non episcopi culmensis. Leopoli typ. Jac. Moscicki 1671. 4º (był wtedy Anczewski proconsul)

2) Campus intra et supra campum seu ex praesagio armorum Janina Joannes III rex Poloniae. 1676 Leopoli typ Colleg. Soc. Jes. fol. kart 20.

3) Salutatio Joannis III Poloniae regis post felicem redditum ex castris Żorawnensibus et conclusam cum Turcis et Tartaris pacem die 15 Decembris 1676. 4º. K. 2. 7. D. 43.

4) Salutatio Joannis III regis Poloniarum ingredientis Leopolim die 10 Junii 1678. 4º. K. 2

Arakielowicz

Symforyan zakonu Reformatów, gwardyan Konwentu lwowskiego i lektor S. Theologij rodem z Zamościa

1) Fabryki duchownej materyja albo punkta do medytacyj służące do druku podane 1729 we Lwowie w druk. brack. S. Trójcy in 12º str. 22 i 343 przypisane Jeremu Rzeczyckiemu.

(brat Fryderyka rodzony)
Alnpek Valerianus (Studiosus eloqeentiae jego 4 wersz. Taur...
w dziele Cynerski Joan Reuhtamor: Felix omen Vladislao IV Pol.
Regi. Cracov. in Offic frant. Caesarii 1633. 4° paneg. wierszem
(Ob: ~~W~~ Fatowicz Nicolaus Art. et Phil. Candid: Virtus non expectans annos D. Valeriani
Alembechii immaturitate immortalitatem adepta lauro insignita festivis Sessa accla:
mationibus hancce laurum Friderici Alembechii Art. et Phil. Doctoris fratris sui inserit, collocat Nicolaus Fatowicz. Cracoviae in Offic. Francisci Caesarii 1634. 4° k. 4. wiersz pochwalny
czyty)

+1616
Alexandrin Szymon (uczony patrycyjusz i wójt miasta Lwowa r. 1582 ~~...~~ żył r. 1604 żona Krajzerówna Anna. (C pisał? może uczony Weiss albo też Wenig?)
zwano go także Simon Leopolita. albo Magister Simon junior dla różnicy od Ojca Simonidesa) ~~...~~

Simon Alexandri czyli Alexandrini (Syn Alexandra na koszt senatu lwowskiego uczył się we Lwowie. R. 1566 (proquartali cinerum) mianowany bakałarzem a r. 1569 Doktorem filozofii i ~~...~~ magistrem na co mu miasto dało 12 zł. Opiekował się nim Simon Magister (Ojciec Szymonidesa)
R. 1610 miał żonę drugą Katarzynę Galuchowną (która przed nim pierwszą zaś umarła niezostawiwszy dzieci, była r. 1609 Zofia Krajzerówna.

+1621
Anserinus (Stanisław zwał się właściwie Gęsinoszka. Senat lwowski opiekował się nim, r. 1567 gdy był bakałarzem sprawił mu książki za 3 zł. i 1 gr. a r. 1568 buty za 1 zł 18 gr.
był konzulem, umarł zadłużony miał syna jedynaka grzecznego młodzieńca którego szwagier (a ~~...~~ Anseri...) Jurek Kral z rusznicy zabił strzelając do kukułki: żona jego 1611 niedawno Krajzerówna Regina. z której pozostała córka Katarzyna wyszła za Jerzego Krala. – Żył jeszcze Anserin r. 1607 R. 1611 była drugą żoną Anna. Urodzony we Lwowie kształcił się w Akad. Krak. gdzie został Bacal. Art. +4 Stycznia 1621 mając lat 78 jako rajca lwowski.

Alexandrowicz Jan Aloizy

1) Mowa JW. J. ziedza Jana Alojzego de W..
toll Alexandrowicza kanonika i deputata z ar:
chikapituły lwowskiej proboszcza kamienieckie-
go, kaliskiego przy lemicie trybunału miana
d. 20 grudnia 1756. (st 370-371 w dziele: Mowy
wyborne z różnych polskich krasomowców i dysz..
jopisów wyjęte. Lublin w druk. Coll. Soc. Jes. 1759.
4°.)

~~Antoniewicz~~ (Bolcz)

Sonety
Attelmajer Jan Bapt. rajca lwowski wydał
córkę Barbarę 1631 za Franciszka Rusię kupca lwow.
(ob. Gryzgrowicz w Katal. Ossol.)

Trzciany Jan pisał się także Joannesa Trzciana. r. 1544 będąc w Krakowie Artium liberal. magister Collega Major Collegii Cracov. Clericus dioeces. Cracov. Notarius Sacra Apostolica et imperiali authoritatibus napisał żywot B. Michała Liecia Gedroyca (+1485) braciszka zakonu S. Augustyna S. Mariae Demetri (Markowa) potacinie z którego po polsku zrobił Grzegorz Wiwiani prof. Akad. a X. Samuel Porzeczewski zakonu Markow trzeci raz r. 1613 wydał. (ten sam żywot po raz czwarty z dopełnieniami ogłosił w Krakowie 1 Bog. Anastazy Sołtykiewicz 4°.

Arundinus Joannes. Kanonik i Kaznodzieja lwowski będąc na Synodzie łowic. Kim 1556.

F ded. arcyb. lwow. Lawłowi. Tarle rozmawiają: Rusin, Polak, Niemiec, Włoch

F 2) De religione sacrosancta, de ecclesia ac ceremoniis ejus Dialogus nuper in laudem Dei per quaestiones editus. Colonia, apud haeredes Arnoldi Birkmanni 1563. 8° (ark. 21.)

1) M. Joannis Arundinensis libellus de natura ac dignitate hominis. Cracovia 1554. ap. Scharffenberger. 8°

2) Catholica cujusdam et orthodoxi judicium et censura de judicio et censura ministrorum Tygurinorum et Heydelbergensium de dogmate contra adorandam Trinitatem in Polonia nuper sparso Coloniae apud maternum Cholinum 1565.

Augustynowicz Józef Protonotaryusz Apostolski

1) Żywot Teresy Marchockiej. Lwów 1752 w druk. Soc. Jes. 4° Kart 5 str. 290: k. 2

(ob. Żółta książka)

Awensztok Łukasz Ławnik lwowski ur. w Gorze na Szląsku r. 1649 miał lat. 79.

Baranowski (Jan) Albert rodem z Miechowa kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1601 zostrał mistrzem sztuk i Doktorem filozofii był rektorem Szkoły lwowskiej, Kanonikiem lwowskim (Archidiakon) (B) proboszczem w Gródku +1639.

Barszczewski Albert Karmelita dawnej obserwancyi S. Theol. Mgr. kształcił się zagranicą był przeorem w Białyniczach i we Lwowie przez lat 9. odbudował klasztor we Lwowie, + we Lwowie 21 grudn. 1734 mając 52 lat, spędziwszy w zakonie 28 lat.

Barszcz Stanisław Dr. Medyc. Konzul lwowski wspomn. 1717.

Barszczewski Józef Kanonik lwowski +1753.

Augustynowicz Josef protonot. apost. J. U. & Phil. Dr. Vir. S. R. M. Vita M. Theresiae a S. Jesu Marchocka Leopoli 1752.

Barach Adam, Izraelita ur. 1805 we Lwowie, od r. 1818 przeniósł się do Wiednia, gdzie został Drem Med. r. 1832 wrócił do Lwowa, gdzie ożeniwszy się z córką lekarza Jakuba Rappaporta, został Drem teatru
1) Dissertatio medico-practica de hydrope ventriculorum cerebri acuto. Vindobonae 1831.
2) Die brom- und jodhältigen alkalinischen Heilquellen zu Iwonicz. Lemberg, 1842. 8°
4) Artykuły lekarskie. w Wiener Medizinische Jahrbücher Tom. 30. 32. 33, oraz Jahrgang 1841 i w Allgemeine Zeitung für Chirurgie, innere Heilkunde. München 1842 Nr. 10. 11.
5) Powieści i poezyje niemieckie w Humorist, Wiener Theaterzeitung, Lemberger Mnemosyne podpisywane: B. Blaa i n.

R. 1604 był w Lwowie Arnold Joannes Cromerarius et Dorothea Olszowska coniunx ejus

4

Arnold Jerzy uczeń w szkołach jezuickich lwowskich

1) Adamantinus sapientiae clypeus Leopoli typ. Colleg. Soc. Jes. apud Sebast. Nowogórski 1644. 4o. Kart 7 panegiryk przypisany Jakubowi Sobieskiemu.

był we Lwowie 1759

Awedyk Konstanty Jezuita był pozniej kaznodzieją w Piotrkowie (familia Affedyków pierwotnie ormiańska) (Awedyki byli ponoś z Krakowa)

1) Kazanie gdy pierwsza wiadomość przyszła o nominacyi Wacława Hieronima z Bogusławic Sierakowskiego na arcybiskupstwo lwowskie miane w archikatedrze lwowskiej. W druk. Colleg. Lwow. Soc. Jes. 1759. 8o. str. 8 i 31.

oraz innych przygodowych kazań kilka

~~2) Kazanie na powitanie trybunatu koronnego deputatów w kościele farnym piotrkowskim 1743 d. 15 Lutego. w Kaliszu w drukarni Soc. Jes. fol. K. 12.~~

~~Awedyk Bonawentura Dominikan lektor S. Theologii, profesor i kaznodzieja w konwencie łuckim dominikańskim autor kilka kazań przygodnych w języku polskim r. 1737 był później przeorem klasztoru w Włodzimierzu.~~

2) Opisanie wszystkich dworniejszych okoliczności nawrócenia do wiary św. Contra-Talmudystów, albo historya krótka ich początku i dalsze sposoby przystępowania do Wiary św. wyrażająca. We Lwowie w druk. Akad. Soc. Jes. 1760. 8o. Kart. 27 str. 121 i str. 3. ded. Rozwadowskiemu staroście ostrowskiemu.

~~Kazanie niektórych materyach tego postępującego i uczeńszego wieku wielce potrzebnych wydane przez X. Konstantego Awedyka S. J. 1757. w druk. Lwow. Coll. S. J. 4o. K. 12. str. 424 [illegible] kazań 24 [illegible] ded. [illegible] podania~~

Bałazy Wojciech. słuchacz filozofij w szkołach jezuickich lwowskich:

1) Narratio epistolica ad P. Joannem Argentum in qua referuntur feriae post acceptum de S. S. Ignatio et Xaverio in divos cooptatis nuntium institutae Leopoli Anno 1622. Jaroslaviae ap. Joan. Szeligam. 4o. (Kart 11)
w bibl. Krak. XI. 5. 47. c.

Barszczewski Andrzej regent zakonu Karmelitańskiego dawnej obserwancyi i Doktor S. Theol. Magister we Lwowie Prowincyał 4 razy i przeor r. 1734. prowincyi Ruskiej. był 3 razy prowincyałem

R. 1744 d. 24 maja w Rzymie od papieża obrany za Assystenta generalnego Karmelitów w Polsce i Niemczech + we Lwowie 1755 d. 17 maja mając 62 lat, w zakonie żył 48 lat (portret jego u Karmelitów na Krakowskim we Lwowie)

+ 1) Kazanie przy Konkluzyi oktawy solennej Wniebowzięcia Matki Boskiej w Kościele Archikatedralnym Metropolitańskim Lwowskim miane R. 1725 d. 22. sierpnia We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. fol. Kart 11. ded. Hieronimowi Jełowickiemu Karwo[?]nikowi lwow.

+ 2) Koncept nad Konceptami Niepokalane poczęcie Matki Boskiej panegirycznym Kazaniem przy Konkluzyi solennej oktawy tegoż festu w archikatedrze metropo. lwowsk. pokazany 1736 d. 15. Grudnia. We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. fol. Kart. 9. ded. Januszowi Korybut. Wiśniowieckiemu kasztel. krak.

3) Transport złotego Abdanku z ksiąg wiekopomnej sławy w księgę żywota wiecznej i nieśmiertelnej chwały w osobie Jana Skarbka Arcybisk. Metropo. lwowsk. pokazany na pogrzebie jego d. 9 Lutego 1734. We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. fol. kart 8.

4) Walna i tryumfalna do nieśmiertelnej sławy droga herbowna Stanisława Mateusza Rzewuskiego wojew. bełzkiego hetm. w. kor. krzywdą utorowana na pogrzebie jego 1730 d. 17 Lipca pokazana. We Lwowie w dr. brac. S. Trójcy fol. Kart. 10.

4) Kazanie na oktawie Konkluzyi podczas koronacyi obrazu M. Panny w Sokalu 1724.

5) Kazanie przy Konkluzyi oktawy koronacyi obrazu M. Panny Podkamieniu 1727.

6) Kazanie o Niepokalanem poczęciu M. Panny na końcu oktawy w Kość. katedraln. lwowskim 1732

7) Osiemdziesiąt kazań o Świętych (w rękop.)

Baur Stanisław jezuita lwowski

1) Podziękowanie Panu Bogu za szczęśliwe na Królestwo polskie obranie Stanisława Augusta w archikatedrze lwowskiej kazaniem oświadczone. 1764 d. 9 Pazdziernika 8o str. 24.

Bernatowicz Krzysztof Józef X. Ormianin Alumn papieski wychowany w lwowskim kollegium Teatynów, licencyat S. Theologij, proboszcz S. Anny i S. Jakoba w manasterze ormiańskim lwowskim Notariusz Apostolski.

1) Życie S. Jędrzeja Awellina z włoskiego przetłomaczone. 1722 We Lwowie w drukarn. S. Trojcy 4o kart 5 str. 118 rejestru kart 5 przypisane Janowi Tobiaszowi Augustynowiczowi biskupowi ormiańskiemu lwowskiemu.

R. był Collega minori profesorem poezyi w Akademii Krakow: | Bieżanowski Stanisław Józef Doktor i profesor filozofij w Akademij Krakowskiej jeden z najpłodniejszych panegirystów XVII wieku. Tu wymienimy tylko jego prace tyczące się Lwowa jako jego rodzinnego miasta; r. 1650 wzrok utracił. urodził się we Lwowie z ojca Jana i matki Reginy którzy posiadali dom na ulicy Zarwańskiej. Brat jego Wojciech był proboszczem w Pilznie miał także i siostrę

Acta Consul. Offic. T. LXI p. 11 str. 116 gdzie obszernie; kształcił się w Akad Krak. gdzie r. 1646 został bakałarzem a r. 1655 magistrem sztuk i doktorem filozofii nauczycielami jego byli Stryjeiowicz, Cynerski

1) Acroama panegyricum Urbis Leopoliensis (dum D. M. Jacobus Moscicki Philos. in Univ. Crac. Doctor ac Professor nobilissimi Athenaei Scholae Metropolitanae Leopoliensis Director felicissima ejusdem inclyti lycaei auspicaretur primordia 1659 d. 23 Jan. Crac. in off. Vid. Luc. Kupisz fol. Kart 6 z tytułem rozkwita miasta więtrem i zda di Mościckiego który w Akad. Krak został bakałarzem patriae suae Charissimae

2) Amor in igne triumphans pro solenni natalitiorum die D. M. Laurentii Smieszkowic Phil. et Medic Doctori, Univ. Crac. Procancellarii ac interea generalis rectoris literarum et literatorum Maecenatis 1646. d. 10 Augusti 4o Kart 9.

bibl. Krak. Paneg. 431. F F F. I 3. r. r. | 3) Epithalamium przezacny na akt weselny JM P. Macieja Kuczankowica Filozofiej i Prawa obojga Doktora, Pisarza, Syndyka i Sekretarza generalnego miasta lwowskiego i JM Panny Agnieszki Attelmajerowny ogłoszone 1662 W Krak w druk. u wdowy Łuk. Kupisza 4o Kart 8. przypisane Janowi Baptyście Attelmajerowi rajcy lwowsk.

na starożytnym Parnassie Krakowskim wstrzyzane, przez ... | 4) Hymenaeusz wesoły wiersz na przy akcie nuptyalnym P. Mikołaja Krolika rajcy miasta Krakowa i JM Panny Christiny Attelmajerownej pobożnej niegdy pamięci Jana Baptisty Attelmajera rajcy lwowskiego córy ogłoszony 1686 d. 20 Styczna W Krak w druk. Akad. 4o kart 9. (Paneg 426)

bibl. Krak F F F. I 3. u. u.

5) Jubar virtutis D. M. Joannis Kopciowic J. U. Dr. Rom. Protonotarii Apost. ecclesiae Collegiatae Neosandecensis et S. Nicolai ad Cracoviam praepositi dum illi funebrium obsequium parentale in eccl. S. Nicolai persolveretur dzień pochówku 1684. d. 27 martii Crac. typ. Univ. fol kart 3. styl. lapid

6) Lampades Seraphicae Magno inclytae Leopoleos antemurali Servo Dei Joanni Duclano Sacr. Ord. Seraph. F F. Min. de Observ. in Conventu Leopoliensi votivo cultu accensae 1672. 4o kart 120-145. (w Damiskiego dziele)

Bachrynowski Urban x. Laur nieśmiertelności JW. Innocentego Winnickiego bisk. przemyśk. (mowa) Lwów, w druk. Coll. Soc. Jes. 1701. 4°

Belli Jakób Bonawentura rodem ze Lwowa, kształcił się w akad. krak. gdzie r. 1717 został bakałarzem filozofii

1) Amoenitas laurearum 1721. Panegiryk dla 26 kandydatów. Ded. Skarbkowi arcybisk. lwowsk. (Juszyński I. 18 podług notat Przybylskiego)

2) Wiersz jego w Panegiryku ~~Fructus honoris~~ Józefa Jana Kryżowskiego ~~Józefa Jana Kryżowski~~ Lwowianina: Fructus philosophicus. Cracov. typ. Acad. 1718. fol. na pochwałę tegoż Kryżowskiego

Bieżanowski Wojciech r. 1668 Baccalaur. artium in uniwersyt. Cracov. miał siostrę Jadwigę (wydaną za Grzegorza Jelitkowicza chirurga lwowsk)

Bensa Antoni ur. we Lwowie 1787, kształcił się za młodu w Krakowie, słuchał nauk gimnazyalnych i filozofii we Lwowie, obrawszy sobie zawód dramatyczny, grywał najprzód w domowym teatrze Wronowskiego we Lwowie, później w Rossyi i w Krakowie. Od r. 1811 osiadł we Lwowie, tłomaczył kilka sztuk teatralnych z niemieckiego.

Bensa Józef starszy brat Antoniego był przed Michalewiczem Redaktorem Gazety lwowskiej oraz gubernialnym rządowym tłomaczem we Lwowie.

Błotnicki Franciszek Xawery urodz. w Dubiecku, skończywszy szkoły gimnazyalne i pierwszy rok filozofii, poświęcił się od r. 1815 zawodowi dramatycznemu we Lwowie + 1842 w Tarnowie.

1) Rocznik teatru polskiego we Lwowie. Lwów 1823.
2) Tłomaczył wiele sztuk teatralnych z niemieckiego (w rękopisie)

Bystrzonowski Wojciech jezuita urodzony 15 Kwiet. 1699 na Rusi z rodziców szlacheckich; wstąpiwszy do jezuitów był profesorem w różnych Kollegiach, mianowicie uczył w Lublinie przez 6 lat teologii scholastycznej, później był rektorem w Poznaniu, a r. 1755 rektorem we Lwowie — a r. 1770 w Jarosławiu.

1) ~~Polityka polski~~ (Polak sensat w liście?) Warszawa 1732. 8° item Kalisz 1736. 12° item Kraków 1739. 8° item Warszawa 1739. 12° (w bibl. Krak) Poznań 1733. 8° 8°
Kalisz 1747. 8° — ~~Lublin~~ 1737. 8° Lublin 1732. 8° — Wilno 1738. 8°
2) Informacyja matematyczna. Lublin 1743. 4° w 4 częściach. (w bibl. Krak)
3) Kalendarze historyczne i polityczne w r. 1740. 1741. 1742. 1743.
4) Honor N. P. Maryi. Kalisz 1740. 8° bezimiennie wyd. gdzie są wiadomości historyczne o jezuitach prowincyi polskiej
5) Kompendyum historyczne zakonu Soc. Jes. Kalisz w druk Coll. S. J. 1740. 8° k. i str. 400
6) Elementa Architektury domowej 1749. 4° 3 Tomy
7) Thaumaturga in sua aede prope oppidum Chodel Virgo Lauretana. Lublini typ Colleg. Soc. Jes. 1735 fol. kart 12.

Burski Adam podług Sołtykowicza rodem z Brzezan a podług Janockiego z Brzezin w Mazowszu kształcił się pierwotnie w szkole lwowskiej. R. 1581 Adamus Bursius Brzezina został w Akad. Krak. bakałarzem a r. 1593 mistrzem sztuk i doktorem filozofii. Był wraz z Ursynem rektorem szkoły lwowskiej a około r. 1600 professorem wymowy w akademii Zamojskiej gdzie umarł. Kreta ryka Krak. zowie go vir doctissimus qui cum Lycaeo Stoam copulavit et Academiam cum Lingva latina graecam +1611.

F są tu drukow. 2 przywileje na drukarnię Zamojską i wiersz Simon Simonides Adamo Bursio drukow. w Dzyniu.

1) Dialectica Ciceronis... Samosii (Martin Lenscius excud. 1604. 4° str (470 [22] i 18.
ded. Thomae Zamoscio F w bibl. Krak. W. V. 70. a.

2) Oratio funebris in anniversario depositionis Joannis Zamoscii Reg. Pol. Cancell. ab Adamo Bursio habita (5 Junii 1606. Zamosii excudebat Martinus Lenscius 1606 4° (K. 22 [~~a.x.x.6.~~]) F przedrukowana pod tytułem: Vita et obitus Joannis Samoscii authore Adamo Bursio w dziele: Simonis Simonidae Poematia Aurea edita ex Bibliotheca Joachimi Morsii. Lugd. Batav. 1619. str. 65–126. (na końcu: Habita 5 Junii 1606 Zamoscii.)

F w bibl. Uniw. Krak. 34. VI. 223.

3) Poprawił i nanowo wydał Mikołaja Jaskiera: Juris provincialis quod speculum Saxonum vulgo nuncupatur libri tres. Samosii 1602 fol. 520 str.

B. Z. 1130.

Pisał podług Starowolskiego: Orationes publice recitatae – Logica stoica 4 libris comprehensa (którą chwalił Justus Lipsius) – notae in Officia Ciceronis – Ethica Aristotelis. – W bibl. Załuskich był jego rękopism in 4° Orationes variae graece confectae et publice recitatae. (Janozki Specimen Catal. p. 119)

Brand Jan Jezuita rodem z Poznania +1601 we Lwowie miał wydać pieśni polskie i łacińskie z notami muzycznemi (podług Allegambe)

Bryknet Adam ~~[illegible]~~ rodem ze Lwowa urodzony z Alzpechowny, zostat r. 1655 Drm filoz. w Krakowie

Bobowski Wojciech (cf. Sianyński:) Halibej: Bayle Dutior:) Jaxa z Bobowy urodzony we Lwowie najpierwszy tłomacz nadworny Mahometa IV pisarz wielu dzieł + 1676 (O nim Czasop. Ossol. R. I 1828 Zesz I st 89–103. Oraz Hammer

1) De Turcarum liturgia, peregrinatione Mecca: na, circumcisione, aegrotorum visitatione (w dziele Itinera mundi sic dicta nempe Cosmographia autore abrah Peritsol cum versione et notis Th. Hydae Oxonii 1691. 4o) i osobno Oxonii 1690. 4o Tractatus de Turcarum liturgia; nonnullas annota: tiunculas prout occasio se obtulit passim adjecit Th. Hyde. Oxonii 1690. 4o.

2) W bibliotece paryskiej w rękopisie: Tureckie tłomaczenie Komeniusza janua linguarum i Roz: mowy turecko francuzkie.

3) W bibl ~~Leyden~~ amsterdamskiej rękopism: Tureckie tłomacze: nie całej biblii dziś w bibliotece miejskiej w Amsterdamie w sześciu małych cedrowych skrzyniach. – Tłomaczenie to uczony Lewin Werner 1663–1666 przysłał do Amsterdamu Wawrzyńcowi de Geer który je chciał drukować lecz odradził mu 1666 uczony Jakób Golius wytykając niemało błędów w tłomaczeniu polecając aby Geer dał to tłomaczenie do poprawy uczonemu Ormianinowi mieszkającemu w Leyden.

4) Gramatyka i słownik turecki.

5) Tureckie tłomaczenie angielskiego Katechizmu

6) Tureckie tłomaczenie dzieła Grocyusza: De veri: tate religionis Christianae.

7) Alb. Bobowski: Narratio de conjuratione contra Mahumedum IV adhuc puerum ab avia adhuc inita (in IV Tomo Operum Jaci Baronis Anglice editarum)

Brodowski Alexander jezuita w Kollegium lwowskim professor teologii przełożył na polskie dzieło Jakuba Scheffmachera: Lettres a un gentil-homme protestante sur les six obstacles qui se rencontrent dans la religion lutherienne – oraz Baltazara Gracyana Polityka.

Bredetzki Samuel pastor w Krakowie potem Superintendent we Lwowie.

1) Reisebemerkungen über Ungern und Galizien. Wien 1809. 8o. Tom I str 336. Tom. II str. 285 (z widokiem Lwowa J. Blaschke sculp).

2) Zwey Gelegenheits-Predigten. Krakau gedr. bey Jos. Georg Trassler. 8o. str 51.

Bogatko Ignacy miecznikowicz bracławski będąc uczniem matematyki pod Faustynem Grodzickim jezuitą w szkołach lwowskich.

1) Scientia artium militarium, architecturam, pyrotechnicam, tacticam, polemicam perspectivam complectens. 1747 Leopoli typ. Colleg. Soc. Jes. str 161. 4o z 19 tablicami ded. Januszowi Sanguszce miecznikowi litewsk. (w bibl. uniw. krak. XXIV. 5.125. (właściwy autor Grodzicki) (obacz Zdański)

Birkowski celuje harmonijnym słów układem szuka jednak za często ozdoby w antytezach i przewyższa naturalną swą prostotą. (Bentkowski I. 649.

3) Kazania na święta doroczne przez X. D. Fabiana Birkowskiego Z. S. D. Kaznodziejskiego napisane i wydane. W Krakowie w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka. 1620. fol. na święta przedniejsze po dwojgu kazań

inna edycya: Kazania na święta doroczne. W Krak. w druk. Andr. Piotrkowczyka 1623. str. 621. (autor naspisał 3 części wszystkich kazań)

4) ~~inna edyc~~: Kazania na święta doroczne. Wtóra część tomu wtórego teraz nowo wydana w której wspomnieni są święci w metryce Kościoła rzymskiego katolickiego dawno i świeżo wpisani, przydany jest ku temu regestr dostateczny. W Krak. w druk. Andr. Piotrkowczyka 1628 fol (str. 914 i 3 karty)

5) Kazania na niedziele i święta doroczne. Tom wtóry w którym środy i piątki przez post wielki i wiele świętych w metryce Kościoła katolickiego rzymskiego regestrowanych nowym kazaniem wspomniano. W Krakowie w druk. Andrz. Piotrkowczyka 1628. fol dedyk. N. P. Maryi i pochwalne wiersze Jakóba Vitellinsa (z Przeworska (kart 8 i str. 782)

1) Kawaler Maltański na pogrzebie Zygmunta Srzedzińskiego. Krak. 1623. 4o.

2) Jan Karol Chodkiewicz i Jan Weyher Krak. 1629. 4o.

3) Kwiaty koron ~~maltańskich~~ królewskich

4) O exorbitancyach. Exorbitancye ruskie

Kwiat opadający

Głos krwie B. Jozaphata Kuncew.

Kazanie obozowe o Bogarodzicy (w bibl krak.) dedyk. Bartłomiejowi Nowodworskiemu

Na pogrzebie X. Piotra Skargi W Krakowie u Andrzeja Piotrkowczyka 1612. 4o.

~~6) Kazanie obozow~~

6) Jan Karol Chodkiewicz i Jan Weyher wielmożni waleczni pobożni wojewodowie pamięcią pogrzebną wspomnieni. W Krakowie w druk. Andr. Piotrkowczyka 1627. 4o. kart 4 i str. 40 ded. Jakubowi Sobieskiemu

Głos krwie bł. Józefata Kuncewicza .... o SS. Obrazach jako mają być szanowane kazania czworo. W Krakowie w drukarni Andrz. Piotrkowczyka 16..

7) Oraculum Themidis ad solenne novi honoris auspicium D. M. Mathiae Kuczankowicz Phil. Doctoris, publici s. authoritate apostolica notarii civitatis Leopoliensis notarii et syndici ac secretarii generalis dum juris utriusque doctor renuntiaretur luci publicae consecratum. 1661 d. 19 Decembr. Cracoviae typ. vid. Lucae Kupisz. fol. Kart. 4 przypis do miasta Lwowa, prozą a oda wierszem

8) Orpheus sarmaticus in funere D. Laurentii Smieszkowicz Phil. et Med. Doct. 1646 d. 26 Septembris. 4° Kart 7.

9) Panegyris Epithalamica nobilissimis sponsis D. Martino Anczowski Med. Doctori Consuli Leopoliensi Medico et Secretario regio et sponsae W. Mariannae Tauseniae inter solennes nuptialium festorum in regia Zolkieviensi applausus dedicata 1679 d. 29 Octobris: Cracoviae ex off. Alberti Gorecki. 4° Kart 7. styl. lapid. i elegia

Birkowski Fabian sławny kaznodzieja Dominikan był ze Lwowa gdzie r. 1581 było 4 braci Tomasz, Stanisław Złotnik, Jan bednarz, Eustachius. Cf. Ossolinski Wiadomości ~~Ćwiczył się w akadem. Krak. gdzie r. 1587 został bakałarzem in artibus et philosoph. a r. 1594 Doktorem i Mistrzem Dorzuciwszy seniorat contubernii philosophorum został Dominikanem w Krakowie~~ ~~Wstąpiwszy do Dominikanów w Krakowie był najprzód kaznodzieją w Klasztorze S. Trojcy (dominik) w Krakowie w Moszczowie~~ i kaznodzieją nadwornym Zygmunta III i Władysława IV

1) Lacrymae in funere Annae Jagelloniae reginae Pol. Cracov. in offic. Lazari 1596 4° Kart 7 (wiersz pisany przed wstąpieniem do zakonu na nim podpisał się Birkowski wyraźnie Leopolien.)

2) Kazania na niedziele i święta doroczne.. Na każdą niedzielę po dwojgu kazań i na święta przedniejsze. Tom I. Czy teraz powtórnie wydany z przydatkiem niektórych kazań i regestru dostatecznego. W Krakowie w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1623 fol. str. 842. (ded. Królewiczowi Władysł.) (i edycyja 1620 tamże str. 842)

Birkowski Szymon (: cf. Jocher, - w bibl. Ossol. jego 2 dzieła: urodzony we Lwowie ćwiczył się w akad. Krak gdzie 1593 został bakałarzem a r. 1598 magistrem sztuk i D.rem filozofii był nadwornym Zamojskich lekarzem ożeniwszy się był professorem w Zamościu w akad. był Doktorem Medycyny (Vir in graecis et latinis bene versatus) - mentyka Uniw. Krak.)

Bobiński Remigi dominikan Doktor S. Teol. najprzód kaznodzieja w Konwencie lwowskim a potem prowincyał dominikanów prowincyi ruskiej.

1) Pani w pokoju sercem wszystkich kierująca za najjaśniejsza ~~[illegible]~~ państwa polskiego Królowa uznana między oktawą koronacyalnego jej w obrazie podkamienieckim aktu kazaniem wyznana. We Lwowie w druk. bractw. S. Trojcy 1731. fol. ~~kart~~ str. 28.

2) Strumień z czystych serc panieńskich przez powołanie JW. PP. Teofili i Wiktoryi Wielickich kasztelanek poznańskich do rozetu lwowskiego pp. Dominikanek S. Katarzyny Sieneńskiej przy solennych obłoczynach wyprowadzony 1740 We Lwowie w dr. Ławr. Józ. Golczewskiego fol. Kart. 4.

3) Mieta nieodmiennej intencyi przy solennej profesyi p. Genowefy Mycielskiej zak. S. Ojca Dominika okreslona we Lwowie wdr. L. J. Golczewskiego 1743. fol. kart. 8.

Boym Benedykt Paweł jezuita teolog: gorliwie nawracał różnowierców, + w Wilnie 1670. (Ob. Bardtke hist. druk II p. 21-22) ur. we Lwowie 1630 wstąpił do jezuitów 1646 + 28 lut. 1670 w Wilnie.

1) Stara wiara albo jasne pokazanie iż ci co w dizuniej trwają starej wiary nie mają. Vilnae typ. Academ S. J. 1668. 4º str. 10 i 114. (przyp. Hieronimowi Kryspinowi Kierszensztejnowi podskarb. litewsk.)

2) Teologija chrześcijańska abo nauka o tajemnicach wiary chrześcijańskiej podzielona na 41 lekcyi z cudzoziemskiego języka katechizmu archidyjecezyi mechlińskiej przełożona; przydany jest do tego Woz do nieba na duchowną przejażdżkę od F. Benedykta Pawła Boyma S. J. w Wilnie 1670. 8

Woz przedrukow. w Warszawie wdr. Soc. Jes. 1727.

Boym Michał, Jezuita, był w Chinach misyonarzem gdzie także odprawiał misyją Bokowski Jezuita. fructus flores que humillime porrigens. cum XXIII figg. color. Flora Sinensis. Viennae Austriae, 1656. fol. ark. 19. (jest w Medyce i w bibl. Uniwersyt. lwow.) Ob. wiadomość szersza o tem dziele w mych notatkach i w zakresie. cf. Duhalde - Remusat Melang: Asiatiq. T. II. Jego inne dzieła drukowane: 2) Relaya o Chinach i nawróceniu tamże rozmaitych stanów osób do wiary św.

+ 1659 w Chinach. Flora podług Brunet a sprzedano po Remusacie na aukcyam: plany za 30 fres.

3) De monumento sinensi epistolae — 4) Dilucidatio summarum rerum sinicarum

5) Tabula chinensis (Dykcyon. biograficzny T. I str. 185.)

Brilliada Urban Lwowianin student akademij krakowskiej (Bribl) był r. 1617 professorem języka grec. w akademii zamojskiej. Ćwiczył się w akad. krak. gdzie r. 1607 został bakałarzem fil (Urbanus Brillus) a r. 1609 Dr.

+ 1635.

s. noty z archiw. tabular.

+ 1) Ad. Petrum Filicium Episcop. Crac. inauguratum in primum sui episcopatus ingressum oratio gratulatoria. (1607. Cracoviae 4º str. 48. (gdy to Bryl pisał był jeszcze uczniem eloquentiae)

2) Diadema Palladis per anagrammata Artium et Philosophiae licentiatis oblatum. Cracov. in off. Sim. Kempini 1608. 4º str. 12. (dla 17 akademików.)

3) Wiersz łaciński na pochwałę Erasma Sixta (w tegoż dziele: Ocieplicach we Skle. W Zamościu 1617. 4º.)

4) Περιφανεστατω Θωμα Ζαμωσκι ἀπ' ... καταρχομενω Αναδωφει Ειδος. Zamoscii in off. Typographica excudit Christophorus Wolbramensis 1617. 4º. kart 10 (poemat po grecku)

~~Campianus Edmund~~ Szkot ~~Jezuita teolog w Anglij z powodu religij męczenik~~

~~+ Oblati certaminis in causa fidei rationes decem redditae Academicis Angliae~~

~~Cracoviae ex offic. Andr. Petricovii 1605 12º str. 119.~~

Brzoska Jędrzej był rektorem szkoły lwowskiej umarł 1618.

syn Pawła D^ra^ med

Bojm ~~[illegible]~~ Benedykt (był synem (~~Georgii Bojm Dziurdzi~~ nuncupati (był on Konzulem miasta Lwowa i bardzo bogatym bo syn jego Paweł Dziurdzi Bojm czyli Bojem Philosi Medyc D^r^ był konzulem oraz 1633 ~~Tawnikier~~ wójtem Lwowa. R. 1622 dopominał się aby dla podziału między sukcessorów zlicytowano rzeczy złote i srebrne od różnych u jego zmarłego ojca zastawionych a dotąd niewykupionych. Same złote i srebrne rzeczy warte 2728 zł. 8 gr. a sukniе 118 zł. Sukcessorowie byli prócz dzieci: Melchior Scholc Wolfowic, Mikołaj Scholc, Mikołaj Massari, Mikołaj Scholc Wolfowicz, pewnie zięciowie) Familia Massari była dalmacka r. 1684 był Antonius de Massara Dalmatus institor (Kramarz) R. 1695 byli Rafał Bojm kupiec i brat jego Michał Bojm med D^r^ consul (żona tegoż Katarzyna Majdeszowiczówna) i syn jego Józef Bojm jezuita. – Martha conjunx Joannis Massari civis 1648 –

+1642
Bojm Paweł był synem Jerzego (Dziurdziego) ~~[illegible]~~ Doktora r. 1630 przyjechał do Krakowa na studyja i r. 1632 został bakałarzem a 1634 D^rem^ filozofii i magistrem in artibus R. 1642 już nie żył
[~~Bojm~~] brat trzeci Alexander Bojm miles ojciec ich był Michał Bojm consul.

Bojm Paweł drugi r. 1659 w Akad. Krak bakałarz filozof został (Metr. Krak.):

Borkowski Modest X. pisma S. Dotor i Kaznodzieja lwowski zakonu
Kaznodz. prow. ruskiej

~~Kazanie na pogrzebie Mikołaja z Potoka Potockiego Kasztelana Krak. We Lwowie druk. Wilhelm Krokoczyński 1652. 4° str. 74.~~

Complement ozdoby Starożytnej Pilawie przez JW. P. Mikołaja Potockiego Kasztel. Krak przydany w Kościele jezupolskim O.O. Dominikanów 1652. d. 15 Kwietnia przy ostatniej parentacyi do wiadomości podany. We Lwowie w drukarni Ojców Jezuitów drukował Wylhelm Krokoczi~~ń~~skij. 4° Kart 40. ded. Piotrowi Potockiemu wojew. bracławsk (obejmuje to kazanie żywot zmarłego

Brodowski Alexander jezuita, nauczyciel teologii we Lwowie
wydał tamże w tłumaczeniu z francuzkiego 1) Listy pewnego doktora Akademii Strazbur. Lwów 1761. 8vo
2) Kazania (przez wielebnego X. Karola de la Rue S. J. We Lwowie po francusku miane a teraz na polskie język przetłumaczone. We Lwowie w druk. J. K. M. Akademii Soc. Jes 1759. 4 tomy. 8° Tom. II. k. 24. st. 702 ded. Ewarystowi na Studyłowie i Tarnowcu Kuropatnickiemu Kasztelanicowi bieckiemu.

Bratkowski Daniel szlachcic ruski z familii wołyńskiej (ur. we Lwowie podczas elekcyi Jana III. Skarbnik bracławski r. 1693 podczaszy wendeński. Partyzant Leszczyńskiego i Karola XII wracając z Baturyna od hetmana Mazeppy pojmany przez wojsko Augusta II i ścięty w Łucku r. 1700 (Ob. Latopisiec Wieliski. Kijów 1855. Tom III.)
1) Świat po części przejrzany do druku podany. Kraków w druk. Franc. Cezarego 1697. 4°. k. 84. (Epigrammata polskie)

Brzozowski (Brzozovius) Tomasz kształcił się w Akad. Krak gdzie r. 1607 został mistrzem i doktorem filozofii – był rektorem szkoły lwowskiej. Umarł w Rzymie (Practicus et vir bonus – Metrica cracov.)

Kampian Szymon urodzony we Lwowie z ojca Marcina Kampiana doktora medycyny i konzula lwowsk.
który oraz był od Zygmunta III d. 2 Kwietnia 1626 lekarzem nadwornym (regius) mianowany (w
przywileju tym powiada Zygmunt III że stryj (patruus) Marcina Kampiana był teologiem i
nauczycielem wysłanym od Zygmunta Augusta do Węgier Janowi Królowi węg. i że ojciec
Kampiana był lekarzem nadwornym Stefana Batorego) Ojca jego i dziada zwano Novo-cam-
pianus. Dziad Paulus Novicampianus Dr medicinae Consul. 1569. (Ob. 1) Alberti Novi campiani
Scopus biblicus Veteris et Novi Testamenti. Crac. 1553. 8. typ. Lazar.) item Antverp. 1555 i 1559 item Lugduni 1572. 12o
Albertus Novicampianus (r. 1604 w akad. Krak. został bakałarzem fil a r. 1609 Drem fil) inny z r. 1644 inny zupełnie probostwem w Turobinie
jego później professorem kanonikiem w Zamościu; [illegible]
2) Fabricatio hominis a Cicerone libro secundo de natura deorum descripta cum annotationibus Alberti
Novicampiani. His accessit dissertatio ejusdem utrum cor an jecur in formatione foetus con-
sistat prius. Item Oratio de laude physices. Cracoviae per Lazarum Andreae 1551. 8o (10 ark) K. 80.
3) De accentibus et recta pronunciatione. Cracov. ap. Viduam Flor. Ungleri 1548. 8o K. 23 (item Cracov.
ap. Hieron. Scharffenberg 1551 — item Cracov. ap. Stanisl. Schaffenb. 1567.
4) Assertio quorundam quae inter caeteras non paucas affirmant: charitatem non esse majo-
rem seu praestantiorem fide in hac vita. Cracov. ap. haered. Marci Schafferberg 1555. 8o
5) De corruptissimis seculi hujus moribus variisque atque turbulentis in religione christiana
doctrinis oratio Cracov. 1556 in off haered. Marc. Scharffenberg. 8o item 1557 item Coloniae 1561.
8o item Lugduni 1572 4o K. 5 Novicampiani de caeterisque sacramentis
6) Apologia Alberti Novicampiani de catholica fide et doctrina de veritate corporis Christi in Jesu Eucharistia ... In Transylvania Thordae in comitiis anno 1557 oblata Cracoviae Lazarus Andreae excud. 1559. 4o K. 8 i 221. autor pisał to dzieło w Tordzie ziemi siedmiogrodzk. 1557 w Tordzie ziemi siedmiogrodzk.

Castelli Hieronim r. 1649 został bakał. w akad. Krak.

syn Pawła i Anny Grynwaltowny Marcin Kampian w akad. Krak. r. 1601 został bakałarz. fil. + 1629 miał żonę Elżbietę z domu Ab... rahamowiczówne r. 1643 był ławnikiem i wtedy też i był syn Jan Chryzostom Kampian nie żył.

Albertus Novicampianus professor i nauczyciel Jana Zapoli + 1558 mając lat 50 jego nagrobek u Dominikanów w Krakowie.

Albertus Novicampianus czyli Nowopolczyk nowopolski (zwał się właściwie Albertus de Nowo-
pole (mylnie od Gasiorowskiego, Sołtykowicza, Starowolskiego w dwóch osobach przyto-
czony) urodz. z ojca Mikołaja w Nowopolu (wsi w obwodzie bocheńskim dyecezyi gnieznieńskiej) r. 1508
kształcił się (wraz z bratem Pawłem młodszym ... zapis. do metr. 1532 [illegible])
w akademii Krak. gdzie r. 1539 został Drem filozofii obrawszy sobie stan du-
chowny był plebanem w Jangrocie a r. 1551 professorem wydziału filozoficznego
w uniwersytecie krakowskim gramatyki i dialektyki został. Zygmunt August przeznaczył go za nauczyciela
młodego Królewicza węgierskiego Janusza Zapolij z którym r. 1557 w
Tordzie w ziemi siedmiogrodzkiej bawił. Wróciwszy dla słabości zdrowia do
Polski r. 1553 (+ w Krakowie z końcem roku 1558 pochowany u Dominikanów w Kra-
kowie zostawił 6 dziel druk. łacińskich.

1) Scopus biblicus Veteris et Novi Testamenti annotationibus ... summam doctrinae christianae complectentibus, authore Alber. to Novicampiano. Antverpiae apud Joan. Bellerum 1562 16o K. 12. str. 500. K. 13 index jest tu jedna Dedykacja: Joanni Sigismundo (Zapolia) regis Hun: garo filio... Cracov. Calend. Julii 1553 — druga: Spitconi Jordan de Melsztin castel. Sandec. R. P. Thesaurario — dalej na pochwałę autora 6 wierszy przez S. M. na końcu od str. 408: De corruptissimi seculi hujus moribus variisque atque turbulentis in religione christiana doctrinis.

Paulus Novicampianus brat Alberta (zwany też czasem Campianus) kształcił się najprzód
w akademii Krak. kształcił się później we Włoszech gdzie został Drem medycyny, później
był lekarzem we Lwowie i rajcą (wprzód był lekarzem nadwornym Stefana Batorego)
gdzie umarł 21 listopada 1600 mając 73 lat żonę miał Annę Grynwaltównę z której zos
tawił syna Marcina Kampiana medyka i rajcę lwowskiego który + 19 Kwietnia 1629
mając 55 lat) Wydał słowne dzieło medyczne r. 1576 Paweł Nowokampian które Bzyka
Wojciech: (In opera Pauli Novocampiani carmen apologeticum Cracoviae 1576. 4o) chwali. Wspó
cześni wielbią głęboką naukę Pawła Nowokampiana

Już r. 1558 został medykiem miejskim we Lwowie brał jurgieltu rocznie 50 zł.
Ob. Scharffenberger Marek:
Na pogrzeb Pawła Nowicam: piana wiersz 1601.

Kirstein Cerazyn za Zygmunta I pisał: O prawie i fołdrowaniu. Jemu napisał nagro-
bek Jan Kochanowski w Foricoenia sive Epigrammatum libellus 1583. str. 140: (w 4 wierszach)
Hoc te marmor habet cultorem juris et aequi i t. d. (chwali jego sprawiedliwość
i pobożność

Campianus Szymon uczeń akademij krakowskiej; r. 1643 sztuk wyzwolonych i filozofij laur otrzymał bakałarzem został 1643 a r. 1646 mistrzem i doktorem filozofii umarł we wrześniu jako xiądz w kościele S. Maryj w Krakowie apud Profrate (?) — cf. Archiw. majus Acta procancell. Zadzika T. I. gdzie na niego skarga mieszczan

1) Euphimia Palladis Academicae egregiis XII juvenibus dum in academia Cracoviensi primam in artibus liberalibus et philosophia lauream sumerent (concinnata) 1643 Crac ex off. Stan. Piertutowic. 4º Kart 8. Campian był wtedy primae laureae Candid. dedyk. Janowi Perowiczowi S. Theol. Doct. proboszczowi bocheńskiemu i Piotrowi Gembickiemu bisk. krak. patronowi swemu; wiersze od młodzieży Alexandro Bukowińsk; Andreae Trapharo, Francisco Sowiz, Joanni Jurkowic, Andreae Poeniz, Andreae Cwierlik, Joanni Michalsk; Simoni Plackowski, Laurentio Skawinsk; Andreae Grabianowski Falenty. wreb w tych pierwszych poezyi

wierszy do niego gdy został Dr filoz Joan Stanisl. Zakrzewski: Dafni Akademicos virtutis ac emerito eruditionis viri Artium et philosophiae Doctori Cracovia in typ. Martin Filipowski 1646. 4º

Capuano Alojzy szlachcic rzymskiego cesarstwa doktor medycyny w uniwersytecie lwowskim i professor tamże medycyny praktycznej

1) Oratio academica coram effigie Josephi II imperatoris die anniversaria institutae universitatis 16 Novembris 1787. Leopoli typ. Jos. vid. Piller. 1787. 8º Kart 8.

Castelli Joannes Stud. Rhetor. Soc. Jes.: Applausus quos in excel. Andream Szymonowicz Phil. et Med. Doct. et virginem Annam Gniezewska XIV Cal. Mart. festa coniugalia celebrantes effudit.... Leopoli, typ. Colleg. Soc. Jes. imprimebat Simon Dzikiewicz 1670. 4º (Paneg. 987)

Castelli Daniel urodzony we Lwowie słuchał nauk w akademii krakowskiej cf. Acta. Sabul.! gdzie zostawszy r. 1666 Doktorem filozofij potem r. 1667 w (gimnazyjum) szkołach stanisławowskich które (Andrzej Potocki) Potoccy założyli i które się przezoz Academia Potociana mianowały był professorem poezyi potem filozofij z nazwą Empedocles. (w akad. krak. r. 1665 bakałarzem a r. 1666 doktorem z magisteria) Pisał też i wiersze polskie. — Tarnowski arcyb. lwow. był jego dobrodziejem.

1) Symbola boni affectus XIII juvenibus dum prima in artibus et philosophia laurea condecorarentur. 1665 d. 28 Martii. Casimiriae ad Cracoviam in off. typ. Balt. Smieszkowic. 4º Kart 23 poświęcone miastu rodzinnemu Lwowie; na odwrotnej stronie tytułu rycina wyobrażająca miasto Lwów — 6151/10

2) Famae theatrum XXXV virorum in univ. Crac. dum magisterii in artibus et Doctoratus Philosophia licentiati renuntiarentur. (expositum) Crac in off. typ. Balt. Smieszkowic 1666 d. 8. Aprilis fol. (K. 16) (Wiersz dobry, jedna z najlepszych prac) Ded. Janowi Tarnowsk. arcyb. lwow.

5) Vox gratae mentis. Samość typ. acad. 1669 fol. ded. Tarnowskiemu arcyb. lwow. epigramata na żywot S. Jana Kantego

3) Lachrymae parentales in obitum Stanislai a Potok Potocki Palat. Cracov. Exerc. regn. Pol. supr. ducis dum ejus exuviae in civitate Podhajce tumularentur 1667 (Paneg. 1008) d. 7 Maji Crac typ hered. Fr. Cezarii fol. (K. 5) na karcie przed tytułem ciekawa miedzioryt podług rysunku Georg. Szymonowic gdzie jest portret Potockiego rytowana przez Jana Alexandra Gorczyna. wiersz elegia. Reg. Stanisł. styl. lapid. — 8176

4) Imago virtutum Nicolai Sulikowski 1670 fol. (elegia)

Cerasinus Sebastian (czyli Kirsteyn) Artium) B(accalaureus)

1) Epos Trynodis ad exequiarum Joannis Herbesti Canonici et Concionatoris Leopoliensis majorem praestantiam DD. Valentino Vargocki canonico et decano et Alberto Perlicki canonico et officiali Leopol. dicatur. Leopol. (1601) 4º (Kart 7) familia Kirsteynów była ze Szląska

Był Jan Kirsteyn Cerasinus adwokat prawa Magdebursk. w grodzie Krak. który wydał: Enchiridion aliquot locorum communium juris Magdeburgen. Cracoviae 1629 4º item 1619 i 1630.

Čerenowicz Zygmunt S. Teologij Bakałarz franciszkan najprzod w Konwencie zamojskim a potem w lwowskim kaznodzieja.

1) Snopek ziarnem słowa Bożego plenny z pola prac kaznodziejskich zebrany B. Jozefowi Dezie z Kopertynu na cześć skłoniony. 1760: W Lwowie w druk. bractwa S. Trojcy. fol. str. 6 i 650 jest tu sztych Filipowicza przedstawiający: B. Joseph de Copertino. (Kazania.)

Chodykiewicz Klemens Dominikan pobierał nauki w rzymskim Collegium S. Tomasza r. 1752 był professorem filozofij r. 1757 teologij w szkołach zakonnych dominikanów lwowskich u Maryj Magdaleny, pózniej dziejopisem klasztornym r. 1767 był przeorem konwentu w Bohorodczanach. r. 1773 był doktorem S. teologij i przeorem klasztoru dominikańskiego S. Maryj Magdaleny we Lwowie.

S. O rękopisie jego Siejkowski.
O nim ob. Janozki Lexicon (I. 22.)
(był ponos Ormianem podług Jaszowskiego już w 18tym roku pisywał dzieła)
r. 1764 został professorem teologij w klasztorze dominikanów we Lwowie

1) Sol angelicae intelligentiae S. Thomas in judiciali lance D. Michaelis Francisci Potocki capit. tremboul. appensus d. 7 Martii 1744. Leopoli typ. Coll. S. J. fol. kart 61.

2) Monarchini Nieba i Ziemi Marya przy przenosinach kościoła lwowskiego Bożego Ciała w r. 1270 pewną nowej zbawiennej struktury nadzieją r. 1746 karmiąca. We Lwowie w druk. Coll. S. J. fol. str. 16.

3) Złota brama heroicznemi dziełami jaśnie oświecona świętą gorliwością familii Ogińskich zapalona S. Katarzynie de Ricciis wystawiona kazaniem i życiem We Lwowie w dr. Coll. S. J. 1752. 4o. str. 60 27. E. 30.

Żywot S. Klemensa

4) Gloria Clementis Romani pontificis veritati et pietati vindicata. 1757. Leopoli typ. Confrat. S. Trinit. 4o. str. 529. z ryciną papieża Clemensa.

5) Niebo chwały Najświętszej Boga rodzicy jaśniejące 1760 We Lwowie w dr. Jana Filipowicza. kart. 19.

6) Gloria Clementis Romani pontificis veritati et pietati vindicata 1764. Leopoli typ Confrat S. Trinit. 4o. str. 529.

Wiek złoty. Lwów 1754. 4o.
Kazanie na uroczystość S. Mikołaja Lwów 1772. 4o.
23. B. 55.

7) Troisty charakter w S. Janie Nepomucenie 1766 pokazany. W Lwowie w druk. Akad. Coll. S. J. fol. kart 9. z ryciną herbów C. R. S. L. Maji S. Trocki ... Scul. Leop.

8) Troista chwała osob boskich S. Benedyktowi kazaniem mianym r. 1767 ogłoszona W druk Akad. Lwow Coll. S. J. fol. kart 19.

Moc cudowna Maryi Panny (?) ... Lwów w druk Soc. Jes. 1752. 4o.
22 C. 7.

9) Dissertationes historico criticae de utroque Archiepiscopatu metropolitano Kijoviensi et Haliciensi uti olim distincto nec non de episcopatu leopoliensi Ritus Graeco uniti 1770. 4o. str. 48 (z Genealogia Szeptyckich) ded. Leonowi Szeptyckiemu 23. B. 30.

10) Kazanie na uroczystość przemienienia Jezusa w Turynieckiej cerkwi miane. W Lwowie w druk. OO. Franciszkanów 1771. 4o. kart 15.

11) Rożaniec z objawienia i rozkazu Maryj przez S. Dominika ogłoszony. 1773. W Lwowie w druk. OO. Francisz. 1773. 4o. str. 18 i 391. S. Franciszka Seraf. S. Jędrzeja Avellina. S. Stanisława Kostki

23. B. 11. Soc.

12) Troista Ofiara w primycjach we mszy z professyj wypełniona. W Lwowie w druk Coll. Jes. 1753. 4o. (str. 8.) 7 1/2 kolumy (ded. Michałowi franciszkowi, Dominikowi Potockiemu staroście trębowelsk.)

Chanhiewicz Innocenty bazylian praepositus studii we Lwowie u S. Jerzego w r. 1755.

1

Chmielowski Benedykt prałat domowy Mikołaja Wyżyckiego arcyb. lwowsk. dziekan rohatyński, proboszcz firlejowski, janczyński i podkamieński. Niedrukowane swe dzieła przekazał bibliotece załuskich. uczniszkół jezuickich.

Nowe Ateny, albo akademia wszelkiej scyencyi pełna. Lwów w druk. Soc. Jesu.

Cz. II. Lwów 1746. 4° k. 5 i str. 794 (geografia) ded. Szymonowi Łabęckiemu staroście rohatyńskiemu (jest tu spis cudownych obrazów w Polsce.

Cz. III

Cz. IV Lwów 1756 k. 7. st. 627. k. 4. (O schizmie ks. Anglii – Dodatki do geografii – jest tu na czele wiersz pochwalny Drużbackiej do autora 1754.

13) Trias dissertationum de septem Diaconis deque epistolis ad Corinthios et Martyrio S. Clementis pontificis maximi. Romae 1749 fol. (ark. 5) ded. Klemensowi Królewiczowi polsk.

14) Kazanie na uroczystość S. Maryi Magdaleny w kościele lwowskim pod imieniem jej r. 1770 miane. We Lwowie w druk. S. J. 1771. ded. Alexand. Franciszk. i Eleonorze z Bielskich Skarbkom stolnik ziemi ciechanow.

15) Vita di S. Giacinto dell' ordine de' predicatori tratta da Severino, Ribadeneyra, Castillo, Montalcino, Bzovio, Croiset, Lio, Bolland, Touron, ed altri, raccolta in ristreto per uso de' suoi divoti da un sacerdote del medesimo ordine. In Venezia 1749. apresso Simone Occhi. 8° st. 71. k. 1.

Chiczewski Stanisław jezuita w szkołach jezuickich lwowskich został mistrzem sztuk pięknych i magistrem filozofii

1) Illustrissimo D. Eustachio Potocki M. D. L. supremo rei tormentariae praefecto de regia praefectura leopoliensi sub auspicatissimum ejusdem praefecturae aditum gratulatio nomine Collegii et Universitatis Leop. S. J. facta 1762. Leop. typ. Acad. 4° st. 34 (anonyme)

2) Physica experimentalis figuris aeri incisis depicta et illustrata. Typ. Coll. Lublinensis S. J. 1767. 8° st. 91. tablic 12 (Masiowski sc.)

Chojnowski Tadeusz karmelita dawnej obserwancyi, prowincyi ruskiej teologii magister

1) Sama żałobą ukoronowane w wieczności cnoty Xiążęcia Wincentego Jabłonowskiego wojewody i generała ziem ruskich kazaniem pogrzebowem w kościele Paulinów w Częstochowy ogłoszona oczom synowskim Xcia Antoniego Jabłonowskiego świeckiego starosty dedykowana 1755. W Lwowie w druk. Jana Filipowicza fol. k. 15.

Ćwiekalski Jan Rusin (może ze Lwowa) Ruthenus- jezuita nauczyciel w różnych szkołach jezuickich

1) Arma emerita illustrissimae Tarnoviorum gentis in palatio honoris appensa et Ill. et Rev. D.D. Joanni Tarnowski Archiep. leopol. auspicato suam cathedram ingredienti e voto Collegii Societ. Jes. religiose conserata. Leopoli typ. Colleg. Soc. Jes. 1655 fol. kart nieliczb. 12. (w dedykacyi podpisany tylko Ćwiekalski

2) Odarum libellus (gdzie Kraków opisuje) Juszy. I. 50.

(Roczniki !)

Czajkowski Franciszek urodził się w okolicach Lwowa po ukończeniu nauk wstąpił do zakonu Jezuitów po zniesieniu ich zakonu sekularyzowany był sekretarzem prymasa Poniatowskiego w dyecezyi płockiej i archidyecezyi gnieźnieńskiej. Biegły w matematyce wykonał tu mappę kościołów dyecezyi płockiej krakowskiej, chełmsko-lubelskiej archidyakonatu warszawskiego i archidyecezyi gnieźnieńskiej. Podczas sejmu czteroletniego był komissarzem cywilno-wojskowym wojew. rawskiego. Za Księstwa warszawskiego był archidyakonem Kollegiaty w Łowiczu i eforem szkolnym oraz członkiem towarzystwa przyjaciół nauk. Wydał: 1) Wincentego Kadłubka bisk. krak. historya skrócona. W Łowiczu 1803. Zostawił w rękopisie: 1) Badania historyczno-jeograficzne o narodzie skityjskim (z mapami) 2) Pierwsza epoka narodu słowiańskiego czyli pierwsze wkroczenie Skitów do Europy 3) O ludach pierwiastkowych z których utworzył się naród sławiański i Polski. Umarł 15 czerwca 1820 mając lat 78. —

Czapiorski Gaspar

Vota fausta, omina, gratulationes d. Achatio Grochowski. Jaroslaviae, in off. J. Szeligae, 1625. 4º (w Dzikowie)

Czerwiński Ignacy Lubicz

Chodynicki Ignacy karmelita (żyjący) /: autograf :/ +1851.

Cieszkowski Kryszpin (z wielkiego Cieszkowa) Kanonik katedralny lwowski najprzód officiał dalej ~~kustosz~~ kanonik lwowski od kapituły lwowskiej był deputatem na trybunał lubelski gdzie zastępował miejsce prezydenta. Potem został biskupem Nyssenskim. Urodzony z ojca Jana podkomorzego nowogrodzk. herbu Dołęga, i kandydy z domu Cieszkowskiej starościanki Kotelnickiej

„Mąż w kościele bożym ~~[illegible]~~ przykładny, w publicznościach zdatny ... zawsze dobrze życzący ojczyźnie i nieskąpiący tak publiczności, jako zmaniania kościołów, wyfundowania szpitalów." (Duniczewski I. I)

1) Fortuny prognostyk na r. 1751 d. 1 Stycznia w kościele lwowskim Soc. Jesu z ambony ogłoszony. We Lwowie w druk. Soc. Jes. 1751. fol. kart 17.

2) wydał 1747 we Lwowie in 4º. Opera poetica Casimiri Świrski ~~[illegible]~~ canonici leopol. jako wnuk tegoż.

Corona (Korona) Marek Franciszkan Doktor Teologij w konwencie S. Krzyża we Lwowie – r. 1638 prowincyał. pisał się Korona.

a) Pallas trzykopijna oświeconego domostwa Ich M. P. Zamojskich podczas pogrzebu Thomasza Zamojskiego kanclerza W. Kor. w kościele O. Franciszkanów w Zamościu kazaniem obwołana. 1638. d. 11 lutego. W Zamościu w drukarni Akademiej Zamojskiej drukował Jędrzej Jastrzębski 1638. 4º. k. 22. ded. Janowi synowi zmarłego. wspomina że Symonides był inspektorem młodego Zamojskiego

1) Directorium abo raczej wprawowanie do pojęcia terminów elementów logicznych i filozoficznych. Druk. najprzód we Lwowie potem w Krakowie u Waler: Piątkowskiego 1644. 4º (~~[illegible]~~ 4, 75 : 15) item we Lwowie w druk. Michała Slośki 1639. 4º. (bibl. Jag. 1.7.4.)

3) Speculum Provinciae Russiae Ordinis Minorum (chwalone w Suplementach do Waddynga pod r. 1238: Nº 4) Vilnae typogr. Soc. Jes. 1637. 4º. defi. 26. E – 54.

2) Rozmowa theologa katholickiego z rabinem żydowskim przy Aryaninie nie prawym Chrześcianinie w ten sposób według tłumaczenia żydowskiego z pilnością opisana. We Lwowie w druk. Colleg. Soc. Jesu Sebast. Nowogórskiego 1645. 4º. kart 160. (Lelewel II 225)

Czapkowski Konstantyn dominikan Prezentat S. Teologij, Kaznodzieja ordynaryjny w kościele lwowskim Bożego ciała. S. Teolog. magister, preor w Podkamieniu + w Kamieniu 1728.

1) Życia panieńskiego Bogu dedykacyja JW. X. Janowi Tobiaszowi Augustynowiczowi Arcybiskupowi lwowsk. ormiańsk. biskup. wołosk. Benedykta XIII domowemu prałatowi i asystentowi jako konsekratorowi kazaniem w kościele lwowsk. katedr. ormiańsk. przy konsekracyj 6 panien zakonnych reguły S. Benedykta mianem 1726. W Lwowie w dr. brac. S. Trójcy fol. kart 13. (kazanie)

Czarnołuski Alexander karmelita S. Teol. Magister i Regent studii karmelitów trzewikowych

1) Pierwszej w Polszcze dowcipnych talentów – źrzenicy JO. Xięciu Stanisławowi Jabłonowskiemu wojewodzie rawskiemu raj ziemski w domu JO Bethunów w śmierci zaś JO. Xiężny Wojewodziny ruskiej uniwersalne dla wszystkich wygnanie z raju mowa ogłoszone przy exportacyj ciała JO. X. Jabłonowskiej wojewodziny generałowej d. 18 Martii 1744. We Lwowie 4º. ~~[illegible]~~ kart 14 jest tu także relacyja (opis) exportacyi ciała Jabłonowskiej, na ostatn. 7 kartach

F: i kazanie na jej pogrzebie przez Kazimierza Kowalskiego

Czechucki (Francisrek Józef Kanty urodzony we Lwowie i dla tego pisał się Leopolitanus uczył się w akademij Krakowskiej gdzie r. 1663 wieniec z sztuk wyzwolonych i poezyj otrzymał zostawszy potem w tejże akademij Krakowskiej r. 1664 doktorem filozofij (sztuki Demosthenes) udał się do Padwy gdzie zostawszy Doktorem medycyny w dworze biskupskiego Kollegium był za lekarza i nauczyciela później przez 7 lat u Turków w Kamieńcu był zastawnikiem – był rajcą lwowskim – i r. 1680 rektorem szkoły lwowskiej.

Józefowicz Inscr. Cenotaph Leop. str.

~~Czechucki Jan~~

1) Pallas academica in ingenuis juvenibus recognita atque in acad. Crac. dum prima in artibus et philosophiae laurea insignirentur producta. Cracoviae typ. Alb. Siekielowic 1663. 4º ~~kart~~ – na odwrocie tytułu na pochwałę wiersz przypisany miasta Lwowi od Daniela Kastelli ucznia filozof. w akad. Krak. Lwowianina w bibl. Krak. kart 6. in 4º autor. dedyk. senatowi miasta Lwowa ~~in solennitate B. Joannis Cantii~~

F 1663 Tertio Idus Octobris wiersz na pochwałę doktorandów: Joanni Ryłowski, Thomae Głazowski, Fran. Czechucki (na którego zaś pochwałę i jest wiersz ten przez Jana Ryłowski)

2) Applausus triumphalis post partam ad Viennam de Turcis et Tartaris victoriam in ecclesia cathedrali Leopoliensi in solennitate B. Joannis Cantii XIV Calend. Novembr. (panegyri repraesentatus 1683. Cracoviae typ. Univers. fol. kart 6. mowa prozą na pochwałę S. Jana Kantego

Czechucki Jan konsul lwowski 1717.

Czeski Mikołaj uczył się filozofij naturalnej w akademij Krakowskiej r. 1663 został we Lwowie Karmelitą dawnej obserwancyi r. 1670 (na końcu będąc doktorem teologij pełnił godność przeora w klasztorze Karmelitów na Piaskach w Krakowie r. 1679.)

1) Ubi et durare Elianom e praesentia et duratione rerum naturalium efformatum publicae disputationi propositum 1667 Cracov. in off. Balt. Smieszkowic 4º kart 6. są to temata filozoficzne (był wtedy subdiakonem i uczył się philosophii) z życia S. Eliasza.

2) Dilectum cor Marianum sacra religio Carmelitica in comitiis provincialibus brevi elogio celebrata Leopoli in basilica PP. Carmelit. ant. reg. obs in platea figulina 1670 – Cracov. in off. Schedel. 1673. 4º kart 10.

~~[illegible]~~ 3) Violetum Arenense post luctuosam ab hostili manu desolationem novo Carmeli decore revirescens Nicolao Oborski Dedicatum Crac in off. Schedel. 1679. (fol. kart. 2) die 23 April. styl lapid

Lepiscopo Laodicensi w bibl. Krak. ~~[illegible]~~

Czothański Michał (kaznodzieja) uczeń filozofij w szkołach lwowskich jezuickich później Kanonik ponoś był rodem ze Lwowa gdzie dotąd jest za Sw. Jurem Jurydyka zwana: Czothańszczyzna.

1) Fortuna archidioecesis Leopolitanae seu Ill. D. Joannes Skarbek Episcop. Marochiensis suffraganeus in primo honoris ingressu salutatus 1696. Leopoli typ. Soc. Jes. fol. (kart. 16)

Czechowius Jan uczony kanonik lwowski

Czechowicz (Cechowic) Jan ze Lwowa syn Jana (był uczniem akad. Krak. gdzie r. 1593 został bakarzem a r. 1599 Magistrem i Doktorem filozofii: sztak był nauczyciel: em (xiążąt Ostrogskich w Jarosławiu) prywatnym proboszczem Liskoszowskim kanonikiem i kaznodzieją lwowskim. Umarł w Liskoszowie wstąpił jako uczeń do akad. Krak. 1589.

Czechowicz (Cechovius) Mikołaj ze Lwowa kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1596 został bakałarzem a r. 1598 Mistrzem i doktorem filozofii - wstąpił do zakonu Dominikanów we Lwowie był nauczycielem zakonnym, umarł we Lwowie

Czerzewicz Antoni Jan rodem ze Lwowa r. 1712 został bakałarzem w akad. Krak. był F a r. 1713. w Lwowie doktorem fil. (stemma avitum cor transfixum saggita) 1742 sekretarzem król. później pisarzem starego miasta Warszawy

1) Zbiory nauki duchownej z textów i sensów łacińskich zebrane w druk. Supraślskiej O. Bazylianów 1742. 4º (wierszem liche epigramata)

2) Libellus de correctione morum nostri temporis. W Warszawie w druk Koll. Soc. Jes. 1740. 8º (polonice Janocki Polonia liter. I. 17)

Czechucki Antoni ~~[illegible]~~ Doktor filozofii w akademii Krak. był r. 1773 rektorem szkoły lwowskiej

Czerwiński Ignacy

1) Cenzor w ojcu czyli wykład cnot i występków wad. Lwów druk. Józ. Sznaydera 1810. 8º str. 198.

Doleżyński Jakób Ob. Praw Dr. filozofii moralnej w akad. zamojskiej professor, rajca lwowski + 1676 we Lwowie

Praefatio in dedicatoria Universae Philosophiae Disputatione Serenissimo Xaverio Regio Pol. Principi in subjectissimum perennis gloriae tributum ab argumentante R. P. Josepho Domaradzki Leop. Colleg. Soc. Jes. studiorum praefecto dicta 1743. 13 Julii fol. k. 1 jest to przedmowa do dzieła Adama Lipskiego Mierzyńskiego wojewodzica Czerniechowskiego: O filozofii uniwersalnej którą dedykował Franciszkowi Xaweremu. Lecz samo dzieło podobno nie wyszło.

Domagalicz Jan rodem ze Lwowa kształcił się w akad. Krak. gdzie r. 1613 został bakałarzem filozof. – był adwokatem (causidicus) w Warszawie

Dambrowski Nicolaus

1) Illustr. D. Alexandro Zborowski Theses quibus incarnatae Sap. excelsum Sacrament. exhibet. Leopoli (s. a.) 4o.

Damirski Kazimierz minoryta obserw. Ruskiej prowincyi

1) Lutnia Kościoła Katolickiego złożona z hymnów Urbana VIII pap. na niedziele, powszednie dni, przez tydzień i święta całego roku z przydatkiem hymnu o N. Pannie S. Kazimierza, niektórych antyfon, responsoryi, sequencyi z Brewiarza i Mszała rzymskiego staropolskich też nabożnych pieśni poprawionych. 1716. 8o. (190 str.)

Damirski Cyprian bernardyn definitor w Klasztorze lwowskim, provinc. Russiae regens, urod. 1616 wstąpił do Bernardynów 1636, został prowincyałem 1675, wracając z Rzymu umarł na granicy Austryi d. 5 Czerwc. 1676.

1) Thaumaturgus Russiae B. Joannes de Dukla suapte in historia vitae effigiatus. Leopoli in typ. Jac. Mossicki 1672. 4º K. 4. str. 145 i K. 8. 2 obr: S. Jana z Dukli, są tu ponos i Bartłomieja Zimorowicza rzeczy (ciekawe!) (w bibl. Dzików) ob Zimorowicz, akkussy 4. (ob Zimorowicz, Łoptowski, Orzeżanowski) jest tu kazanie Mikoł. [illegible] po polsku [illegible]

2) Cudotworca Kraju sarmackiego Bł. Jan z Dukli istorya żywota swego wyrażony. W Zamosciu w druk. Akad. dr. Theodor Lubowiński 1673. 4º str. 7: 176. (tłomaczył ponoś Jerzy Jędrzejowski?) Bibl. Wrocł. Ossol. 1286

3) Historia provinciae Russiae Ordinis Minorum Observant. ab a. 1636–1651 scrip. ta a. 1671. Mspt. druk. w Barącz Sadok Pamiętnik zakonu OO. Bernardynów. Lwów 1874. 8º str. 46–193.

Dębołęcki Wojciech z Konojad franciszkan [illegible] w Klasztorze lwowskim r. 1619 do 1623 z rozkazu papiezkiego pełnił urząd Kapelana przy wojsku polskich freybiterów Lisowczyków. będąc najprzód Bakałarzem S. Teologij r. 1626 był już doktorem sztuk i teologij oraz generałem społeczności wykupowania więzniów i Komissarzem generalnym: R. 1624 gdy rozłączono prowincyję ruską od prowincyi polskiej franciszkanów, mianowany, drany został Dębołęcki pierwszym prowincyjałem, lecz w Rzymie na kapitule złożył tę godność r. 1625 z powodu iż mu Zygmunt III był nieżyczliwy. Casim. Brieg. nacki Speculum minorum 1688. 4º s. 280 z owiego: Viringeniosus, theologus, philosophus, miles, musicus, auticus.

1) [illegible] Ad Ill. Bernard. Maciejovium Episc. crac. Cracoviam primum F. F. Adalberti Dembołęcki min. Cor. advenientem gratulatio. augurelliana F. Crac. typ. Lazar. 1600. in 4º Kart 4. ~~[illegible]~~ Wojciecha

2) Benedictio mensae pro capitulo (wierszem tani) provinciali F. F. Minor. Convent S. Francisci Leopoli celebrato. Thorunii excud. August. Ferberus. 1616. 4º str. 12

3) Przewagi Elearow Polskich co je gdy Lisowczykami zwano które czynili w państwie cesarskich przeciwko herétykom od 1619 do 1623. W Poznaniu w dr. Jana Wolraba 1623. 4º kart. 78 przedruk. Puławy druk. biblioteczna 1830. 8º str. 254. mss. 987. ded. Adamowi Czarnkowskiemu wojew. łęczyck.

4) Summula Statutorum Communionis Hierarchiae plenitudinis aetatis Jesu pro redemptione captivorum institutae. Varsaviae in off. Joan Rossowski 1626. 4º K. 8 (to jest Andrzeja [illegible])

5) Wywód jedynowładnego państwa swiata w którym pokazuje że najstarodawniejsze w Europie Królestwo polskie W Warszawie w druk. Jan. Rossowsk. 1633. 4º str. 111.

Długosz Franciszek Doktor Teologij kanonik penitencyarz przy Kosciele Katedralnym lwowskim proboszcz bractwa Sw. Trójcy Familia kwitła na początku XVI w. we Lwowie (ciekawe o nim szczegóły Józefowicz mps.)

1) Dwór Pana nieba i ziemi bractwo Trójcy przenajświętszej przez X. Franc. Długosza wystawione a teraz z przydatkiem nowych godzinek różnych i modlitw odnowione. We Lwowie w druk. S. Trójcy 1745 (w 12 tce kart 143 (150))

był profesorem i rektorem Akad. Zamojsk. + 1616.

Dresner Tomasz (ob. Bętkowski) Leopolitanus Jur. Utr. Dr. professor praw. w Akad. Zamojsk. kształcił się w prawach w Paryżu 1602 wysłany przez Zamojsk.

1) Institutionum juris regni Poloniae libri IV ex statutis et constitutionibus collecti. Zamosii 1613 excudebat Martinus Lenscius typogr. 4o str. 284 i rejestr (Szacowne)

2) Similium juris poloni cum jure romano centuria una. Parisiis ex off. typ. C. Morelli 1602. 4e str. 69. Ded. Tomaszowi Zamojskiemu 28. D. 26.

3) Processus judiciarius regni Poloniae Zamosii 1601 fol. Martin Lenscius exc. kat. N 18. item Varsav. 1636 fol. item przedrukowany w Czaradzkiego Grzegorza: Proces sądowny ziemskiego prawa koronnego. w Poznaniu w druk. Jana Rossowskiego 1620. fol. item Posnan. 1620. fol. przy Czaradzkim

Drużbacki Michał z Karbnikowicz podolski uczeń w szkołach jezuickich lwowskich gdzie był członkiem bractwa P. Maryi (Sodalis Marianus) (Brown mylnie pisze że był jezuitą przytaczając jego dzieło 2)

1) Maternitas Dei immaculatae Conceptionis Mariae invictum argumentum Oratione festo tutelari majoris congregationis in scholis Leopoliensibus Soc. Jesu dicta d. 8 Decembris 1745 Leopoli typ Colleg Soc. Jes. 1745. (8ce kat. 10)

2) Rozmowa o Filozofii przy dokończeniu filozofii w szkołach lwowskich Soc. Jesu oraz z tąż cała filozofią na publiczną dysputę wystawiona JW. P. Józefowi Łodzi Ponińskiemu staroście piotrowskiemu ofiarowana d. 8 lipca 1746. Leopoli typ. Colleg. Soc. Jesu 1746. (w 8ce kart 47 przed tytułem rycina sztychowana przez J. Filipowicza Lwowianina) (pismo przeciw filozofii Des. Carta Kartezjusza)

6710

Du

Dybowicz Stanisław +1618

Elzanowski Tomasz Soc. Jes.

1) Niewiara schizmatyków polskich przez X. Thomasza Elzanowskiego
Soc. Jesu na iawią wydana. We Lwowie w drukarni Jana Szeligi JMX
Arcybiskupa Lwow. typographa. R. L. 1631. 4º. k. 17. ded. Mikołajowi
Potockiemu generałowi podolsk. datowana w Kamieńcu d. 8 Junii 1631.
niewiara schizmatyków polskich abo niezbyty dowód że żaden Schiz:
matyk naszyniec, żaden heretyk, Ormian jako Rusin Kalwin Luter
&c nie wierzy tajemnice Trójce Przenajśw. i owszem żadnego artykułu
wiary św. (autor dowodzi swego zdania teologicznie i powstaje ostro na Rusinów
i Ormian którzy się odszczepili od Melchisedecha patryarchy katolika s. p.
do Lwowa przyjętego i od Mikołaja Torosowica arcybiskupa od króla potwierdzonego)
Cenzurę dat Fr. Marianus Crepicensis Leopoli d. 18 Jan. 1631.

Fajenza Józef tancmistrz we Lwowie

1) Versuch einer Erklärung über die gewöhnlichsten Gattungen der Tänze und dem Unterricht in denselben. Lemberg gedr. bey Piller 8o. Str. 24. Wr. pozł. 1631.

Falibogowski Krzysztof. Franciszek.

1) Discurs marnotractwa i zbytku Korony polskiej 1625. 4° kart 89
2) (teże) w Jarosławiu 1626. 4° kart 93. 7711.
3) Nowina lwowska która sława przedkolotna rozgłasza o obwieszczeniu błogosławieństwa B. Magdaleny de Pacis panny zakonu karmelitańskiego regularis observantiae florentskiej 1628. 4° k. 6 i 87 (3 rycina) 6398/11
(druk we Lwowie)

Füger Maxymilian Aloizy Doktor praw profesor w uniw. lwowsk. senior fakultetu jurydycznego, dyrektor kancelaryj nadwornéj i galicyjski adwokat krajowy i sądowy:

1) Kurze Darstellung der Hauptpunkte des Finanzpatents vom 20 Hornung 1811. Lemberg 1811. bey Jos. Schnayder. 8o str. 63. K. P. 6706.

Felber Elżbieta suflerka (souffleuse) lwowskiego teatru

1) Lemberger Theater Verzeichniß für d. J. 1811 unter der Direction d. Bulla und Kratter. 8o str. 18. Wr. pol. 516.

Farasiusz Prokop

Kazanie na pogrzebie Arseniego Żelibors-
kiego biskupa Lwowskiego. We Lwowie druk.
Michała Sloski 1665. 4°.

Fatowic Mikołaj Ignacy Leopoliensis r. 1634 był artium et philosoph. candidat. 1635 był fil. baccalaur. r. 1638 miał secund. lauream był dobrym poeta. 1639 Doktor 1639 senior scholae S. Floriani 1644 Professor Acad. Crac. 1647. Dr Medicyny.

1) Virtus Valeriani Alembechii... Crac. 1634. 4°. powinszowanie bakalaureatu filozofii.

2) Eudoxia inter festivas gestientium acclamationes propensos rite faventium applausus. palmam idumaeam sine sanguine, sine praeda triumphanti delatura faventibus [illegible] [illegible]. Cracoviae in off. Antonii Wosinski 1635. 4°. k. 4. wierszem powinszowanie Andrzejowi Czyżowi bakalaureatu filoz. w akad. krak.

3) Icon virtutis Valer. Alembek. Cracov. 1638. 4°.

4) Helianodice virtuti Jacobi Skwarski Jur. Utr. Doctoris decani infulati Zamosensis dum fauste ac feliciter Decanatum iniret dicata. Ex off. typ. Academiae Zamoscensis. 1639. 4°. k. 4. wiersz

5) Pharus ad stellam natalitiam trium regum festivitate et ad gentilitiam imitatione D. Gaspari Facchineti Philosophicae laureae Candidato excitata. Cracoviae in off. Antonii Wosinski 1639. 4°. k. 6. wiersz Facchineti miał gwiazdę w herbie

6) Gazophylacium in funere Ceciliae Renatae... Cracov. 1644. 4°. (34. IV. 45. ll. bibl. krak ded. Albert Radziwiłłowi kancler. litew.

7) Lachrymae Lechiae in luctuoso officio Sigismundi Casimiri Poloniae et Sveciae principis ad urnam sepulchralem consecratae. Cracoviae in off. typ. Francisci Caesarii 1647. 4°. k. 8. ded. Stanislao Strokonski episc. chełmensi mowa tac miana w Akad. Krak. prozą.
(bibl. Krak)

Frydrychowicz Dominik dominikan

1) S. Hyacinthus Odrowąsius principalis Hierarchicus universalis regni Poloniae patronus humili calamo exaratus. ~~[illegible]~~ (fol. K. 9 i str. 245) Cracov. typ. Univers. 1788.

(Phaenicius)

Fenicki (Phoenicius) Franciszek Stanisław jezuita Lwowianin rodem wydał 2 dzieła według Alegambe Bibl. Jesuit. Zwał się właściwie Wenigk czyli Wenigck. | cf. Acta Magistr. : artykuł Parvus : | zwią go mylnie Jocher Fenickim Fenicki Stanisław / nagrobek napisał mu Caspar Schole, kramy. drugi Stanisław Wenig (może Parvus) Leopoliensis r. 1595 w akad. krak. został bakałarzem a r. 1601. magistrem i doktorem filozofii – (Przypis metryki Univ. krak: Juvenis optimus Stanislaus Phaenicius Leopol. amplissimis honoribus longissima vita dignus adolescens obiit + 1601 w Zamościu. pisze go Venicius (Metr. Univ.) – podług Juszyński pisał: Wenzel przed 1604 – r. 1593 wpisany do metryki: Stanislaus Francisci

1) S. Epiphanii episcopi Cypri: Oratio in sepulturam corporis Domini (interprete Stanislao Phaenicio) nunc primum in lucem edita ex bibliotheca Simonis Simonidae. Samosci Martinus Lenscius excud. 1604. kart ~~[illegible]~~ 4 str. 33. 1. i K. 2. in 4º. wydał Simonides po śmierci Weniga tłomaczenie z textem greckim i dedykował Klaudyuszowi Rangoni nuncyuszowi – po grecku i po łacinie – na końcu na 2 kartach Noty Dominika Convalius franciszkana i prof.

* Filipecki Jędrzej | cf. Histor. Jezuitów lwowskich

Msc.

\+ w Sandomierzu 3 lipca 1652 wstąpił do jezuitów r. 1615 mając 24 lat.

Franciszek Stanisław Wenigk będąc jezuitą ukończył teologią w Rzymie i wrócił do ojczyzny żył jeszcze 1642 podług Alegambe ~~Lelewela~~ ~~Ribadeneiry~~ wydał

1) Mariis mancipium sive modus tradendi se in mancipium Deiparae Virginis multis ante seculis usurpatus nunc locupletior in lucem datus Lublini typis Pauli Conradi 1632. 12º k. 2. str. 174

(tłomaczył Chomentowski Jan)

2) Officium immaculatae conceptionis B. M. V. po polsku bezimiennie

3) Officium B. Stanislai Kostka de Soc. Jes. cum vitae ipsius compendio Cracoviae 1632 16º.

(był rodem ze Lwowa.) wyszła także sama książka pod tytułem: Flores Pietatis (bezimiennie) w Wilnie 1682. 12º. i Lublinie 1632. 16º. (Załuski Conspectus p. 76.)

* (przedrukowane później w zbiorze dzieł S. Epifaniusza przez Sebast. Cramoisy w Paryżu 1612 – i przez Dionys. Petavius. – Wiersz na pochwałę Fenickiego grecki napisał: Jan Cavatius (Kabakos) rodem z wyspy Chios profesor greckiego języka w Akad. Krak.

1) Kazania niedzielne Lwów 1789. 8º. 4 Tomy.

Fessler Innocenty Doktor teologii profesor hermenewtyki w uniwers: lwowskim r. 1787.

1) Anthologia hebraica. Leopoli typ. Thom. Piller 1787. 4o str 6 i 62.

2) Institutiones linguarum orientalium. Vratislaviae 1787. 8o
(ded. Josepho Com. Rzewuski)

Filipecki Ignacy

Finsinger Joh. Bapt.

1) Historiae ecclesiast. Leopoli 1787. 8o

Gajewski Jan

Giżycki Andreas

1) Coronis theologica deposita hoc est Theologia universa Joanni Skarbek ar. chiep. leopol. dicata. Leopoli 1727. fol

Giżycki Stefan

Mitra honor prawdziwego Książęcia w pięciu sygnetach na anniwersarzu Janusza Wiśniowieckiego Kazaniem wyrażony. Lublin 4o 1637.

Gol

Gelasin Mikołaj +1580 Juris Utr. Doctor Consul. leop. (Uxor Ursula) 1580 — R. 1560 w Konsygnacyi nauki w Uniw. Krak. wrócił do Lwowa, miasto przyjęło go uczta bo jest w rachunkach że wyszło 4 olla potus (miodu?) zostawił syna Stanisława. (alias Smiszek) R. 1550 był już tytułowany Venerabilis magister. (był synem Mikołaja Smiołek bednarza (doliator) miesz- czana lwowskiego) miał 2 braci bednarzy Stanis- ława i Tomasza Smiszkowiczów i siostrę Elżbietę która była za Stanisławem Berger konzulem lwowskim

1) Orationes duae. Cracoviae ap. Lazarum 155 ded. Janowi Ocieskiemu kanclerzowi 8°.

Giza Adalbert franciszkan sławny kaznodzieja lubiony od szlachty, był regensem w Ferrarze, Bononii, Padwie i Lwowie biegły w włoskim języku ~~[illegible]~~ prowincyał ruski obrany r. 1625 po zrzeczeniu Wojciecha Dębołęckiego.

1) Kazanie żałobne na pogrzebie Reginy Żołkiewskiej z Zielsztyna przez X. Wojciecha Ghizę Zamość 1625. 4°.

Glaize Jakób professor akademii lwowsk. Konsyliarz Króla polsk.
Catalogue des livres de la bibliothèque de Monsieur Jaques Glaize professeur de l'Académie de Leopol et Conseiller du Roi de Pologne. à Léopol 1796 de l'imprimerie de G. W. Wichmann. 8° arkuszy 11. (Spis książek francuskich z cenami; dzieł 3446, na 2 stronnicach książki polskie)

Gidlowski Zbożary

1) Moc ja w sam dzień elekcyi przełożonego Konsyderacye albo kazanie miane w Międzyrzeczu na Wołyniu podczas Kapituły OO. Franciszkanów. Lwów. fol. 1732.

Głębocki Mathias (w metr. univ. kr.) (Erasmus Mathiades syn lwowski) kształcił się w Akad. Krak. gdzie 1627 został mistrzem i doktorem filozofii

1) Glęboeius Math.: rector Academ. Coloniae Leopol: Gratulatio Ill. ac Rev. D.D. Stanislao Ⅽ a Grochowce Grochowski archiepisc. Leopol. in primum ad suam archiepiscopalem sedem ingressum oblata. Leopoli in off. Joan. Szeligae archiep. typogr. 1635. 4° kart 16 8112/8

2) ~~[illegible]~~ to samo dzieło: Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1635. 4° kart 18. 8112/8

Glaize Elżbieta (: zapytać o nią :)

1) Die Schöpfung ein Oratorium in Musik gesezt von J. Haydn. Aus dem deutschen ins polnische übersezt. Lemberg. 1800. 8° str. 16. Wr. pol. 141.

2) Pierwiastki mojej Muzy. We Lwowie 1801. w druk. Wichmana. 8°. str. 88 i 4.

Grodzicki Faustyn jezuita, przeciwnik Konarskiego. ur. 1709 †. r. 1770.

1) Theatrum eloquentiae illustrium personarum apparatu ex antiquissimis et probatissimis rhetoribus oratoribus et archirhetoribus instructum: seu dissertatio de magna arte rhetoricae per dialogismum proposita. Leopoli 1745. 8º (alfab. kart 15) K. 28. 567. 4.

2) Scientia artium militarium, architecturam, pyrotechnicam, tacticam, polemicam, perspectivam complectens: sive lectiones mathematicae in nobilitatis polonae usum editae. Leopoli 1747. 4º (ark. 19) kart 152 ded. Januszowi Sanguszce – z figurami rytemi na miedzi przez Jana Filipowicza. wydane staraniem Ignacego Pokatki) 2a ed. correctior Leopoli 1753. 4º

3) Architektura cywilna. Lwów, dr. Soc. Jes. 1748. 4º

4) De perversa atque inepta styli adscriptoris veteris exemplum conformatione liber. Leopoli typ. S. J. 1746. 8º (przeciw Konarskiemu)

Gelasinus (Smieszkowic) Kasper (ob. o nim:

Cynerski Joan: Professor Academiae in funere Gaspari Gelasini Leopol. Art. et Philos. Doct. ac Professor. posthumae memoriae consecratus. (ark 3½) Crac. in off. Fr. Caesar. 1637. 4º.) był rodem ze Lwowa, professorem w akad. Krak. A. 1628 został w akad. krak bakałarzem a r. 1630 mistrzem i Doktorem filozofii był Collega minor. Vir candus et rectus umarł 1637 w dzień narodzenia N. P. Maryi, professorem w zakładzie Nowodworsk. pochowany w kościele S. Anny w Krak.

mowa na pochwałę [illegible] z ojca Mikołaja advocata i matki Anny Anserinowny miał braci Mikołaja i Jana mieszczan lwowsk. za namyślem miał Jakuba Vitelliusza profess. nowodworsk. został bakałarzem

1) Corona Palladis virtuti et honori egregiorum juvenum Joan Nossowski et Joan: Wolffowic Leopoliensium dum in Univ. Crac. primam in artibus et philos. lauream consequerentur consecrata. Cracoviae in off. Math. Andreov. 1635. 4º str. 11 6147/26

2) Epicrotesis sive tripudium pergestientes invitante Apolline Musas Hymenaeo Vladislai IV Pol. reg. et Caeciliae Renatae nec sponsorum publicatum. Cracov. ex off. Franc. Caesarii 1637. fol. kart 11 8132/10 (są to pewnie ~~[illegible]~~ te gody które Przybylski wspomina że je Gelazyn Muzami nazwał)

Gelasinus (Smieszkowic) Wawrzyniec Brezinensis

był Doktorem Medycyny (Brzezinensis nyz Brzezin był rodem?) kształcił się w akad. krak gdzie r. 1611 został bakałarzem a r. 1612 magistrem i doktorem filozofii Collega minor, Vir bonus Orator et poeta excellentissimus rektorem i prokanclerzem uniwersyt. krak. gdzie fundował Contubernium Gelasini które w pieniądze hojnie opatrzył. Umarł 1646 będąc w tym roku professorem rektorem i prokanclerzem

1) Fundacia Bartłomieja Nowodworskiego kawalera maltańskiego J. K. Mci dworzanina, kapitana [illegible]ckiego z łacińskiego na polskie przetłumaczona przez Wawrzyńca Smieszkowica. W Krakowie w druk. Macieja Jędrzejowczyka 1619. 4º (drugą fundacyję opisał Bazyli Golinius kanonik krak. 1622 i 1623)

2) Dwie fundacie Bartłomieja Nowodworskiego w Akademii Krakowskiej i w tucholskiej szkole uczynione. Z łacińskiego przez Wawrzyńca Smieszkowica. W Krakowie w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1622. 4º

6) Epithalamium na wesele Jch M. P. Sebastyana Wilżogórskiego i J. M. Panny Zophiey Zazanowskiej napisane. W Krak. Bazyli Skalski druk. 1616. 4º kart 4.

3) Nosce te ipsum seu de cognitione sui oratio, habita 1646 martii 22 Cracoviae (1646.) in off. typogr. Francisci Caesarii. 4º kart 8 (mowa miana przy doktoryzacyi filozoficznej kilku akademików w Krakowie. (na tej mowie podpisany Smieszkowic.)

4) Declamatio qua suadetur Bohemis ut Ferdinandum regem agnoscant. 1619. Cracov. in off. Math. Andreov. 4º

5) Lilla sive ecloga in qua Daphnis obitum Lillae ruga deplorat. Antverpiae ex oficina Plantiniana 1632. 8º przedrukowane w dziele: Poetarum polonorum carmina pastoralia ex bibliotheca Załusciana iterum edita. Altenburgi 1779. 8º (wydawca Jan Teophil Boehmius)

wiersze jego polskie na herby Wawrz. Gembickiego arcyb. gniezn. Andrz. Pruchnickiego arcyb. lwow. Henryka Firleja bisk. płock. Piotra Firleja wojew. lubelsk. Mikołaja Firleja kaszt. bieck (w Sebast. Petrycego Etyki Arystotelesowej 1618)

7) Triumphus thaumaturgae virginis S. Theresiae a Jesu fundatricis ordinis discalceatorum carmelitarum cum accepto nuntio de ejus felici inter divos et commorabili adscriptione, Cracovia primum ejus solennem integram edurans hebdomadam incomparabili cum celebritate et incredibili cum [illegible] humanorum affectuum ardore sub finem Julii A. D. 1622 celebrasetur a Dl. Laurentio Smieszkowic [illegible] Eloquent. Profess. dedita pietate ergo ad imaginem [illegible] triumphantium Romae conscriptus. excud. Mathias Andreov. 1622. 4º kart 20.

Głuszyński Stanisław Krzysztof ur. w Lwowie 1624 wstąpił do Jezuitów 1649, rektor Kollegium w Krośnie + we Lwowie d. 24 marca 1693.

1) Raj duszy chrześciańskiej zbawiennych rozkoszy pełny, z Tauińskiej Kalisz 1678. 8°

Grynwalt Jan Leopoliensis (był r. 1648 konsulem ... inny ... z ... Bartłomiejem ... Growian ... mistrz) z ... wojewodą ... wraz ... obozieniu kozackiego ... przesłał ... in regali Jagelloniano. Lyceo plantata et

ponoś jego siostra Cathanina Grinwaltowna olim Martini Duknicz Aurifabri vidua 1668. ... Acta ... officii

1) Laurus Academica in mercedem laborum XIV juvenibus ... primam in artibus et philosophiae lauream prensarent decerpta. Krac. typ. Ant. Wosinski 1635. 4°. str. 15 No. 6147/23

2) Paterna felicitas D. Andreae Wolfowic Philos. Med. D^ri dum filius eius Martinus Stanislaus Wolfowicz artium magister et Philosophiae Doctor renuntiaretur 1638 mense aprili d. 17. Cracov. in off. Martini Philipowski 1638. 4° str. 20. 6147/63

6147/63

Grynwalt Jan r. 1636 w Akad. krak. został bakałarzem filoz. Umarł we Lwowie 1639 Sabbato magno sepultus. + Jan Grynwalt radca + 1650)

Grygrowic Michał Jan regent kancellaryi sądowej lwowskiej

1) Wety weselne któremi życzliwa Aretusa swoich Nieoszacowanych Franciszka Ruscę Mieszczanina i Kupca lwowsk. i panny Barbary Attelmajerowny rajcy lwowsk. corę poz. we Lwowie d. 18 Stycznia 1671. solenizowanych fol. Kart 8. 8177/3

Grabianka Jan podkomorzy czerski słuchacz wymowy (?) w Złoczowie Pijarów

1) Oratio pro introductione P.P. Capucinorum in novam Olescensem fundationem honori Severini Rzewuski referendarii regni capitanei Lubomlensis fundatoris Scholar. Piar. Zloczovierensium dedicata. Leopoli typ. Confrat. S. Trinit. (1740) fol. Kart 13 8098/3

Gorski Jakób urodzony w Mazowszu 1525 doktor fil. r. 1551 uczył w Akad. Krak. prawa był kanonikiem płockim gnieznieńskim i krakowskim + 1585 próż wielu dzieł łacińskich w przedmiocie wymowy, filozofii i teologii pisał także podług Starowolskiego: Praelectiones Leopolienses. (Praelectiones Ploc. censes i Cracovienses) lecz Sołtykowicz pisze iż Starowolski mylnie te dzieła mu przypisał gdyż autorem ich Stanisław Gorski Samborzanin kanonik krakowski. 19

Gosciecki Franciszek Soc. Jes. był missionarzem w Turcyi i Moskwie + w Samborze d. 1 Maja 1729 wieku 61 zakonu 45 roku.

1) Poselstwo wielkie Stanisł. Chomentowskiego wojewody mazowieckiego od Augusta II (do Achmeta IV przez lata 1712. 1713. 1714 odprawione sultana tureckiego. (W Lwowie w druk. Colleg. Soc. Jes. 1732. 4º str. 3. 348. 14. 6429/5.

(wierszem)

Gross Józef Wenanty Ułomacryt z J. N. Jarwniiger:

1) Doświadczenia Chemiczne i wynalazki celem oszczędzenia znacznej ilości zboża. Lwów 1809. 8º.

Groswajer Marcin Lwowianin r. 1661 został Drem filozofii w Akad. Krakow.

Grzegorz uczony Ormianin lwowski w XV wieku

Grochowski Stanisław arcybiskup lwowski, kształcił się w młodości za granicą, król Zygmunt III na prośby Baltazara Stanisławskiego stryja (patruus) przyjął go za sekretarza i podskarbim swym uczynił i lubił go – urodził się z ma: nasterskiej – wystawił dom arcybiskupi we Lwowie

1) Synodus dioecesana Leopoliensis praesidente Stanisl. Grochowski a. 1641. celebrata. Leopoli in off. Michaelis Sloska 1641. 4º (Synod ten był d. 3. Lipca 1641) Załuski w swym conspectus ten jeden synod lwowski przytacza lubo był przedtym 1564 d. 9. Listopada i później za [illegible] Józef Zimoro.

Godurowski Łukasz Stanisław kanonik katedralny lwowski proboszcz Dunajowski:

Hepner Dominik Lwowianin (miał w herbie konia pod hełmem zbrojnego z szablą) r. 1696 został bakałarzem filozofii w Akad. Krak.

Golejowicz Stanisław Albert (X. M. a. 1700 został w Akademii Krakowsk. Doktorem filozofii, r. 1701 był profesorem w Akad. Krak. Roku 1702 został rektorem szkoły akademickiej lwowskiej w której uczył filozofii, pisarz publiczny stolicy apostolskiej i r. 1706 proboszcz kaplicy matki boskiej na cmentarzu przy kościele katedralnym lwowskim. R. 1698 został bakałarzem filozofii w Akad. Krakow. notarius Apostolicus

za rektorstwa Krzysztofa Sowińskiego: zwali się ci młodz: Paweł Cybulski; Szymon Łacki; Piotr Kępski; Krzysztof Michałowski; Walenty Pilski; Szymon Olchawski na Golejowicza, który też był kandydat jest więc przez Piotra Kempski.

1) Plejas laureata in virtute et honore VII primae laurea candidatorum refulgens dum in Universitate Cracov. Artium et Philosophiae Baccalaurei renuntiarentur (praesentata) 1698 d. 22 Martii. Typ. Franc. Caesarii fol. ~~XX~~ XX kart 7. ded. Ludwikowi Watkowiczowi prob. w Opatowcu który był wierszem 6150/52 proboszczowi w Dzietrzykowicach. mecenasem autora.

2) Fructus admirabili vitae suavitate maturus D. Stanislaus Casimiritanus (annuo festivitatis recurrente die in ecclesia SS. Corporis Casimiriae) devota panegyri demonstratus 1701 d. 3 Maji Cracov. Typ. Univ. fol. kart 7 ~~XX~~ XX. proza nowa 8306/6 ded. Thomae Stanisl. Mosińskiemu patrono

3) Lilie śmiertelną Libityny kosą podcięte Annie z Ossy Wielohorskiej kasztelanowej wołyńskiej podczas smutnej do grobowca transplantacyey w Kościele lwow. OO. Trynitarzów wierszem ojczystym 1707 d. 28 lutego. W druk. Trojcy S. Bractwa. fol. kart 8 8093/28.

4) Litterae ad immortalitatem. Samosii 1706 (panegiryk lapidarny na śmierć Krzysztofa Skarbka kasztel. halick. ded. Janowi (biskupowi marochiańskiemu suffr. lwowsk.) Władysławowi kasztel. i Antoniemu Skarbkom. synom zmarłego)

Herbest Benedykt rodem z Nowegomiasta na Rusi wraz z bratem swym Stanisławem (który r. 1562 został bakałarzem filoz) kształcił się w Akad. Krak pod Marcinem z Raciąża – R. 1550 został przełożonym i profesorem w gimnazyum lwowskim przez slat. Pisał wiele (ob. Chodynicki, Wiśniewski, Siarczyński) – Jego czterowiersz na pochwałę Groickiego Bartłomieja jest w dziele: Porządek sądów miejskich prawa majdeburskiego. jezuita został w Rzymie 1571 (obacz o nim Allegambe p. 58.) – Herbest Bened. S. J. Oratio Synodica. Nissae 1564. 8vo (mowa na synodzie we Lwowie 1564) cf. Załuski Conspectus p. 10 –

Herbest Jan

Manuskrypt Kasp. Belgus jezuity: Dwa listy jeden z Ormucka infuły perskiej do swej braci w Konimbryey mieszkającej drugi do Luzytanii. 12o. K. 6 (druk goc.) brak tytułu jest na końcu przemowa G. Samborczyka wierszem (kart 2.

Hincza Marcin jezuita rektor kollegium S. Piotra w Krakowie, pro- rodem z Prus wstąpił do Jezuitów 1614 był rektorem w Gdańsku i Krakowie, tudzież we Lwowie nie był + 1663 w Poznaniu.
wincyał polski dzieła jego zalecają się czystą polszczyzną.

1) Matka bolesna Maryja to jest tłumaczenie męki Pana Chrystusowej Tom I / W Krak. u dziedziców Franc. Cezarego 1665. fol. str. 348 (dedyk. Mikołajowi Bieganowskiemu kasztel. kamieniec.

1) Zabawa z Jezusem przez mszą 1621. 8º. K. 8º.

1) Król bolesny Jezus Christus opisany przydana jest i zabawa przy mszy. W Krak. u wdow. Fr. Cezarego 1665 fol (str. 316)
toż w Krakowie 1631 (niepełn.) 12º. K. 8 str. 252. 26. 74.
toż samo w Lublinie w druk. Pawł. Konrada 1631. 8º.
toż samo w Krakowie w druk. Andrz. Piotrkowczyka 1645. 8º. ~~kart~~ str. 10 i 304. toż samo 1635

2) Rex dolorum Jesus Christus. Cracov. typ. Fr. Caesarii 1636. 8.
str. 10 i 399. (tłumaczył to po łacinie Wojciech Kortyski S. J.)

3) Dziecię P. Jezus to jest rozmyślania o dziecińtstwie P. Jezusowym 1636 W Krakowie w dr. Fr. Cezarego. 8º. str. 308. 4.

4) Złota Korona abo Kazanie na pogrzebie Anny z Sztemberku Ostrogskiej hrabiny na Tarnowie wojewodziny wołyńskiej d. 7 Stycznia 1636 w Kościele Jarosławskim Soc. Jes. W Krakowie w dr. Fr. Cezarego 1636. fol. kart 21.

9) Kardynała Ludowizyusza panegiryk S. Ignacego Lojoli powiedziany, przetłomaczony. Kraków 1632. 8º.

5) Płacz Jezusa z Aniołami na świętego Krzyża tańce. W Krakowie 1638 w druk. Fr. Cezarego. 8º. str. XXXII i 691.
ded. Janowi Daniłowiczowi podskarb. W. Kor. i jego żonie Zofii z Żółkiewskich ??
1º ed. Kraków w druk. F. Cezarego 1631. 8º.

6) Klejnot Koronny abo Kazanie na pogrzebie Anny z Jakubowic Ligęzinej podskarbiny wielk. Kor. w Kościele S. Piotra i Pawła w Krakowie 1638 Księżyca 23 Marca. W Krakowie w druk. Fr. Cezarego fol. kart 14.

10) Nawiedzenie na ewangelię. Wilno 1642.

7) Chwała z krzyża której i sobie i nam nabył Jezus ukrzyżowany. 1641. 8º. str. 822.
8) Głos pański z ewangelii z naukami i ściosowaniem do N. Sakramentu. W Wilnie 1643. 4º str. 310 i kart 6. tytuł sztychowany przez Kon. Götke. dedyk. Aleksandrze Wiesiołowskiej marszałkowej litew.

Hoszowski Ludwik jezuita profesor filozofii w akademii jezuickiej lwowskiej

1) Synopsis Philosophiae recentioris in universitate Leopolien si traditae ipso bienni scholastici decursu ad disserendum publice proposita. Leopoli typ. Acad. 1766. 8º. kart 32 (2 tablica rytowana przez F. Trockiewicza)

Hynek Wojciech (Karmelita) S. Teologii Magister i profesor.

1) Sermo concionatorius in electione pastoris sub tempore capituli Bonfroviae celebrandi. Leopoli typ. Joan. Filipowicz. (1631.) fol. str. 16

Jachimowicz Grzegorz (żyjący)

Jakubowski Wawrzyniec Franciszkan w lwowskim Konwencie:

Conclusiones theologicae de Sanctissima Trinitate. In Conventu Leopoliensi ordinis F. F. Minorum regularis observantiae publico certamini expositae ad objecta respondebit F. Laurentius Jakubowski 1625. Jaroslaviae 4º Kart 9

(Wiciński) Jan od Św. Franciszka (Trynitarz S. Teologij lektor i Kaznodzieja w klasztorze lwowskim. Zwał się Wiciński, urodzony w Polsce d. 18 Octobr. wstąpił do zakonu we Lwowie 1715 + d. 4 Octobr. 1743 we Lwowie. (Catalogus religiosorum provinciae S. Joachimi ord. discalc. S. Trinit. de redempt. Capt. Msr.)

p. 394 X

Senator polski w prochach śmiertelności Józef Radecki Kasztelan lubaczewski przy funebralnym akcie w kościele Tomaszowskim zapisany 1740 We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. fol. Kart. 17. (facsymile)

8098/4.

Janiszewski Antoni (Jezuita po zniesieniu klasztoru lwowskiego i skasowaniu zakonu został Kaznodzieją w Archikatedrze lwowskiej na koniec Kanonikiem lwowskim i Kijowskim) urodz. 13 czerwca 1728 – wstąpił do Jezuitów w Krakowie 1749 uczył w Kaliszu, Lwowie, Lublinie

1) Kazanie na zaczęcie trybunału koronnego prowincyj małopolskiej w dzień uroczystości zwiastowania N. P. Maryi. W drukarni J. K. M. Soc. Jesu 1766 d. 7. Kwietnia. 8º str. 42.

2) Kazania na niedziele i święta całego roku tudzież kazania przygodne to jest z różnych okoliczności po różnych kościołach miane W sześciu osobnych tomikach 1779. W Berdyczowie w druk. Karmelitów. 8º T. I str. 20 i 528. 3. – T. II str. 4. 457. – T. III str. 18. 435. – T. IV str. 2. 448. – T. V str. 6. 20. 441. – T. VI str. 4. 5. 465.

3) Kazanie na pogrzebie JO. X. Kaspra Lubomirskiego Wojewodzica Krakowskiego generała lejtnanta wojsk. ross. w Zwiahlu d. 10 Czerwca 1780. We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. 8º k. 32.

Jabłoński Szczepan sławny muzyk i organista u Dominikanów we Lwowie † d. 28 Kwietnia [redacted] 1828. Urodzony w Rossyi r. 1756 wiele komponował mianowicie kilka ładnych mszy.

Hüttner Józef professor prawa we Lwowie
1) Lehre von der Erbfolge 1820.

Janson Samuel Leop.

1) Majestas utriusque Politicae ad Tribunal regni deputatorum in gentilitiis effigiata ceris humillimo submississimis obsequio adoratur a Joanne Jansonio A. 1643. Lublini typis Viduanis fol. k. 25 ded. Stefano Gembicki palat. lenc. et Alexandro Gembicki canonici. Lovic. (44 herby [drzeworyt.] tyluż deputatom pochwały stylem lapidarnym)

Jaskiewicz Jan Leopol.

4) Kazanie w czasie żałobnych exekwij po śmierci Najjaśn. Maryi Teresyi Cesarzowy miane d. 20 Grudnia 1780 w Archikatedrze lwowsk. W Lwowie w druk. Kazim. Szlichtyna. 8o. str. 2 i 69. jest i niemiecki przekład tegoż pod tytułem:

Trauerrede bey Gelegenheit der in der Lemberger Erz-Domkirche am 20 Christmonats 1780 über den höchstbetrübten Todtfall Jhres Kais. kön. apost. Majestät. Maria Theresia. ~~Lemberg~~ welche ~~von dem~~ hochwürd. H. Anton Janiszewski Dommherrn vorgetragen wurde aus dem pohln. übersezt. Lemberg gedr. bey W. Josepha Piller 8o. str. 48.

5) Kazanie na dzień poświęcenia na biskupstwo lwowskie halickie i kamienieckie obrządku rusko-kat. JW. JMł. X. Piotra Bielańskiego kustosza katedralnego lwow. S. Jerzego. d. 23 Września r. 1787. w kości. katedr. rusko. kat. lwow. We Lwowie w druk. bractw. S. Trójcy. 8o. k. 32.

6) Kazanie na powtórnej profesyi najprzew. Maryi Benedykty Cetnerowej zakonnicy i fundatorki klasztoru panien Sakramentek w lat 50 po pierwszej d. 15 kwiet. 1771. Lwow dr. S. J. 1771. 8o. str. 24.

Jaroszewicz Floryjan (Reformat w klasztorze lwowskim S. Teologij lektor) umarł już za rządów austriackich

1) Principia Theologiae asceticae ad usum tyrocinii Seraphici Ordinis Minorum S. P. N. Francisci Strict. Observantiae Reformatorum. Leopoli typ. Confr. S. Trinit. 1752. 8o. str. 18. 400. i 5. przyp. Stanisł. Potockiemu wojew. Kijow.

2) Matka Świętych Polska albo Żywoty Świętych, błogosławionych, wielebnych, świątobliwych, pobożnych Polaków. 1767. W Krak. w druk. Stanisł. Stachiewicza. fol. str. 22 i 694. 9160.

3) Stare błędy światowej mądrości przeciw powściągliwości panieńskiej, wdowiej, kapłańskiej i zakonnej przez wolnowierców odnowione prawowiernym katolikom z fałszem swoim oczywistym pokazane. W Lwowie w druk. S. Trójcy. 1771. 4o. kart ~~str.~~ 6 i 226. dedyk. Antoniemu Boguszowi podkomorzemu podolsk. miał w herbie z łabędzie stojąca na 3 górach, wśród ~~nad niemi~~ łabędzi gwiazda. poświęcał się

Jaskrzewicz Michał Lwowianin wydał jako uczeń akademii krakowskiej matematyce – R. 1688 d. 10 kwietnia w Akad. Krak. został bakał. filoz. jak widać z wiersza na jego pochwałę w dziele Jan Stanisł. Frączkiewicz: Speculum animorum coronatum honori XVII primae laureae candidatorum dedicatum. Cracov. ~~ex off.~~ Franc. Cesary. fol. imona: Antonio Wosiński, Andr. Sokołowski, Casimir Frejawicz, Gaspar Topiński, Stanisł. Mołędzki, Joan Mielecki, Hyacint. Łysarski, Martin Chudziński, Kazim. Kubalewicz, Laurent. Żelecki, Stefan Rosołowski, Sigism. Lisowicz, Albert Waśniowski, Andreas Kupiński, Leon. ~~Andreas Łopot~~

Arcus triumphales virtuti doctrinae et honori XVI v. J. D. secundae laureae Candidatorum variis eorundem insignibus adornati dum in praemium eruditi laboris magisterii in artibus et in philosophia doctoratus licentiati renuntiarentur opere panegyrico erecti 1690 d. 18 Aprilis. Cracoviae typ. Nicol. Alex. Schedel 1690. 4o. kart 11 ded. kapitule lwowskiej był autor secundae laureae candid. (wierszem) na autora napisał wiersz Andreas Kant. Sokołowski. Stanisł. (miał w herbie róże) Andreas (miał ojca konsula i stryja prof. w Zam...) (herb...) ur. Mołędzki. Andreas ~~Kupiński~~ Martinus Kupiński Leopol.

Idzellewicz Michał najprzód proboszcz Tainskiego Kościoła zamkowego we Lwowie (i professor retoryki w szkołach lwowskich potem kanonik archikatedralny, dziekan i paroch u S. Mikołaja tamże) Dr. filozofii (w akad. zamojskiej) teologii licencyat.

1) Wspaniałość Kościołów Katolickich Kazanie gdy odprawił poświęcenia obrządek JW. J. X. Kryszpin Cieszkowski biskup Dissejski w Kościele Buszkim wymurowanym od JW. J. X. Szczepana Mikulskiego Archidyakona metrop. lwow. Kustosza Kollegiaty Stanisławowskiej 1780 d. 17 Września We Lwowie w druk. bractw. S. Trójcy. 8o. K. 17.

2) Przy uroczystej konsekracyi JW. J. X. Antoniego Angiełłowicza biskupa przemyskiego w Katedrze lwowskiej S. Jerzego d. 14. Lutego 1796. W Lwowie 1796 druk. G. W. Wichmana. 8o. str. 28. (przyp. Katarzynie hrabinie z Potockich Kossakowskiej Kasztell. Kamińskiej)

Jendrski Antoni (franciszkan kustosz i Gwardyjan Konwentu lwowskiego) Dr. Teologii

Mądra indzienigerka (Kazanie) Wilno 1652. 4to.

Trzy znaki łaski bożej na oryzoncie Srzeniawy pokazane na pogrzebie Jana Kazimierza ze Żmigroda Stadnickiego wojewodzica bełsk. w Przemyślu d. 8 Styeznia 1646. We Lwowie w druk Coll. Soc. Jes. u Seb. Nowogorskiego 1645. 4o. K. [illegible] 19 (przyp. Janowi Adamowi bratu zmarłego ze Żmigroda na Lesku Stadnickiemu podczaszemu krakowsk.) Kazanie pogrzebowe (zmarły był synem (Stanisława Stadnickiego Kasztelana przemyskiego) wojewody bełskiego z Kalinows. kiej zostawił 2 córki)

Tu O. Franciszkanów

zostal dziekanem Kapituły lwowskiej r. 1766 żył 1778 poświęcony na biskupstwo bakowskie 1738 d. 4 maja w Kielcach przez Lipskiego bisk. Krak. wstąpił w Lublinie do zakonu.

+1782

Jezierski Rajmund (dominikan którego portret dotąd na krużgankach klasztoru dominikanów lwow. się znajduje Lektor S. Teologii w Konwencie lubelskim i Kaznodzieja trybunalskim, w kośc. P. Maryi w Krakowie stały potem w lwowskim nakoniec biskup (Bakowski asystent tronu papieskiego dziekan kanonik katedralny lwowski herbu Nowina odprawił nowicyat u dominikanów w Krakowie kształcił się potem w Florencyi był pro.

1) Szczęśliwa do wieczności deflictacyja przy pogrzebie Jakuba Rybińskiego wojewody chełmińskiego w Kościele lubelskim kaznodziejskiemi racyjami z konkludowana 1726 d. 14 maja. W Lublinie w druk. Koll. Soc. Jes. fol. K. 14.

2) Kazanie na introdukcyi S. Katarzyny de Ricciis w Kościele Warszawskim miane 1746 w Warszawie w druk Schol. Piar. fol. K. 5.

3) (Kazanie na pogrzebie Tarły wojewody sandomirskiego.)

4) Kazania na koronacyi obrazu N. Maryi P. Sokalskiej – Podkamieńskiej – lwowskiej.

Idzellewicz Michał

3) Kazanie na uroczystości S. Ignacego Lojoli w kościele lwowskim przeszło jezuickim teraz narodu niemieckiego r. 1779 d. 31 lipca miane przez W. Jmi X. Michała Idzellewicza proboszcza zamku lwowskiego. Lwów w drukarni bractwa S. Trójcy. 8o. K. 16.
ded. Antoninie z Potockich Rzewuskiej wojewodzinie wołyńskiej

4) Zakonnicy nie potrzebują świata: świat potrzebuje zakonników; kazanie podczas uroczystego ogłoszenia beatyfikacyi błog. Michała de Sanctis zakonu Trójcy przenajświętszej od wykupienia niewolników miane w kościele lwowskim tegoż zakonu r. 1779 dnia 10 października. Poczajów (w typografii OO. Bazylianów) 8o. str. 31.

Jelonek (Joannes Cervus Tucholiensis) professor prawa w akad. krak. później rektor (1547–54?) 12 K. ob. we Lwowie i kanonik)

1) Quaestiones et tabula elementaria
Craiov. ap. Ungler 1533. (elementarz)

2) Farrago actionum civilium juris Maydeburgensis secundum consuetudinem jam dudum in rego Poloniae observatam nunc primum excussa (1531 u flor. Unglera w Krak.) 8o. kart 61. (opis postępowania sądowego w prawie Magdeburskim

3) Farraginis actionum juris civilis et provincialis Saxonici Municipalisque Maydeburgensis et juris polonici libri septem per M. Joan. Cervum Tucholiensem olim collecti et revisi nunc vero recusi. Zamości 1607. 4o. (Marcin Łęski typograf wspomina tu o edycyach 1532 w Krak. u Scharffenbergera, 1538 u Siebeneychera, 1540 u Unglera 1542 Krak. u Mac. Scharffenbergera.

4) Bentkowski II. 261 przypisuje mu: Praeclarus et insignis tractatus docens modum legendi abbreviaturas utriusque censuras 8o. kart 56 (1540 w Krakowie u Unglera) Objaśnia skrócenia praw objaśniając takowe.

5) Institutiones grammaticae Joannis Cervi Tucholiensis una cum interpretatione nominum.... idiomate polonico et germanico illustrata. Cracoviae ex officina Ungleriana.... 1533. 8o. arkuszy ii do tego Syntaxis (ark. 5) i Quaestiones.... de declinatione et constructione (ark. 6) dzieło ciekawe zwłaszcza dla zastarzałych słów polskich tamże przytaczanych które zbogacić mogą słownik mowy polskiej n.p. blegot (gadanina), dachówka (rynna), ~~dowora (okazya)~~, kikieć (wielki palec), kopalin (szyszak) leglarz (bednarz), nowak (rekrut), nporzezka (akuszerka), połok (zatok), przechera (błazen), ~~przydzca~~ (~~rezultat~~), ruszka (zasłona), stojak (zgromadzenie zatobliwe), szczyskliwość (oszczędność), świerzbień (średni palec), usznik (mały palec), wiaduch (geniusz), wątlica (stara baba), wosgra albo popaśnica (zamtuszka), zawodnik (biegun)

Józefowicz Jan Tomasz r. 1682 d. 17 Octobr. został bakałarzem fil. i sztuk w akad. krak. wraz z Jakóbem Franciszkiem Ozgiewiczem Lwowianinem jak to widać z wiersz. Laurent. Anton. Borowicz: Gazophylacium Eruditae gloriae XIX Primae laurea candidatorum dum in Univ. Cracov. Artium et Philosoph. Baccalaurei renuntiarentur, dedicatum. 1682 d. 17 mensis Octobris Cracoviae typ. Franc. Cezary. fol.

za rektorstwa Stanisława Makowskiego

był na synodzie ruskim w Zamościu

Jego kazanie druk. w kazaniach na Oktawę ~~pod tytułem~~ Koronacyi P. Maryi Sokalskiej 1727. pod tytułem: Justum (?) równie jak i Stetkiewicza Grzegorza Kanon. Katedr. Ormiań. kazanie. (Załuski Specim)

Doktorem filozofii został 1684. Margowski Andr. Rudolph. Corona mediumtrium: phantis Sapientiae Cracov. 1684. między innemi umieszcza wiersz jego i herb: Avitum insigne: Rosa tribus tubis corneis innexa.

Jan Lwowczyk wydał 1549: De matrimonio neque licito neque valido inter catholicos et haereticos. (Czacki O lit. praw II. 38)

Jovius Jan rodem ze Lwowa bakałarz teologii kanonik u S. Floriana w Krak. profesor i dziekan wydziału filozoficznego w uniwersyt. Krak. r. 1618. żył 1631.

Iwaszkowicz Joannes †1650.

Kamiński Jan Nepomucyn. (urodzony w Kutkorzu) pierwsze dzieło które przerobił dla sceny wraz z Bogusławskim było Drzewo Dyjanny, prześzło 60 kilka sztuk przez niego jest napisanych, przerobionych i przełożonych między innemi Roszko Cymbałek (Rochus Pumpernickel) Gwiazdor Królitaków (Raimund's Alpen=könig) Syrena z Dniestru (Donauweibchen) Hajdamacy (Römer und Justine) Skalmierzanki, Twardowski na Krzemionkach, Krakowiacy i Górale, Hamlet (drukowany na Wołyniu) Lekarz swego honoru i inne

25

Joannes Leopoliensis (Lwowczyk Jan Sztuk pięknych i teologij profesor, Kanonik S. Florjana Kaznodzieja Kościoła Katedralnego w Krakowie) urodzony r. 1482 we Lwowie † 1536.

w bibl. Krak. O. XIV. 8. 6. Vivificae passionis Christi historica explanatio cum doctissima applicatione ad sacrificium utriusque testamenti. Cracoviae ex officina Ungleriana 1537. 8o K. 88 (przypis. Janowi Chojeńskiemu bisk. Krak.)

w bibl. K. (2gie wydanie) XXIV. 6. 6. — — — — jam iterum recognita et a mendis plurimis purgata. Cracovie ex officina Ungleriana An. Domini 1538. 8o K. 88

Joannes Leopolita (Joannides) (Lwowczyk Jan Kształcił się w Akademii Krakowskiej, teologij profesor i Kanonik S. Floriana w Krakowie później) Magister art.

1) In nuptias generosi D. Joannis Bapt. Cekiet nubiac virginis Annae D'Antonii Franckovic. Leop: inclytae urbis Cracoviensis Consulis filiae oratio. Cracoviae in officina Lazari, Basili Skalski 1604. 4o st. 15.

2) Quaestio de poenitentia ut est sacramentum a Joanne Leopolita disputata. Cracoviae ex off. Math. Andreoviensis 1619. 4o str. 24. (przypis Tomaszowi Pirawskiemu bisk. nikopolitańsk.) Są tu wiersze Lwowianow: Wawrzyńca Smieszkowica, Jakoba Vitellino (Ciotka) Fryderyka Alempecha, Marcina Chruslickiego.

Kadlubiński Paweł (Sztuk pięknych i filozofii Magister licencyjat teologij ponoś jezuita w klasztorze lwowskim)

Illustrissimo Domino Joanni de Kitki Kicki Praefecto castrensi leopoliensi cum primo praefecturam suam adiret collegium academicum leopol. Soc. Jes. gratulatur. 1769. Leopoli typ. Academ. fol. K. 6.

Keppler magistratualny aktuaryjusz we Lwowie

Auf Karls Ankunft in Lemberg im J. 1803. Gedr. b. Wichmann 4o str. 4.

Karwosiecki Piotr ~~z Karwosieck~~ Dominik (franciszkan Doktor Teologij i gwardyjan Konwentu lwowskiego S. Krzyża ~~potem biskup Bybliensk Koadjutor biskupstwa bakowskiego~~ potem biskup Bybliencki Koadjutor biskupstwa bakowskiego

1) Mnemosynon grati talionis excitatum favore D. Venceslai Hier.

Jan Leopolita (Nicz Leopoliensis) w Kościele S. Maryi w Krakowie jest nagrobek Jana Leopolity S. T. Dr Kanonika † 1572 mając lat 49 (z popiersiem z kamienia. Jego to mienią być tłomaczem pierwszym biblii (Bandtke hist druk. Krak. p. 295) Prusz (Forteca monarchów pol.) pro wi że w ostatniej chwili z łożkiem kazał się wynieść na smentarz S. Ducha i miał kazanie przeciw Luteranom. niektórzy tłomacza biblii zowią Hieronymus Leopolitanus (?) i Leonardem dominikanem. był profesor humaniorum i pisma Sw. w Akad. Krak doktor kaznodziej Katedr. Kanonik S. Floriana † mając lat 49

w bibl. Univ. Krak. F F F. I. 3. a. LIV D. 3. 8½ w Panegyr.

G 145 / 58

misc 409.

de Bogusławice Sierakowski episcop. Premisl. a studio theologico leopoliensi in publice expositis thesibus sub tempus intermedii capituli provincialis eidem oblatum 1759. Leopoli. 4º str. 20.

2) Życie nieśmiertelne Józefa Siemieńskiego Kasztelana lwow. podczas trzydniowego pogrzebu w Kościele wiszeńskim OO Reformatów kaznodziejską mową objawione 1761 d. 1 Czerwca w Lwowie w druk. bract. S. Trójcy. fol. str. 4 i 28 (i k. 4) (przytem Diarjusz pogrzebowej pompy)

3) Starożytna sława Najśw. Niepokalanie poczętej Maryi przy dokończeniu ośmiodziennego nabożeństwa w Kościele archikatedralnym lwowskim kaznodziejską mową dowiedziona 1761 d. 16 Grudnia. w Lwowie w druk. J. Filipowicza. fol. k. 10.

<u>Kasparowicz Gabriel Jędrzej</u> Ormianin lwowski Xiądz protonotar. apostolski licencyat teologij alumn papieski (pewnie w zakładzie lwowskim papieskim X. Teatynów wychowany) Kaznodzieja archikatedry lwowskiej ormiańskiej

1) Księgi rodzaju Jezusowego przy wykonanej trzech sióstr rodzonych: Teresy Maryi, Anny Maryi i Magdaleny Maryi reguły O. Benedykta S. odwiecznej adoracyi N. Sakramentu profesyi JW. P. Janowi Wilczkowi Equiti aureae crucis ac Comiti Sacr. Apost. Palatii et aulae Lateranensis, Sekretarzowi J. K. M. Radzcy i Vice seniorowi magistratu lwowskiego jako ukochanemu trzech oblubienic Chrystusowych ojcu przypisane. R. 1746 fol. k. 28 (na odwrotnej stronie tytułu drzewo-rycina Matki Boskiej)

2) Raj roskoszy w męczeńskie róże, wstydu panieńskiego lilie powtórnie w Armenii zaszczepionej to jest nabożeństwo na czternaście czwartków godzinki litanie oraz życia S. Grzegorza trzeciego po S. Tadeuszu, Bartłomieju apostoła patryarchy i męczenika Armenii S. Ry[p]symy panny i męczenn. tudzież inne przydatki mające do druku podane We Lwowie w druk. Soc. Jes. 1750. 8º str. 184.

2370 misc i Misc 6004.

<u>Kędzierski Barnabaś</u> Franciszkan Doktor Teologij najprzód professor filozofii w Konwencie Międzyrzeckim Franciszkanów potem professor teologij w Konwencie lwowskim nakoniec prowincyał 1777 i Komissarz Generalski Franciszkanów.

1) Zachęcenie do najgłębszego dziękczynienia Bogu za szczęśliwe obranie najwyższego w Kościele bożym pasterza Klemensa XIV d. 30 lipca 1769 w Kościele lwowskim franciszkańskim w Kazaniu uczynione. Lwów w druk. bractw. S. Trójcy 4º kart 12.

1a) Illustriss. Mathie Pruski S. Theol. Doct. fol.

1) Dobry sposób na utrzymanie zakonnego zgromadzenia [~~...~~] w Kazaniu d. 25 Stycznia 1768 w Kościele farnym szumskim franciszkańskim opisany. fol. k. 11.

2) Szkoła duchowna zamykająca w sobie nauki do wydoskonalenia się w duchu prowadzące pokazujące obowiązki i przywileje braci i sióstr trzeciego zakonu S. Franciszka dla szczególnej wygody Tercyarzów i Tercyarek pomienionych wystawiona. W Lwowie w druk.

nny był Tomasz z Karwoszek Karwoszecki Kanonik Zamojski profesor prawa w tamtejszej akademii

<u>Kamiński</u> Julian Alexander herbu Sulima ur. 6 Stycznia 1805 w Tarnawatce (z ojca Antoniego i matki Tekli Chamskiej) w obwodzie zamojskim, chodził do szkół w Przemyślu i Lwowie, od r. 1828 pełnił obowiązki pisarza przy Bibliotece Zakładu naukowego Ossolińskich + 18 lutego 1859 we Lwowie.

1) Kochany braciszek pierwotna fraszka ze śpiewkami w 1 akcie i Zielony Domino komedia w 1 akcie z niemieck. Körnera. Lwów wytłocznia narodowa Ossolińskich 1834. 12º str. 94.

2) Śmieszek (pismo humorystyczne) Lwów 1834. 8º 5 Zeszytów. (Zeszyt I i II w wytłoczni narod. Ossolińskich. Zeszyt III. IV i V początek w druk. Piotra Pillera)

3) Ziemianin galicyjski pismo poświęcone gospodarstwu krajowemu. Lwów druk. Piotra Pillera 1835 – 1837. w 8ce, 4 Tomy każdy po 6 Zeszytów.

4) Wiersz na skon x. Franciszka Siarczyńskiego. Lwów 1829.

5) Wiersz na śmierć Wincentego Ziętkiewicza obywatela lwowskiego. Lwów 1835 (z textem niemieckim obok)

<u>Kamińska</u> Julia Adela z Baumanów żona Juliana Alexandra Kamińskiego ur. 8 lutego 1811 w Łańcucie – robi zgrabnie faxymilia starych druków.

1) Elmira powieść pierwotna. Lwów, drukiem Piotra Pillera 1832. 8º

2) Matylda powieść szkocka z dzieł Pfeffela. Lwów czcionkami Piotra Pillera 1834. 8º 2 Zeszyty

3) Do siostry po stracie kochanka (wiersz w Czasopiś. nauk. Zakł. im. Ossolińskich 1831)

Swaszkow

7) Kazanie w dzień poświęcania kościoła pod tytułem Niepokalanego Poczęcia Maryi P. w Horyńcu u WWOO. Franciszkanów w niedzielę czwartą po Zielonych Świątkach r. 1773 miane. Lwów w druk. Franciszkanów. (1773) 4º K. 14. ded. Franciszkowi ze Żmigroda Stadnickiemu chorążemu podolsk. rotmistrzowi wojsk. kor.

Kislicius Nicolaus

Kinderfreund Leib

1) Schirim Schonim. (Zbiór poezyj hebrajskich) Lwów 1834.

Kirschbaum Emman.

1) Rede auf das akademische Jahresfest wegen Einführung der hohen Schule. Lemberg 1794. 4to

brac. S. Trójcy. 1769. 8º. str. 48.

3) Kazania na różne święta całego roku. Z druk. lwowsk. franciszkan. 1772. 8º. str. 6. 422 i 10.

4) Wiadomości o krzewieniu wiary S. w Mołdawii i Wołoszczyznie o ustanowieniu katedry i następowaniu biskupów Ceretenskich potym Bakowskich z przytaczeniem kazania podczas konsekracyi d. 1 stycznia 1775. W druk. lwow. franciszk. 1774. 4º. str. 48.

5) O koronacyi obrazów kazanie miane podczas uroczystej koronacyi obrazu N. Maryi P. (w kościele przemyskim franciszkańskim [illegible]) d. 8. września 1777 z przytaczonym opisem koronacyi (w Lwowie w druk. Kaz. Szlichtyna. 4º. k. 11 (Kazanie) k. 12 (Opisanie koronacyi)

6) Summarium processus de cultu ab immemorabili tempore praestito B. Jacobo Archiepisc. Halic. fol. k. 132. 9144/13

Kicki Ferdynand Onufry z Kitek arcybiskup lwowski

Sermo tempore inaugurationis statuum habitus d. 11 Septembris 1782. Leop typ. Viduae Josephae Piller. fol. k. 2.

Kleczewski Stanisław (Reformat kustosz w konwencie lwowskim)

1) Dyssertacyja albo mowa o pismach żydowskich i Talmudzie podczas walnej dysputy Contra-Talmudzistów z Talmudzistami we Lwowie 1759. 4º. str. 16.

2) Kalendarz seraficzny zamykający w sobie żywoty wielebnych Reformatów polskich. W Lwowie w druk. brac. S. Trójcy 1760. fol str. 62 i 446. 9130

3) O początku dawności odmianach i wydoskonaleniu języka polskiego zdania 1767. w Lwowie w druk brac. S. Trójcy. 4º. str. 126 i 28 (pisemko dość rozsądne)

4) Sarmatia Europaea mox post diluvium universale inhabitata seu fragmentum tractatus de diluvio universali partis III [In quo ostenditur adventus in Europam posterorum Noe, nec non demonstratur quoque antiquitas, amplitudo, idioma, res praeclare gestae Gentis Scytho-Sarmato-Slavicae] 1769. Leopoli typ. Confr. S. Trinit. 4º. str. 7. 269. 22 (Dzieło to przekładał na polski Piotr Potocki wojewodzic poznań.)

5) Soliloquium octiduanum tempore annui recessus pia consvetudine practicandum. Typ. Poczajovien. 1771. 8º. str. 20. 210.

6) Glacii typ. Joseph. Ignatii Reichmann 1778.

6) Prima elementa philosophiae rationalis et experimentalis sinthetice disposita pro usu scholasticorum regularium. 1772. Leop. typ. Acad. S. J. 8º. str. 11. 201. i tablic 5 Pars II str. 179 tablic 10.

7) Lechus historiae polonae restitutus. Olomucii 1774. 4º. str. 149 i 20.

w bibl. Krak. XI. g. 49.

8) Institutiones politicae religioso[-]dero praecipue regulari opportunae. Leopoli 1759. typ. S. Trinit. 8º. str. 297.

9) Rozmyślania tygodniowe w codziennych rozmowach Boga z człowiekiem. Lwów 1860. 8vo.

Rozmyślania tygodniowe. 1760. Lwów w druk. SS. Trójcy. 8º. str. 330.

Kochański Tomasz Wilhelm (żyjący.)

Kodesch Franciszek c. k. radzca professor matematyki w uniwersytecie lwowskim

1) Abhandlung über die Zinsrechnung. Lemberg b. Piller. 1800. 8º. str. 117.

2) Abhandlung über die Rechnung bei veränderten Zahlungsterminen. Lemberg 1826. b. Jos. Schnayder. 8º. str. 147.

3) Elementa Matheseos purae in usum juventutis academicae galicianae Leopoli typ. 8º. T. I str. 276 T. II str.

Koefil Dominik Seyfried c. k. Konsyliarz publiczny nauczyciel politycznych umiejętności i statystyki w uniwersyt. lwowskim

Systematyczny wypis z politycznych praw i rozporządzeń dla Galicyi wydanych przez Jana Błażekskiego*) c. k. gubern. translatora przetłumaczony. W Lwowie druk. Piller. 1791. 4º. str. 176.
Systematischer Auszug aus den für Galizien bestehenden politischen Gesetzen. Lemberg 1791. 4to

*) został Bacal. Art. w Akademii Krak 1778

Komorowski Mikołaj łowczyc buski Kawaler Kollegijum Nobil. u Jezuitów we Lwowie

Sposob cwiczenia się w jałmużnie wzięty z pisma S. z francuzkiego. We Lwowie w druk. brac. S. Trójcy 1753. 8º. str. 24 i 156.

Kortum

1) Magna Charta von Galizien oder Untersuchung der Beschwerden des galizischen Adels polnischer Nation über die österreichische Regierung. Jassy (Lwów) 1790. 8º. str. 365.

Komorowski Jan franciszkan

1) Tractatus Chronice fratrum minorum observancie a tempore ~~a tempore~~ Constanciensis Concilii et specialiter de provincia Polonie per fratrem Johannem de Comorowo ejusdem ordinis minimum collectus. Manuscript autograf zaczynający się: „Memento dierum antiquorum" in 4º. na papierze pisany około 1504 był w bibl. Załuskiego. (Janocki Specimen Catalogi p. 83) cytuje tę Chronikę Martinus Baronius in Vitis S. Fratrum Polonorum p. 7.

2) Sermones de regula et condicionibus ordinis minorum per fratrem Johannem de Comorowo ejusdem ordinis ~~[illegible]~~ minimum ad reverendissimum patrem fratrem Lucam de Rydzyna Ord. min. observ. vicarium provinciae Poloniae. in 4º. autograf pisany około 1504 na papierze w bibl. (Załusk. Janocki Specim. p. 83)

Kostrzewski Jakób r. 1793 doktor i fizyk cyrkułu bełzkiego
r. 1786 professor w uniw. lwowsk.

1) Rafała Steidele księga o sztuce babienia przetłomaczona
1777 we Lwowie w druk. Ant. Pillera. 8o str. 407 (2 tabl. sztych.)
item We Lwowie 1786. 8o str. 438 (2 tabl. szt.)
item. Lwów 1774. 8o

2) Uwagi nad zarazami bydła z przyłączonym wraz wytłuszczeniem zdania zabijania bydła w zarazach zachwalonemu przeciwnego przez Jana Bogumiła Wolsteina w niemieckim języku wydane, teraz na ojczysty przetłomaczone. W Wiedniu 1782. 8o str. 199.

3) Księga o zarazach ~~[illegible] rogatego~~ bydła dla chłopów z niemieckiego J. B. Wolfteina przetłomaczona. We Lwowie w druk. Pillerowsk. (1785) 8o str. 62.

4) Dissert. inaug. media. Viennae 1775. 8vo.

Kotsicki Benedykt

4) Statuta Fratrum Minorum regularis observantiae S. P. Francisci almae Provinciae Russiae Immaculatae Conceptionis B. M. V. Lublini 1769. 4to str. 477
5) Juratus honor Potocciorum. Lublini 1722. fol. (paneg. wierszem na wesele Jaw. Potockiego)
6) Vox doloris publici (panegyr.) Cracoviae 1727.
7) Apex aureus. Leopol. 1731 (paneg. wierszem na objęcie arcyb. lwow. przez Mikołaja Wyżyckiego)
8) Niespokojone chęci z zupełną Maryi sercu satysfakcyą skombinowane 1751 (Kazanie na Koronacyą cud. obrazu P. Maryi u Dominikanów we Lwowie) (druk. w Miasto słowa bożego. Lwów 1754. fol.)

Kowalski Jan

7) Stan Kościołów i duchownych opisany albo kazanie na uroczystości poświęcania reformowanego Kościoła katedralnego lwowskiego przez JX. Jana Kowalskiego kanonika kollegiaty lwowskiej, teologa arcybiskupiego miane d. 23 Kwietnia 1776 podane do druku 1778. (b. m.) 8o k. 3. str. 108.

Komorowski Zygmunt bernardyn kaznodzieja generalski i definitor prowincyj polskiej.

Deklaracyja złotej wolności iż się z wolnością rożnego od staropolskiej wiary nabożeństwa w Rzeczypospolitej zgodzić niemoże. Leopoli in off. Joan. Szeligae. 1632. 4o K. 29.

Kotficki Benedykt Bernardyn S. Teologij lektor potem Prowincyjał prowincyj ruskiej po konwencie lwowskim r. 1773 potem w Zasławiu gwardian +10 lipca 1781 w Zasławiu

1) Otwarta droga do nieśmiertelnej sławy JW X. Athanazego Szeptyckiego Arcy-biskupa Kijowskiego lwowskiego, kamienieckiego i halickiego bisk. Metropolity całej Rusi przy ostatniej życia tamie do żałosnej ciała jego dedukcyi nagotowana. W Lwowie w druk. Koll. Soc. Jes. 1747. fol. (K. 14) jest tu na miedzi ryte popiersie Szeptyckiego rytowane przez J. Filipowicza. ojczystej podkowie
ded. Antoniemu Bielskiemu rasstr. pisz. halickie

szczegółów żadnych. Styl skażony makaronizmami

(n exempl)

2) Lech polski albo wolnego i złotego narodu polskiego początki, starożytności fortuna i różne sukcessów odmiany na wiersz ojczysty przełożone. 1751 We Lwowie w druk. brac. S. Trojcy 8. str. 352 jest to mierny przekład Tac. poematu Jana Skórskiego: Lechus.

3) Superior regularis qua pater, qua judex in duas partes divisus seu synopticum compendium eorum omnium quae a superioribus regularibus desiderantur F 1773 Berdiczoviae typ. fortalitii de Monte Carmelo. 4o str. K. 255 ... Tomus I K. 9 str. 255 K. 9. — Tomus II K. 9. str. 262 K. 10.
ded. Cajetano Josepho Rościszewski decano cathedr. Kijov...

F tam in regimine conventuum quam etiam in peragendis canonicis paternis visitationibus ac demum in formandis juridicis processibus necessarius, auctore B. Kotficki. Ord. Min S. L. Franc. Reg. Observ.

Kowalski Jo Wieruss: Lilium omni die florens Crac. 1714. fol. 30. II. 41. K.

Kowalski Jan Jezuita najprzód kaznodzieja w klasztorze w Toruniu potem Doktor teologij i professor oraz kanonik kollegiaty lwowskiej po zniesieniu zakonu Jezuitów

1) Godność biskupiego charakteru kazaniem przy uroczystej na to dostojeństwo w Kościele S. Jana toruńskim konsekracyi F d. 9 listopada 1749. Kajetana Sołtyka bisk. Emausyńskiego wystawiona F. W Poznaniu w druk. Colleg. S. J. 1750. fol. K. 14.

2) Żałobna pochwała P. Doroty z Niemojewskich Siemieńskiej kasztelanowy lwowsk. fundatorki OO. Reformatów w Wisni tamże na jej pogrzebie kazaniem ogłoszona. W Przemyślu w druk. JKM. 1758 4o str. 36. jest tu rycina nagrobku Siemieńskiej Venc. J. Nep. Sieniakowski 1758

8151/10

3) Kazanie na pogrzebie Andrzeja na Prusach Pruskiego biskupa tanenskiego dziekana katedr. przem. 30 Marca 1759. W Przemyskiej druk. J.K.M. 8º K. 30.

4) Conciones de plena a Christo supra universalem ecclesiam S. Petro apost. potestate collata polonice primum deinde latinae impressae Leopoli typ Confrat S. Trinit. 1780. 8º K. 103.

5) Kazania o zupełnej od Chrystusa nad Kosciołem S. Piotrowi władzy nadanej w Toruniu miane drukowane w Warszawie r. 1754 w Księżce Kazań jego pod tytułem: Nauka wiary w pierwszych Kościoła Chryst. wiekach kwitnąca w Kościele rzymskim dotąd wiernie dochowana. We Lwowie w druk. Fract. S. Trojcy 1780. 8º K 78

6) Kazanie po solennym wprowadzeniu Koron (podczas Koronacyi Matki Boskiej) w Przemyślu miane. 8º str 31.

Kozłowski Józef słuchacz nauk matematycznych w jezuickich szkołach lwowskich i pod-sekretarz towarzystwa Maryjańskiego)

Ars militaris cum universa mathesi Alojsio Gonzagae dicata. Die Junii. Leopoli 1744. fol. K. 3. Po tytule następuje: Demonstratio ex arte militari et pyrotechnita do czego dodane są 3 tablice rozne pyrotechnicznemi, taktycznemi i polemicznemi figurami na miedzi we Lwowie ryte od Wszystkiego Filipa i Trockiewicza audytorów Matematyki.)

9144/6

Krupiński Jędrzej rodem z Polski z Bielan ukończywszy nauki lekarskie w akademii ~~[illegible]~~ wiedeńskiej r. 1772 został doktorem Medycyny a potem najpierwszym doktorem rządowym (protomedykiem) w Galicyi.

1) Theses inaugurales medicae pro supremis in medicina honoribus obtinendis publicae disquisitioni submissae. Viennae 1772. 8º str. 14.

Tractatus de febribus acutis generatim acceptis. Leopoli 1774. 8º (typ Piller)

2) Nauka o ciele ludzkiem w V ~~tomach~~ częściach dla pożytku cyrulików i ~~potrzeb~~ powszechnej potrzeby zebrana w Lwowie 1774 Osteologia lub nauka o kościach ciała człowieczego w druk Antoniego Pillera 1774–1777. 8º T. I str 30 i 176. 15 T. II str. XVI 348. 19 F T. III str XII 242. 18 Tom IV str X XIV 196. 26. T. V str CXX. 1034 70 Opisanie chorób powszechniejszych ich leczenia i osobliwszych uwag. 1775) jest to najlepsza do tychczas anatomija i patologija w języku polskim, szczególniej dla wyrazów technicznych ciekawa

dubl. F Splanchnologia lub nauka o trzewach w ciele człowieczym się znajdujących z przydatkiem wykładów fizyologicznych 1775.

3) Wiadomość o rościekach w powszechności w szczególności zaś o wodzie mineralnej Kozińskiej na żądanie JW. Jana Hr. Tarnowskiego do druku podana. W Poczajowie w druk. OO. Bazylianów 1782. 8º str 299 (z widokiem sztych)

Kozłowski Jakob Leopol. r. 1682 w akad. krak. został bakał. filozof.

Krechowiecka Antonina (z domu Pasqua)

1) Oblężenie Wiednia (tłom. romansu P. Pichler)

2) Kazimierz i Jadwiga czyli skutki dobrego wychowania Powieść oryginalna Lwów 1827. ([illegible]) drukiem Piotra Pillera. (str. 106.) 12°.

Kretowicz August

1) Pisma wierszem i proza. We Lwowie 1827. (12° 2 tomy) druk. Józ. Schnajdra
2) Szydłowieccy powieść historyczna z czasów panowania Zygmunta starego. We Lwowie druk. Józef. Schnaydera. 1829. 12°
3) Puławy. We Lwowie druk. Piotra Pillera 1831. 16°

(Wody żelezište w Kozinie (o 2 mil od Poczajowa) dobrach hr. Tarnowskiego odkryte przy spuszczeniu stawu pierwszy Dr. Hirneis za mineralne uznał; r. 1778 urządzono kąpiele, rozebrał je zaś Krupiński z Drem Noel — od st. 66–103 rozbiór chemiczny, od st. 103–280 o użyciu terapeutycznem tejże wody; od st. 281–299 opis 50 wyleczeń.)

Krzysztanowicz Stanisław.

W dziele Justi Lipsii. Epistolarum Selectarum Chilias Francofurti 1627. 8º. jest list Lipsiusza pisany z Lovanium III Idus Decembr. 1605 do Stanisława Krzysztanowicza bawiącego na tenczas w Moguncyi w którym mu dziękuje za przysłanie darów od Dymitra Solikowskiego i Jana Zamojskiego zapewnie dzieła ich mianowicie Testament Zamojskiego i wspomina o wydanem liście swoim, wychwala Zamojskiego

Centur. V No. 85 pag. 931.

umarł w poeśzłym wieku

Krusiński Juda Thadeusz Jezuita w Klasztorze lwowskim sławny oryjentalista i misyjonarz perski (ob. Bibliot. Warsz.) bawił 20 lat w Ispahanie i był świadkiem upadku dynastyj Sofich i podbicia Persyj przez Afganów.

1) Prodromus ad tragicam vertentis belli persici historiam seu legatio nis (a fulgida porta ad Sophorum regem Szah Sultan Hussein 1720 expeditae relatio quam legatus Durri Effendi turcarum imperatori Achmet III in scripto consignavit ex turcico additis scholiis latine facta. Accesit de legationibus polono-persicis dissertatio. Leopoli typ. Coll. S. J. 1734. 4º K. 16. 354. 16 w bibl. Krak. Z. VIII. 85. toż Leopoli 1733. 4º drugie poprawniejsze wydanie tejże książki lecz podobnos necałe wyszło Leopoli typ. Coll. S. J. 1740 fol. str. 24. i 175.

Tłomaczenie angielskie: The history of the revolution of Persia: taken from the memoirs of father Krusinski done in the english, from the original, published at Paris by father du Cesceau. London (Pemberton) 1728. 8º Tom I. II. 3 dublet

(w bibl. Krak. ✝) Tragica vertentis belli persici per repetitas clades ab a. 1711 ad 1728 continuata post Gallicos, Hollandicos, Germanicos et demum turcicos authoris typos auctior. Accesit ad eandem historiam prodromus Leopoli (typ. Soc. Jes.) 1740 fol. str. 529, 175. Tłomaczenie tureckie przez samego Krusińskiego dokonane wyszło w Konstantynopolu 1729. 4º (ob. 2 ark. 6) nakładem wielkiego wezyra Ibrahima Baszy.

2) Pragmatographia de legitimo usu Ambrozyi tureckiej t. j. Opisanie sposobu należytego zażywania kawy tureckiej rzecz z rękopisma X. Tadeusza Krusińskiego wydał Józef Epifan. Minasowicz. w Warszawie w druk. Mitzler. 1769. 8º str. 18

Krzystanowicz Stanisław urodzony we Lwowie słuchał r. 1600 nauki prawa w Akademii Wirceburskiej był J. U. Dr i Konsul lwowskim r. 1630 pozostała po nim wdowa.

był synem Stanisława rolnika (colonus) we wsi Żubry bo r. 1609 synowi swemi Stanislao Krzystanowic J. U. Dr apescum alvearii donat ratione alimentationis suae in decrepita aetate sua.

1) Disputatio juridica XXXV de usuris in Franorum Julia universitate d. 28 Aprilis. Wirceburgi 1600. 4º K. 2

List do niego w Justi Lipsii Epistolarum selectarum Centuria I. Ant. veprie 1603

2) Polonia sive brevis descriptio statuum regni Poloniae cum partitione provinciarum et ordinum ex variis auctoribus collecta. Moguntiae 1606. 4º str. 8, 34. 2. przedrukowane w zbiorze Elzevira: Respublica sive status regni Poloniae. Lugd. Batav. 1642. str. 1-28.

Tłomaczenie: Curiense Beschreibung des Königreichs Polen. Cracoviae (Lipsk) 1697. 8º

Krzyżowski Józef Jan rodem ze Lwowa jako uczeń akademii krakowskiej wydał wiersz r. 1717 został Bakałarzem w Akad. Krak. a r. 1719 Dr Filozof.

Fructus philosophicus in II primae laureae candidatis dum in universitate Cracoviensi per Mathiam Ziętkiewicz Philos. Drem et Proff. Artium et philosophiae baccalaurei creearentur praesentatus 1717 d. 30 Octobris Cracoviae typ. Acad. fol. K. 16. (wyrzy: wiersz)

(Kandydaci owi byli: Kazim. Gawlikiewicz, Flor. Zawadzki, Jakób. Bonaws. Ant. Belli Leopol. Ant. Goszkowski, Wojc. Koronowski, J. J. Krzyżowski)

(ody) na końcu dzieła jest wiersz Jakóba Belli primae laureae candidat. do Józefa Jana Krzyżowskiego

Kuczankowic Maciej (Mathias) Lwowianin doktor filozofii i profesor w akademii krakowskiej, senior szkoły przy Wszystkich świętych kościele w Krakowie później doktor obojga praw sekretarz Jego Król. Mili i Radzca miasta Lwowa — R. 1646 w Akad. Krak został bakałarzem filozofii a r. 1648 mistrzem sztuk i Doktorem filozofii przyczem nazwisko Xenophon otrzymał — uxorem duxit clandestine in seniorate S.S. Omnium, tempore pestis tectum (Metr. Krak.)

pisane najom rodzinnego miasta Lwowa, wychwala w przedmowie Konsulów Thomas Gordon, Martin Nuszczyński J. U. & Med. Dr, Andreas Kupiński J. U. & Med. Dr, Thoma Majeranowski, Franciscus Obrocki, J. U. Dr Stanisław Barsz Dr Med., Joannes Mosicki medyk — Jan Mechoni rodem z Krakowa — Carol Szmeling — Joanes Szechuski, Casimis Kitkor — Petrus Gerwer

1) Turcus aeternum victurus seu oratio de meritis Thomae Turcus Mag. gener. Ord. Praed dum ejus piis manibus conventus cracoviensibus parentaret 1656 Cracoviae typ. Mart. Filipowski fol. k. 8 (na exemplarzu w bibliotece Ossolińskich jest własny przypis S. Starowolskiemu przez Autora pod Nr. 8090 31

2) Salutationes serenissimi et invictissimi Joannis III d. g. regis Poloniae nomine ordinum et nationum urbis Leopoliensis a Mathia Kuczankowicz = Utr. J. D. S. R. M. Secr. Consule Leop. idiomate polonico habitae latioque donatae et a Josepho Antonio Kuczankowicz filio artium humaniorum auditore in lucem publicam datae 1677 Zamoscii typ. Acad. fol. k. 4. 19. F są tu mowy te po polsku. ⊕ (są tu 2 mowy po pol. i tac.)

Pierwsze witanie J. Król: Mci gdy po zniesieniu wojsk tureckich pod Chocimem będąc na owczas Najwyższym Marszałkiem do Lwowa powrócił.

Kuczankowicz Jan Kanty urodzony we Lwowie syn Macieja Kuczankowicza radzcy lwowskiego uczył się filozofii i wymowy w akademii Krakowskiej. F Ojciec jego był Maciej Kuczankowicz obojga praw doktor sekretarz Król. i Konzul lwow. matka Agnieszka Attelmajerówna

F gdzie r. 1674 został bakałarzem filozofii

Dilectus Mariae inter Carmeli lilia agnus S. Andreas Corsinus recurrente annua festivitatis suae die F panegyri celebratus 1673 d. 4 Februarii. Cracoviae ex off. Schedel. fol. k. 4. 10. ded. Alberto Koryciński archiep. Leopol. (nazywa Leopolis nostra) był wtedy Filoz. Eloq. auditor w Univ. Krak. mowa prozą na odwrocie tytułu herb. Korycińskiego i 8 wierszy łac. przez Josephus Antonius Kuczankowicz stud. gram.

F in eccles. P. P. Carmelit. Antiquae et regularis Observantiae Conventus Cracov. B. V. M. in Arenis.

Kuczankowicz Michał lwowianin Kształcił się w wyższych naukach w akademii Krakowskiej (później Bacal. 1693. 1694 tamże doktor i profesor filozofii

1) Honor erudito vere florescens laureatae virtuti VII primae laureae candidatorum dum in universitate cracoviensi artium et philosophiae baccalaurei renuntiarentur dedicatus. 1693 d. 14 Martii Cracoviae typ. Nicol. Schedel. fol. k. 8. (przypisane senatowi rodzinnemu miasta Lwowu) był wtedy ejusdem laurea candidatus sam. — wiersz na odwrocie tytułu herb miasta Lwowa i 6 wierszy

imiona. Stanisł: Wosiński Cracov. Jan Głuchowski Cracov. Jan Marcinkowski, Andreas Czapliński, Michael Kochyński, Mathiae Sawostowicz. na autora pisali wiersze w tem dziele Stanisław Wosiński i Jan Głuchowski

2) Solium Themidis Venceslai Francisci a Drozdowo Drozdowski eccles. Posnan. et Camerac. Canonici dum in Univers. Crac. Juris Utriusque Doctor renuntiaretur celebratum F. Cracoviae typ. Nicol. Alex. Schedel. 1696. fol. k. 5. stylem lapid. autor był wtedy Philos. Doctor et Professor.

F 1696 d. 6 Augusti

3) Chorus Musarum praeconia dilecti Christi discipuli S. Joannis apostoli et evang. suavissimis concentibus modulans D. Joanni a Solca Solecki in Zagaie et Łyszkowice haeredi per Matthiam Kuczankowicz in Acad. Crac. cursus philosophici auditorem. Cracoviae in off. Christoph. Schedelii 1645. 4º. k. 6. wiersz na pochwałę S. Jana. ded. Soleckiemu na odwrocie tytułu na herb. Soleckiego Tac. wiersze Andreae et Casimiri Cantelli studentów w akad. Krak.

w bibl. Krak.

4) Μαχυβρον [illegible] Μογβων sive ostamen Musarum dum ingenuus Andreas Ławlikowicz Cracoviensis in Jagellonis parnasso Art. liber. et philosoph. baccalaureus renunciaretur ab Apolline conspositum et a Matthia Kuczankowic primae laureae candidato amoris ergo revelatum. Crac. typis Martini Filipowski. (na arkuszu dużym wiersz Tac.)

F ded. Janowi III na odwrocie tytułu na herb Jana III 8 wierszy Tac. przez Jana Franciszka Kuczankowicz. 59 str. a) Salutatio prima Joannis III cum 1673 d. 16 Decembris post victoriam chotinensem supremus regni mareschalcus et exercituum dux Leopolim rediisset b) Pierwsze witanie (toż samo po polsku) c) Salutatio secunda ejusdem regis et serenissimae Reginae Mariae Casimirae cum a 1676 post expeditionem Zoraviensem Leopolim mense Decembri advenissent. d) Drugie witanie (toż samo po polsku)

- -

Kupińſki ~~Jan~~ Andrzej Lwowianin (miał w herbie różę a nad hełmem rękę zbrojną z mieczem ojciec był profess. w Zamościu i Konsul lwow. matka Ubaldynowna r. 1690 został Drem fil. w Akad. Krak. — wiersz jego na pochwałę Jaſkrewicza w tegoż dziele Arcus triumphales 1690. fol.

Kupiński ~~Andreas~~ Martinus (Leopol. został ~~Bakałarzem~~ Drem fil w Akad Krak 1690 d. 18 Kwietnia za rektorstwa Jana Michalskiego. Herb: Rosa flos absque spinas supra galeam manus armata. ojciec jego był w Zamościu professorem Konzul lwowski matka Ubaldynowna która miała krewnych kardynałów w Rzymie

wiersz jego do Michała Jaſkrzewicza w ~~tegoż~~ dziele Arcus triumphales 1690 (ob Jaſkrewicz

Kuralt Martinus (bibliotekarz universyt. lwow.)
1) Ad ill. Josephum e Comitibus a Sweerts-Spork. Leopoli 1799. 4to
2) Idyllion ad Nicolaum Skorodyński episc. Leopol. Leopoli 1799. 4to
3) Idyllion ad Cajetanum Gozdawa Kicki archiep. Leopol. Leopoli 1798. 4to
4) Friedenslied am 1ten Mai 1797. Lemberg 8vo

Kuszewicz Samuel (syndyk lwow.):
1) List ze Lwowa do Krakowa do P. ojca swego i matki żonki swej będąc w ciężkim utrapieniu die 3 Novembr. 1648 (w oblężeniu kozackiem) (druk. w Bibl. ~~Nauk~~ Naukowego Zakładu imienia Ossolińskich. ~~18~~ 1847 Lwów Tom II Zeszyt VII st 14-17)
2) Listy o oblężeniu Lwowa 1648 w Aktach lwowskich

34

Kuczankowicz Jakub ~~[illegible]~~ doktor filozofij i professor w akademij krakowskiej wydał jako uczeń teologij

r. 1764 w akad. krak. został D.rem filoz. d. 20 Lipca. był herbu Łabędź.

Conclusiones theologicae ex cursu theologico speculativo menti ~~[illegible]~~ D. Thomae conformes publicae disputationi ~~[illegible]~~ propositae 1766 d. 29 Octobris. Cracoviae typ. Acad. 4º str. 8.

Kuderkiewicz Alexander proboszcz przy kosciele S. Antoniego we Lwowie żyjący:

Animi sensa solenni die introductionis Francisci de Paula Pistek Archiep. Leopol. in sedem suam archiepiscopalem 1836 Leopoli typ. Piller. 1836. str. 7.

Kukulski Remigi (Bernardyn najprzod w klasztorze lubelskim a potym we lwowskim kaznodzieja)

Towarzystwo boskie z ludzmi przez Jezusa i towarzystwo ludzkie z Jezusem przez Ignacego pojednane w kazaniu w dzień S. Ignacego w Kościele lubelskim XX. Jezuitów ogłoszone. 1762. W Lwowie w druk. J. K. M. 1763 4º str. 6. 32.

Kusinski Ignacy (alumn w generalnym Tauińskim lwowskim Seminaryum)

Na rocznicę narodzin Katarzyny z hr. Ossolińskich Jabłonowskiej Kasztelanowej Wislickiej. W Lwowie druk. Piller. 1789. 4º str. 8

Kuszewicz Samuel Kazimierz +1667 (urodzony we ~~Lwowie~~ Chełmnie (Culmensis) kształcił się w akademii krakowskiej gdzie pełnił urząd nauczyciela dyjalektyki i oraz seniora bursy jerozolimskiej. Zostawszy doktorem filozofii objął obowiązek nauczycielski w Kollegium akademicznym poznańskim Lubrańskich. Był najprzód pisarzem miejskim we Lwowie a r. 1648 ławnikiem. przytem był Doctor Juris Utriusque. był sekretarzem Król a przeto szlachcicem bogopisza generosus i w Kancellaryi większej metryki Krol. pisarzem oraz r. 1622 Konsulem lwow.

R. 1669 już nie żył tylko wdowa po nim Katarzyna z domu Krupieżowna z której miał syna Jana jezuitę i córki Elżbietę i Katarzynę

(inny był Kuszewic Paweł z Chełmna prawnik 1646)

1) Applausus in auspicatissimum Petri Gembicki episcopi Cracov. ad cathedralem ecclesiam ingressum. 4º (b. r. i m.) ~~[illegible]~~ k. 9. wiersz wierszy żadnych. w bibl. Krak. był wtedy autor Collega minor Contub. Hieros. Senior.

2) Collectanea de foro et jurisdictione civitatum regiarum in regno Poloniae et M. D. Lithuaniae. Varsaviae ap. Joan. Trelpiński 1646. 4º k. 18 (dzieło po polsku)

3) Debitum pietatis seu laus posthuma Jacobi Zadzik episcopi cracoviens. Cracov. in off. Franc. Caesarii 1642. 4º k. ~~1~~6. (proza panegyr.) był wtedy autor: Dialecticus Nowodvorsc. professor. Contuber: Hierosolym: Senior pochwała prozą. bibl. Krak. XI. 6. 38. r.

w bibl. Krak. 4) Elogium D. Petro Gembicki episc. crac. cathedram suam
ingrediente (conservatum) Cracoviae in off. Christoph. Schedelii 1643. 4º k. 13 (~~[illegible]~~) pro.
29 (do tego należy Applausus... pod Nº 1 opisany)
5) Elogium ingenuorum quatuordecim adolescentum dum primam
in artibus et philosophia lauream susciperent. Cracoviae typ. Math. Andre=
ov. 1643. 4º k. 6.
6) Mnemosynon (custodi opatovierf., ad S. Annae decano) virtutis et honoris D. Paulo Hercio cum Fordi=
Post exantlatos in Philosophia et mathesi Cracoviae et Posnaniae labores nariam S. Theologiae professionem auspicaretur. (erectum) Cracov. typ. Valer. Piątkowsk.
4º ~~[illegible]~~ k. 4. oda. wiersz ładny.
7) Narratio legationis Zbaravianae et rerum apud Otthomanos
w bibl. Krak XI. g. 34 a. 1622 gestarum. Dantisci ap. Georg. Forster. 1645. 12º str. 174.
8) Paraenesis ad D. Gasparem Działyński Episc. culmens. (et pomesaniensem)
Kmowa prozą był wtedy autor Phil. Dr. in Collegio Acad. Posnan. professor. ded. miastu Culmensi: Culmam ingredientem. Ap. Daniel Vetterum (scholae) Lesznens. typogr. 1639. L. 4º k. 10.
9) ΑΥΤΙΧΕΛΑΡΓΥΩΒΙΟ (powinno być: Antipelargosis (mytka). Cracoviae in off. typ.
w bibl. Krak. Valeriani Piątkowski 1641. 4º k. 21. ded. Joanni Branecki archidiacono pszczewsk., scholastico var=
sovienski — mowa na pochwałę bisk. krak. herbu Łodzia (Zadzik)

<u>Kwaszkiewic</u> <u>Benedykt</u> urodzony we Lwowie będąc nau=
niem filozofii w akademii Krakowskiej wydał:

Applausus Musarum in renuntiatione consulatus Mar=
tini Paczoszka exhibitus 1641 Crac. in off. typ. Valer. Piątkowski. 4º k. 8.

<u>Kwaszkiewic</u> <u>Jan</u> Lwowianin rhetor w Kollegium lwowskim
jezuitów napisał wiersz:

Himenaeus albo wesoła piosnka na weselu Jakuba
6424/6 Bibeta z P. Katarzyną Korzeniowszczanką. We Lwowie w druk.
Michała Słoczki 1638. 4º k. 5.

<u>Kwinta</u> <u>Karol</u> Reformatów zakonu najpierw lektor w ~~Kościele~~ klasztorze
chełmskim a potem we Lwowskim klasztorze

Sława nieśmiertelna przy wypłaconym długu z śmierci
Stanisława Dłużewskiego ziemi chełmskiej chorążego piórem kaznodziej=
skim podana. We Lwowie 1749. fol. k. 14

Kuszewicz Jan Kazimierz (jezuita) w Kolle-
gium Kaliskiem, dokąd uszedł przed zarazą
morową (?)

1) Fragmenta epistolarum S. Francis-
ci Xaverii S. J. collecta ac doctrinis mora- w bibl. Krak. XI. 3. 12.
libus explicata. 1716 Calissii typ. Coll. S. J.
fol. str. 226 oprócz rejestr. i dedykacyi do Józefa
Margrab. Myszkowskiego kasztel. sandom. (Jocher III 4)
Toż samo dzieło przekładał po polsku
jezuita Rafał Skrzynecki 1733 w 3 częściach.

Kuszewicz Samuel: Philos. Dr Coll. Lub. Profess:
10) Antistes culmensis seu D. Gasparis Dzialinski episcopi culmensis et Pomesaniensis
felicissimus in ecclesiam cathedralem culmensem ingressus descriptus. Posnaniae in off. Alberti
Reguli 1640. 4° K. 8. wiersz do biskupa ładny. (w bibl. Krak)

Kwapiński Stanisław bakałarz filoz. w akad. Krak. (?)

Species laureati in philosophia honoris XXV secundae laureae candidatis
dum Magisterii in AA. LL. et in Phil. Doctoratus licentiam confer. communi-
cata. 1733 d. 29 Maji Crac. typ. Univ. fol. K. 14 wiersze

La Carriere J. S.

Śmierć Abla w pięć pieśniach przetłomaczona (z Gesnera Salomana) na polskie prozą. We Lwowie u Lillera 1774. 8o. str. 210.

Lachmann Gotfr.

Trauerrede wegen Maria Theresia betrübten Abscheiden. Lemberg 1781. 4to

Leopolitanus Stanislaus (zwał się Knot)

Regule tredecim: iuxta doctrinam Apostoli: prime: ad Tymotheum tertio capitulo edite: cuilibet clerico non inutiles in suo statu recte et salubriter conversari volenti. Vienne Austrie per Hyeron. Victorem et Joan. Singrenium 1512. 4o. Kart 8

może tegoż samego Autora: Stella clericorum cuilibet clerico summe necessaria. impressum Vienne per Hieron. Victorem 1515. 4o. k. 10

2 Apologia, tho iest obronienie wiary świętey krześciańskiey Kościoła pospolitego przeciw naukam kacerskim z pisma świętego zebrane, przes Stanisława ze Lwowa Drukowano w Krakowie u dziedziców Marka Scharffenbergera. R. 1554. 8o. str. 149. (Lelewel I. 103)

Processus utriusque juris. Cracoviae 1524. (autor Stanisław Leopolita był professorem prawa w akademii krakowskiej)

2 Stanislaus Leopoliensis: De sacris interfectis a Judaeis. Cracoviae ap. Unglerium. 1543 (Czacki I. 96)

Lwowczyk Stanisław według Czackiego wydał dzieło

1) O wzgardzie świata albo o nędzy stanu człowieczego troje książki przez Innocencyussa III przed półczwarta sta lat napisane a teraz nowo na polskie przełożone 1571. 8o.
dedyk. Zofii ze Sprowy grabinej w Jarosławiu Kasztelance wojnickiej.

36

Leopolita Gabryjel (Zawieszko) (Dominikan kaznodzieja główny w Konwencie lwowskim i Jaworowskim był pewnie rodem ze Lwowa jak to nazwa jego pokazuje.) o nim w Rosaria floridi w Siejkowskim

1) Zwierciadło pokutujących z przykładów S. M. Magdaleny uczynionych. We Lwowie 1618. 4° k. 6 ſt. i 222 (Kazania) (Kazań 10) dedyk. Katarzynie z Niewiarowa Łysakowskiej wdowie po Starostawie Łysakowskim najdroższej (u mnie)

2) Wąż miedziany albo rozmyślanie męki Syna Bożego. We Lwowie w druk. Jana Szeligi 1618. 4° k. 4 ſt. i 147. ded. Zachariaszowi Sernemu. (Kazania) przedmowa datowana w Jaworowie. (z wizerunku węża miedzianego) (w bibl. Hrab.) (i u mnie)

3) Justus judex ex idea Jesu Christi judicibus particularibus ad imitandum propositus. Leopoli 1618 ſt. 11 i 40.

4) Historya o Jonaszu dla rozmyślania męki najdroższej P. Jezusowej (kazania) ded. Zophiej z Stryzowa Sernej ... na wielki tydzień) We Lwowie w druk. Jana Szeligi 1618. 4° k. 4 i ſt. 132 (z drzeworytem na tytule) przedmowa datowana w Jaworowie (u mnie) Juszyński (mylnie) wspomina tegoż autora morze Jonaszowe.

5) Księgi ćwiczenia chrześciańskiego. Na przedmieściu Jaworowskim u S. Mikołaja 1619. 4° k. 4 i ſt. 174. dedyk. Jakóbowi Łysakowskiemu chorążemu ziemi chełmskiej który łożył na druk pism autora. (w bibl. Ossol.) (w bibl. Hrab.) (i u mnie)

6) Oratorium pałacu duchownego. przez X. G. Na przedmieściu Jaworowskim w drukarni Jana Szeligi 1619. 4° ſt. 7 i 753. (w bibl. Ossol.)

7) Przysmaki duchowne gorczyca i kwas. Na przedmieściu Jaworowskiem u S. Mikołaja 1619. 4° k. 6 i ſt. 196. (8 kazań z drzeworytami – przez jakiegoś Rusina robionemi jak widać z typów) ded. Katarzynie z Żulina Łysakowskiej chorążynie chełmskiej (mówi że w jej domu najwięcej pojadł chleba) (w bibl. Hr.) (i u mnie) 8 418 / 4.

Leopolita Jan (Jovius) (urodzony we Lwowie w akademii krakowskiej Collega minor)

1) In nuptias generosi D. Joannis Baptistae Ceki et pudicissimae virginis Annae clarissimi viri D. Antonii Franckovic Leop: inclytae urbis Cracoviensis consulis filiae oratio. Cracov in off. Lazari Basili Skalski 1564. 4° ſt. 15.

~~Łukasz (Leopoliensis) dominikan 1575 pisał Annotationes in Sacra Biblia i Conciones plurimas elegantes które ponoś w rękopisie pozostały (Quetif p. 258)~~

Leopolita Stanisław (zwał się właściwie Szlachetka urodzony we Lwowie, nauk wyzwolonych i filozofij w akademij krakowskiej bakałarz)

Cynthius laurowym wieńcem otoczony na weselny akt Pawła z Brzezia Brzeskiego dworzanina J. K. Mci z Panną Elżbietą Ostrowską córką Jana Ostrowskiego starosty Mostskiego. W Krakowie w druk. Franc. Cezarego 1641. 4° k. 12. wiersz (są tu drzeworyty 9 muz)

6424 / 10

Lesniewski Franciszek Michał, urodzony w Sandomierzu [struck] Jezuita nauczyciel wymowy w jezuickich szkołach lwowskich tak zwanych Kroonowskich żył w XVII wieku

4) List w materyi religii niegdyś do jednego P. Dyssydenta pisany (z Krzemieńca d. 3 Czerwca) a dziś wszystkim tymże Ichmościom zacnym Korony Polskiej i W. X. L. obywatelom na uwagę podany. W Lublinie w druk. X. Trynitarzy. 1784. 8o. str. 5, 160 i 3. ded. Feliksowi Pawłowi Turskiemu bisk. Łuck.

1) Beneficia optime collocata sive de maxima ergâ Leopolienses beneficentia divi Stanislai Kostcae e Soc. Jesu oratio Leopoli typ. Collegii Soc. Jesu. 1751. 4o. k. 35. Jocher II 465

2) Uwagi nad religią P. P. Dyssydentów. 8. Przemyśl.

3) Lyrica Elegiae et epigrammata selectiora. Accedit de perpetuo humani generis consensu in confitendo quod Deus sit dissertatio. [struck] edi Inducem jussit Severinus Rzewuski exercit. Reip. Pol. Dux. Leopoli 1796 typ. Piller 8o. str. 287.

Lewicki Felicyan (Bernardyn regularnyj obserwanyj) kaznodzieja w Konwencie lwowskim

F między pogrzebowemi umbrami

1) Pełnia żalów przy dopełnionym życia biegu Kazimierza Pwanickiego chorążego nowogrodzkiego kaznodziejskim stylem powiedziana. 1743. fol. [struck] kart 14. ded. synowi zmarłego Józefowi.
(kazanie liche)

Lewiński (von) z Lewina Dominik

Beweis dass Länder und Kreiss bereisungen eine richtige und gleichförmige Beobachtung der Gesetze in der österreichischen Monarchie befördern. Wien 1790. 8o. str. 102.

Lidl F. A. tłomacz c. k. Gubernium galicyjskiego we Lwowie

Nauka sztuki rachunkowej dla używania szkół niemieckich z niemieckiego przełożona. W Lwowie w druk. Józ. Pillera 1811. 8o. str. 157

Liebmann Franciszek Krzysztof Doktor filozofij i nauk wyzwolonych w Akademij Krakowskiej profesor matematyki oraz języków łacińskiego i niemieckiego w Konwikcie akademicznym szkoły lwowskiej r. 1770; geometra przysięgły

Łaszczyński: Grzegorz Antoni Lwowianin, na jego pochwałę gdy zostawał 1695 bakał. filozofii w Akad. Krak. jest w dziele: Flaszyński Mathia Joannes: Victima Apollini Cracio litata dum VIII primae laureae candidati ~~Art~~ in Univ. Cracov. Art. et Phil. Baccalaurei pronunciarentur dicata 1695 d. 26 Martii Cracov. typ. Univ. fol.

Leszczyński Stanisław Król polski urodzony 1674 we Lwowie

przełożył wierszem polskim S. Aureliusza Augustyna rozmyślania druk w Nancy 1745. 8. (alfab. 1 ark. 3)

Zdanie o dobrym rządzie Królestwa polskiego w Nancy 1743. 4o. ark. 23

Wiadomość o założonej przez siebie Akademii w Luneville (?) Nancy 1740. 4o. ark. 3.

(Janocki Polonia p. 41)

Córka jego Maryja Królowa francuska wydała po polsku i po francusku Książkę do Modlenia bez m. dr. 1731. 8o.

de Lonchamps Józef Bèrger (?) uczeń medycyny, nauk wyzwolonych i filozofii doktor, korrepetytor anatomii w szkole główney W. X. Lit. tłomaczył:

1) Nauka położnicza przez pytania i odpowiedzi po francuzku napisana a teraz wyłożona po polsku. W Wilnie w druk. J. K. Mci 1789. 8o str. 253.

Lorencowicz Jan Juliusz był synem Jana i Reginy; r. 1637 był wójtem miasta Lwowa i konzulem. Za uwolnienie konzula Bartłomieja Uberowica którego Samuel Niemierzyc pojmał † we wsi Sknilowek [illegible] otrzymał r. 1619 od magistratu pochwałę oraz coronam lapidi insculptam in praetorio mu postawiono dano mu na lat 90 bezpłatnie w dzierżawę jeden miejski dom i uwolniono go na całe życie od podatków i danin (Dekretów wciągnięto w Księgę Resignationum anni 1624 str. 301. † Tabula miejska) pochowany u Jezuitów w rotalnym familijnym grobie

† Acta Consularia feria 2da post Nativ. B. V. Mariae 1619.

1) Okazałość aktu weselnego Franciszka Soldadyniego subdelegata grodzkiego lwowskiego sekretarza J. K. M. i Maryanny Wleszkowny córki kapitana artylleryj koronnej wierszem polskim wyrażona 1770 d. 24 lutego. W Lwowie w druk. bractw. s. Trójcy. 4º str. 16.

2) Wydawał prócz tego tenże kalendarze (polskie i ruskie) in 4º r. 1769, 1700 w Krakowie, r. 1771 w Lwowie u Szlichtyna, r. 1772 w Krakowie w druk. akad.

Lorencowicz Alexander (Lwowianin jezuita prowincyał polski)

1) Kazania na niedziele całego roku. W drukarni Kollegium Kaliskiego 1671. Część I str. 4 i 166. Część II str. 2 i 271. in fol.

2) Kazania pogrzebne. W Kolleg. Kaliskim Soc. Jes 1670. fol. str. 4 i 199. fol.

Lorencowicz Jan Juliusz +1645 (Lwowianin konsul i wójt miasta Lwowa bakałarz sztuk pięknych i filozofij.)

Centuria emeritae virtutis militum e minimo Soc. Jesu. Leopoli in off. Mich. Sloska 1640. fol. str. 23. (z rycina) wiersz 9136/1
podług Załuskiego Conspectus p. 32: pisał to Alexander Lorencowicz jezuita pod imieniem brata Jana Juliusza rajcy)

Lubelczyk Andrzej (rodem z miasta Bochni kanonik i kaznodzieja od 1539 w kościele katedralnym lwowskim. Urodził się 1484 bo r. 1540 miał lat 56. (Ob: Damiski lips: Thaumaturgus Russiae beatus Joannes de Duchla Leopoli 1672. 4º strona 26.

wydał też w tłomaczeniu z ormiańskiego: Liturgia seu missa Armenorum ritu którą Franciszek Gutkowski wobossza Kamieniecki r. 1750 powtórnie chciał wydać.

1) Bellum theologicum ex armamentario omnipotentis adversus Turcas instructum. Cracoviae ap. viduam Flor: Ungler. 1545. 8º K. 45. tożsamo wydał później Stanisław Grochowski in 4º i przypisał Janowi Dym: Solikowskiemu arcyb. lwowsk.

2) Liturgia vel Missa Armenorum. Cracov. 1549. 12º item s. l. et a. 4º

3) Baptismus armenorum latinitate donatus. Cracov. 1544. 12º

4) Epitaphium B. Joannis de Duchla (8 wierszy łac. i modlitwa w Damiski Thaumaturgus str. 27. 9600

5) Oratio paraenetica ad rev. Petrum Starzechowski archiep. Leopol. 1541. 8º (w bibl. univ. Krak. Paneg. in 8º Nr 192)

Ludzicki Prokop (urodzony we Lwowie dla tego też pisał sobie przydomek Leopoliensis będąc uczniem wymowy w szkołach jezuickich lwowskich wydał

Luna rorida in obitu Alexandri Sieniawski. Jaroslaviae 1622. 4º K. 23 (wiersz)

Lukas Antoni (xiądz i Katecheta c.k. szkół normalnych we Lwowie)

1) Anrede an die Bürger der k.k. Stadt Lemberg bey der feyerlichen Einweihung ihrer patriotischen Schutzfahne d. 23 July 1797. Gedruckt mit Piller: Schriften. 4º str. 8 wyszło i polskie tłomaczenie: Mowa do obywatelów stołecznego miasta Lwowa na dniu uroczystego poświęcenia tychże patryotycznych chorągwi miana d. 23 Lipca 1797. Druk. Piller: 4º k. 4.

Wr. pol. 278 B

2) Rede auf das Kirchweihfest in der exjesuiten Kirche d. 16. Oktober 1791. Piller: Schrift. 4º str. 20.

Łoś Michał z Grotkowa syn podsędziego lwowskiego, student w szkołach jezuickich lwowskich.

1) Juvenis integerrimus S. Stanislaus Kostka e Soc. Jes. publica oratione in templo Soc. Jesu Leopoli celebratus 1765. Leopoli typ. Acad. 8º k. 18.

Łosiewski Tomasz (pisarz apostolski patron konsystorza lwowskiego

Brama do wysokich preeminencyj na solenną inauguracyją X. Antoniego Ostrowskiego Kanclerza Katedr. Krak: offic: Warszawsk: na biskupstwo inflanckie F We Lwowie w druk. S. Trójcy 1753. fol. k. 13.
item We Lwowie w drukarni Jana Filipowicza J. K. M. Typografa 1753. k 13.
panegiryk na początku winieta z IHS. pierwsza strona kończy się cyją

F drugi raz do druku podana

Łoza Jan (filozofii magister)

Kazanie na uroczystość biskupa Turoneńskiego S. Marcina w Kościele WW OO. Karmelitów lwowskich dawnej obserwancyi na krakowskim przedmieściu. w Lwowie w druk. bractwa S. Trójcy 1768. 8º k. 20

PD 3520

Łubieński Władysław Alexander z Łubny arcybiskup lwowski a później gnieźnieński, prymas Król. polsk.

1) Mowa pasterska na zaczęciu wizyty w Kościele katedr. lwowskim 1759 d. 11 Lutego miana przez X. Józefa Grygołowi-

Łubieński Władysław arcybiskup lwowski: na wstępie arcybiskupstwa nim jeszcze otrzymał palliusz z Rzymu pełnił już urząd, zazdrośni podali o to do nuncyatury, teolog nuncyatury Wawrzyniec karmelita wydał dziełko: „De exercitio actuum ~~spiritualium~~ episcopalis muneris propriorum ante palii receptionem archiepiscopis denegato."

1) Historya polska z opisaniem rządu i urzędów polskich na cztery części podzielona a na żądanie wielu przedrukowana. W Wilnie Typ. Soc. Jes. 1763. 8o. str. 270.

2) nakładem Łubieńskiego wydrukowano we Lwowie powtórną edycyą Pauli Piasecii Praxis Episcopalis ~~[illegible]~~ i Bullarium Benedicti XIV w którem są bulle, listy x dla królestwa polsk. mianowicie (ob. Szylarski)

Łukaszewic Thomas Leopol. + 1620

Łojecki Wawrzyniec został bak. fil. w akad. krak. r. 1577 — umarł jako kantor kapituły przemysk.

Mahl Moses doktor Med. Izraelita + 1828 w Brodach.

1) Die physische Erziehung der Kinder

1) Upominek dla troskliwych rodziców, zawierający rozprawę o fizycznem (cielesnem) wychowaniu dzieci podług zasad medycyny. Lwów u Józ. Jana Pillera. 8° b. r. str 111.
(tłomaczył z oryginału niemieckiego Jan Julian Szczepański)
na hebrajskie tłomaczył Benjamin Hirsch Natkis

cza proboszcza chroslińskiego i podskarbiego (kryb) do druku podana 1761. W Lwowie w druk. S. Trójcy. fol. k. 7.

Maczowski Tomasz Kazimierz audytor teologij Kollegium lwowskiego pewnie Jezuitów

Polski Achilles Antoni Ignacy Potocki Felicyana na Łodhajcach Potockiego wojew. sieradzk. i Krystyny z Lubomierza hrabiny potomek w zbawiennej Krztu Św. wodzie ustalony i przywitany 1671. fol. k. 8.

Maichrowicz Szymon (jezuita missyonarz)

Trwałość szczęśliwa królestw albo ich smutny upadek wolnym narodom przedoczy stawiona z rozkazu Wac. Mier. Siera: kowskiego arcyb. lwow. W Lwowie w druk Akad Soc. Jes. 1764. 8. Cz I str 22 i 215 Cz II str 310 Cz III str 538 Cz. IV str 474.

Początki życia niebieskiego na ziemi na każdy dzień w tygodniu rozłożone. W Krakowie kosztem Fab. Drelinkiewicza 1797. 12° str 388 i 26.

Makay Józef Karol urzędnik magistratualny w Lwowie żyjący:

1) Opusculum de sessionibus oralibus. Leopoli 1826 typ. Jos. Schnayder. 8° str 228

2) Versuch eines Erörterung uber das für Lemberg erlassene höchste Patent in Auszieh sachen. Lemberg 1826 b. Jos. Schnayder. 8° str 122.

Manugiewicz Krzysztof ormianin, słuchacz S. Teologij alumn w generalnym lwowskim łacińskim seminarium.

Tentamen publicum ex utraque S. Hermeneutices Veteris testamenti parte 1784. 8° str 16 i 35.

Maramoross Antoni (Xiądz przy katedrze ormiańskiej wLwowie

1) Powinszowanie w dzień imienin Franciszkowi de Paula Pischtek Arcyb. lwowsk. d. 2. Kwietnia 1836. We Lwowie druk Józ. Schnaydera 4º (K. 2)

2) Laur z samych cnót i dostojeństw uwity Franc. de Paula Pischtek arc. lwow. na uwieńczenie installacyj jego 1836. We Lwowie druk. Józ. Schnayder. 1836. 4º (K. 2)

Maramoross Deodat (xiądz notariusz konsystorium generalnego ormiańsk. lwowsk. profesor języka greckiego i Hermeneutyki w akad. lwow. Doktor Teologij.

Positiones ex universis disciplinis theologicis pro laurea doctoris Theologiae obtinenda defendend. Leopoli typ. Piller. 1804. 4º K. 4.

Maryjan od S. Stanisława (zwał się właściwie Sikorski) trynitarz w konwencie lwowskim kaznodzieja, filozofij i teologij profesor i dziejopis tegoż zakonu.

urodz. 3 Kwiet. 1713 wstąpił do zakonu we Lwowie 1730.

1) Rok odkupienia biegiem kaznodziejskiej pracy podczas piątkowej dewocyj w kościele lwowskim zakonu Trójcy S. uremonstrowany 1747. we Lwowie w druk. brac. S. Trójcy. 4º str 207.

2) Hypomnema ordinis discalceatorum S. Trinitatis redemptionis captivorum in regnum Poloniae introducti. Varsaviae typ. Schol. Piar. 1753. fol. str 854. (są tu ryciny Denhoffa Jana Kazim. Kardyn. &. w bibl. krak. XX. I. 23.

9123 i dubl.
Wro pol. 1381.

3) Compendium Antilogiarum seu contradictionum apparenter talium S. Scripturae ex diversis authoribus collectarum. Leopoli typ. S. Trinit. 1759. 8º str 449. w bibl krak. 33. VIII. 171.

4) Panegyricae orationes de S. Joanne de Matta et Felice Valesio (Fasces p. 530)

5) Honor 1761: Jocher II 466. (467?)
5) Fasces Jocher II (464) i 464

Martinovics Ignacy Józef Dominik (Dr teologij i filozofij, nauczyciel fizyki w uniwersytecie lwowskim członek uczonego towarzystwa bawarskiego, Hessen-homburskiego i szwedzkiego, xiądz)

marosiergi sz. Piotr

41

Martinus Leopoliensis organarius Sigismundi Augusti
w bibl. Załuskich był manuskrypt in 8o obejmujący Cantiones ecclesiasticae, notis musicis instructae na rozkaz Zygmunta Aug. przez Marcina Leopoliens. (Janozki Specimen Catal. p. 129)

Matyasewicz Jakób:

1) Zbior krótki rytmow polskich Jakoba Matyasewicza patrycyusza lwowskiego nakładem synowskim Michała Matyasewicza J.K.M. Sekr. do druku podany. Opus posthumum. W Warszawie w druk. Schol. Piar. 1756. 8o (kart 4. plagul.)

Miączyński Adam dworzanin Augusta III i starosta krzepicki umarł w młodym wieku 1749 syn Piotra wojewody czerniechowskiego będąc w szkołach lwowskich wydał

1) Theses philosophicae in Collegio Soc. Jes: Leopoliens. disceptatae fol. ark. 6. dedykowane królewiczowi Franciszkowi Xaweremu (z jego portretem)

Mieszkowski Stanisław r. 1575 został bakałarzem a 1577 doktorem fil. i sztuk wyzwol. w akad. krak. był rodem ze Lwowa syn Jakuba najprzód Senior schola divi Virg. Mariae w Krakowie, Kollega, kanonik lwowski i officyał przemyski.

Minasowicz Józef Epifani lubo Chodynicki (Dykcyonarz uczonych Polaków II 113) twierdzi że się w Warszawie z bogatej rodziny ormiańskiej urodził r. 1718 są jednak ślady że pochodził ze Lwowa, był sekretarzem król. i tytularnym kanonikiem kijowskim lubo nie był xiędzem + w Warszawie 1796 d. 15 Listopada utrzymanie mając na starości od Ignacego Krasickiego. Dawniej opiekował się nim osobliwie Józef Załuski bisk. kijowski. ojca miał Mikołaja matkę Annę. Spis jego pism jest umieszczony w dziełku: Józef. Epif. Minasowicza Zbiór mniejszy poezyj polskich. W Warszawie 1782 druk. Michała Grölla 1782. 8vo (str. 264.-272) (ob. Zachariasiewicz o Ormian)

1) Tetrasticha vitas singulorum Archiepiscop. Leop. incl. nat. Armenae in Polonia carmine brevi designantia. Augustae Masoviorum id est Varsaviae typis Mitzlerianis 1762. 8vo (8 str.)

2) Wizerunk wiary, posłuszeństwa i miłości małżeńskiej w osobie Gryzeldy, Waltera, margrabi Saluzyanu małżonki z Taurińskiej Franciszka Petrarchy prozy na wiersz polski przełożony. We Lwowie w druk. S. Trójcy. 1750.

3) Rękopism o Ormianach (Ob. w notatkach moich)

4) Sielanki cztery w Grellowskim zbiorze sielanek 1778 (naśladowane z Lucyana)

Mises Juda Leib + 1830 na cholerę we Lwowie

1) Kinoth Hacemeth (teologiczno-filozoficznej treści)

2) Wydał też dzieło Dawida Karo: Techuna rebanim.

Mikołaj (Jaskier) ze Lwowa (Nicolaus Hyacinthus Leopoliensis bonarum artium magister senatus Cracov. secretarius) pisał przedmowę do dzieła: Josephi Czimmermanni (Sektander) Cracoviensis: Conservatio sanitatis (które Maciej z Miechowa wydał) Cracoviae per Hieronym. Victorem a. 1522. 4ᵗᵒ (Jark.)

Moerisch Johan Wenzel

1) Über das Glück eines Staats, bey Gelegenheit der Thronbesteigung Leopold des IIᵗᵉⁿ Lemberg 1791. 8ᵛᵒ

2) Über die üble Behandlung der Kranken und schleinige Beerdigung bey den Juden. Lemberg. 8ᵛᵒ

Muratowicz Sefer

1) Relacya Sefera Muratowicza po sprawunkach do Persyi od Zygmunta III K. P. r. 1602 wysłanego. Rzecz z starego rękopisma wybrana i do druku podana w Warszawie w druk. Nitzler 1777. 8ᵒ (wydał Józef Epif. Minasowicz)

(Drukowane także podobno w Niesiotowskiego Otia domestica)

Murinius Marcin (Leopoliensis) był dominikanem w Klasztorze S. Mikołaja w Toruniu zostawszy luteranem był tamże polskim kaznodzieją d. 31 Października 1578 r. (Praetorius Presbyt. Thorun Jacob Heinrich Zernecke Thornische Chronica Berlin 1727. 4ᵒ str. 161) podług Toruńskiego Manuskryptu praeconsula S. Schultza został Murinius tamże kaznodzieją u S. Jakuba mianowany d. 22 Listopada 1574 na miejscu Krzysztofa Busko

1) Kronika albo opisanie ziemie i mistrzów pruskich na polskie z niemieckiego przełożona z przydaniem rzeczy pamięci godnych z rozmaitych kronik zebranych przez Marcina Muriniusa niekiedy wydana a teraz po wtóre na wiele miejscach poprawiona i do druku podana. W Krak. w druk. Szym. Kępiniego 1606. 4ᵒ str 163. ded. Rajcom miasta Torunia przez Kępiniego) Kępini dołożył do tej edycyi niektóre szczegóły z Stryjkowskiego. Pierwsza edycyja którą sam Murinius wydał i Marcinowi Wochingerowi Med. Drowi fizykowi toruńskiemu i królewskiemu burgrabiemu oraz burmistrzom Torunia przypisał wyszła w Toruniu 1582

Moscicki Jakób ze Lwowa r. 1652 zostat D^ren fil. w akad. Krakow.

1) Salutationes sacrarum regiarum majestatum (Michaelis I et Mariae Eleonorae.) Leopoli. 4°. (1669)

Mysliński Fabian (Dominikan)

1) Szacunek działu dobrego w stan s. małżeński P. Andrzejowi Jarczewskiemu wydzielonego a teraz przez smierć niebu i ziemi podzielonego wystawiony. We Lwowie w druk. Michała Słoski typographa JM X. Arcybisk. Lwowsk. 1641. 4°. (ark. 5)

Narolski (Andreas?) jezuita we Lwowie, kaznodzieja 1764

1) De suprema Romani Pontificis auctoritate nec non Polonorum in avita religione constantia adversus Titelii epistolam (propugnatio) Premisliae 1759. 8°.

1) Dissertatio physica de Iride et Halone. 1781 Leopoli typ. vid. Jos. Liller. (4° str. 51 i 5 tablic.)

2) Dissertatio de harmonia naturali inter bonitatem divinam et mala creata. Leopoli typ. vid. Jos. Liller. 1783. 4° str. 49.

3) Dissertatio de micrometro ope cujus unus digitus geometricus dividitur in 2,985,984 puncta quinti ordinis. Leopoli typ. Vid. Jos. Liller. 1784. 4° k. 11.

4) ~~[illegible]~~ Praelectiones physicae experimentalis. Leopoli typ. Thom. Liller 8° T I str. 349 T. II str. 224.

Meister Jerzy Antoni artysta drammatyczny przy teatrze niemieckim we Lwowie

Poetische Wiesenblumen Lemberg b. Jos. Liller. 1815. 8° str. 10 i 163.

Mikulski Stefan kanonik penitencyarz kościoła archikatedralnego lwowskiego, protonotaryjusz apostolski proboszcz w Zubrzy

Konkluzya gdy Maryj sama niewinność rodzi się w dyskursie kaznodziejskim w katedrze lwowskiej ritus graeci latino uniti wydana Józefowi Onufremu Szumlańskiemu przemysk. biskupowi lwowsk. biskupstwa administratorowi przypisana 1747 We Lwowie w druk. Coll. Soc. Jes. fol. k. 23.

Minasiewicz Franciszek rodem z Stanisławowa Dr. praw i adjunkt przy oddziale prawniczym w uniwersytecie lwowskim.

Systematische Darstellung des Tabular-Besitzes nach den österreich. Rechte. Lemberg b. Liller. 1832. 8° str. 158.

Mogelnicki Michał (paroch ruski w Zniesieniu pod.)

Kazanie ~~[illegible]~~ miane w kościele OO. Bernardynów w dzień pamiątki Bł. Jana z Dukli 10 lipca 1796. W Lwowie druk. Liller. 8° str. 48

Narolski Józef (Bazylian kaznodzieja biskupa ruskiego lwowskiego)

Sława nieśmiertelności znaczącego imienia Athanazemu Szeptyckiemu episkopowi lwowskiemu, halickiemu i kamieńca podolskiego Archimandrycie uniowskiemu przy szczęśliwym do katedry kamieńca podolskiego ingressie i sejmiku publicznym kazaniem 1718 ogłoszona a teraz przy dorocznej patrona jego Athanazego S. Rewolucyej. We Lwowie w druk. S. Trójcy 1721. fol. str. 24 (Kazanie)

Newerani Protazy reformat przełożył z niemieckiego:

Ozdoba Kościoła Katolickiego to jest Ceremonie których Kościół S. zwykł zażywać wykładem objaśnione. napnod niemieckim językiem teraz na polski z przydatkiem przetłumaczone 1736. We Lwowie w druk. Pawła Józ. Golczewskiego 12º str. 12 i 463. toż we Lwowie w druk. Coll. Soc. J. 1747. 12º str. 332. Kart 4 i 9.

Niewierski Jan Kanty Józef herbu Nowina rodem z Zamościa r. 1715 został w Krakowie Drem filozof.

Niewieski Stanisław Jan

Niewieski Stanisław Jan uczył się w Akademii Krakowskiej gdzie w r. 1668 stopień doktora sztuk pięknych i filozofij uzyskał był potem zaraz professorem matematyki i fizyki w akademii zamojskiej oraz astronomem i geometrą, rektorem Akad. Zamojsk. w roku 1695 — + 20 Septembris 1699.

1) Archetypus Animorum in XXVII secundae laureae candidatis dum magisterii in artibus et in Philosophia doctoratus ritu solenni renuntiarentur. Cracoviae ex offic. Schedel. 1668. d. 17 Maji fol. (k. 16) warsz.

2) Komety r. 1680 widziane o których jest tu relacyja z prognostykiem do r. 1686 służącym opisana. W Zamościu 1681. 4º str. 26

3) Obrót słoneczny item wielkość dnia i nocy i opisanie każdego miesiąca rytmem polskim. W Zamościu w druk. Akad. druk. Szymon Piątkiewicz 1674. 4º str. 28.

4) Wydawał prócz tego w Zamościu od r. 1680 aże 1697. kalendarze rzymskie i ruskie in 4º do których przytaczał prognostyki i różne wiadomości i tak n.p. ~~px~~ w Kalendarzu na r. 1685 jest Opisanie bitew z Turkami pod Wiedniem i Parkanami r. 1683 wierszem. na 5½ ark. przedrukowane w czwartej części Zbioru rytmów Minasowicza Warsz. 1756.

5) Gotowość rytmów czyli zbiór drobnych wierszy z Kalendarzów. W Zamościu 1695. 4º item w Zamościu 1698. 8º (Zark) z dodatkiem nowych wierszy — item około 1751. 8º str. 107 b. m. i r. zawiera 494 epigramów. (wszysto bezimiennie) item Zamość 1728. 8º (bezimiennie)

5) Opisanie krótkie ~~(zwycięstwa~~ Polaków pod Wiedniem 1683 wierszem przedrukowane z jego Kalendarza na r. 1685 w Józ. Epif. Minasowicza ~~Cz.~~ ~~rzy~~ Zbiór rytmów Część IV Mantissa carminum miscellaneorum. Varsav. 1756. 4º str. 59–71. (kart 7)

Bentkowski mówi że od 1675–1695 kalendarze wydawał

Niewieski Franciszek Stanisław

Niewieski Franciszek Stanisław Dr filozofij aże do r. 1712 od r. 1704 pełnił urząd dyrektora szkół akademicznych w Stanisławowie gdzie najprzód był professorem retoryki i astronomem. R. 1712 przeniósł się do Lwowa gdzie był rektorem akademij lwowskiej (ale nie jezuickiej) oraz professorem matematyki i geometrą przysięgłym trybunalskim r. 1724 uzyskał tytuł matematyka uprzywilejowanego w r. 1726 sekretarza Jego Król. Mci

syn Stanisława Niewieskiego (poprzedzającego) r. 1699 (?) został secundae laureae Bakałarzem filoz. w akad. Krak. z nazwą Conon(?) herbu Nowina mój Doktor, za rektoratu Zagrlewicza(?) R. 1701 został Artium et filozof. Baccalaureus. jak

wydawał Kalendarze rzymskie i ruskie in 4º zawsze od r. 1704 aże do 1710 w Zamościu w druk. akadem; na r. 1711 wyszedł w Krakowie w druk. Fr. Cezarego; na r. 1713 we Lwowie w druk. S. Trójcy (w exemplarzu który widziałem saciekawe noty chronologiczne pisane ręką Grzegorza Ewedyka Bernatowicza sędziego nauj ormian lwowskich który umarł d. 25 lutego 1724); na r. 1715 w Krakowie w druk. Ign. Hebanowskiego (z przypisami Bernatowicza); na r.

większego Tac na pochwałę akademika ~~Marcina~~ Piotra Buchowskiego w dziele: Petrus Buchowski: Signa Veris Laureati XI. Prima laurea Candidatorum dum in Univ. Cracov. Artium et Philosophiae Baccalaurei creorentur. 1701. Cracoviae ex off. Franc. Cezary. fol. 6887/10 6881/11

Nersesowicz Deodat penitencyjarz Benedyk:
tynek w Jarosławiu; r. 1686 był administratorem ar:
cybiskupstwa lwowskiego ormiańskiego.

1) Wojna duchowna W. O. Laurentiesa Skupoli zakonu teatyńskiego do Polski wprowadzona przewielebnym pannom zakonnym Benedykta S. zalecona. 1683

b) tóż: Wojna duchowna abo nauka do dosko: nałego zwycięstwa samego siebie prowadząca w Wilnie w druk. Akad. S. J. 1759. 12°

c) tamże 1761. 12°

d) w Warszawie w druk. Missionarzów 1782.

e) w Połocku w druk. Coll. S. J. 1792.

f) w Przemyślu u Anny Matyaszewskiej 1797. 8°. str. 360.

g) Wojna duchowna albo nauka o poskra: mianiu namiętności. W Wilnie w druk. Missio: narzy 1829. 12° VIII i str. 346

R. 1741 wydał swettłomaczenie tegoż dzieła w Wilnie in 8°. Jerzy Hilzen bisk. Smoleński:

Nycz Jan bakałarz sztuk i filozofii w uniw. Krak.

1) Academicae primoribus de XXVIII VV. DD. pro prima artium liberalium et philosophiae in lyceao Jagelloniano dignitate candidatis a Joanne Nycz ejusdem honoris candidato concinnatae anno ab academia condita 240 Crac. ap. Valer. Piątkowski. 4° kart 28

2) Pegasus Sarmaticus in quo dum Joannes Cynerski Rachtamovius Tylicianae fundationis Eloqu. profess. electus sui muneris oratione felix auspicatur exordium nuncia fama expeditur 1640. Crac. in off. Valer. Piąt: kowski 4° kart 6. (wież)

Nowogórski Sebastian 1) Przechadzka wielkanocna z Jeruzalem do Emaus idących Łukasza z Kleofasem. Lwów 1643. 4° ark. przeszło 2.

Neuhauser naip. złód fizyk cyrkularny potem protomedyk.

pisał po niemiecku,

1) Co jest ospa krowia? w czym niesie pożytek ludzkości, jakim sposo: bem używać jej należy upominek dla Galicyi zachodniej. W Krak. u Gertnera 1802. 8°. str. 19 (tłomaczył Walenty S.)

Neuhof Ferdynand

Obrocki Franciszek Lwowianin r. 1693 zostat Dr. filozofii w akad. Krak.

Ostrowski Teodor pijar urodzony na Podlasiu 1750 umart we Lwowie 1802.

1) Dzieje i prawa kościota polskiego krótko zebrane. W Warszawie w druk. Schol. Piar. 1793. 8o. III Tomy str. 404-632 i 682
2) Inwentarz nowy praw, traktatów i Konstytucyj Koronnych i W. X. Lit. w czasie bezkrólewia r. 1764 i za panowania Stan. Augusta do r. 1780 uchwalonych na wzór inwentarza dawniejszego utożony. W Warszawie 1782 w druk. Schol. Piar. fol. str. 352 (jest to Kontynuacya Ladowskiego)
3) Prawo cywilne narodu polskiego… porządkiem praw rzymskich utożone. W Warszawie 1784. 8o Tomow II – Edycya druga 1787. 8o. Tomów II – Ttomaczenie niemieck. Berlin 1797 Leipzig 1802. 8o.
4) Prawo kryminalne angielskie przez Wilhelma Blakstona zebrane, wytłumaczone i uwagami do prawa polskiego stosownemi pomnożone. W Warszawie 1786. 8o. 2 Tomy
5) Roboty około przędziwa albo uprawa lnu, konopi i innych roślin do przędzenia zdatnych. W Warszawie u Pijarów 1788. 8o. str. 126.
6) Rozmowa pożyteczna do okoliczności teraźniejszych zastosowana. W Warszawie 1794. 8o.

Okolski Szymon

Praeco div. verb. Crac. 1649. 4o. (O. XIII. 5.)

1) Fundament przeciw fundamentowi, duchowny przeciw światowemu na obsequiach X. Januszowej Radziwitłowej z domu Potockiej wystawiony. We Lwowie 1643 w druk. Coll. S. J. u Sebastiana Nowogorskiego 4o (ark. 6)
2) Pojedynek męża walecznego Katholickiego z niezwyciężoną śmiercią przy ostatniej usłudze pogrzebowej W. Adama Kalinowskiego bracławskiego starosty wprowadzony w Westerwarze 1638. Cracoviae apud Fr. Caesarium 4o (ark. 4) ded. Zofii Kalinowskiej (są tu wiersze pochwalne Okolskiego i Cynerskiego)
3) Pogtos Chrześciańskiego życia na pogrzebie Zacharyasza z Tomaszowic Tomaszowskiego pisarza grodzkiego Latyczowskiego Bogu oświadczony. W Krakowie w drukarni Waleryana Piątkowskiego 1645. 4o. k. 12. ded. Janowi Skowierskiemu porucznikowi byt wtedy Przeorem tyśmienickim

Orzgiewicz Jacob Leopol. r. 1684 zostat Dr. fil. w akad. Krak.

1715 w Krakowie u Hebanowskiego; na r. 1716 w Zamościu; na r. 1717 i 1718
we Lwowie w druk. Colleg. Soc. Jes.; na r. 1719 w Lwowie w druk. brac. S. Trójcy 6887/15.
(z przypisami Bernatowicza); na r. 1721. w Krakowie w druk. Jakuba
Matyaszkiewicza; na r. 1722 i 1723 we Lwowie w druk. brackiej S. Trójcy 6881/17-18
(w obu tych latach jest wiadomość: O damach zamężnych i niezamężnych
na r. 1724 we Lwowie w druk. Koll. Soc. Jes. (przypisany Atanazemu 6881/19
Szeptyckiemu biskupowi lwowsk.), na r. 1726 w Krak. w druk. Jakuba
Matyaszkiewicza; na r. 1728, 1729, 1730 w Zamościu w druk. Akad. Za= 6881/21
mojskiej (w ostatnim jest znowu wiadomość: O paniach zamężnych, wdo=
wach i pannach) na r. 1731 i 1734 we Lwowie w druk. S. Trójcy (z wiado=
mością o paniach zamężnych płodnych i nierodzących); na r. 1736–1744.
we Lwowie w druk. Pawła Golczewskiego. W Kalendarzu na r. 1735 wy=
raża że wydawanie Kalendarzy oddziedziczył po swym ojcu i że mu
August II dał pozwolenie drukować wszędzie swe kalendarze i że
tym sposobem przydana omnis securitas i pewność jego kalen=
darzy. Był ten Niewieski naczelnikiem i dyrektorem astrologów
w Polsce.

<u>Norses</u> <u>Antoni</u> alumn papieski, teologij licencyjat kaznodzieja
katedry ormiańskiej lwowskiej.

Ofiara z Kolumby sakramentalnemu Bogu na ustawiczną
adoracyją z szlachetnej JW. Panny Małgorzaty w zakonu Kolum=
by Solski radczanki lwowskiej do Benedykta S. familij przez Benedyk=
tę letnerowną Przeoryszą i fundatorkę zakonu lwowskiego od ustawnej
adoracyj Najśw. Sakramentu przyjęta a przy dorocznej Jana S. uroczys=
tości Rodzicielstwu P. Janowi Solskiemu prezydentowi J. K. Mci
stołecznego miasta Lwowa i Teresie małżonkom dedykowana R.
1744 d. 24 Czerwca. fol. str. 28.

<u>Nowacius</u> Stanislaus Leop. + 1608

<u>Nowicki</u> <u>Jan</u> kanonik lwowski

Kazanie przy wstępie na arcybiskupstwo lwowskie Kajetana
Ignacego Kickiego arcybisk. Drukiem Pillerowsk. 1797. 8. str. 21.
Rede bey dem feyerl. Antritt der lemberger Erzbischofthums durch Kajetan
Igt. Grafen Kicki. Lemberg. 1798. 8vo

<u>Okoniowski</u> <u>Józef</u> <u>Wojciech</u> urodzony we Lwowie, będąc uczniem Owanszewis ?
akademij krakowskiej wydał wierszem – został Dr. Fil. w Ak. Krak. 1719

Ternio gratiarum post erudita ingeniorum certamina victo=
ribus athletis 3 primae laureae Candidatis dum in Universitate Craco=
viensi artium liberalium et Philosophiae Baccalaurei renuntiarentur Anno
1717 d. 15 Aprilis. Cracov. Typ. Franc. Cezary fol. str. 14.

Pikulski Gaudenty (Bernardyn teolog, i jubilat w Konwencie lwowskim) gwardian w Zbarazu † 18 Września 1763 we Lwowie.

1) Panis quotidianus juventutis sacrae in laborioso examine ad ordines juxta V. Joannis Duns Scoti gustum coetus. Leopoli typ. Coll. Soc. Jes. 1750. 8ᵒ str. 10. 223 i 22.

2) Panis quotidianus juventutis sacrae sive casuista de practicabilibus in regno Poloniae casibus difficultatibus explicans compendiose collectus. Leopoli 1759. 8ᵒ str. 20 i 844. (przypisane Leonowi Szeptyckiemu biskupowi lwowskiemu ruskiemu) item Leopoli typ. Soc. Jes. 1750. 8ᵒ kart 6 str. 323. kart 10.

3) Sukcess świata albo historya uniwersalna. W Lwowie w druk. Szlichtyna 1762. 4ᵒ str. 819. i 6.

4) Rok bogomyślny z poczwornemi na każdy dzień medytacyjami. Po śmierci autora przez Remigiego Kukulskiego (bernardyna kaznodzieję w Konwencie lwowskim) dopełniony. W Lwowie w druk. bractwa S. Trojcy 1765. 4ᵒ str 7 i 1038.

5) Złość żydowska przeciwko Bogu i bliźniemu, prawdzie i sumnieniu na objaśnienie przeklętych Talmutystów na dowód ich zaślepienia i religii dalekiej od prawa boskiego przez Mojżesza danego opisana. Lwów w druk. J. Filipowicza 1758. 8ᵒ k. 474 i k. 16. i edyc. 1760. † Lwów w dr. Jana Szlichtyna 8ᵒ str. 836

Piramowicz Grzegorz P. sekretarz Komissyj edukacyj narodowej (Ob. Stanisława Potockiego: Pochwała Grzegorza Piramowicza miana w zgromadzeniu przyjaciół nauk. Warszawa w druk. Piarów 1802. 8ᵒ str. 82) ur. 1735 † 1801

1) Mowy w dzień ~~[illegible]~~ rocznicy otwarcia Towarzystwa do ksiąg elementarnych miane na sesyjach od r. 1776 aże do 1785 wychodziły pojedynczo in 4ᵒ & 8ᵒ (w Warszawie tylko mowa na r. 1784 nie wyszła bo Piramowicz był chory. – jest 25. 1786 i 1788.) W Warszawie w druk Gröll 1779. 8ᵒ str 367. item w Połocku w druk S. J. 1807. 8ᵒ

2) Dykcyonarz starożytności dla szkół narodowych.

Podhajecki Antoni Stanisław Doktor filozofij i sztuk wolnych oraz professor w Akademii Krakowskiej potem rektor kolonij akademicznej we Lwowie. Kanonik ~~Krakowski~~ lwowski od 1783 † 1783.

1) Sapientia et humilitas in divinissimo Joanne Cantio recurrente festivitatis die publica voce ad aedes ecclesiae metropolitanae leopoliensis demonstrata 1766 d. 19 Octobris. Leopoli in typogr. Confr. S. Trinit. fol. k. 12. ded. Leonardo Pomian Kiełczewski (mowa)

2) Merita et dignitas quibus divinissimus Joannes Cantius probatus suae festivitatis die in ecclesia metropolitana leopoliensi 1767 – 8 Calend. Novembris proposita. Leopoli typ. Joan. Szlichtyn. fol. k. 8.

9315

Piotr ze Lwowa (Petrus de Lamburga alias de Polonia in decretis licentiatus) sławny kanonista XV wieku był na soborze konstancyjskim są jego: Decretum Monitorii in causa Tridentina i

6) Monitorium decretum in causa Tridentina ob. Van der Hardt: Acta Concilii Constant. T. IV p. 1112 i 1198.

† ded. Michałowi Grocholskiemu sędziemu ziemsk. bracław.

3) nauka obyczajowa dla ludu. W Warszawie 1811 w druk Mission. 8ᵒ str. 61. item w Warsz. w druk Komissyj Rządowej W. R. 1829. 8. str. 61. item Lwów u Jana Millikowskiego 1845. 8.

4) Powinności nauczyciela mianowicie zaś w szkołach parafialnych. Krak. w druk Akad. 1820. 8ᵒ Warsz. 1787. 8.

5) Wymowa i poezya dla szkół narodowych. Kraków 1792. w druk. Akad. 8ᵒ z części – item w Wilnie 1792

6) Przemowa do wojska w obozie pod Gołębiem przy poświęceniu sztandarów 1791. w Warszawie w druk Mich. Grölla 4ᵒ k. 6.

9144/16 był wtedy Podhajecki rektorem szkoły lwowskiej

8100/15.

Perkowicz Tomasz jezuita

1) Myśli albo reflexie chrześcijańskie rozłożone na wszystkie dni całego roku przez W. X. Franciszka Nepveu S. J. językiem francuzkim wydane, na polski język przetłumaczone. 1720 we Lwowie w druk. Coll. S. J. 8º 4 części

b) w Wilnie w druk. Akad. 1754. 8º 4 tomy.
c) w Lublinie w druk. S. J. 1754. 8º ~~tomy~~
d) w Lublinie w druk. Trynit. 1792. 8º 4 części

α) we Lwowie w dr. S. J. 1729. 8º części IV (w bibl. Ossol.) XLVI. E. 8.
β) w Kaliszu w druk S. J. 1759. 8º części cztery (w bibl. Ossol. XLVI. E 9–12.

Piechowski Grzegorz

Piotr ze Lwowa. W bibl. Załuskich był rękopism in 4º obejmujący: Cycerona: 1) Liber de claris oratoribus 2) Liber de oratore 3) Liber topicorum ad C. Trebacium 4) Dialogus de particione oratoria 5) Liber de diversis generibus oratorum „ Na końcu dopis.: A. D. 1423 sabbato quatuor temporum beatae Luciae per Petrum de Lamburga. (Ob. Janozki Specimen catalogi p. 74)

Petrycy Sebastyan urodzony w Pilźnie z ojca Stanisława kształcił się w akad. Krak. gdzie 1574 został bakałarzem a r. 1583 Doktorem filoz. i mistrzem sztuk był professorem akad. Krak. (Collega minor) zwiedził Niderlandy we Włoszech został Drem Medycyny – został mieszczanem Lwowskim (civis Leopoliensis Metr. Krak.) potem nadwornym lekarzem kardynała Maciejowskiego i Dymitra Samozwańca (Medicus experientissimus) + w Krakowie 1622 czyli 1626

8) Nauka o powietrzu morowem. Krak. 1705 w druk. Akad. (Ob. Szylarski)

46 Dr med.

Petrycy Jan Innocenty kształcił się w akad. Krak. (ob. Bustum Joannis Innocentii Petricii in acad. Crac. Med. Doct. profess. et historiographi Consulis Cracovien. viri sapientissimi et eloquentissimi sive oratio in ejus funere a M. Thoma Canevesio Phil. Doct. conscripta. a. 1641. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 4º (ark. 3½)

1) Princeps polonus seu institutio primarii et in excelsa familia editi juvenis in republica polona. [illegible] ad Illustr. principem et D. [illegible] Vladislaum Dominium ducem in Ostrog et Zasław comitem in Tarnow. Cracov. in off. Franc. Caesari 1633. 4º str. 109.

2) Rozprawa prawna de poenis Parricidii 1619.

3) O wodach w Druzbaku i Łęckowej o zażywaniu ich i o pożytkach przeciwko którym chorobom są pomocne. W Krakowie u A. Piotrkowczyka 1635. 4º str. ~~XX~~ 8 i 43.

4) Historia rerum in Polonia gestarum a. 1621. Cracov. typ. Fr. Cezary ~~fol.~~ (około 1622 druk) str. 9 i 88. / 4º z pochwalnemi wiersz. Jacoba Vitellius

pomnożone: Rerum in Polonia ac praecipue belli cum Osmano Turcarum imperatore gesti [illegible] finitique historia a. 1620 et 1621. Cracov. typ. Andreae Petricovii 1637 fol. (str. 8 i 136) (Ob. Braun i Sołtykowicz)

5) Palaestra oratoria sive imitatio Ciceronis. Cracov. ex off. Fr. Caesarii 1624. 4º (kat 51) jest tu pochwalny wiersz M. Jana Ludwika Skrobka a Lubomirskiego wiersz. Salomonowy 4 nakształt Cyceronskich – ded. Stanisławowi ciwuna Lubomirskiemu pocillatori

6) Comitia sapientum pars I. Cracov. ex off. Franc. Caesarii 1628. 4º (str. 10 i 143) Pewnie to jest dzieło co Bentkowski I 14. Sapientes polonorum Cracovi 1623 powie

7) Quaestio de hydrope. Cracoviae ex off. Franc. Caesarii 1620. 4º str. 11 (dedyk. miastu Lwowu jest tu wiersz na herb miasta Lwowa Taurinski Fryderyka Alnpech Lwowianina.

ob. Probotowicz Joan (laur. stud.) Paeangratulabundum Joanni Innocentio Petricio Art. Phil. et Med. Dri 1623. 4º kat 8. (Misc. 913)

Popławski Mikołaj arcybiskup lwowski

1) Stół duchowny rozlicznemi nauk zbawiennych historyi przykładów przy reflexiach zastawiony albo medytacyje i nauki duchowne przy porankowych modlitwach. Krak. 1702. 4o III częsci str. 1106, 2214, 466. (bezimiennie)

b). W Warszawie 1704. 4o

c) tamże 1724. 4o

Perlicki Wojciech został bakał. fil. w akad Krak. 1595.

~~Prochnicki Jan Jędrzej arcybisk. lwowski będąc kanonikiem Krak. wydał Opis Staadu stanu rzeczypospolitej polsk. druk. Romae apud Gulielmum Facciotum 1600 przedrukowany w statucie Jana Januszowskiego bez tytułu.~~

Pikulski Gaudenty bernardyn + 1763.

Perowicz Wawrzyniec mansyonarz kościoła katedralnego lwowskiego prefekt drukarni bractwa S. Trojcy wydał swym nakładem: Officia Sanctorum propria sanctae ecclesiae romanae 1739. 4o

Postępski Angelus karmelita dawnej obserwancyi, 2 razy prowincyjał + 24 maja 1767. we Lwowie (portret jego na krużgankach u karmelitow we Lwowie)

1) Summa haereticarum cavillationum. Venetiis 1768

2) SS. Pontificum successio, vita, exempla, statuta (Mscr)?

3) Summulae Theologiae Bacconianae (Mscr ?)

4) Compendium juris civilis et canonici (Mscr ?)

47.

Pollak

Mowa nad grobem Karola de Hüttner Dra prawa professora Statystyki w c. k. uniw. lwow. miana 18 marca 1822. z niemieckiego na polski język przełożona We Lwowie 1822. 8. str. 19. (tłomacz Józef Dzierzkowski)

Postl von Leopoldsky J. B. (c. k. nadworny i krajowy adwokat sądowy w Galicyi)

Anleitung zur Industrie nach Anlage des Genie allen Reichs und Landständen, insonderheit der Republik Pohlen, Hungarn und Galizien. Lemberg b. Piller. 1791. 8. str. 14. 461 i 3 z jed: na rycina) wro pol. 363.

Potakowski Andrzej J. Dr Med. okulista krajowy galicyjski + 12 lipca 1840 we Lwowie.

Nauka w pięciu tablicach jak sobie w następnych nagłych potrzebach bez pomocy lekarza zaradzić można. Te tablice zawierają: O wściekliznie o trucizznach, o truciznach win fałszowanych, o oparzeniu i odstawieniu oratowaniu zagorzałych, pościeła uduszonych osób i na pozór nieżywo urodzonych dzieci, o sposobach ratowania ludzi utonionych, zmarzłych, uduszonych, potłuczonych i piorunem rażonych. We Lwowie nakł. Kar. Wilda druk. J. Schnaydera fol. k. 6.

Potocki Mikołaj wojewodzic bełski, starosta kaniowski w szkołach lwowskich jezuickich retoryki audytor.

Sukcessya xiążąt i królów polskich z partykularnemi rewolucyami z łacińskiego języka na ojczysty przy pierwszych młodego wieku exercytacyjach krótkim opisaniem skompendiowana 1731. We Lwowie w druk. Soc. Jes. 8o k. 42. (przypisane Jakobowi Królewiczowi polskiemu)

Rafał ze Lwowa (Raphael de Leopoli) Dominikan.

Panegyricus ad sublevationem et translationem ossium SS. Valentini, Lucillae, Basilii, Hyppoliti, Antonini et Jucundi aliorumque martyrum a S. D. Papa Urbano VIII Leopolim allatorum. Leopoli in off. typogr. Joan. Szeligae 1627. k. 8 in 4o

Ressig Ignacy Jan Lwowianin r. 1827 został doktorem medycyny w uniwersytecie wileńskim.

Dissertatio inauguralis medica sistens brevem expositionem aquarum mineralium regni Galiciae. Vindobonae typis J.P. Sollinger. 8. str 37.

Retzbach Jan Michał pedell przy c.k. [illegible]owskim uniwersytecie od r. 1819 wydaje

Taschenbuch der k.k. Lemberger Universität v. 1819–1841. Lemberg b. Scheyder. 8.

Rorajski Ignacy (Lwowianin)

Charites albo boginie łask na zaczny akt weselny ku utwierdzeniu jedności małżeńskiej w Ich Mściach Oblubieńcach P. Stanisławie Josephowicu i JMP. Teressie Della Rippa Ubalo[illegible] nie zaproszone i między godowniki wprowadzone. 1652. 4. k 13. (wierszem)

Rosbierski Antoni (c.k. wschodniogalicyjski Apellacyjny Konsyliarz i professor sądowej praxis przy uniwersytecie lwowskim, prezydent forum nobilium w Stanisławowie, umarł tamże 27 Grudnia 1815 – otrzymał szlachectwo galic. 26 maja 1813.

(córka Antonina za Rafałem Oestreicherem Dr. Med. i Prof. w Krakowie)

1) Commentarius theoretico practicus in patentale tabulare d. 4 Martii 1780 in Regno Galiciae et Lodomeriae publicatum cum appendice de tabula regia buccovinensi et libris fundalibus. Viennae 1808. 8. str 120 edycyja druga powiększona tamże 1811. in 8. str 200 przekład polski tegoż przez Jana Rossowskiego wyszedł we Lwowie 1811 in 8. str 228

2) Annales Jurisprudentiae, ~~[illegible]~~ pro regno Galiciae et Lodomeriae. Viennae 1811. 8. str 135.

3) Kurze Darstellung der Entstehung des österreichischen bürgerlichen Gesetz-Buches. Lemberg b. Jos. Schneider 1812. in 8. str 63 z polskim przekładem Jana Rossowskiego obok.

Rej z Nagłowic sławny poeta Mikołaj urodzony w Żurawnie w Galicyj
r. 1515 był przez dwa lat w szkołach lwowskich (około 1528) podług Trze:
ciefskiego

Rorajski Jakob rodem z Krakowa gdzie
1652 został Dr fil

Rorajski Jan Ignacy

Rappaport Jakób, Izraelita Dr. Med. ur. 1775 w Humaniu z ojca rabina ukończywszy nauki filozoficzne we Lwowie, został r. 1804 Doktorem Medycyny we Wiedniu, r. 1805 osiadł we Lwowie, gdzie jako znakomity lekarz +

1) Alim Litrufa (Po hebrajsku i po niemiecku wezwanie do szczepienia ospy) 1810. Lwow.
2) Ueber die Cholera und ihre Behandlung (w Horns Archiv 1831 September, October)

Rappaport Markus Izraelita Dr. Med. urodzony 1807 we Lwowie.

1) Goethe, seinen Manen geweiht. Wien 1831.
2) Moses Epos 1839.
3) Poezyje niemieckie (w pismach czasowych i almanachach)

Rubinstein Uire Hersch Izraelita urodz. w Żołkwi otrzymał pozwolenie założenia drukarni żydowskiej we Lwowie 1809 + 1810.
1) Chochmass Schlohme (Księga mądrości Salamona z Komentarzem i tłomaczeniem Wesselego
2) Siphse Jescheinim (metodyczno-rabinistyczna biblioteka autora Sabathai ben Joseph Strim – do której Rubinstein z Blochem część drugą napisał.)
3) Sepher Hamispar (dzieło cenione) (Nauka rachunków autora Elias Misrochi – do której Rubinstein dodał traktat o grze w szachy) Lwów 1809. 8°.

(Rothendorphus)

Rotterdorf. Krzysztof (Lwowianin bakałarz sztuki filozofii kształcił się w Akad. Krak. gdzie 1599 został bakałarzem filozofii, doktorem i magistrem teologii został we Włoszech: Epithalamion Magnifico viro D. D. Stanislao Wlodek palatino Betzensi capitaneo Halicensi, Colomiensi et M. D. Hedvigi Olesniczka. Leopoli imprimebat Mathias Bernat 1599. 4° k. 3. (wierszem)

Roszynski Stanislaus Dr Phil

1) Thomas dubitans. Leopoli in off. Joan Szeligae 1627. 4°

2) Idea compatientij charitatis. Leopoli in off. Joan. Szeligae 1627. 4°
(w Dzikowie)

Rubczyński Marcin Dr Teol: przeor Klasztoru lwowsk. Karmelitów dawnej Obserwancyi a później prowincyjał + 1793 maj pracowity i pobożny. był przeorem r. 1745.

1) Męka i śmierć P. N. Jezusa Chrystusa na 40 medytacyi podzielona. We Lwowie w druk. Coll. S. Jes. 1759. 4º str. 226.

toż we Lwowie w druk. Kazim. Szlichtyna 1784. 4º str. 375.

2) Żywot Bł. Róży Maryi Serio Karmelitanki (przekład z włosk. Józefa Gentili) Lwów 1745. 4º

Rutka Teofil, jezuita

Goliat Jach 3605

1) Uspokojenie w Bogu. We Lwowie 1677. 4º.

2) Defensio orientalis ecclesiae contra haereticos. Posnaniae typ. Soc. Jes. 1678. 4º. str. 248. (308)
ded. Stan. Joan. Jabłowski
— — idem 2ª ed. Calissii 1682.

3) Budynek Chrystusów t. j. Kościół S. Z wielkiego wizerunku na maluchny Konterfekt przeniesiony, wiernym do przypatrowania uwagi i nauki w krótce opisany. Lublin 1689. 4º.

4) Kamień przeciwko Kamieniowi t. j. Refutacya Kamienia w Kijowie wydrukowanego przeciw zwierzchności tak Piotra św. jako i następców jego biskupów rzymskich, z ksiąg stolicy[?] wienskich. Lublin 1690. 4º.

5) Poseł do cerkwi wschodniej S. Aurelian Augustyn z Duchem św. od Syna pochodzącym dla przyjęcia tegoż Ducha S. od cerkwi wschodniej wprowadzony. (b. m.) 1692. 4º.

6) S. Cyryllus patryarcha aleksandryjski najwyższego biskupa rzymsk. Coelestyna na soborze efezkim namiestnik i tenże od Ducha S. z nieba dany obrońca z różnych swoich ksiąg jako z grobu na świat wyprowadzony. Lublin 1697. 4º.

Rutkowski Onufry Schol. Piar. w Konwikcie lwowskim professor retoryki

1) Zabawki poetyckie rozmaitym wierszem polskim napisane 1775 roku We Lwowie w druk. Anton. Pillera. 4º (str. 100)
wiersze te okolicznościowe cechuje tylko szlachetne zdanie i serce poety

z Sanoka Grzegorz herbu Strzemie + 1477 mając przeszło 70 lat arcybiskup lwowski

Szczerbicz Paweł syndyk miasta Lwowa, sekretarz Batorego. + w Krakowie 1609 d. 30 marca mając lat 56 i miesięcy 6. (pochowany u Dominikanów)

1) Promptuarium statutorum omnium et constitutionum regni Poloniae. Brunsbergae typ. Georgii Schoenfels 1604. fol. (ded. Zamojskiemu) Piękny rękopism z r. 1590 był w bibl. Załuskich Janocki Musarum specim. I-86.

2) Speculum Saxonum albo prawo saskie i majdeburskie porządkiem obiecadła z łacińskich i niemieckich exemplarzów zebrane a na polski język przełożone. W Poznaniu w druk. Jana Wolraba 1610 fol. (pierwotnie druk we Lwowie 1581) trzeci raz przedrukowane w dziele Artykuły securitatis sądów marszałkowskich przy tym Speculum Saxonum albo prawo saskie W Warszawie w druk. Piotra Elerta 1646. fol.

3) Politica pańska, to jest nauka, jako pan i każdy przełożony rządnie żyć i sprawować się ma z łacińskiego przełum. Kraków w druk. Łazarzowej 1595. 4º (Bibl. Dzików)

Scholc Kasper pochodził z familii niemieckiej osiadłej we Lwowie (R. 1531 Wolfgang Scholc z Wrocławia z bratem swym Hannusem przyjęli prawo miejskie we Lwowie) filozofii i medycyny doktor profesor w Zamościu i kilka razy rektor lekarz nadworny Zamojskich zapisał Akademii 30000 Złt bibliotekę z sprzętami d. 4 Augusti + 1653; rektor Akademii Zamojsk. r. 1614. 1617. 1622. 1623. 1629. 1632, urodzony we Lwowie z ojca Kaspra Scholc i Krystyny siostry poety Szymona Szymonowicza.

Scholc Jan (Krakowianin)

Epithalamium na wesele J.M. P. Zygmunta Oleśnickiego i J.M. Panny Magdaleny Misiowskiej Stycznia d. 11. przez Jana Scholcinsa w naukach wyzwolonych i filozofiej bakałarza. W Krakowie 1615. 4º K. 10.

Sierakowski Wacław Hieronim miał piękną bibliotekę (Janocki) był charakteru popędliwego sławny z swej korrespondencyi o Upiorach z Benedyktem XIV które dowodzą jak mało miał światła – protegował Jezuitów

1) Pastoralis epistola ad clerum universumque Christianum gregem dioecesis Leopoliensis 1766. – Epistola pastoralis. Leopoli typ. S. Jes. 1761. fol.

1) Synodus dioecesana Leopoliensis sub Archiep. Vencesl. Hier. Sierakowski a. 1765 celebrata. Leopoli 1765. fol.

2) Relatio status archidioeces. Leopoliensis (dla papieża pisane) Rękopism w archiw. Kapituły łac. i drugi nowsza kopia w archiw. Kapituły ruskiej we Lwowie

3) Edicta et ordinationes post peractam feliciter visitationem generalem omnium ecclesiarum dioecesis Camenecensis omnibus jurisdictioni suae spirituali ad observandum praescripta. 1742 mense Julio. Leopoli in typ. Confrat. SS. Trinitatis. 4º ark. 10.

4) Sposób przebłagania Boga w ucisku powietrza na było już dawno trwającego. Lwów 1762. 8º

~~Serzewicz Adryjan bernardyn kustosz prowincyi ruskiej + około 1746 wydał Kazania Lwów w druk Soc. Jes. 1738. 4º~~

Sechini
Sichini

Sixt Erazm +1635 (doktor medycyny i filozofii (konzul lwowski który w latach (1624, 1626, 1629, 1630, 1631, 1632, 1634 urząd wójta pełnił przez obiór co dość niezwykłe. Znaczkowie jego nadali imię ulicy Syxtuskie. Ojciec jego zwał się Tomasz i był stolarzem (mensator) 1580 żonę miał Erasm Elżbietę (z którą razem Stanisławowi Kwapich mieszczaninowi przemyskiemu za wino 324 złotych r. 1621 był dłużen) Szubartównę F miał kamienicę na ulicy piekarskiej (dziś długiej) nr. 47. Ojciec Tomasz +1607.
Ob: o nim Cynerski Joan: ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ in nuptias Clarissimi viri Erasmi Sixti Consulis Leopol. et pudicissimae virginis Elisabethae Segniae. Cracov. in off. Franc. Caesar. 1633) 4º) Sixti
F per D. Erasmum Sixtum physicum medicum Leopolitanum conscriptus.

1) Commentarius medicus in L. Annaei Senecae opera F Leopoli in off. Joan. (Szeliga. 1627. 4º str. 106. (w bibl. hr. Zofii)

2) O cieplicach we Skle księg troje. W Zamościu 1617 E (4º są tu pochwalne wiersze na to dzieło Simona Simonidesa i Urbana Brylla Lwow.) O wodach w Szkle miał sposród wydać dzieło Oczko Wojciech medyk. rodem z Warszawy

~~**Sixt Tomasz**~~
~~r. 1629 w akad. Krak. został bakałarzem filozofii Umarł 1631 w Krakowie pochowany u Dominikanów wydał Panegiryk Tarnski dla Andreja Abreka 1629 in 4º~~

F córkę Kaspra i Anny Szubartów mieszczan Krakowskich.
R. 1593 został bakałarzem fil. w akad. Krak. a r. 1596 D.rem filozofii i magistrem artium był w Krakowie profesorem akadem. i seniorem contubernii Jheruzalem później Konsul (Vir bonus et doctus)
zostawił wdowę Elżbietę Seniownę (córka Karola Seni mieszczana Krakowsk. R. 1639 – (już więc nie żył)
(R. 1642 był we Lwowie: Joannes Baptista Segni Italus civis Leopol.)
Córka Erazma Sixta Zofia r. 1636 była żoną Alexandri Fabricii

E w druk. akad. druk. Krzyszt. Wolbramczyk 1617 str. 206. Regestr.
item O cieplicach w Szkle księg troje. W Warszawie i Lwowie u Jana Augusta Posera 1780. 4º str. 407 (łacina obok z polskim język.)

P przez Erasma Syxta Ph. i Med. Doktora napisanych „Trzecią księgę czytaj zaraz opuściwszy dwie jeśli się nie chcesz bawić długiemi dyskursami.

Skórski Jan Jezuita (+1754) profesor w szkołach teologicznych jezuickich lwowskich r. 1745. podług Brzona +1752 w Lublinie d. 26 lutego przeżywszy 61 lat, a w zakonie 37.
1) Vox doloris publici – panegyricus. Cracoviae 1727 (wiersz)
2) Lechus carmen heroicum, Regni aurei et liberi primordia et vetustatem fortunamque variam decantans libris XII Leopoli typis Soc. Jes. 1745. 8º str. 333 (autor pracował 15 lat nad tem dziełem) niektórzy trzymają to dzieło za plagiat z manuskryptu Sarbiewskiego.
3) Juratus honor Potociorum (wiersze na wesele Xawera Potockiego) Lublini 1722 fol.
4) Apex aureus (Wiersz na wjazd Mikołaja Wyżyckiego) Leopoli 1731.
5) Ex utraque Lac. . . . . S. Bonaventurae . . . . Częstochowie 1726 fol.

Skrobiszewski +1635 Jakób kanonik lwowski biegły w języku łacińskim i greckim

1) Elogia et vitae archi-episcoporum Haliciensium et Leopoliensium. Leopol. ap. Szeliga 1628. 4° (ark. 20)

Słonkowic M. Mart. professor w Akad. Krak

1) Synopsis grammaticae hebraicae
Crac. typ. Luc. Kupisz 1651. str. 85. 8°.

2) Aulus Persyusz Flaccus dowcipny wierszopis rzymski z łacińskiego na wiersz polski przełożony
(wyszedł w Krak.) 1651 in 4to a teraz staraniem (Józef.) E(pifan) M(inasowicza) powtórnie do druku dla
rzadkości pierwszych exemplarzy podany. W Warszawie w druk. Mitzler. 1771. 8°. str. 40.
(żywot jego obszernie Allegambe p. 331)

Śmiglecki Marcin jezuita urodzony we Lwowie
około 1564, wstąpił do zakonu 1581 Ojciec jego zwał się Albertus a Śmigiel
Rector był konsulem miasta Lwowa żona Anna. Po śmier:
ci ojca Magistrat lwowski wspominając (feria 2a.
post dominicam Reminiscere in quadragesima
proxima 1584.) tegoż syna Martinum filium
juniorem religioni societatis Jesu interea Mediola:
ni usque deditum naznacza mu za opiekunów Walen:
tego Wilczka i Wolfganga Scholcz konsulów. Wstą:
pił do zakonu jezuitów około 1581. Katalog pierwszy
Soc. Jes. Collegii Braunsbergensis (Mscr w Bibl. Ossol.) z r.
1597 tak mówi o nim: „Martinus Smiglecius Leopoli:
„ensis annorum 33, debilis viribus in societate 16
„annorum, studuit duobus, theologiae duobus, docuit phi:
„losophiam 4 annis, theologiam 7 annis, praefectus supe:
„riorum classium duobus annis, doktor theologiae, pro:
„fessus quatuor votorum ab uno anno, complexionis
„cholericae et sanguineae ingenio et judicio excellenti
„valet ad conversandum, regendum, docendum philosophi:
„am et theologiam in humanioribus bene versatus."
R. 1597 majątek ojcowski spadający na niego darował siostrom
swym Dorocie Gulińskiej i Reginie Ansierynowej (Akt. Consul
T. 17 pag. 344) – Był w XVII wieku we Lwowie gród Śmiglowski r.
1648. Sławny kontrowersista urodzony we Lwowie
r. 1561. – professor w uniw.-wileńs. kanonik (?) puł:
tuski, krakowski, poznański i kaliski. Toczył walki
z aryjanem Janem Völkel. W Kaliszu był jezuita. +1618 w Kaliszu mając lat 56

(Nodi Gordii a Martino Smiglecio nexi dissolutio facta per Johannem Volkelium. Racoviae typ. Seb. Sternacii 1623. 8°. str. 137)

Examinatio centum errorum Martini Smiglecii jesuitae autore Valentino Smalcio Racoviae 1615. 4°.

1) Refutatio vanae dissolutionis nodi Gordii de vocatione ministrorum a Joanne Volkelio ministro ariano tentatae, authore R. P. Martino Smiglecio S. J. S. Theol. Dre. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1614. 4°. str. 126.

2) Nodus gordius seu de vocatione ministrorum disputatio in qua ostenditur ministros evangelicos non esse veros verbi Dei ministros. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1609. 4°. kart 2 str. 77 i 3.
item Ingolstadii excud. And. Angermarius 1613. 4°. str. 117.

3) Nova monstra novi Arianismi seu absurdae haereses a novis Arianis in Poloniam importatae refutatae. Nissae impr. Crispin Scharfenberg 1612 kart 4 str. 191. k. 4.
ded. Piotrowi Tylickiemu.

4) O bóstwie przedwiecznym syna bożego, świadectwa pisma św. do trzech przedniejszych artykułów zebrane przeciwko wszystkim P. Jezusa nieprzyjaciołom gdzie się też odpowiada na refutacyą od refutarza jakiegoś nowokrzczeńca przeciw X. D. J. Wujkowi wydaną. W Wilnie w druk. Soc. Jes. 1595. 4°. k. 4. str. 508 k. 5.

5) O lichwie i trzech przedniejszych kontraktach wyderkowym czynszowym i towarzystwa kupieckiego. Nauka krótka. W Wilnie w druk. Soc. Jes. 1596. 4°. k. 2 str. 69. (Bentkowski II. 240) mylnie pisze że to dzieło po raz pierwszy wyszło 1604.
item W Wilnie w druk. Akad. Wil. 1597. 4°. str. 74.
item W Krakowie w druk. Andrz. Piotrkowczyka 1604 str. 13[?]
item powtóre wydana w Krakowie w druk. Sy[?] mona Kempinirza 1604. str. 74

Śmiglecki

1) O lichwie i o wyderkach czyńszach, spólnych zarobkach, najmach arendach i o samokupstwie krotka nauka. znowu wydana i rozszerzona. W Krak. 1607 w druk. Andrz. Piotrkowczyka 4° k3. str. 132

item po sziodmy raz do druku przejrzana i rozszerzona W Krak. 1640 w druk. And. Piotrkowczy ke 4°

Bentkowski cytuje edycye z 1604, 1635

2) De nolis ministrorum libri duo oppositi Jacobi Zaborovii in coetu Calviniftico ministri responsioni futili ad nodum Gordium. Cracov. excud. Franc. Cesarius 1617. 4°

Smotrycki kat 6. str. 404.

1) Apologia peregrinatiey do krajow wschodnich przez mię Meletiusza Smotryskiego episkopa witepsk. i msciław. archimandrytę wilen. i dermańsk. R. P. 1623 i 24 obchodzonej przez fałszywą bracią słownie i na piśmie opotwarzonej ... sporządzona .. 1628 Augusti d. 25 w Monasteru Dermanim we Lwowie w druk. Jana Szeligi. J. M. X. Arcyb. Lwow. Typ. 1628. 4° str. 200 (ded. Tomaszowi Zamojskiego podkancl. kor. pismo teolog. polemiczne przeciw dyzunitom Stef. Zyzaniemu, Krzysztof. Filaletow, Teofil. Ortologowi i Klerikowi Ostrogskiemu)

2) Paraenesis abo napominanie od w Bogu Wielebnego Meletiusza Smotrzyskiego rzeczonego archiepiskopa połockiego do przezacnego bractwa wileńskiego Cerkwi S. Ducha a w osobie jego do wszystkiego tej strony narodu ruskiego uczynione. R. 1628 Decemb. 12. - Kraków w druk. Piotrkow. 1629. 4° str. 96. (ded. Alexandrowi Xiu Zasławskiemu - przeciw dyzunitom i przeciw Cyryllowi patriarsze Konstantynop.)

3) Exaetesis albo Expostulatia to jest rozprawa między Apologią i Antidotem o ostanek błędow haerezij i kłamstw Zyzaniowych, Philaletowych, Orthologowych i Klerykowych uczyniona przez w Bogu wielebnego Meletiusza Smotrzyskiego R. 1629 Aprilis 3 w Monasteru Dermanim. We Lwowie w druk. Jana Szeligi J. M. X. arcyb. typ. 4° kart 61 (brak końca) ded. Xiecia Alexandrowi Zasławskiemu (odpowiedź na pismo Antidotum)

4) Protestacya przeciw ~~Zaborowiu~~ ~~Kijowskiemu~~ ... ie

x 1628. ~~Lwów 1628~~ (Ae monasteru Pieczarskim z ostego pokolenia ... Cerkwiowi ... Lwów ~~...~~ 1628. 4° przytem

Consideratiae albo uważania trzech różnic między Cerkwią wschodnią a zachodnią strony wiary zaszłych.

Sulikowski Jan Dymitr

Solcius Gaspar

Stanisław ze Lwowa

1) Solicovii Joh. Dem. Testamentum ed adjunctum ejus ac Mathiae Sibinii Paraphrasis in idem Carmine. 4° (przy edycyi dziejów?)

Swięcykowicz Laurent

Trzmiatecki

Swirski Mikołaj biskup Citrenski sufragan chełmski

Annales Poloniae ab a. 1657 ad a. 1666 per annos et menses dispositi. MSS autograf in 4° w bibl. Załuskich

(Janocki specimen ~~Codicis~~ Catalogi)

Corona Sanitorum. Zamośc. 1631. 4° (epigramata na święta przez dni w roku)

Strepa Jakób herbu Strzemie franciszkan gwardyan konwentu lwowsk. potem arcybisk. halicki + 1411 pochowany u Franciszkanów we Lwowie. R. 1626 znaleziono jego ciało całe z sukniami jednej Zrochnicki tożciało przeniosł do wspaniałego grobowca. Luis VI d. 11 Września 1790 w Rzymie potwierdził publiczną cześć tego męża. Sierakowski przeniósł jego ciało do Archikatedry Lwowskiej.

Swirski (z Romanowa i Swirza) Kazimierz Tomasz (S. J. jezuit) kanonik metrop. lwow. scholastyk katedr. chełmsk. drohobycki, zienkowski proboszcz deputat tr. trybunału Kor. 1749. za młodu wstąpił do jezuitów lecz z nowicyatu wystąpił - później, na nowo wstąpił + 8 Września 1750.

1) Opera poetica, studio conatu Crispini de Cieszkow Cieszkowski nepotis sui clerici minorum ordinum lucis publicae exposita 1747. 4° (Leopol.) k. 6. i 452.

2) Swięta ~~...~~ familia Jezusa Pana według autorów Korneliusza a Lapide: Riciola Soc. Jes. aż do ostego pokolenia przed oczy wystawiona. - W Lublinie w druk. Coll. Soc. Jes. 1749. 8° k. 4 i str. 78.

3) Quaestiones theologica morales (Janocki Polonia 78) zbiór i wiadomości potrzebnych z nauki chrześcijańskiej w księgach moralno-teologicznych skompendiowany. Lwów 1749. 12°

Stephanides Adam minor Collega Cracov.
1) Academica ad regem senatum equites in comitus regni 1611 congregatos. pro Reip. per Academus Cracov. provisionem incremento (Oratio) ex off. Andr. Petricovii Cracoviae 1611 4º K. 20

+ 1638 we Lwowie był pierwszym rektorem w Akad. Zamojskiej i profesorem logiki

Stefanides (Stefanowicz) Melchior Kanonik chełmski r. 1605 (urodzony z ojca Błażeja blecharza (alutor) i matki Reginy którzy już 1605 nieżyli albowiem o tym czasie sprzedał on dom swój ojczysty bratu swemu Tobiaszowi za 1000 złp. (Acta Cons. tom 20 p. 1138) Prócz Tobiasza miał jeszcze braci Jana i Daniela. Melchior kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1592 promą laurea ozdobiony (został bakałarzem in artibus et philosophia) był oficyałem i kustoszem w Zamościu i kanonikiem chełmskim r. 1593 został w Akad. Krak. mistrzem sztuk i D.ren filozof był kaznodzieją w Zamościu sławnym był r. 1602 na kompozycyi w sprawie dziesięciny

1) Epithalamia sacra to jest przemowa przy ślubie i Kazanie na przenosinach małżeńskich JW. Jo= masza na Zamościu Zamojskiego i panny Katarzyny z Ostroga wojewodz. Kijowskiej odprawione i wydane. W Krak. u Andr. Piotrkowczyka 1621. 4º (ark. 26)

2) Opuscula tam ecclesiastici quam equestris ordinis nobilium virorum compositionis inter status regolio servientia jussu Joan. And. Prochnicki Archiep. Leopol. collecta Melchioris Stephanidae U. J. D. Leopol. Chełm. Canonici Scholast. Zamosc. opera a typographicis et ortographicis erroribus purgata et recusa. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1632. 4º są tu następujące dzieła 1) Stanislai Socolovii Oratio ecclesiastica pro dote ecclesiae Dei et haereditate Christi 2) Decas quaestionum publicarum regni authore Andrea Lipski 3) De controversiis inter ordinem ecclesiasticum et saecularem in Polonia tractatio in qua refellitur libellus contra querimoniam et postulata cleri a 1585 oblata conscriptus (*) 4) Alberti Bolognetti cardinalis apost. legati in comitiis regni Oratio d. 12 febr. 1585. 5) Mowa duchowieństwa na sejmie do króla przez Wawrzyńca Goślickiego kanonika krak. 6) Informacya o niektórych artykułach między duchownym a świeckim stanem przez X. Mikołaja Dobrocieskiego Krak. send. kanonika napisana 7) O exorbitancyach które w tym wieku niektórzy JMŚĆ świeccy nowi politycy stanowi duchowne mu zadają zdanie (Macieja Smogoleckiego starosty bydgosk. 8) Anonymi katolicki a uczony Dyalog plebana z ziemianinem ewangielickiem i złotodajem o kompozycyey w r. 1582 napisany (**) (podobno Skargi) 9) Deklaracya konfederacyey z praw koronnych z konstytucyey sejmowych i z przysięg królewskich przez And. Sulikowskiego rodzicego brzeskiego do druku 1603 podana 10) O exorbitancyach Kazania dwoje przez Fab. Birkowskiego

(*) autor anonim Laurentius Arturus Faunteus jezuita (Faunt anglik + 1591 w Wilnie) wyszło najprzód 1587. 4º 2 r. 1592. 4º
(**) udzielony wydawcy w rękopiśmie przez Jana Baranowskiego kanonika lwowskiego.

Sudiga Wawrzyniec (Jezuita) (ferocis et turbidi ingenii) nieprzyjaciel katolików najprzód, potem rektor kollegium jezuickiego w Lublinie urodził się w Pułtusku

kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1598 został bakałarzem (extima laurea) w Graecu został bakałarzem teologii wrócił do Polski 1615 z Konstancyją rakuską i wszedł do zakonu + w Krakowie 16 kwietnia 1640.

1) Theoremata de anno ortus et mortis Domini, deque universa Jesu Christi in carne oeconomia. Graecii 1605.

2) Żywot Elżbiety Sieniawskiej. Kraków 1629 w dr. Piotrkowczyka 4º sig. G. 3.

Swiezkowicz Wawrzyniec filoz. D.r był rodem ze Skawiny, r. 1618 został magistrem artium i D.rem filozofii był a r. 1614 bakałarzem był notaryuszem lwowskim i seniorem. (Pisał się Swieckowicz) oraz rektorem szkoły lwowskiej R. 1627 kreowany geometrą miejskim lwowsk.

1) Vita illustris et magn. D. Bartolomaei Nowodworski Equitis melit. a M. Laurentio Swiezkowicz Phil. D.r typis mandata. Leopoli in off. Joan. Szeligae 1624. 4º

Szylarski Wojciech kanonik lwowski proboszcz bractwa Św. Trojcy żył 1775

1) Nauka krótka o powietrzu morowem z opisaniem: Co to jest powietrze morowe? co za przyczyna jego? jako się go chronić? jako się w niem ratować? z preskrypcyjami różnych prezerwatyw z doświadczonych autorow zebrana; w Zamościu w drukarni Akademickiej; także Nauka Jana Petrycego w druk. Akademickiej w Krakowie r. 1705 wydrukowana teraz zaś przez X. Wojciecha Szylarskiego z przydatkiem lekarstwa duchownego z nabożeństwem doświadczonem do druku podana. 1770. W Lwowie w druk. bractwa S. Trojcy 12º (kart 55)

Stetkiewicz Nicolaus Leopol. r. 1704 d. 15 Marca został Bakał. filoz. w Krakowie.

Szeptycki

Tersowicz Jan ze Lwowa Kaznodzieja drohobycki, Xiądz

1) Kazanie na mszy żałobnej za JW. Mikołaja Daniłowicza z Żurowa podskarbiego Koronnego odprawione w Kościele drohobyckim r. 1624. W Zamościu 4º (ark 3½)

Tęsowski Alexander

Tetmajer Stanisław c. k. gubernialny translator:

1) Sokrates majnomenos czyli rozmowy Dyogenesa z Synope z niemieckiego (Wielanda) przełożone. We Lwowie drukiem Pillera 1787. 8º

Tomaszewski Maciej X. Soc. Jes.

Chwalebny Lwa Płomieńczyka obłów na pogrzebie Mikołaja syna Stanisława z Brzezia Lanckorońskiego Kasztelana halickiego skalskiego starosty. Lwów druk. Nowogórskiego Sebastiana 1647 fol. ar. 32.

Tyszkowski Wenanty lektor filozofii Bernardyn prowincyał † 1 Grudn. 1783 w Brześciu litewskim

1) Słońce w znaku lwa cudów promieniami jaśniejące Bł. Jan z Dukli nabożeństwy po translacyi jego ss. relikwii w wielkim ołtarzu przywitany 1740 d. 29 Julii We Lwowie w druk. Coll. Soc. Jes. 8º (6¾ ark)

ded. Kandydzie Cieszkowskiej stolnikowej ... ckiej

4) Kazań liczących 8 Koliczn. 4: Kostka 1746 – Mtot 1751 – Przeprowatywaś 1751) – Znak 1760. – Życie serafickie 1749 – Początek nabożeństwa beat. Jozefa Kalasant. 1749 – Teatrum myśli 1780.

Torosowicz Mikołaj arcyb. orm. lwow. eques S. Hdalci Michaelis (podług Daniłskiego str. 59) umarł 1606.

Szylarski Wojciech

Szymonowicz Szymon. Ojciec jego Szymon zwany w aktach Simon Brzezinensis, Simon Leopolita, albo Simon Magister Leopoliensis. r. 1581 od kanoników lwowsk. 100 zł. na kamienicę swą Kraszerowską pożycza. R. 1581. Gregorius Sartor de Brzezany recognovit se debere Simoni Magistro consuli 33 flor. 12 gros. R. 1582 kupuje Simon Magister Leopolita Brzezinensis, advocatus Leopoliensis certas sortes in Holowsko a Stanislao Anserino notario et Andrea Mazanca Med. D.re – Catherina Śmieszkówna wdowa po ławniku Zygmuncie Gazliar secundo voto uxor Simonis Magistri Senioris. R. 1584 miał z nią dzieci. – Tegoż jest tamże przekład: Kalila Dimna (bajek Pilpaja) w rękop. w bibl. ord. zamojskiej.

Szymanowic Andrzej (może Szymonowicz) został r. 1661 doktorem filozofii w akad. krak.

Szarfenbergier Marek (Ostrogórski)

Tozbat Juwenalis bakałarz S. Teol. professor filozofii w Konwencie lwowskim S. Krzyża franciszkanów.

1) Kazanie przeciwko rozpaczy i zbytniej ufności dnia II Zielonych świątek na nieszporach w kościele lwowskim archikatedralnym miane d. 7 czerwca 1783. Lwów (w druk. bractwa S. trójcy) 8º K. 15.

Ubaldini della Rippa Ludwik

Jan Ubaldyni della Ripa rajca lwow. origine florentinus r. 1649 miał lat 49.

Ob. Makowski Simon: Triumphus academicus ded. Joanni della Rippa Ubaldini Consuli Leopol.

Ursinus Jan (W aktach konzularnych pod r. 1584 Joannes Ursinus bonarum artium studiosus tanquam filius et successor Valentini olim Bar, sławny grammatyk, filozof, medyk, kanonik i professor akademii krak. Mylnie go Niedzwiedzkim zowią.

Ojciec Ursyna był bednarzem jak to widać Joannes Niedzwiedz sartor et Helisabetha coniunx sortes suas in domo Strachowski Valentino Niedzwiedz doliatori fratri suo resignant (1580 feria 4a ipso die S. Venceslai)

Balthasar Barowic Joannis olim Bar dicti Niedzwiedz lanii civis leopoliensis filius post obitum patris et matris sortem in domo lignea dicta Niedzwiedziowska retro laniarum macella ingenuo et bonarum artium studioso Joanni Ursino filiastro suo in haereditatem resignat (Sabbatho die S. Helisabeth 1580)

54

Jan Leopolita (Wąchata)

Wąchalski (czyli Wuchalius) jezuita rodem ze Lwowa. Ribadeneyra zwie go Vivalius, a inni Unchalius, Wąchalski (Socher) (w Pułtusku i w Poznaniu.

Jan Wąchalius 1598 był superiorem jezuitów we Lwowie urodzony we Lwowie 1547. Będąc młody z Ottiim Magistrem w Rzymie wstąpił do jezuitów 1571 sławny jako orator, kaznodzieja przez 13 lat uczył retoryki, superiorem był we Lwowie lat 6 w Kaliszu 9. + w Radlinie u biskupa poznańsk. 1608 mając lat 61. i jezuita 37 lat był.

1) Żywot P. Jezusów to jest rozmyślania nabożne z ksiąg Ludwika z Granaty i z innych łacińskich i włoskich zebrane. W Krakowie 1792. (Meditationes Vitae Christi)

2) Żywot P. Maryey matki P. Jezusowej na części pięćdziesiąt rozdzielony, z ksiąg łacińskich na polski język przełożony i rozmaitemi przydatkami rozszerzony. W Krakowie w druk. Jak. Sibereychera 1597. 4o. K. 12. 240. (Ded. Jadwidze z Szczekarzowic Mniszkowej wojewodzinie sandomirskiej 1597)

~~Allegambe~~ 2a ed: Żywot przenajchwalebniejszej Bogarodzicy. Kraków 1648.

3) Meditationes de B. V. Maria. V. Cracov. 1592. 4o. (po polsku to dzieło pisane według Allegambe

4) Forma vitae Christianae, adjunctis variis precationibus seu Catechismus romanus (pod obrem najwyższym po polsku)

1) Żywot Pana Jezusów to jest rozmyślania nabożne a gruntowne, przedniejszych spraw zbawiciela naszego: na dwie części rozdzielone, teraz nowo z rozmaitych Doktorów katholickich, a osobliwie z ksiąg Ludwika z Granaty, i łacińskich i włoskich zebrane przez Jana Wuchaliusza Leopolitę Kapłana Societatis Jesu. W Krakowie w druk. Jakuba Siebenevchera R. P. 1592. 4o. kart 20 niel. i 307 liczb. ded. Annie z Gulczewa Złotkowskiej, kasztelance biechowskiej. datowana z kollegium Kaliskiego 1591.

Biskup poznański chciał go w swym grobie pochować lecz się jezuici sprzeciwili: był pobożny, lubiony, skromny umarł tknięty apoplexią 12 marca 1608 pochowany w Kaliszu

Wizerunek żywota chrześciańskiego pobożnego teraz znowu poprawione i powtóre wydane. W Poznaniu w drukarni Jana Wolraba 1584. 8o. (obacz (ob. Granada Ludwik)

Leopolita Jan) to i 2 wierciadłeczko wieka chrześciańskiego Poznań 1577. 1585. 1594. 1598

Wyżycki Mikołaj Ignacy arcyb. lwowski wydał dwa kazania po polsku o S. Stanisławie i o S. Teresie karmelitance Kraków 1725 fol.

Walenty od Młodzianków karmelita bosy konwentu lwowskiego filozofii lektor.

(Valentinus a SS. Innocentibus)

Kazania jubileuszowe w przeciągu dwoch tygodni wedle porządku na dni pierwsze października przypadających w kościele archikatedralnym lwowskim przez X. Walentego od Młodzianków ... miane. W Berdyczowie w drukarni fortecy N. Maryi P. 1780 8o. K. 5. st. 226. na odwrocie tyt. sztych. herb Krzywda.

Dedyk. Antoniemu Węglowskiemu skarbnikowi dobrzyńskiemu.

Uhle Alojs dyrektor szkoły realnej we Lwowie

1) Geschichtliches Tagebuch Lembergs. vor und nach der Erstürmung derselben durch Carl XII und während der Belagerung durch die Türcken und ihre Verbündeten verdeutscht und erläutert. Wien 1830 gedruckt und im Verlage bey Franz Ludwig. 8º (przedruk z Archiv für Geschichte,) tłomaczenie z Chodynickiego.

Wolski Jan jezuita + d. 22 maja 1729 w Jarosławiu przeżywszy 70 lat a w zakonie 55

1) Dni wybranych sług boskich jasnością przykładnych cnót swoich świetne i oświetne albo Kazania na święta całego roku 1728 wydane. We Lwowie w druk Coll. S. J. fol. str 425.

2) Dni pańskie słońcem boskiego słowa wypogodzone to jest kazania na niedziele całego roku przez X. Jana Wolskiego e Soc. Jes. wydane. w Druk. Jasnej Góry Częstochowskiej 1714. fol. str 6 i 354 ded. Elżbiecie z Lubomirskich Sieniawskiej Kasztelanowej Krakowskiej.

* 3) Trophaeum polonae Themidis paneg. Stanisław Krajewski decano gneznen. Cracoviae 1687. fol.

Wargocki Andrzej: 1) Apologia przeciwko Luteranom Zwinglianom, Kalwiniziotom, Nowokrzczeńcom Kraków u Wdowy Jakuba Siebeneycher. 1605. 4º str. 22. 942. i 25 ded. Piotrowi Tylickiemu nominatowi Krakow.

2) Przestroga na Chytrość Ministrow Ewangelickich w rozmowach o wierze wszczętych przez X. Andrz. Wargockiego w Krakowie 1603 str 8º str. 18 i 93 ded. Jerzemu Herberta Kostce i 8 wierszy na herb Sternberga.

Wargocki Bartłomiej syn aptekarza lwowskiego r. 1584 będąc kanonikiem lwowskim wyjechał do Rzymu; robi tego roku 2 kanoników administratorami swego majątku podniebytności swej. R. 1573 zostawszy xiędzem i rektorem szkoły lwowskiej gdy miał prymicye magistrat dał mu 6 ollae vini; był wtedy i Kanonikiem lwowsk. był z kapituły lwowskiej jako kanonik wysłany na synod ogólny do Gniezna 1577.

Wędrychowski Ludwik Rogala

1) Promptuarium codicis juris civilis pro Galicia in tribus partibus editi recollectum. Leopoli 1800. 8º

2) Skorowidz czyli zbiór alfabetyczny ustaw cywilnych w trzech częściach dla Galicyi w r. 1797 nadanych ułożony. We Lwowie 1800. 8º

Wolphowic Jan med. Dr. scabinus Leopol

Wargocki Andrzej

Węgrzynowicz Antoni rodem z Krakowa reformat dwa razy prowincyał małopolski lektor S. Teologii – rysownik dobry i drzeworytownik

1) Panoplia ecclesiae Dei seu breve armamentarium pro defensione S. Fidei catholicae ac expugnatione hostilis sectae Acatholicae sexcentis telis extructum post fata autoris typo donatum a fratribus minoribus Reformatis Provinciae Min. Polon. 1728 Crac. typ. Acad. 8° k. 8 str. 304 k. 2.

2) Syllabus Marianus syllabarum consonantium alias discursus concionatorii in titulos B. V. Mariae a syllabis initiatos in quibus SS. Deiparae laudes per omnes solemnes ejus festivitates deprecantur 1717. Leopoli typ. Confrat. S. Trinit. fol. k. 16 str. 2049 k. 22. Tytuł sztych: (ino. Author operis, del. Carol Preus, sculps. J. Tscherning)

~~Wilczek Daniel kształcił się w akad. Krak. gdzie r. 1615 został magistrem sztuk wyzwolonych i doktorem filozofii był seniorem szkoły płockiej i kanonikiem przemyskim, oraz doktorem praw w akademii Krak.~~

~~1) Panegyricus Stanislao Grochowski Archiepiscopo leopoliensi, abbatiae sieciechovien. perpetuo administratori in primo ad sedem archiep. ingressu oblatus. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1635. 4° (kart 10.)~~

Weychardt Teodor T. doktor Medycyny, radzca królewski, członek akademii cesarskiej nadworny lekarz Stanisł. Szczęsnego Potockiego wojew. rusk. w Tulczynie profesor filozofii w akademii lipskiej.

1*) Do mojej żony. 1783. 8° str. 6. – toż 6 m. i r. 4° str. 10. (anonime)

1) Rada dla matek względem zapobieżenia różnym słabościom i chorobom, którym dzieci od urodzenia swego podlegać mogą. W Warszawie u Grölla 1782. 8° str. (~~241~~ 241) 417 ded. Adamowi Czartoryskiemu (dobra polszczyzna)

2) Anatomija to jest nauka poznania części ciała ludzkiego z rozkazu Stanisł. Szczęsn. Potockiego wojew. rusk. napisana. W Krakowie w druk. Ignacego Grebla 1786. 8° str. 222. item Edycya druga w Krakowie 1793 druk. Anton. Ign. Gröbla. 8° str. 262.

3) Liguria czyli panienka uwiedziona powieść przetłumaczona z greckiego. 1785. 8° str. 25 przedmowa datowana w Sawińcach na Podolu T. Weichardt.

4) Przyczyny dla których się nie żenią. Myśl o stanie małżeńskim wyjęta z rękopisu JW. Teodora Weychardt 1787. 8° ded. Alexandrowi Kościuszkiemu stolnikowi Kołomyjskiemu datow. w Sawińcach 6. Stycznia 1785. str. 4... mówi za wolnością w małżeństwie. Cf. list Świdzińskiego do T. Wiradzki ... [illegible]

<u>Zabłocki</u> Serafin prowincyał franciszkanów w Galicyi, gwardyan Konwentu lwowskiego Dr. teologii

1) O obowiązkach wzajemnych rodziców i dzieci oraz na czem tychże wychowanie zależy; Kazanie w kościele metropolitańskim lwowskim miane podczas jubileuszu r. 1795. Lwów (druk. G. W. Wichmana) 1796. 8o. str. 47.

<u>Zgierski</u> Wojciech.

<u>Zakrzewski</u>

Zaśkiewicz Jakób dzieło [illegible] Lwów 1726. Jocher II 463

Zawieszko (Gabriel Leopolita) sławny Kaznodzieja dominikan na jego pogrzebie miał mowę Jan Płocki Soc. Jesu prefekt Kollegium [illegible] wydał Kazania (w Jaworowie) i Commentaria super Orationem dominicam. (Siestrzeńcewicz Swiątnica p. 313)
~~był [illegible] przeorem Konwentu Krakowskiego~~

Zehnmarkt Ludwig professor historyi uniwersalnej w akademii lwowskiej miał wydawać r. 1793 dzieło we Lwowie polskie: Uwiadomienie o pamięci godnych dziełach i charakterach sławnych Polaków (prenumerata półroczna 8 zł.)

Zdzański Kajetan podstolic Mścisławski

1) Elementa architektury domowej krótko zebranej na lekcyach szkolnych po łacinie wydanej a tu na ojczysty język przełożone JW. P. Franc. Salez. Połockiemu Krajczemu Koronnemu staroście. od JM. P. Kajetana Zdzańskiego przy zakończeniu nauk matematycznych w szkołach lwowskich dedykowane r. 1749. 4º (ark. 8. z figur.) sz. 2. 60. i tablic 28.
(właściwy autor Grodzicki Faustyn jezuita) ob. Bogatko

EA. D. 1703 mense Octobris die ima

stylem lapidarnym jego pochwała

Trewani był szlachcic polski herbu wieże.

† Heros ~~animus~~ animus per laureatam immortalitatis portam aeternis ignibus virtutum et meritorum D. Caroli de Kassaraga Trewani S. Theol. Doct. Romani et J. U. Licentiati in Acad. Cracov. Wodzisławiensis praepositi lucentem ascendens in ecclesia parochiali Wysocensi a M. Nicolao Stanislao Ziętkiewicz Phil. Doct. et prof. lugubri elogio celebratus. Cracov. typ. Schedelianis 1703 ⊕ fol. K. 5 ~~1700~~ 1702

Ziętkiewicz † Mikołaj Leopol. ~~r. 1699~~ został ~~bakał~~ Doktorem filozofii w akad. krak. jak to widać w dziełku Brykner Stanisł. Hieron: Aditum Jagellonicae Palladis ~~1699~~ 1706 ~~1702~~ fol. gdzie jest także wiersz na jego pochwałę (przyczem dostał nazwę Gajus) – równie jak i na pochwałę innych bienczyzatów n. p. Franciscus Niewieski (Conon) – Jakób Paschalis Arakietowicz z Zamościa – Andreas Węgrzynowicz (Krakowienin) – Kupiński Jan Fortunat (urodzony z ojca Konsula Lwowsk. i matki Ubaldini owny – Ubaldini pochodzili z Xiążąt Urbiny z których był papież Sixt IV –) Kanonik lwowski (z nazwą Theophilus) –

za nekrologie Przetlewicz

r. 1706 był Konsulem Lwowskim (i Drem fil)

brat Mikołaja +1750.

~~Ziętkiewicz Matthias Leop. został r. 1706 w Akad. Krak. magister in Art. Liber. et Phil. Doctor. R. 1732 (był dzie ~~dzie~~ ~~kanem~~ dziekanem wydziału teologicznego, ~~Kanonikiem krak. oraz~~ ~~Kśiąg wodzącym Krak.: proboszczem Przemyskowskim oraz Montis S. Georgii in Lerupio~~) został Doktorem teologii w Akad. Krak. pisał panegiryki na Stanisława Szembeka arcyb. gniezn. i na Alberta Jodłowskiego Dr. praw. ~~został~~ był seniorem bursy jerozolimskiej i Kollega Minor i senior Akad. i syndykiem Uniw. na sejmie w nagrodę od Akademii posel został potem Kollega Major i prof. filozofii został kanonikiem Kollegiaty Kurzelowskiej wydał Theses: i Conclusiones Philosophicae – zostając Drem Teol. wydał Quaestionem de fide. cf. Czyrnicki f. Thom. Joan Cant: Conclusio theologicus honor Mathiae Ziętkiewicz illatus dum S. Theol. Doctor renunciaretur. Cracov. typ. Univ. 1732. fol. K. 12. styl. lapid. na pochwałę)~~

i proboszcz czarnowieckim

1) Monumentum perennis gratitudinis D. Stanislao Szembek archiep. Gnesnen.. in cordibus ordinum academicorum erectum cui a tota Universitate cracov. in ecclesia Collegiata S. Annae Cracov. viae exequiarum justa dum persolverentur per Math. Ziętkiewicz Phil. Doct. et Prof. Coll. Maj. Ecl. S. Annae Canonici. luci publicae expositum. Cracov. typ. Univ. 1721. fol. K. 15. Ded. Michaeli Szembek episcopo papkensi – jest proza nowa

2) Palma gloriae immortalis in ter mortalitatis cineres virtutibus meritis et sapientia D. Alberti Josephi Jodłowski J. U. Doct. et prof. in Igołomia et Dziekanowice curati dum ei justa parentalia in ecclesia S. Annae persolverentur lugubri penna adumbrata. 1720. 27 martii Cracovia typ. Acad. fol. ~~[illegible]~~ K. 7. styl. lapid. tex. ~~2 et 2~~

3) Quaestio metaphysica de ente ex libro IV cap. I Metaph. Arist. desumpta a M. Mathia Ziętkiewicz Phil. Doct. pro loco in collegio majori obtinendo publicae ad disputandum proposita a. 1720. D. 22 Junii. Cracovia typ. Univers. fol. ~~[illegible]~~ K. 2. był wtedy Collega minor: Contubernii Jagellon. Senior

Zimorowicz Bartłomiej

1) Leopolis Russiae Metropolis a Turcis Tartaris Cosacis, Moldavis anno 1672 hostiliter obsessa a Deo mirifice liberata per Bart. Zimorowicz scripta. Anno vero Domini 1693 ejusdem civitatis Leopoliensis sumptu publico in lucem data. Cracoviae typ. Univers. 4º. K. 40 (czterowiersz tac. Józefa Zimorowicza na herb. miasta Lwowa i Ode gratulatoria Jana Moszickiego do Konsulów miasta Lwowsk.)

Zimorowicz Bartłomiej miał [illegible] żonę Rozaliję (+1665?) córkę medyka Marcina Grozwajera Konzula lwow. posiadał spuściznę po Kampianach Szymonowiczach, Wolfowiczach R. 1654 odebrał od opiekuna 10000 (Fasc. V 123. 391. 675. 1133 pagg.)

[illegible] żona jego była Jadwiga Krallowna która go przeżyła.

~~[illegible]~~

Zimorowicz urodził się 1597 d. 20 sierpnia z ojca kamieniarza który mieszkał na glinia[ń]skiej ulicy chciał pierwotnie zostać mnichem lecz odmienił swój stan i ożenił się z Duktynicką był najprzód pisarzem a potym konzulem żył lat 85 Umarł. 1682. Aże do 80 roku pisywał.

Z akt konzularnych miejskich pokazuje się że był wielkim pieniaczem. Pierwszą żonę miał Katarzynę córkę Marcina Duchnicza złotnika (aurifex) i Reginy Peteszanki żyła ona 1651 jeszcze (i wtedy może umarła). Drugą żoną była (już około 1654) Zofia Zacharyaszowna za która dostał ogród Awedykowiczowski z tej żony pozostała córka Katarzyna (tej opiekunem był Melchior Duchnicz ławnik – Trzecią (1657) żoną była Rozalija (Groswajerowna?) córka medyka i Konzula Lwowsk. Marcina Grozwajera ta żyła jeszcze 1667) – Po jej śmierci pojął Zimorowicz czwartą żonę Jadwigę Krallównę córkę Jerzego (Georgii) Krall Konzula która r. 1669 już była jego żoną i która go przeżyła. Sprzedawszy spuściznę po swej żonie Zacharyjaszownie mianowicie ogród Awedykowski Barczom, wziąwszy oraz do tego pieniądze pupillarne małoletnich Złotorowiczów synów Franciszka Złotorowicza doktora medycyny i ławnika oraz Rozalii Groswajerowny (zdaje się że tę wdowę miał Zimorowicz za żonę) zakupił r. 1660 pół kamienicy Kampianowskiej od spadkobierców Marcina Kampiana (Kamienica ta leżała między kamienicą Hepnerowską a Dybowiczowską w rynku) z reszty należytości wykwitował spadkobierców Kampianowskich porachowawszy im koszta oporządzenia Kaplicy Kampianów w Katedrze. R. 1667 opiekunowie Złotorowiczów jako to Michał [illegible] i Jan

Pierwszą żoną była ponoć Katarzyna Duktynicka którą pojął 1619 mając sam lat 32 Ta przeżywszy z nim 24 lat umarła r. 1643. Pierwsza żona była według akt córką Duchnickiego złotnika miejsk.

R. 1669 będąc konzulem był obrany wójtem miasta Lwowa. 1669 wspomniany synaczek Zimorowicza – R. 1669 Barthol. Zimorowicz consobrinus et tutor (Theresiae Zimorowiczownae [illegible] et Mathiae Gawłowski filiae Agnetis) Agnetis Gawłowska która się u niego wychowała r. 1657

Już wcześnie zajmował się prawnictwem i posiadał zaufanie znakomitych panów polskich; mianowicie r. 1630 Alexander Bałaban starosta trębowelski wypożyczając 330 talarów Janowi Affendik na kamienicę we Lwowie uczynił do tego długo pełnomocnikiem Zimorowicza podobnież Janusz Tyszkiewicz wojew. Kijow. r. 1631 dał na Zimorowicza pełnomocnictwo aby odebrał 300 złp. które Alexander z Ostroga xiążę Zasławski [illegible] przez ręce Jana Lorencowicza dał Marcinowi Kampianowi na zakupienie placu koło most. wołoskiego na halickiem przedmieściu; r. 1653 był prowizorem szpitalu Św. Ducha i kościółka św. Wawrzyńca we Lwowie. Około r. 1554 pojął Zofiję Zachariasiewiczównę drugą żonę córkę nieboszczyka Zachariasza Awedykowicza za którą od Jana Warterysiewicza jej opiekuna 10000 złp. posagu oraz złote srebrne i inne porządki odebrał roku 1655 (Off. Consul. Tom 58 pag. 221) za to zapisał tej żonie w wianie 3000 złp. (Consul. Off. T. 58 p. 222) oraz pewną część na kamienicy Massarowskiej (Cons. Of. Tom. 58 p. 224) a gdy się mu także część ogrodu Awedykowiczowskiego po tej żonie bardzo nayśtna dostała wezwał r. 1655 Iwaszka i Mikołaja braci oraz Zofiję i Annę panny siostry Awedykowiczów którym część owego ogrodu spłacił (Cons. t. 58 p. 237. 240) R. 1656 umarła mu ta druga żona pozostała z niej córka Katarzyna która od matki miała części na kamienicy Awedykowiczowskiej zapisaną [illegible] (Cons. t. 59 p. 219) Zimorowicz wypłacił dział między wyżej wyrażone siostry i braci swej żony Awedykowiczów. – R. 1656 sprzedał Zimorowicz dziedziczny swój grunt leżący na halickiem przedmieściu na ulicy glinianskiej [illegible] Mikołaja Bieczanowskiego, temuż [illegible]

(Marcina Grozwajera)

nowskiemi za 1592 złp. (Cons. tom 59 p. 486) Ludwikowa sprzedał pusty plac z stawem leżący w ogrodzie Zwedynowiczowskim za 1000 złp. Mikołajowi i Urszuli małżonkom Barczom (Cons. tom 59 p. 512) – R. 165[illegible] pojął Zimorowicz trzecią żonę Rozaliję Grozwajerównę córkę Marciana Grozwajera i Anny Szarfenbergierówny (Ostrogórskiej) od r. 1653 po Franciszku Złotorowiczu doktórze medycyny i ławniku owdowiałą. Spłynął z nią ~~[illegible]~~ duży majątek po śmierci Grozwajerów rodziców (Consul. T. 60 p. 578) lecz zarazem uleciało różane pożycie małżeńskie Zimorowicza które dawniej tak sławił, zaczęły się kłótnie i niesnaski to z sukcesorami Grozwajera (jako to z Stanisławem, Marcinem i Krystyną panną Grozwajerami którzy siostrę o spadkobierstwo nawet do króla pozywali r. 1668. Cons. tom 60 p. 516.) to z pasierbami (?) Janem Michałem i Agnieszką Złotorowiczami (z któremi wdowa Rozalija r. 1653 zawarła ugodę Cons. tom 56 pag. 229.)

Bartholomaeus Zimorowicz Collega Consularis ordinationem bonorum inter se et Catharinam Dichnicówna consortem suam causa mortis reciprocae anno 1650 factam Sabatho ipso die festi S. Elisabethae factam approbavit (Cf. Cons. Tom 55 p 665 czytałem)

R. 1649 na sejm elekcyjny jako internuncyjusz od miasta wysłany bawił w Warszawie r. 1650 jeszcze, podróżował o swym koszcie a r. 1648 wraz z Maciejem Hajderem podczas oblężenia dworu od Kozaków mianowany prowiantmistrzem (praefectus annonae) nakupił dla miasta za swe pieniądze zboża za 2000 złp. gdy na niego w mieście placu nie było zsypano go po przedmieściach podczas oblężenia zgorzało r. 1651 prosi o zwrócenie kosztów podróży oraz i za zboże które podczas oblężenia za swe pieniądze nakupił bo miasto niemiało pieniędzy. Przez spalenie owego zboża poniósł stratę 2000 złp. (Acta Cons. 1651 tom 53 pag. 444)

Złotorowicze Jan Sędzicki i Stanisław Grozwajer wpadli do kamienicy kampijanowskiej poodbijali drzwi zabrawszy rzeczy pisma i uczyniwszy szkodę na 15000 zł. wynajęli kamienicę jakiemuś szlachcicowi dla zaspokojenia pretensyj które mieli od Zimorowicza. Młody Michał Złotorowicz (towarzysz chorągwi usarskiej Mikołaja Sieniawskiego chorąż. Koronnego) zapozwał oraz Zimorowicza do trybunału lubelskiego zarzucając mu iż mu nastawał na życie podmówiwszy na to Remigiana Strzałkowskiego rotmistrza król. aby go zabił, a gdy Złotorowicz dowiedziawszy się o tem żądał warty z ratusza dla uwięzienia Strzałkowskiego, Zimorowicz będąc prokonzulem niechciał jéj dać. Trybunał skazał Zimorowicza karą infamiae jednak wyrobił sobie r. 1663 Zimorowicz dekret u króla który ową karę z niego zniósł i Złotorowicza przed sąd króla pociągnął. Tłomaczył się oraz Zimorowicz iż Złotorowicze niemają prawa do kamienicy kampianowskiej bo takowa kupiona za pieniądze posagowe żony swej Zachariaszówny i kamienica należy córce jego małoletniej Katarzynie. Ciągnęły się te niesnaski dosyć długo aż w r. 1669 Zimorowicz pożyczył 2000 złp. od Jakóba Alex. ~~[illegible]~~ Józefowicza Med Dra consula i jego żony Katarzyny Wojszanki i Złotorowiczów zaspokoił. R. 1684 Theresia Zimorowiczówna nobilis olim Bartholomaei Zimorowicz filia et Catharina Zimorowiczówna Joannis Krall patricii consors. (Obacz r. 1696 Tom. 84 p. 416 Consul.) Zimorowicz umarł około r. 1682. R. 1669 przed zaspokojeniem Złotorowiczów skarżył się Zimorowicz iż niejaki Lewicki napadł jego dom kampianowski i nastawał mu na życie (Consul. tom. 73 p. 696) Roku 1673 był prokonzulem.

O Szymonie Zimorowiczu (Ziemomysł Nr 13)

1) Pamiątka wojny tureckiej w roku 1621 od polskiego narodu podniesionej i szczęśliwie za [...]ską i dobrodziejstwem miłego Boga dokonanej [...]owiona i do druku podana w Krakowie 1623 [...] str. 20. „wiersz czysty i pełny, myśli szlachetne, [...]raz czasem szumny" Bentkowski I 349 (w biblio[...] Chreptowiczów.) Też sama wojnę opisali wierszem Bojanowskiego Jana Naumachia Chocimska w Jarosławiu u ~~Szeligi~~ Jana Szeligi 1622. 4o [...]ark.) Jan Rudomina Kasztelan Nowogrodzki (+ 1646) Opis wojny chocimskiej wierszem – i łaciński. – Napolski Piotr 1628

2) Viri illustres civitatis Leopoliensis, collecti per Bartholomaeum Zimorowicz consulem Leopolien. Leopoli Typogr. M. Jan. Mościcki Academici 1671. 4o (39 kart)

1) Sielanki nowe ruskie, różnym stanom dla zabawy teraz świeżo wydane przez Syneona Zimorowicza 1663. 4o (15 ark.) (17. Sielanek)

Mosiehus polski Zimorowicza 1662 (Zrek u Piotrkowczyka) Lelewel I p. 185.

Zimorowicz Bartłomiej r. 1622 nato się ofiarą z ryby nie udawił za to napisał 4 wiersze tać na s. Jana z Dukli votum (cf Domus virt. pag. 91)

~~Zychyni Mikołaj Andrzej. obu praw Dr. professor poezyja potem historyi w akad. Zamojskiej Kanonik lwowski + 3 Oktobra 1693.~~

Zimorowicz Szymon umarł jako student w Krakowie nagrobek jego tamże u Dominikanów u S. Trójcy na Korytarzu; wyjęli z niego portret dominikanie i darowali Stanisławowi Augustowi (podług tegoż Gröll kazał sztychować) drugi jest w bibl. Ossolinskiego darowany przez Wronowskiego. (Bentkowski I. 441 mylnie napisał że jego nagrobek w Kościele Karmelitów w Krakowie) + 1629 d. 21 Czerwca mając lat 25. nagrobek brat mu postawił.

1) Sielanki nowe ruskie różnym stanom dla zabawy teraz świeżo wydane przez Simeona Zimorowica Leop. Roku Pańskiego 1663. 4º. (z znakiem drukarni Piotrkowczyka w Krakowie) ~~[illegible]~~ (w bibl. Lypcera) kart 62. są to sielanki właściwie Bartłomieja Zimorowicza. (17 sielanek) pisane około r. 1647, jak sam mówi w 2 sielance

2) Roxolanki to jest ruskie panny na wesele B.(artłomieja) Z.(imorowicza) z K.(ataryna) D.(uchniczanka) przez Simeona Zimorowicza Leopol. Roku pańskiego 1629 dnia 28 lutego a teraz światu świeżo pokazane Roku pańskiego 1654 w Krakowie u Franc. Cezarego. 4º. (10 ark.) (Trudno przypuścić aby to pisał 15-to letni brat Szymon Zimorowicz)

3) Moschus Polski z greckiego na wiersz polski przełożony. W Krakowie w drukarni Łazarzowej 1662. (Juszyński II) - Lelewel I p. 185 pisze że to dzieło wyszło u Piotrkowczyka. - Może po śmierci wydane lub też Bartłomieja dzieło.

„Sielanki Zimorowicza mają więcej oryginalności niż Szymonowiczowe, lecz nie mają tej miłej słodyczy, lubo zaprzeczyć nie można iż wiele jest w nich prawdziwej poezyi, tudzież wiersz gładki. Niekiedy tylko z niechęcią natrafia się na wyrazy nieczystej polszczyzny, mianowicie zaś z dyalektu ruskiego przejmowane." Bentkowski I. 442.

[illegible] za 1892 r. ([illegible] tom 59 s. 466) [illegible]

M. Andreas Abrek Philosophiae Doctor civitatis Leopolien=
sis notarius mp. z aktów lwowskich z r. 1708.

59

Edycyja Urszyna Abreka z r. 1640. 8o K. 10. 60
st. 444. kończy się Ciceroniana phrasis est.
Autorowie 77 między temi Cochanovius Cromerus
Donatus Grzepsius Homerus, Jovianus Pontanus
Muretus. Jul. et Jos. Scaliger, Simon Simonides
Turnebus.

Alembek Fridericus Leopolitanus (+1654. +1673 61

1) Quaestio de Authoritate infallibili ecclesiae catholicae a perillustri ac Admodum Rever. D. D. Martino Campio Vadovio S. Theol. Doct. & Profes. Praeposito S. Floriani M. Friderico Alembek Philosophiae Doctori S. Theologiae licenciato pro solenni inauguratione in Doctorem S. Theologiae ad disputandum proponenda Cracoviae in lectorio D. D. Theologorum die — Juli — hora Anno 1634. in off typ. Matthiae Andreovienss. 4º kart 8. na odwrocie tytułu herb Lewart i 6 wierszy Jac. (Valerianus Alembek Art. et Philosop Baccal. — dedyk Henrykowi Firleyowi bisk. przemysk. kiedy był już księdzem w dyecezyi przemyskiej gdy mu Firley bisk prem. pozwolił udać się do Akad. Krak dla słuchania teologii — Datum Cracoviae 5 Juli 1634. podczas rektoratu Krzysztofa Najmanowicza Są to definicye corollarie i rozwiązania pytań teologicz.

2) Kalendarz czyli Minucye na r. 1653 (przy tem: Revolutio przypadkow wszystkich od matematyków Andrzeja Argolinsa i Izraela Hufnera na r. 1654 i na r. 1656 przez ... rzyka Alembeka S. Theol. Doct. Kanonika przemysk. wydana. Data 30 Octob. 1652.)

Xeniolum ..... 1619 Cracoviae chalcographo Basilio Skalsz. 4º K. 9 (wierszem) mowi że Wolfgang i Melchior Wolfowicze byli jego patrueles. Predrowa datum Cracoviae 1618 Calend. Januar pro 1619. (wtedy był studentem w Akademii Krak.) jest to oda wierszem z powinszowaniem na nowy rok żyli wtedy senes venerandi: Stanisl. Anserinus, Gaspar Drzewiecinus, Gaspar Gulinsinus, doctores Erasmus Sixtus - Matimus Novicampianus, Paulus Dominicus Hepperus, Andreas Habrecius Inclytae civitati Leopoliensi, bonarum artium singulari propagatrici, patriae suae charissimae bono amim [illegible] tum Cal. Jan. A. D. 1619.

Fryderyk Alembek urodz. we Lwowie z ojca Jana aptekarza (Konsula) i matki Anny Scholcowny (który się kształcił [illegible] w Belgii i do którego Justus Lipsius list pisał Nº 85 Centuria singular) ... ojcowskie imię było Alnpek „hoc enim antiquum gentis meae nomen sed usu lingvae polonae in Alembek deformatum" pisze o sobie w swej biografii

sam fryderyk Alembek w Radziminskiego fasti. — Zygmunt III temuż
ojcu ~~[illegible]~~ praedium ad granicies villarum Lisienice et Młynowce uno
milliari a Leopol. muris dissitum in perpetuum donavit —
potem Kanonikiem
Kształcił się w szkole Lwowsk. pod Baranowskim J. U. Dr. — W akademii
od r. 1616
Krak. (przykładał się szczególniej do matematyki — professor medycyny
Dr. Walenty Fontanus na rekomendacyą Simonis Simonidae avunculi
mei majoris tum Gasparis Shultzii Med. Dr. avunculi et Patris miał
r. 1634 został w Krakowie Dr. Phil.
o nim prawie ojcowskie staranie — Na wolę ojca słuchał medycyny pod
Joan. Innocent. Petricio cognato meo, Anatomii pod Wonieńskim
miał zamiar doskonalić się w Padwie — został prima laurea a po 2½
latach dla powietrza grassującego odjechał z Krakowa do Lwowa
Dr. Teol. miał więc zamiar zostać medykiem lecz bawiąc we Lwowie został xiędzem będąc protegowany
od arcybisk. Próchnickiego. R. 1624 otrzymał probostwo w Zurawicy dyecezyi Przemyskiej
(gdzie przed 70 lat był proboszczem Orzechowski) był w wielkiej powadze u szlachty mia:
nowicie u Kornjaktów z kąd do Lublina i Litwy jeździł — potem był sekretarzem i rządcą
u Mikołaja Wolskiego marszałka kor. (który Alembeka lubiąc matematykę poważał)
miał z Wolskim puścić się do Włoch jednak tymczasem Wolskiego choroba w Przemyślu
zaskoczyła i umarł; po śmierci jego robił pertraktacyje spadku Wolskiego. — Kapituła
Lwowska po śmierci Kanoników Miescovii i Wilczka wezwała Alembeka aby miewał
kazania w święta, odpusty i na pogrzebach szlachty, przyjął ten urząd — potem na zalecenie
lwowskim
Zacharego Grochowskiego i Adama Nowodworskiego bisk. przemysk. — wezwał go ~~[illegible]~~ Wła:
dysław Król do dworu; jednak nie przyjął posady Alembek — Senat (ofiarował mu kanonię
po Zirowskim (którą potem Stefanides J.U.D. posiadał) Byłby przyjął w Lwowie urząd
concionatoris lecz miał słabe piersi — R. 1634 kompetował w Akad. Krak. o doktorat
teologii; miał 2 braci młodszych — dla braku środków nie był we Włoszech (Autobiogra:
fia w Radiminskiego fasti własnoręczna). R. 1656 podczas wojny szwedzkiej będąc już
Kanonikiem i oficyałem katedry przemyskiej gdy szwedzki jenerał Duglas dobywał
Przemyśla i już klasztor benedyktynek zajął (chciała się już załoga pod dowództwem Godlew:
skiego poddać) wlał Alembek rzewną przemową nowe męstwo w upadającą na duchu załogę
tak iż zrobiwszy śmiałą wycieczkę pod dowództwem rotmistrza Egidiusza barona Bromer
(w której się szczególniej student gramatyki Materna odznaczył) odparto Szwedów przyczem
wiele Szwedów w Sanie potonęło mianowicie pułkownik Ezelberg. (Krasusk.: Regina Poloniae 1669
12o. st. 101.)

62

Theatrum europaeum. Francof. ad Moenum
1635–1738 fol. 21 Vol.
Tom VII str. 934 list Stefana Czarnieckiego
do Fryderyka Alnpeka kanonika przemyśk.
d. 18 marca 1656 opisujący porażkę ~~zwycięstwo nad~~
Szwedów pod Jarosławiem 12 marca w której
król szwedzki utracił swe furgony z srebrem
złotowym.

Alembek Ludwik Walerian (+1676) miał w herbie „caput Aquilis cum colo" Kształcił się w medycynie w Akad. Krak. gdzie 1684 został doktorem filozof. i magistrem nauk wyzwolonych (brat Fryderyka Doktora Fil.) – r. 1653 jako ławnik lwowski pojął za żonę Katarzynę Habermanównę. (to ojciec)

Dr. Phil. i Med.

był profesorem w Zamościu +1676 we Lwowie + Walerian. (Ludwik zdaje się był jego synem)

1) Pantheon virtutis et sapientiae eruditus prisci saeculi monumentis insignitum Laureato honori VV. DD. XX primae laureae candidatorum dum in alma universitate Cracov. per Andream Augustinum Czyrzyckowic Phil. Doct. et Profess. O. Artium et Philosophiae baccalaurei ritu solenni renunti arentur honorifice apertum a Ludovico Valeriano Alembek ejusdem laureae candidato. Panegyrico applausu coronatum A. 1682 mense Aprili die 18 Cracoviae in off. Alberti Gorecki S. R. M. Typogr. fol. kart 12.

dedyk. Konstantemu Lipskiemu arcyb. lwowsk. administratori abbatiae Andreovien. potem ody: S. Joanni Cantio, – Examinatoribus: Basilio Olszyński Philos. Doctori Profess., Francisco Kaczorowicz, Phil Doct., Andreae Czyrzyckowicz Phil doct. – Pantheon młodzieńcom 20.
1) Carlomano Myslinski benedyktyńskiemu tynieckiemu profesorowi
2) Dominicus Ruszkiewicz curatus Brzeznicensis – 4. Stanislaus Michael (4 jego niema) Barcz Leopo. 5. Martinus Jacobus Kozłowski Leop – 6 Albertus Olszewski – 7 Antonius Ventoni Zamos. 8. Stanislaus Remai – 9. Albertus Dobrarowski – 10 Jacobus Nowalski
11) Concessus Rotkiewicz profes zakonu kanoników regular. Martyr. de poenitentia – 12 Paweł Młodecki
13. Wawrzyniec Gajkiewicz. 14. Melchior Gogulski –
15. Jan Łyzowicz – 16 Jakob Duninowicz. 17. Jakób Kwaśnicki – 18) Kazmierz Jan Cyrarowicz – 19. Tomasz Poczetkowski Posnanien. 20. Mathias Jagielski
21. Stanislaus Konracki – 3. Ludovico Valeriano Alembek Leopoliensi autori Operis Melchior Gogolski offert (miał ojca sławnego) rektorem był wtedy Stanisław Makowski. Dr. Teolog.

pochodził z Alnpekhów.

/.

na odwrocie tytułu herb Lipskiego i 8 wierszy łac. przez Jacobus Franciscus Bżgiewicz philos. et eloquent. auditor. (był Leopolien i został w akad. Krak. 17 Octobr. 1682 bakał. filozofii i sztuk wyzwolonych) a r. 1684 doktorem filoz. i mag. sztuk wyzwolonych miał w herbie: magnus duae e nubibus ora leoni discerpentes.

Barcz Stanisław Michał, Lwowianin ~~miał za herb: [illegible] Platanis mellificantes~~

Kozłowski Marcin Jakób Lwowianin miał za herb: Leo miał on wiele sławnych prałatów krewnych.

Relacya transakcyi i podziału dóbr... pomiędzy sukcessorami ś.p. Waleryana Alembeka Med. Dokt. rajce lwow. i p. Zuzanny Chmielowny Alembekowej (str. 149 – 320.)

R. 1704 po expugnacyi Lwowa przez Szwedów zgorzał tył kamienicy Alembekowskiej. Dzień przed wejściem Szwedów zmarły 2 sługi i jedyny syn Stanisław. Sam ojciec Ludwik Alembek z żoną i resztą familii uszedł do Biłohorszczy. Wkrótce zmarła i córeczka Zofia, a po niej Zuzanna z domu Chmielowna wdowa ś.p. Waleryana Alembeka Med. Dokt. i rajcy jam sexagenaria. Syn Ludwik przybył zaraz po śmierci matki z żoną Joanną z domu Rusiniaczka, zaraz umarła i córeczka jego Teresa kilka dni po urodzeniu: umarło kilku sług i domowników. Sam Ludwik Alembek Med. Dr. zarwawszy powietrza z Biłohorszczy kazał się zawieść do Bonifratrów gdzie umarł d. 1 Novembr. 1704 ostatni z domu Alembeków, bo brat jego x. Józef Alembek in Societate Jesu żyje. Tak się skończyła familia od 200 lat we Lwowie, zostawiwszy 2 córki małoletnie Zuzannę i Katarzynę.

Testament Ludwika Alembeka Med Dra (+1704) każe się pochować w grobie rodzinnym w Kaplicy Krajów. Pamny na cmentarzu przy ojcu. Zostawia bibliotekę, laskę Konfraterni literackiej, był administratorem Cekauzu. Żona moja umarła. Księgi po ojcu i po mnie, Kozłowskim szwagrze moim, zapisuje z Biblioteką zięciowi. Dobra: Kamienica Alembekowska; druga Stęclowska, trzecia Szczepanowiczowska; na przedmieściu Zaporożny z karczmą, Ogród za św. Antonim. Za opiekuny naznacza Tomasza Gordona i Andrzeja Kupińskiego rajców, Józefowicza ławnika lwow. i Nekoniego. Za exekutory: p. Charweya rajce lubelsk. i Daniela Genewra szwagrów moich – (Kozłowski także szwagier) – W Biłohorszczy d. 18 Octobr. 1704 Ludwik Alembek Med. Dr rajca lwow.

Waleryana Alembeka córki: 1) Zofia Mościcka najstarsza 1° za Zygmuntem Ginterem 2° za Janem Mościckim wdowa. ~~Ludwika~~

Ludwik Alembek Med. Dr miał sklep korzenny i transmarinów pag. 167.

1581 Zyc. Kat-Kam. u Lazara

Waleryan Alembek Med. Dr. Ławnik Lwows. r. 1653 d. 11 Maja pojął za żonę Katarzynę córkę nieb. Jana Habermana Med. Dra rajcy lwow.

Dobra po ś.p. Ludwiku Alembeku: 1) Kamienica Alembekowska na niej 3000 f. ex fundatione Alembekoviana na najbliższych krewnych traktujących studia in Universitate Cracov. (210 fl. rocznie proc.) wpodle Kamienicy Szymonowiczowskiej. 2) Pół Kamienicy Szulc Sztadlowskiej narożnej na Jezuickiej ulicy. 3) Trzecia część Kamienicy Szczepanowiczowskiej na Jezuickiej ulicy, ex divisione r. 1649. 4) Część Kamienicy zrujnowanej na halickiem przedmieściu za Karmelitanami, ex divisione r. 1678. 5) Ogród za S. Łazarzem nad Peteryńskim stawem z blechem na wosk. 6) Ogródek Św. Antonim z laskiem. 7) Karczma na przedmieściu przed Marią Magdaleną. 8) Grunta 2 zagrodników za Marią Magdaleną

Post fata defuncti parentis a. 1680 d. 20 maji.

s.p. Doktor Alembek kształcił się w Krakowie, w Paryżu i w Montpellier gdzie został Drem

Pani Zofia Mosicka wzięta zwrotna	wyprawy za	16743 zł. 15 gr	1° za Zygmuntem Ginterem (zaśl. 1678) 2° za Janem Mosickim
" (Kozłowska R.L.	" "	15280 " 24 "	za Zenonem Kozłowskim
" Dr. Alembek		13786 " 20 "	(ojciec jego miał
sklep francuski z korzeniami			

Alembek jezuita wyświęcony 1699

Suknie żeńskie do wyprawy 1678 Szata ślubna izabelowa z koronami marcypanowemi - Ankierka popielata kitajkowa - Dzikarnicka atłasowa z koroną marcypanową - Szufrokorek błękitny - Szubka karmazynowa adamaszkowa podszyta - Śnderak żałobny gryzetowy - Letnik terpetyanowy błękitny zającami podszyty (Zofii z Alembeków Ginterowej)

Kontusz felendyszowy ceglasty - Żupan z kamlotu pstrego Ludwika Alembeka.

ś.p. Walerian Alembek miał 3 synów

239 Podział Sched po ś.p. Ludwiku Alembeku in Actis Officii Consularis Leopoliensis fer. 6ta ante dom. Cantate.

I) Sors p. Mosickiej

Obrazy: N. Panny ruski na drewnie - Obraz Valentini Alembek Consulis Friburg. - Obraz Simonis Simonidis ex Alnpek - Obraz Joannis Alembek Consulis Leop. - Szulcowy Alembekowy - Króla Michała - Króla Kazimierza - Obraz Starofrancki - Królowej Ludwiki - Ob. poprzeczny z fruktami - Melpomene - Króla jakiegoś - dzieciąca Fryderyka syna p. Waleryana - Kawalera z damą i drugi takiż = Potrzeby szmuklerskie = Korzenie: skorki

pomarańczowe w cukrze, Szafran turecki, Róża w cukrze, Cukru głowa, Cyturin papużek kilka, Formy na Marcypany – Sprzęty domowe: Stół marmurowy, Korab 1, Szkatułka 1, Flasza gdańska, Flasza serpentynowa, Miski i talerze farfurowe, Konewezki tamaryszkowe – Zegar na którym koń posłuszny z jezdcem (100 fl.) – Klepsydra – Kompas mosiężny – Księgi: Zielnik Syreniusza, Apteka polska pisana in fol., Herbarz Marcina Urzędowa – Liber medicus manuscriptus in fol. i ~~drugi~~ trzy in 4to – Liber germanicus in fol. – Varia Manuscripta in fol. – Antypasty małżeńskie – Epithalamium Sigismundi regis – Liber diligentiarum manuscriptus in 4to, Liber similis – Emblemata Alciati in 8vo – Sarbievius in 16o – Allogia Ofiecensia Cichocii – Gigantomachia Kordeckiego – Vitae Archiepiscoporum 4o – Setnik o miłości Boskiej 4to – Pochodnia Kościoła in 8vo – Perspektywa polityczna in 4to – Miechowita in fol. – Guagninus in fol. – Roxolania Kleri 4to – Opisanie Xiążąt Polskich 4to – Cronica Herbarti 4to – De Vladislao IV rege in 4to – Relacye Botera – Bellum Cosaticum Fürsteri 4to – Valerius Maximus polski 4o – Polonia Cromeri 4o – Rerum historicum 8vo – Guagninus in 8vo – Rerum historicum Starowolscii 8vo – Archelia fol. – Copernicus 4to – Manilius Geometrya polska in 8vo – Statuta Herburti fol.

II) Sors Pupillorum s.p. Ludwika Alembeka. Sprzęty: Wyrwant zelazny, Trzcinkow 2, Kurczaba. Obrazy: S. Waleryana na blasze, N. Panny do Kalskiej, Obrazy p. Waleryana Alembeka, p. Fryderyka Alembeka, z. Fryderyka Alembeka Kanonika przemys., p. Zebalda Alembeka, papa Abermanowowny Alembekowy, p. Szczepanowicza, Króla Zygmunta p. Zamojskiego, 4 Elementa, Obrazek Kozaczka – Korzenie: Muniae 2 1/4 ℔, Coralli rubri, syropu z imbiru w cukrze – Skórek gwoździkowych, Cynamonu – Gablocik na książki – Farfurowe miszki gdańskie – Instrumenta matematyczne. – Książki: Lekarstwa domowe i końskie fol. – Liber medicus manuscriptus Valeriani Alembek fol. – Nauka o powietrzu 4o – Liber mscpt. medicus 4o Manuale medicum mscpt. 4o – Liber mscpt. medicus 8vo, Do in 8vo – Przemiany Owidyusza – Plany Sarmatica fol. – Epigrammata mspta fol. – Collegii Cracoviensis 4o 4o – Variorum 4 tomi in 4o – Zniesienie obrony – Pieśni różne mscpt. 4o – Rozmowa 4o – Orator polski mscpt. 4o – Elementarz polski 8vo Klucz języków 8vo – Victoria Deorum Kleri 8vo – Kazania Starowolskiego fol. – Pieśni różne 8vo – Calendaria in 4o – Poczta 16o – Anielskie pozdrowienie Deus Polonia S. Stanislaus 4o – Psałterz Dawidów 4o – Droga doskonałości 8vo 8vo – Trybunał Chrystusów 8o – Akty nabożne 8vo – Tribut małuchki 8vo Bractwo Bożego Ciała 8vo – Ustawy Kongregacyey 8vo – Annales manuscripti fol. Sposób nabożeństwa 16o – Chronica manuscripta fol. 273

Chronica Piasecii fol. – Miechowita fol. – Ogród Królewski fol. – Opera Lu-
dienskii fol. – Historia Petricii fol. – Wadowski fol. – Peregrynacya
Radziwiła 4° – Carcer gallicus 4° – Historya o Królowy 4° – Dzieje w
Koronie polskiej 4° – Hercules prodiciens 4° – Martinus Polonus 8°
Penu historicum Starowolscii 8° – Machina perpetui motus 4°
– Geometria polska 16° – Sumaryusz Konstytucyi fol. – Proces sądo-
wy fol. – Prawo magdeburskie 4°

III^a) Sors pani Kozłowskiej: Zawiszka(?) Kozacka – Fuzya Krzyżowe, – Pisto-
let – Żelazo od Halabardy – Sztokada niemiecka = Spodnica gerandyno-
wa czarna – Pas sakieski siatkowy – Kotryn płóciennych malowanych 2
= Obraz X-ia Wiśniowieckiego Hieronima – Obraz Żydka z biretem – Obraz
Zuzanny Klembekowy – Obraz Waleryana Klembeka – Obraz p. Chmiela i
pani Chmielowy – Obraz p. Szczepanowica – Obraz skrzypka – Obrazy 5 zmys-
łów – Olei [illegible] z banią funt po gr. 10. – Nóż z biblioteki = Książki:
Herbarz Spreminoza(?) fol. – Herbarz Szarfenberga fol. – Secreta domestica
manuscripta 4° – Notata, Collectanea mspta fol. – Panegyrica varii fol.
– Sekret wyjawiony 4° – Bohatyr Piekarskiego 4° – Epistolae manuscriptae
4° – Mnemosynon Kazanowskii 4° – Liber musicus mspt – Vita B.
Simonis de Lipnica 4° – Xenidium Alnpeckii 4° – Kazania pogrzebowe Hornjakta(?)
4° – Tractatus summularum Samuelis de Lublino 8° – Grammatica
Piotrowskii 8° – Grammatico germanico-polonica 8° – Lyrica Kanonis
Roxolani – Dzieje Kościelne Baroniusza fol. – Poset(?) Laskarosii boskiej
Gawatka 4° – Monita domestica et Vitae episcoporum Ploc. Łętkowskii(?)
4° – Vitae archiep. Leop. Scrobiszevii 4° – Deliciae [illegible] Biezanowskii
4° – Nawrócenie do wiary Piekarskiego 4° – Synodus Premisliensis 4° –
Zwierciadło Mszy Św. 4° – Cicada Rhytmica Mydlowicii(?) 8° – Ustawy
Kongregacyi lwowskiej 8° – Rosocoronetum Marianum Gawath. 8°
Cuda Najśw. Panny Jarosławskiej 8° – Psalmi Davidis Latino-polon. 8°
– Nabożeństwo dobrej
Bractwo Anny Św. 8° – Rubricella Premisliensis 8° – Polityka Petrycego i Kronika
śmierci 16° – Regina Poloniae Krasuskii 16° – Regum Polonorum imagines et Descriptio Tartariae fol.
Kromera fol. – Diarius manuscriptus
Privilegia Regni Poloniae Joannis de Lasko fol. – Chronica polonica
ab a. 1649 ad a. 1660 fol. – Diarii consimilis a. 1631 fol. – De notis ministro-
Neugebaueri 4° – Annales Poloniae manuscripti Longeri 4° – Historia polonica
rum Zaborowii 4° – De rebus Sigismundi regis Starowolscii 4° – Liber musicus mspt fol. –
Kadłubkonis 8° – Chronica Poloniae Cromeri 8° – Digestum
Statuta Sigismundi regis fol. – Observationes juris Lipskii 2 tomi 4° – Digestum
juris Żelechowskii 4° – Flosculi juris practici Zawadzki 16°

pag. 179 – 320

66

Virtus non expectans annos
D. Valeriani Alembechii immatu-
ritate immortalitatem adepta
lauro insignita, festivis festa
acclamationibus hancce laurum
Friderici Alembechii Art. et
Phil. Doctoris fratris sui inserit
collocat Nicolaus Fatowicz Art
et Phil Cand. Cracoviae in
officina Francisci Caesarii 1634.
4°. k. 4. wiesz

daje Zgromadzeniu z
równe z Duchowieńst

W Cracovie, Sab

(Ory

(Nr Kla

67

Zuzanna Alembekowa z domu Chmielowna wdowa Waleryana Alembeka M. D. i R. L.

Corka: 1) Zofia 1° v. Sigismundi Ginter 2° v. Joannis Mosacki vidua

Syn : 2) Ludwik Alembek Med. Dr R. L. żona Johanna Równianka zmarli oboje na powietrze

~~Zuzanna~~

Alnpek Hanus (medicus de Fraiberg 1567 – civis leop. + 1588.
Ż. Katarzyna corka Kaspra Scholc-Wolfowica + 1614 d. 7 Febr.

Fridericus Alnpek aurifex leop. Ż. Helisabeth Borfellowna (Angla) 1626.

Jan scabinus leop. +1636 Ż. Anna corka Kaspra Scholca +1623 na powietrze

Małgorzata żona Antoniego Confortini 1615

Anna za Adamem Okninskim institor. leop. 1615

Hieronim pellio opidanus Lascoviensis +1625 1° Elżbieta Polackowna – Zuzanna

Stefan pellio leopol. 1615

Alexander aurifaber vilnensis 1615 Ż. Katarzyna Sakowiczówna 1626.

Fryderyk proboszcz w Żurawicy kanonik przem. 1656 +1673.

Złotnik Fryderyk czeladnik 1615 w Londynie

Aurelius Jan 1641

Fryderyk kanonik Przem.

Walerian med. Dr. consul leop. +1676 peste 1) Katarzyna Habermanowna. 2) Zuzanna Chmielowna

Katarzyna N. za Kozłowskim Marcinem +1623 peste 1653.

Zofia 1° voto za Zygmuntem Ginterem 2° za Janem Mosickim

Ludwik Walerian med. Dr. +1704 d. 1 Novemb. (peste) Ż. Johanna Równianka +1704

Józef Soc. Jes.

Zuzanna Katarzyna Zofia Teressa +1704 Stanisław +1704

1626 olim Gaspar Scholz avus meus reliquit

1) Annam consortem Joannis Alzer
2) Gasparum Scholz
3) Catherinam
4) Christinam

Wyjęt 2003 Akt Grod.

Catharina Wolfscholcowna consors Marcini Alzer

Pogrzeb Waleriana Alembeka Med. Dr. rajcy lwow. 1676 d. 18 Lutego

Ostateczna rozprawa cum cohaeredibus meis A. 1630 p. 1–141.
odsyła na Szuldbuch – Sekretbuch.

Pierwsza Rozprawa moja cum cohaeredibus meis ratione patrimonii naszego w Kamienicy Alzerkowskiej A. 1617.

Relatia transakcyi: podziału dobr ruchomych i stojących między pozostałemi sukcessorami ś.p. nieb. JMP. Waleriana Alembeka Med. Dokt. rajcę lwow. i JMP. Zuzanny Chmielowny Alembekowej A. L. C. A. 1704 str. 149–320.

Fasc. 322 str. 149 Przyw. lwow.

Scholcowna / Wolfowna + 1614 d. 7 Febr. — 68

Potomkowie Katarzyny Hanus Alnpekowej
mieszczki lwowskiej matki 1615

{ Jan Alnpek Scabinus civis Leopol.
Małgorzata Confortini Antoniowa
Anna Adamowa consors Adami Okniński institoris civis Leop.
Hieronim Alnpek pellio opidanensis Laszcovien(sis) † 1625.
Stefan Alnpek pellio civis Leopol.
Alexander Alnpek aurifaber vilnensis
żona Katarzyna Isakowiczowna 1626
— Fryderyk młodszy Alnpeck 1623

olim Antoni Confortini Itali civis Leop.

lapidea Alnpekowska in circulo Crai penes (Jordani Glaz
(Justowski et Antonii De massari
et 2 horti in suburbio Haliciensi.

1626 było 38 lat jak ojciec umarł

Josephus Scholtz Wolphowicz frater Catherinae
Scholcowna fam. ol. Joannis Alenbeg
vidua 1594

Katarzyna córka [illegible] Scholz consors
Joannis Alnpek

Helisabeth [illegible] Borsellowna Angla natione
fam. Friderici Alnpek aurifabri consors 1626

1626

(ol. Hieronymus [redacted]lnpek et Elisabeth Polackowna primarum nuptiarum coniuges filia Zuzanna Alnpekowna.

Pogrzeb Waleriana Alembeka Med. Doct i Rajcy lwow 1636 miesiąca 18 Lutego. małżonka mego.

jedyny syn Stanisław + 1704 na powietrze syn Ludwika Alembeka Med. Doct. i Rajcy lwow. — ojciec Ludwik z żoną wyjechał do Bitohoszczy [?] tam umarła w krótce córeczka jego Zofia i Zuzanna Alembekowa z domu Chmielówna wdowa po Walerianie Alembeku Med. Dokt. i R. lwow. sexagenaria jej syn Ludwik umarł miał on za żoną + Joanną [?] z domu Rumianka [?], córeczka Teresa [?] umarła w parę godzin po urodzeniu sam Ludwik Alembek (ostatni) Med. Dr z Bitohoszczy [?] do Lwowa do Bonifratrów + d. 1 Novembr. 1704; brat jego x. Józef Alembek Soc. Jes.

zostawił Ludwik 2 córki nieletnie Zuzannę i Katarzynę — szwagrem jego był Kozłowski

1580 Aresta super bona Joannis Alembek
1595 Catherina Alpekowna super bona mariti sui
+ 7 Febr. 1614
1615 Potomkowie pani Katarzyny Alembekowy
Jan Alpek - Małgorzeta Conforta, Hieronim Alpek - Anna Adamowa - Stephan Alpek - Alexander Alembek - Frydrych Alpek
1615 Margaretha relicta ol. fam. Antonii Confortini Itali civis Leopol.
Hieronimus Alpek pellio opidanus Lascoviensis
Anna consors fam. Adami Okninski institoris civis Leop.
Stephanus Alpek pellio civis Leopol.
Alexander Alpek aurifaber Ukrensis
7 successores ol. Catharinae Wolfowna olim Joannis civis Leop. viduae
haeredes lapideae Alpekowska pe in circulo civit. Leopol. pres Justowska et Doroszenko Antonii Demasrari
1615 Fridericus Alpek artis aurifabrorum socius Londini in Anglia agens
Joannes Alpek natu senior fabricus Leop.
Pierwsza rozprawa cum cohaeredibus 1617 str. 1-47

Wtora rozprawa moja cum cohaeredibus meis ratione patrimonii naszego w kamienicy Alpekowskiej a. 1626. str. 47-139.
1626 lat 38 jako ojciec umarł (1588?)
1625 p. Agnieszka małżonka nieb. Jarosza Alembeka z córką Zuzanną
i p. Anna Alembekówna małżonka Adama Okninskiego

z Sortes

Hanusz Alembek ojciec posiadał

a) Kamienicę

b) Ogród na Kaliszej górze między Wolfbernatowy i Matysa Stalmacha

1625 brat Stefan ciberius poznany przez pogan i do Ordy zaprowadzony

" Erazm Sixt Dr. burmistrz
Malcher Scholcz Wolfowicz } rajcy
Paweł Boim Dziurdzi
Dr. Stanisław Kuszkowski
Andrzej Czechowic ławnik
Wojciech Zimnicki pisarz radziecki lwowski

Wolf Scholcz stary dziad mój (Jana Alembeka aptekarz)

1626 Fryderyk Alnpek syn Jana pleban Żyrow

1626 Margaretha olim fam. Antonii Confortino civis Appt. vidua
Agnes Zelaszkowna olim Hieronymi Alnpek vidua cum filia Susanna cujus maritus nob. Joannes Lukaszowicz aurifex
Fridericus Alnpek incola Belzensis cum conjuge Helisabeth Porselowna ex Orgha Olim? vidua
Alexander Alnpek civis vilnensis cum Catherina Sakowiczowna consorte
Anna Alnpekowna f 2i vot. Adami Okninski consors
Joannes Alnpek consul Leopol.
Stephanus Alnpek

Hanus Alnpek 1574

Fimi vot d. Alberti Horaiowicz pellionisaeius Leop.

Alnpeck Joannes Ruthenus Leopoliensis (syn Jana +1601 lekarza lwowsk.) pochodził z rodziny wyszłej z Freiburga. Kształcił się w Niemczech i we Włoszech, był aptekarzem we Lwowie i rajcą 1620. Podczas zarazy morowej r. 1623 wspólnie z Doktorem Marcinem Kampianem ratował zapowietrzonych. Umarł z końcem r. ~~1623~~ 1630. Z Anną Scholcówną (córki Kaspra) zmarłej 1623 zostawił 3 synów: Fryderyka, Walerego ~~Jana~~ (Ludwika) i Aureliana. Korespondował z Jastem Lipsiusem który z Lowanium pisał do niego list (XV Cal. Maii 1601) /: Centuria singularis ad Germanos Nr. 85: / Starowolski dedykował mu Penu historicum. 1620.

Podług Łozińskiego Patrycyat str. 102 umarł Jan Alnpeck 1636 (?). Pozost. córkę ~~Zuzannę~~ za ~~[illegible]~~ Kneremw Krakowie.

1) Carmen gratulatorium ad Georgium Radivilium Cardinalem, cum ex Italia ad administrandum Episcopatum Cracoviensem revocaretur. Patavii apud Laurentium Pasquatum typogr. 1591. 4to. K. 4.

2) Apteka mego doświadczenia jako w Niemczech, tak i w Polsce i we Włoszech czasu powietrza morowego oraz Pieśń 1623. Mspt. in 4to. Kart 90. /: Wyjątki pod tytułem: Notatki lekarza ~~[illegible]~~ w czasie morowego powietrza 1623 r. we Lwowie – umieścił J. J. Kraszewski w Atheneum 1850 (Oddział IV) Tom II str. 209 – 225.: /

3) Descriptio civitatis Leopoliensis (w Braun czyli Bruin Georg: Civitates orbis terrarum. Coloniae 1572 – ~~1595~~ 1618 fol. Liber XXVI.) (Tłomaczenie polskie przez Dzierzkowskiego adwokata – w Pamiętniku lwowskim 1816.) Obszerniejszy rękopis w Archiwum miejskiem lwow. r. 1625

Miał piękną bibliotekę historyczną, w której się między innemi mieścił rękopis kroniki rymowanej niemieckiej Inflant przez Ditlebe von Alnpeke z r. 1296. Rękopis ten z biblioteki uniwersytetu lwowskiego sprzedał ~~bibliotekarz lwowski~~ radca gubernialny Bretschneider r. 1797 Bergmannowi Liborinsowi do Rygi, który r. 1817 tę kronikę drukiem ogłosił.

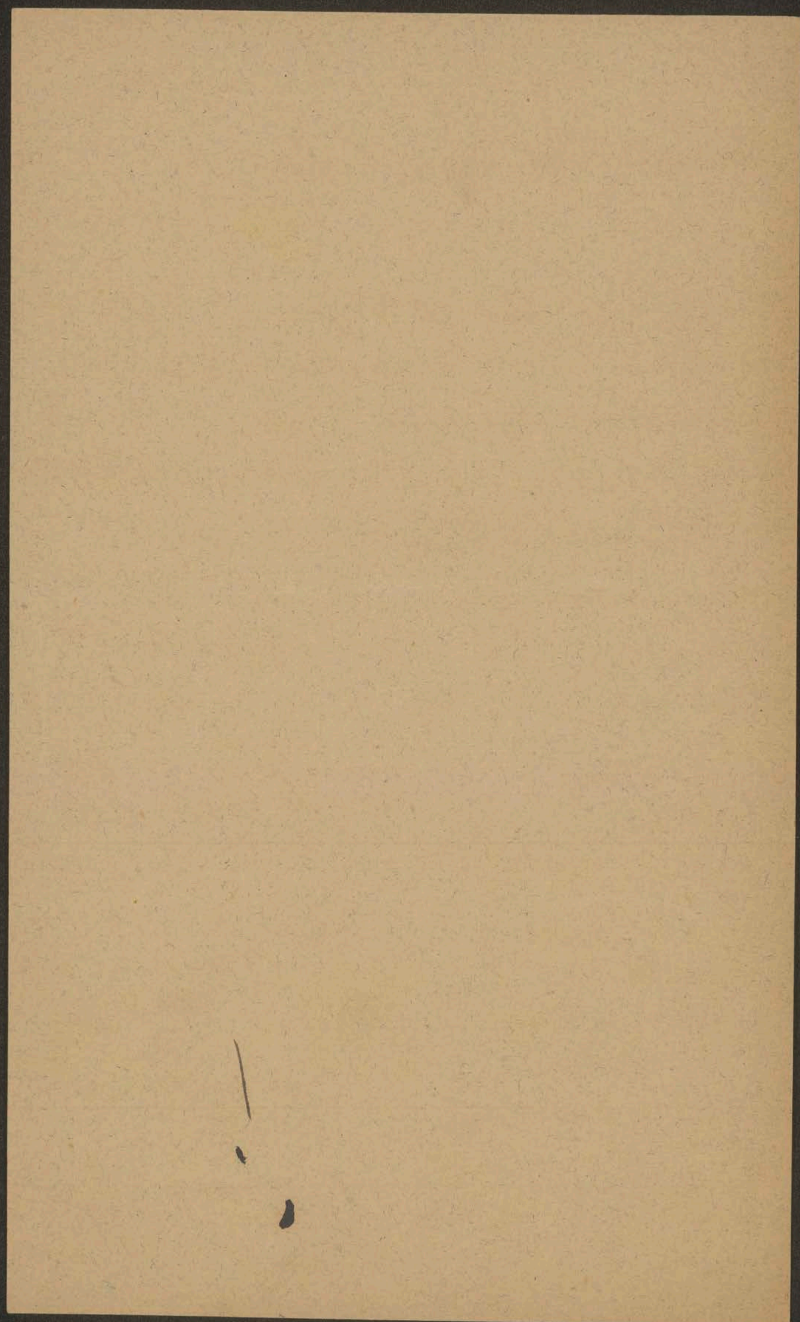
Dwaj bracia Alembekowie z Freiburga otrzymali prawo miejskie we Lwowie: Zebald (zięć Wolfganga Szolca) r. 1560 i Jan. Syn tego ostatniego Jan Alnpek kupiec i aptekarz (aromatarius), rajca lwowski od r. 1602 agitator i trybun ludowy przeciw patrycyatowi radzieckiemu.
Walerian Alnpek (syn Jana) Dr Fil. i Med. rajca lwowski; profesor filozofii i rektor Akademii w Zamościu † około 1678 we Lwowie. Miał żony: 1) Katarzynę Habermanównę. 2) Zuzannę Chmielównę, z której pozostała tylko jedna córka wydana za Zygmunta Gintera.

71

Alnpech Jan rajca lwowski

R. 1797 kupił Liborius Bergmann z Rygi we Lwowie u bibliotekarza Bretschneidera rękopiśmienną rymowaną niemiecką Kronikę Inflant przepisaną w Kommendoryi Rewel r. 1296 przez Ditleba von Alnpeke (na pergaminie in fol. Kart 86) która jak widać z napisu r. 1625 należała do Jana Aln: pecha rajcy lwowskiego, a r. 1539 do Jerzego de Tisenhausen — Kronikę tę wydał Bergmann, Pfeiffer i Brotze

wydał opis Lwowa w Brunie
i o powietrzu w Atheneum Kraszewskiego
Album.

Do Jana Alnpeka mieszczana Lwowskiè-
go pisze Justus Lipsius z Lowanium
15 Kalend. Maj. 1601. między innemi
(widać że był w ścisłej z nim przyjaźni)
do Lwowa:

„O Sarmatia quam dispar illi veteri
„es! quam ad artes et elegantias nunc
„adspiras. Quae quidem artes a nobis
„et violento isto Marte exules ad vos
„iverunt non hospitium ut videntur
„sed domicilium electurae. Male tantum
„sit illis recutitis qui vos premunt: as:
„pero sed et pudendo servitio: liberos
„et incolas, mancipia et exules terrarum
Justi Lipsii epistolarum selectarum Centuriae
Genevae 1639. 8o str. 448.

Thomas Segetus rodem Szkot uczeń
Justa Lipsiusa w Lowanium bardzo
zdatny, r. 1597 udał się do Włoch
dla nauki do Padwy – potem do Polski.

Wliście do Hieronima Ferrerio V. N.
Leopolim pisze Justus Lipsius o Lwowie
„Inter eos ibi viros agis qui olim barbari
„nunc nos tales faciunt et e Graecia si:
„mul et Latio pulsas aut spretas Mu:
„sas apud se comiter habent." Pag 445.
Justi Lipsii epistolarum Centuries Genevae 1639. 8°
d. XV Calend. Majas 1601.

Alnpeck Jan, z tegoż rodu co i Fryderyk, radca miasta Lwowa.
Ku zalecie jego Bartłomiej Zimorowicz przywodzi, że
Justus Lipsius w liście pisanym z Lowanium wyraził, iż
sztuka i wytworność nie gospodę, ale stałe mieszkanie,
w umyśle jego sobie obrały: a Szymon Starowolski,
kanonik krakowski, przypisując mu swą historyję, tej
Janowi Alnpach chwałę przyznał, że we Lwowie, miłem
dla każdego poczciwego siedliska, on światło rozkrzewiał,
i lubowników nauk, pomocą i przyjaźnią ogarniał.
Alnpach ten zostawił opis miasta Lwowa, z którego
wyjątki tłumaczone z łacińskiego przez hrab. Bąkows-
kiego, były umieszczone w Pamiętniku Lwowskim r. 1816
Tom. I. str. 3–24.

ob. Enc. powsz. T. I. zesz. IX. str. 541

Livländische Reimchronik (przypisywana zwykle Ditlebowi von Alnpeke: Rękopisy: a) Mss Bergmanna w Rydze Ritterschaftsbibliothek Nr 18767 — Rękopis ten pergaminowy z XIII wieku, wyłączony z biblioteki uniwersyteckiej lwowskiej posiadał Heinrich Gottfried von Bretschneider ur. (w Gera 1739 + w Krzimit w Czechach 1810) bibliotekarz Uniwersytetu i radca dworu (spensionowany r. 1809) i sprzedał takowy r. 1797 Liborinsowi v. Bergmann pastorowi w Rydze (ur. 1754 + 14 lipca 1823). Po śmierci Bergmanna który tę kronikę drukiem ogłosił został właścicielem tego rękopisu nieżelący pastor [illegible] Trey, którego spadkobiercy tenże rękopis wraz z zbiorem książek sprzedali do biblioteki szlacheckiej (stanowej) w Rydze. Dzieje tego rękopisu i jego opis podaje G. Berkholz (Der Bergmannsche Codex der livländischen Reimchronik) w piśmie: Mittheilungen aus dem Gebiete der Geschichte Liv-, Est- und Kurlands, herausgegeben von der Gesellschaft für Geschichte und Alterthumskunde der Ostsee-Provinzen Russlands XII^ten Bandes I^es Heft. Riga 1875, str 33-71, z podobizną manuskryptu.

Lwowski rękopis kroniki rymowanej inflantskiej, pisany niemiecko-gotyckiemi literami na pergaminie in fol. min. składa się z 86 kart, brakuje w nim całej lagi czyli 10 kart w środku obejmującą cych 1290 wierszy, które się szczęśliwie z kodeksu hejdelbergskiego uzupełnić dały. Tytuł tej kroniki na papierowej okładzinie później wypisany: Laus Deo semper./ Der Ritterli=chen/meister vnd Bru=/der zu nieflant/ geschickt, wie sie von wegn/ des Christen glaubens, von/ twent hundirt und dri vir=/zig iar an, bisz vf twent/ zwey hundirt neunzig iar/ mitt den heiden gott zur/ ere, inen zur selen/ selikeit gefoch=/ ten haben./ — Joannis Alnpechi Coss. Leopolien. et/ charae posteritatis./ Reformatg A° 1625 /R. S./ = Na 84 karcie przy końcu kroniki współczesny dopis: Geschriben in der Kumentur/ zu Rewel. durch den ditleb/ von Alnpeke im M° CClaxxx vff iar. = Na ostatnich dwuch pergaminowych

Karta różne notaty z XVI wieku pisane przez Fromholda i Reinholda von Tiesenhausen auf Berson w latach 1539–1548, co pokazuje iż ten rękopis był ich własnością i może w skutek wojen inflanckich jako łup dostał się r. 1625 Janowi Alembekowi we Lwowie. (O Tiesenhausach obacz: Tiesenhausensche Geschlechts-Deduction von Heinrich Tiesenhausen dem Aelteren auf Berson und Kalzenau, w Neue Nord. Miscel. Stück 18 pag. 83 i 85 – oraz w wydaniu Przezdzieckiego).
G. Bergholz mniema, że rok podany w rękopisie 1296 jest mylny, albowiem pismo podobne jest do pisma dokumentów pisanych r. 1354–1363; że kronika ta przepisaną została w środku XIV wieku; zresztą osoba Ditleba von Alnpeke zupełnie jest nieznana.
Rodzina lwowskich Alnpechów czyli Alembegk około r. 1567 przybyła do Lwowa z Freiberga w Saksonii (Ob. Bülau: Geheime Geschichten und räthselhafte Menschen. 2e Aufl. Leipzig 1863–1864 Band XII p. 404). Jan Alnpech burmistrz lwowski 1614, 1622, 1627, 1628 pisał poezye łacińskie, dostarczył opisu Lwowa do dzieła Braun czyli Bruin Georg. Civitates orbis terrarum. Coloniae 1618 fol. Tom VI. który Dzieżkowski w Pamiętniku lwowskim 1816 przetłomaczył. Szymon Starowolski dedykował mu swe dzieło: Penu historicum. Venetiis 1620. 8º. Joanni Alnpechio viro apud Leopolienses in Russia Consulari. – Justus Lipsius pisał do niego list r. 1601: Joanni Alnpeckio civi Leopoliensi (Ob. Justi Lipsi Epistolarum selectarum centuria singularis ad Germanos et Gallos. Antverpiae 1602 pag. 68 – i Justi Lipsi Opera omnia. Vesaliae 1675, Tom II pag. 816) –
Jan Alnpech rajca miał piękną bibliotekę – zostawił on (jak A. Bielowski w liście do Bergholza pag. 37 pisze) syna Fryderyka który się kształcił w Krakowie i który wydał: Xenidum. Cracoviae 1619 i Quaestio de authoritate infallibili ecclesiae catholicae. Cracoviae 1634 i który się pisał: Alnpech i Alembek – oraz córkę wydaną 1624 za Stanisława Brykznera (jak świadczy współczesny panegiryk).

75

Fragment einer Urkunde der ältesten livländischen Geschichte in Versen; aus der Originalhandschrift zum Druck befördert mit einigen Erläuterungen und einem Glossar versehen von Dr. L. Bergmann. Riga 1817. 4to. str. 220. (drukowano tylko 200 exemplarzy) (na brak 1290 wierszy)

Ditleb von Alnpeke. Ergänzung des von Dr. Lib. Bergmann herausgegebenen Fragments einer Urkunde der ältesten livländischen Geschichte in Versen, nach der Heidelberger Handschrift mit einem Facsimile derselben und einigen Erläuterungen, herausgegeben von C. E. Napiersky. (Gratulationsschrift zur dritten Secularfeier der Universität Königsberg. Riga und Leipzig 1844. 4o.

Rękopis Heidelbergski dostał się z Watykanu r. 1816 i jest przy Reimchronik Geroschins von den Kriegen des deutschen Ordens in Preussen und Litthauen jako dodatek.

— herausgegeben von Franz Pfeiffer (Bibliothek des literar. Vereins zu Stuttgart. Band VII. Stuttgart 1844 8vo.

Ditleb's von Alnpeke Livländische Reimchronik enthaltend Der Ritterlichen Meister und Brüder zu Nieflant geschicht; nach dem Bergmannschen Drucke mit den Ergänzungen und den abweichenden Lesearten der Heidelberger Handschrift neu bearbeitet und herausgegeben (wstęp, parafraza i objaśnienia pisał C. E. Napiersky — rejestr Th. Kallmeyer) Scriptores rerum Livonicarum Tom I. Riga und Leipzig 1853. 8o. maj-oddzielnie Riga 1857.

76

Anczewski Martinus Nikanor

1) Salutationes Michaelis I et Leonorae Austriacae, nec non Episcopi Culmensis. Leopoli, typ. Jac. Moscicki 1671. 4to

2) Campus intra et supra campum seu ex praesagio armorum Janina Joannes III Rex Poloniae. Leopoli, typ. Colleg. Soc. Jes. 1676. 4to K. 20

3) Salutatio Joannis III Poloniae Regis post felicem reditum ex castris Żorawnensibus et conclusam cum Turcis et Tartaris pacem die 15 Decembris 1676. 4to K. 2.

4) Salutatio Joannis III Regis Poloniarum ingredientis Leopolim die 10 Junii 1678. 4to K. 2.

Anczowski Marcin +1693. Urodził się r. 1613. (Cyt. Damiński: Thaumaturgus Russiae B. Joannes de Dukla. Leopoli 1672 mówi iż r. 1649 miał 36 lat) już r. 1649 był sekretarzem królewskim i D-rem medycyny i miał wtedy żonę; r. 1680 był burmistrzem lwowsk.

Campus intra et supra campum seu ex praesagio
armorum Janina intradictam a campo Poloniam, ad rega:
lem inauguratus coronam civis et pater patriae sere:
nissimus ac potentissimus D. D. Joannes III Dei gra:
tia rex Poloniarum, &c in cujus avitum campum
Leo rossus devinctissimi honoris et candoris passibus
anno egressi in campum naturae nostrae et prognati
Lea virgine Leonis Dei hominis [symbol] 1676 progressus
per Nob. et Excell. Martinum Anczowski S.R.M. Secret.
et Medicum actualem Praesidentem Consulem urbis Leopo:
lis Metropolis Russiae. Typis Collegii Seniaviani Soc.
Jesu. fol. k. 20. panegiryk stylem lapidarnym na
wstąpienie na tron Jana III w imieniu miasta Lwowa
na końcu są życzenia ~~wierszow~~em łacińskie królowi w imieniu
senatorów: Mat. Anczowski Praesidens Consul, — Bartholo:
maeus Zimorowic Consul Leop. (ładny czterowiersz może samego
Zimorowicza), Jacobus Alexander Josephowic Secret et Medic
S.R.M. Consul Leop. — Mathias Kuczankowic U.J.D. S.R.M.
Secr. Consul — Joannes Steph. de Rippa Ubaldini Consul —
Benedictus Adamus Tomiecki U.J. et Medic. D. Consul —
Joannes Dobromirski Medic. D. Consul — Joannes Soner Consul —
Nicolaus Boim Consul (co nowe: E domo Boimia Michael Boim S.J.
Apostolus Chinen. oriundus) — Andreas Szymonowic Med. Doct. Consul
(siedział jako zakładnik w Kamieńcu podol.) — Albertus Kupiński A.A. LL. et
Ph. D. Consul. — w końcu dziękuje w imieniu miasta za łaski Jana III

jakoto za porownanie Lwowa z Krakowem, Wilnem, za uwolnienie od cięzarow król. na lat 10, za ~~wykupienie~~ uwolnienie zakładników lwowskich z Kamieńca, za potwierdzenie przywileju składowego, za fortyfikacyje miasta kosztem Królewskim — Lwów zowie Fortalitium regium, Clavis Poloniae, Emporium Orientis, Rossiae Atheneum, Civitas literarum. —

2) Salutatio Nicolai de Granow Sieniawski mareschalci curiae regni generalis Leopol. rohatin. gubernatoris in ingressu Leopolim d. 2. Januarii 1680. 4º K. 2.

79

Birkowski Fabian co do wyrazów polszczyzny i podobieństwa męskiego jest nie lada zastępca Skargi wzwłaszcza w kazaniach przygodnych w których wielkich podówczas rycerzy i pierwsze osoby wystawiał (Chromiński) w kazaniach niedzielnych i świątecznych zatrąca zbytniemi allegoriami i zepsutością stylu.

Bretschneider Henryk Gottfried v. (urodzony w Gera w Saxonii d. 6 marca 1739, wstąpił r. 1777 w służbę austryacką, jako urzędnik Komissyi szkolnej i bibliotekarz w Budzie, wysłany został r. 1783 do Lwowa dla urządzenia biblioteki uniwersyteckiej; r. 1793 został Konsyliarzem gubernialnym pełniąc służbę bibliotekarza. Przyjaciel Księcia Adama Czartoryskiego; r. 1802 osiadł w Wiedniu pensyonowany. R. 1808 wydał Katalog rycin swego zbioru 10,000 sztuk + 1 Listopada 1810 w Krzimit w Czechach ~~w Wiedniu r. 1810~~. Przez Prof. Hacqueta został przed gubernatorem hrab. Gaisruck zaskarżony, jakoby kradł książki z biblioteki uniwersyteckiej i sprzedawał. To pewne że się Bretschneider po zniesieniu klasztorów galicyjskich dobrze obłowił. - R. 1788 wydał we Lwowie „Musen Almanach" 8º lubo na tytule jako wydawca Moxa figuruje. 2) Klagelied eines Wieners in Lemberg an seine Frau Mutter in Wien druk. w Deutsches Museum. 3) Antwort eines polnischen Edelmanns in der Republik an seinen Freund in Galizien auf die Anfrage: Was von einer Vereinigung Galiziens mit Ungarn zu halten sei. Warschau 1790. 4º (anonime tłomaczone i na polskie - pisane z rozkazu rządu za 100 dukatów - ostrzega przed Węgrami). - Syn jego Fryderyk został baronem i umarł 1846 jako jenerał austriacki - Córka była za Kesslerem urzędnikiem rogatkowym w Krakowie

<u>Bretschneider</u> Henryk Gotfried von
ur. w Gera d. 6 marca 1739 wychowany u Hernhutów
w Ebersdorf, jako syn rotmistrza saskiego, służył
najprzód wojskowo w Saxonii, potem jako rotmistrz
w wojsku pruskiem i jako major w wojsku war:
szawskiem. Po dość długiem awanturowaniu się
w Londynie i w Paryżu wstąpił do służby austriac:
kiej, był najprzód starostą obwodowym w Banacie
od r. 1778 bibliotekarzem uniwersyteckim w Budzie
a ~~od~~ roku 1782 we Lwowie z tytułem radcy guber:
nialnego. Uszczypliwa otwartość jego narobiła mu
wielu nieprzyjaciół w Lwowie mianowicie między
duchownymi. R. 1809 opuścił Lwów pensionowany
z tytułem radcy nadworne. Bretschneider położył
wielkie zasługi około uporządkowania ~~[illegible]~~ wzo:
rowego biblioteki uniwersyteckiej w Lwowie i
spisał katalog oddziału ksiąg obcych w bibliotece
hrabiego J. M. Ossolińskiego w Wiedniu. Umarł
w Krzymit koło Pilzna w Czechach d. 1 listop. 1810.
Bretschneider wydał wiele pism mianowicie satyrycz:
nych bezimiennie w Wiedniu: mianowicie: Almanach
der Heiligen auf das Jahr 1788. Rom (Wien) 8º mit 13 Kupf
2e Aufl. Rom (Leipzig bei Wienbrack) 1816 – narobił wiele
hałasu. We Lwowie wydał:

1) Lemberger Musenalmanach. Lemberg 1788. 8º.
* 2) Antwort eines polnischen Edelmanns in der Repub:

lik an seinen Freund in Galizien auf
die Anfrage: Was von einer Vereinigung
Galiziens mit Ungarn zu halten sei.
Warschau 1790. 4o. (Pismo pisane na roz:
kaz rządu wystawia szkodliwe następstwa
jakich by doznała szlachta z połączenia
Galicyi z Węgrami: było rozdawane gratis
Bretschneider wziął za napisanie od rządu
100 dukatów – wyszło także w tłoma:
czeniu polskiem.)

* 3) Die freiwillige Beisteuer. Ein
Vorspiel. Lemberg 1793. 8o.

Brodowski Alexander jezuita urodzony na Rusi 1716 d. 12 Stycznia, wstąpiwszy do zakonu jezuitów w Krakowie 1732 d. 10 sierpnia kształcił się w filozofii i teologii, potem pełnił urząd nauczyciela w szkołach jezuickich w Przemyślu, Lwowie, Krośnie, Lublinie, Ostrogu gdzie wykładał matematykę i filozofiję, nakoniec uczył w Lublinie filozofii przez 3 lata a w r. 1754 był we Lwowie professorem teologii scholastycznej. Posiadał dobrze języki prócz polskiego: łaciński, francuski, niemiecki i włoski, grecki. Łaciński. Był w końcu prefektem Konwiktu w Łucku.

Brodowski Alexander

1) Listy pewnego Doktora Akademii Strazburskiey Katolickiey do jednego Szlachcica protestanta, o sześciu przeszkodach do zbawienia znajdujących się w religii luterskiey z francuskiego na polski język przetłumaczone przez X. Alexandra Brodowskiego Soc. Jes. We Lwowie w druk. Soc. Jes. 1761. 8º. str. 6. 580. 12.
ded. Makaremu Kurdwanowskiemu Stoln. lubarsk.

(jest to właściwie przekład dzieła Jakuba Scheffmachera: Lettres a un gentil-homme protestante sur les six obstacles qui se rencontrent dans la religion lutherienne)

2) Kazania wielebnego X. Karola de la Rue S. J. We Lwowie 1759. 4 tomy. 8º.
(przekład z francuskiego)

3) Kazania pogrzebne na pochwałę Kardynała Fleurego miane przez x Neuville, a na polski język przełożone. Lwów w druk. Soc. Jes. 1760. 8º.

4) Maxymy x. Baltazara Graciana S. J. z xiiągi jego przez Don Wincentego Lastanoza xiążęcia Nohiery wybrane pod tytułem Oraculum wieku i nauka roztropności po hiszpańsku wydane a teraz z powtornego francuskiego wytłumaczenia przez x. Józefa Courboville S. J. na polski język przetłumaczone. Sandomierz druk. Soc. Jes. 1764. p. 263.

Burski Adam krewny Szymonowicza sławny z wielkiej zna:
jomości literatury greckiej i dziwnem w starożytnych filozofach
zatapianiu się w pisaniu klassycznemi językami i wysłowieniu dla
innych szczególny żądany za nauczyciela szkół w ojczyznie, nie
uszedł baczności Zamojskiego który go do swej Akademii powołał
wykładać filozofią głęboko Dialecticae Ciceronis maxime ex Stoi:
corum sententia libri VII Zamoscii 1604 apud Lenski. 4o. jest to
loika Stoików którą bardzo chwali Justus Lipsius w liście do
Szymonowicza. Wydał też: Oratio funebris in depositione
Jo. Zamoscii 5 Junii 1606 anno per Burrium habita. Za:
moscii 4o.

85

Chmielowski Benedykt Xiądz
Kan. Rohatyński.

Nowe Ateny
(powtornie druk)
we Lwowie w Dr. S. J. 1755-56.
4to Tomow IV.

86

Przeinowa Wielm: Imci Xię-
dza Cieszkowskiego Kanonika
Lwowskiego na Akt Szlubny
u WW. OO. PP. Karmelitanek
Trzewikowych, Wielm: Ich M.=
ciow, PP. Jozefa Orlewskiego
Vice Instygatorowicza Koron-
nego, y Rozalii Turzanskiey
Podczaszanki Zydaczowskiey,
Przez Jasnie Wielm: Imsci
Pana Antoniego Rozwadow-
skiego Kasztelana Halic-
kiego D. Dnehu Podana
Roku 1749. Dnia 13. Czerwca.

p. X.

4°

Faustyn Grodzicki ur. 1709 d. 15 Lut. na Litwie wstąpił do jezuitów 1726 uczył w szkołach jezuickich w Brześciu, Krośnie, w Lwowie przez 2 lat Retorykę a przez 6 lat ~~filo~~ matematykę, tamże przez 2 lat filozofię i w Jarosławiu, superior rezydencyi jezuickiej w Łaszczowie 1754.

87

88

(Scientia Artium militarium Architecturam, Pyrotechnicam, Polemicam, Perspectivam complectens. Sive Lectiones Mathematicae, cura Perillustris Magnifici ac Generosi Domini Ignatii Bogatko Ensiferidae Braclaviensis pro Corona cursus Mathematici Leopoli auditi sub R. P. Faustino Grodzicki S. J. Matheseos Professore, editae Datur facultas cuilibet opponendi (sine tab) p. 161. et 6 def	Leopoli 1747. Typis Collegii S. J. 40

V. Mathematica;

89

Hącel Mokrski Andrzej Soc. Jes.

Pogonia żałobna Symeona Samuela Lubartowicza Sanguszka xięcia z Kowla wojewody witepskiego Starosty Suraskiego u grobu zastanowiona 1639 d. 22 Lutego. w Wilnie w druk. Soc. Jes. 1639. 4º= k. 28. ded. Kazimierzowi Sanguszkowi synowi zmarłego

Zmarły najwięcej sztychowaniem i malowaniem obrazów nabożnych się bawił które misternie wystawiał

„Miał między innemi xiążkami duchownemi xięgę jedną
„nabożną różne a barzo piękne nabożeństwa w sobie zawierającą
„w Paryżu R. 1505 ~~pll~~ na pergaminie wydrukowaną, w tej ręką
„swoją wiele inszych nabożnych modlitew popisał i one synowi
„swemu nastarszemu jakoby testamentem jakim odkazał
„tymi słowy: Uważając tę xiążkę której antiquitas zgodna
„jakom się sam w niej kochał tak synowi memu starszemu
„leguję aby jej nie oddalał, ale takimże sposobem synowi
„swemu zostawił."

90

W dziele: B. Herbesti Neapolitani Orationis Ciceronianae quam ad Quirites post suum ab exilio redditum habuit explicatio. 1560. 8º. są tu wiersze Joannis Parvi Leopoliensis, Andreae Zborovii i.t.p. jest tu mowa miana z okazyi złożenia obowiązków nauczycielskich w której wychwali Burmistrza Simona z Brzezin i Grzegorza Samborczyka który był tamże nauczycielem.

91

Herbest Nauka. 8°. 5713

J. Chrześciańska odpowiedź. 8°. 5708

Wrone Lekarstwo 5719.

Arithm. linearis 1577. 8°. 5707.

Wiary Kościoła rzymsk. 4°. 5718

Herbest Jan. Księgi Wincentego franciszka

niemojewski odpowiedź. 1569

Cerasini Sebast: Epos ad exequias Joannis Herbest Leopol. 1601.

Jabłoński Franciszek zakonu braci mniejszych S. Franciszka umarł w klasztorze lwowskim 21 lutego 1699 - Wr. jako najstarszy z całego zgromadzenia (gdyż się urodził za Zygmunta III) otrzymał tytuł pater Provinciae (ob Biernacki Speculum i Elbing) znał język łaciński, grecki i włoski. (Tom. Ujazdowski w Pamiętniku Sandomierskim. Warszawa 1829. T. I st. 239 - 249. udziela wiadomości szczupłą o jego pismach i życiu)

1) Rota rumaniey rodowitemu Nałęczowi s.p. Jegomości Panu P. Mikołajowi z Kaliszkowic Kaliszkowskiemu ..... w Kościele poznańskiem OO. Franciszkanów..... przez X. Franciszka Jabłońskiego R. P. 1685 W Poznaniu 4º K. 15 (czyta mowa pogrzebowa)

2) Żywot sługi bożego W. O. Józefa z Kopertynu...... w drukarni Mikołaja Alexandra Schedela R. P. 1688. 4º st. 466 i spis alfabetyczny (przekład z włoskiego Nuty) dedykacyja tłomacza Józefowi Karolowi Lubomirskiemu Koniuszemu koronnemu. W dziele tem znajdują się 5. listy Krola Jana Kazmierza do Józefa z Kopertynu z którym oddawna miał korrespondencyją

3) Herby Rycerstwa polskiego. Rękopism przez Tom. Ujazdowskiego na Szląsku znaleziony in 4º. Opis 170 herbów, pod którémi powiastki i wypisy z polskich łacińskich i greckich pisarzy. (Dzieło nieskończone) Wydrukowany w Tom. Ujazdowskiego: Pamiętnik Sandomierski Warszawa 1829. T. I st. 249 - 253.

[Jabrzykowski] 93

Popielec bez pyłu przy rozniecconym Jaśnie Oświeconemi i Jaśnie Wielmożnemi tytułami Nieczui Ottes Zazanny z Dębińskich Stadnicki chorążyny grabowieckiej po dni życia własnego ostatkach na głowę woją J.W. Stadnickiego chorążego grabowieckiego słów Kaznodziejskich garstką rzucony przez Xiędza Hilarego od S. Bazylego Lektora S. Teologii zakonu Trójcy Świętej od wykupienia niewolników R. 1758 We Lwowie w druk. J.K.M. fol. k. 9. Kazanie

Jaskiewicz ~~[illegible]~~ Mikołaj kanonik chełmski i łowicki warszawski + 23 lut. 1779 w Łowiczu mając 62 lat był Kaznodzieją kollegiaty warszaw. 1779 exjezuita.

1) Polityk chrześciański, albo przestrogi i uwagi chrześciańsko-polityczne wszelkiemu stanowi służące. Warszawa w druk. Schol. Piar. 1757. 8o ft. 384

2) Wykład nauki katolickiej o tych dowodach o których jest sprzeczka kościoła świętego z dyssydentami, po francusku spisany od Jakuba Benigna Bossueta po łacinie napisany, po łacinie tłomaczony przez Klaudyusza Fleury, a po polsku z obu języków przełożony. Warszawa w druk. Colleg. S. Jes. 1762. 8o.

3) Szczęśliwość życia wiejskiego wierszem ojczystym opisana, O starcu weroneńskim z Klaudyana, Próżności spraw i obrotów ludzkich, Abrys ludzkiej mizeryi. Łowicz w druk. arcyb. 1773. 8o.

4) Kazania postne z rozmyślaniem o męce pańskiej na uwagi wszystkich tajemnic podzielone, albo widok przedziwnej Boga miłości Bóg nieśmiertelny w śmiertelnym ciele cierpiący pokazany. Łowicz w druk. arcyb. 1779. 8o.

5) Wyprawa duszy na drogę wieczności albo affekta do Boga strzeliste przez czułych o zbawienie dusz pasterzów chorym uczynione a na parafie całej archidyecezyi gniezn. rozdane. Łowicz w druk. arcyb. 1779. 8o.

6) Nabożeństwo do S. Jana Bożego. Łowicz 1779.

7) Skarb w ziemi ukryty nieśmiertelna w ~~[illegible]~~ śmiertelnym ciele dusza albo szacunek duszy ludzkiej, wierszem ojczystym opisany r. p. 1775 Dzieło pogrobowe staraniem J(ózefa) E(piphan.) M(inasowicza) K. K. K. z rękopisma autora wydane. Warszawa w druk. nadworn. 1779. 8o. k. 4. ft. 52 (poemat dydakt.)

8) Wydał także dzieło pośmiertne Franciszka Alojzego Muratowicza sekr. J. K. Mci: Próżnowanie nieprożnujące. Warszawa w druk. Mitzler. 1759. 4o ~~kanonich osób Benedykta od [illegible]~~

~~9) Szkoła pobożności przez S. Ignacego fundatora S. założona [illegible] na Sandomierz Soc. Jes. 1711. 4. ft. 162.~~

Herrn B. F. Voigt in Weimar

	SOLL				HABEN			
	Ordin.		Netto.		Ordin.		Netto.	
Transport vom Jahre 1856 —					128	15	„	2
Disponenda Vortrag					9	10		
6/10 Remittenda	7	„						
25/1 57 — —	6	22½						
Remittenda . .	32	10						
Disponenda . .	6	20						
Ordin. ins Netto			52	22½			137	25
Rabatt v. 85. 2½			28	11				
Saldo Zahlg			37	23				
~~Uebertrag~~ Rest			19	„ ½				
			137	27			137	27

Cracau, den 22 Juli 1857

D. E. Friedlein.

Erw.

Jona Lebub Mordechaj Eliezerowicz rabin żydowski rodem ze Lwowa (Lebub) żyjący w XVI wieku wydał w języku hebrajskim: Nić hijacyntowa dzieło ascetyczne o miłości Boga, wzgardzie bogactw i znoszeniu niedoli w Pradze 1618. 4º. – Zostawił też Komentarz nad prawem Mojżesza.

(J. Chr. Wolfii: Bibliotheca hebraea. Hamburgi 1715. 4º. T. I str. 788–789. No. 1471)

96

Jan Tomasz Józefowicz patrycyusz lwowski, kanonik lwowski i cenzor książek w archidyecezyi lwowskiej, umarł na początku panowania Augusta III w podeszłym wieku pisał: Leopoliensis Archiepiscopatus historia ab a. 1614 ad a. 1700 który rękopism Załuski dla siebie z ratusza lwowskiego przepisać kazał. Janoc. Vol III p. 166.

T. C. B. tytuł z figurami drzeworyt ładnie 97
robionym fol. w dziele. Święty Ignacy ~~wodz~~ Oe
Fundator Societatis Jesu Imieniowi Jezusa na cały świat
naszczątkujący i przydorocznej wszystkości swojej przez najp
J. X. Jana Tomasza Josephowicza Kanonika Katedralnego
Lwowskiego. Filoz. Doktora. Proboszcz. Nilczyck. J. K. M.
Sekretarza etc. w Kościele W.W.OO. Jezuitów Lwowskich
Collegium Lwowskiego zgromadzonemu Auditorowi poka-
zany Dnia 31 Miesiąca Lipca Roku P. 1699 We Lwowie
w Druk. Coll. Soc. Jesu na drugiej stronie szczabny
herb Ozgi dedykowane Jakubowi z Oboz Ozga stolni-
kowi Chełmskiemu od drukarni lwowskiej S. J. Kat. 12
in fol.

polsk. 8º	Historia	
Bogusławs ki Józef kanonik wi= leński + 1822	<u>Życia</u> sławnych Polaków krót= ko zebrane przez X. Józefa Kon= stantyna Bogusławskiego ka= nonika wileńskiego Tom I i II T. I poświęcony Ignacemu Kra= [illegible] warmiń.	Wilno w drukarni x x. missy= onarzów 1814

98

Józefowicza Kronika: Annotationes Johannis
Thomae Josefowicz canonici Leopolitani in
Vitas archiepiscoporum Leopolitanorum
inde ab anno D. 1614. (w cesarskiej bibliotece
w Wiedniu przesłany rękopism r. 1787 przez
Brettschneidera ze Lwowa)

Krótkie zebranie życia Wielebnego Jana z Dukli przez X. Jana Tomasza Josephowicza spisane we Lwowie 1702. 4º

99

Lwow oblegała Litwa 1349. Wołochy Turcy, Tatary 1498 Item 1509 Kozacy 1648 Moskwa: Kozacy 1655 Turcy, Tatary Multany Wołochy 1672 Szwedzi i Węgrzy Cob Kromer l. XII p. 269 l. XXX p. 587. Miechov. lib IV fol 353. Guagnin polski fol 119 Vesp. Kochowski Clim cat 1 libr. fol. 81. libr II fol 36.

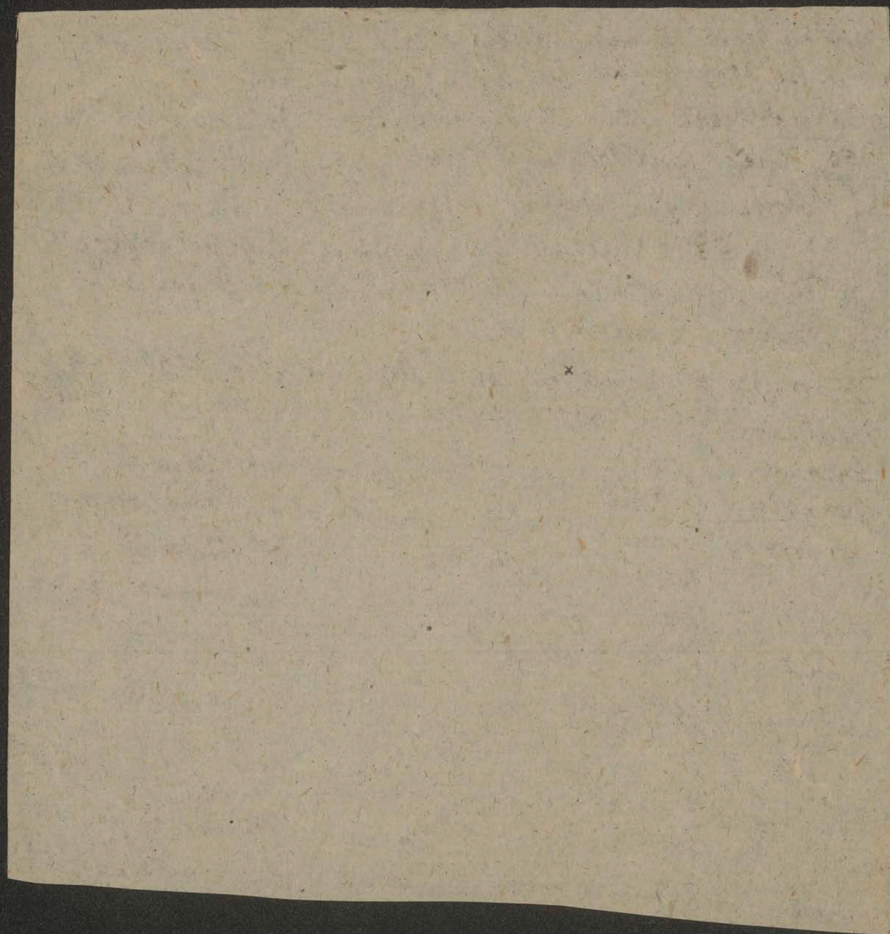
Bartholom Zimorowicz: Leopolis.

De origine seraphicae religionis Francisci Gonzagae Epis. Mantuani Venetiis 1603. in IIda parte est descripta Provincia Polonia

Bernadyni Lwowski mieli rękopism z r. 1484 Jana de Komorowo: Incipit tractatus Cronicae fratrum minorum observantium tempore Constantien: concilii et specialiter de provincia Polonia per fratrem Joannem de Komorowo ejusdem ordinis ministrum collectus.

Ludvicus Skrobkowicz: Vita Bd. Simonis de Lipnica. Brunsber:

S. Jan z Dukli urodzony w Dukli in platea ad meridiem sita dicta vulgo Kaczynięc, potem za miasto wyniósł się na górę in densissimis sylvis in prerupta rupe dicta Zaszpit.

Józefowicz na początku rządów Augusta III grandaevus descripsit
Autographum ejus Leopoliensis Archiepiscopatus Historiae
in Tabulario Praetoriano Leopol. asservatur ex quo codex
descriptus in bibl. Varsav. Zalusc. fol. sub nro CCLXXIX.
Kasper Guliński 1617 rajca lwowsk. — Wojciech Kapinos Tawnik
lwow. cechmistrz murarski — Marcin Anczowski Sekretarz i D^r.
rajca Lwowski żona Regina 1649. — Franciszek Hepner +1649 Med.
D^r. Rajca lwowski żona Maryna Torosowiczowna - Marcin Groz:
wajer Med. D^r. Rajca i wojt lwowski żona Anna — Wolfgang Bernat
Wolbernett rajca lwowski 15.. — Andrzej Dubelczyk z familii
szlachetnej Kanonik bocheński 1540 lwowski katedralny kaznodzieja
postawił u Bernardynów z Tam. wierszami nagrobek. Janowi z Dukli
~~Anna z Fulsztyna wojewodzina bełska 1616.~~ żona ponos ~~Zawota~~ Uhań~~skiego~~
[O S. Janie Dukl.] bosie pisała w zamku ~~moim~~ Uhańskim.
w dziele Józefowicza jest rycina in 4°. mniej ciekawa.
„Dobywanie Lwowa przez Kozakow y Tatarow w
Roku 1648 Dnia 11 Miesiąca Pazdziernika
sculpsit Leopoli Cas. Andreas Zwiedbłowicz."

<u>Kasperowicz</u> Gabryel xiądz protonotariusz Apostolski urodzony we Lwowie; za czasów Stanisława Augusta pisał Hymny polskie przedziwnie piękne (Józ. Epif. Minasowicz: Zbiór mniejszy poezyi polskich Warszawa 1782 - 8ᵒ str. 16 - równa je z hymnami łacińskiemi Santoliusza - Santeuil - cudnie pięknemi)

Kędzierski Barnaba

1) Życie B. Jakoba Ruchem z Władony z domu i herbu Strzemię arcybiskupa halickiego powtórnie i obszerniej wydane. W Lwowie 1798 w druk Józefa Pillera.
8ᵒ str. 6. 40. ded. Ignacemu Kajetanowi Kickiemi arcyb. lwow.

autor Kędzierski X. Barnaba.

bezimiennie wyszło

103

Sermo Illustrissimi Excellentissimi reveren- | :mini
dissimi Ferdinandi Onuphrii de Kitki Kicki | M. DCC. LXXXII.
Archiepiscopi Metropolitani Leopoliensis | Leopoli,
tempore inaugurationis Statuum habi- | Typis Viduæ
tus die XI. mensis septembris Anno Do- | Josephæ Piller,
| Cæs. Reg. Gu-
| bern. Typogr.

fol

p. 4.

[Kochanowski Andrzej.] 104

Alexander a Jesu Karmelita bosy przeor klasztoru lwowskiego, później krakowskiego znakomity w połowie XVI wieku kaznodzieja. Kazania zawierają wiele szczegółów historycznych, świadczą o skażeniu smaku w Polsce

Sposób ćwiczenia się w jałmużnie wzięty z pisma św. i z ojców św. z francuzkiego na polski język przełożony przez.. Mikołaja Komorowskiego łowczyca buskiego kawalera collegii nobilium Leopoliensis Soc. Jesu. We Lwowie w drukarni bractwa S SS. Trójcy 1753. 8º k. 94.

ded. Samuelowi Głowińskiemu sufraganowi lwow. i bisk. hebrońskiemu.

Korona Marek.

Pallas trzykopijna podczas pogrzebu Tomasza Zamojs-kiego. Zamość w druk. Akad. 1638. 4º.

107

Marcus Corona ~~Concio~~ 1626

przy miał mowę przy pochowaniu

zwłok Jakoba Strepy

Marc Corona Speculum Prov. Russ 8

M.D.L. 1631. Vilnae. 4º

Kortum Ernst Traugot sekr. Ernesta Birona
Księcia Kurland. żył w Warszawie 1798 dyrektor
i administrator ~~[illegible]~~ solny ur. w Bilsku
22 Aug. 1742 † 2 lut 1811.

* Examen du partage de Pologne. 4º

CARL GEROLD's SOHN

Commissionsgeschäft Singerstrasse 878.

Herrn D. E. Friedlein

Wien, am 26 Octr 1859.

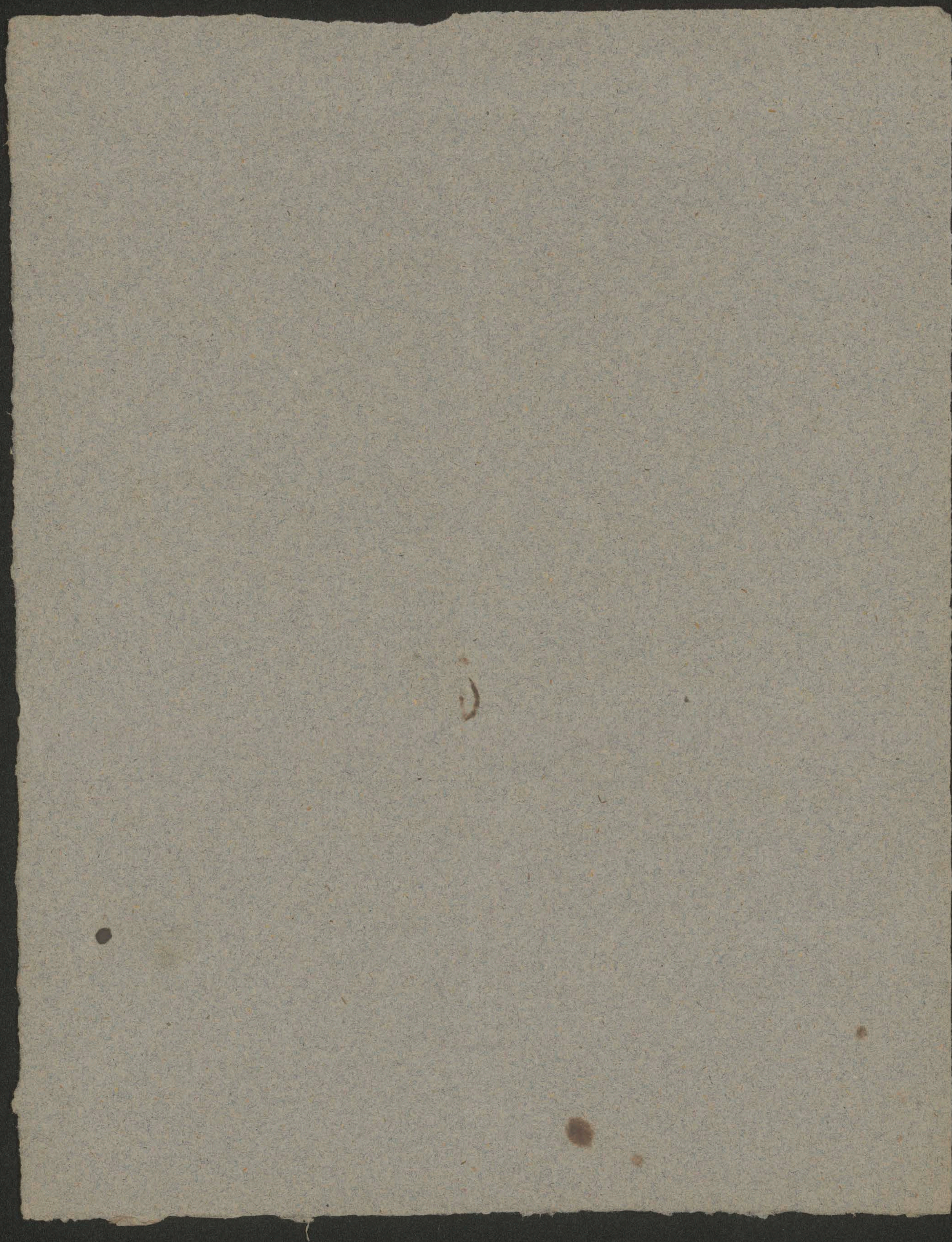
Hiemit haben wir die Ehre Ihnen ~~anzuzeigen~~

Kosnikiel (Kosmigiel) Jakób Lwowianin r. 1628 został w Akad. Krak. bakałarzem filozof.

1) Apollo z Muzami winszującemi szczęśliwego powodzenia w stan małżeński szczęśliwie wstępującym Uczciwemu młodzieńcowi Ł. Alexandrowi Fabrycemu i sławnej Pannie Zophiey Syxtownie przez Jakuba Kosnikla nauk wyzwolonych y Philosophiey Bakałarza do druku podany. We Lwowie w drukarni Jana Szeligi J. M. X. Arcybiskupa lwowskiego typogr. 1630. 4º kart 10. wierszem

Syxt miał herb

na odwrocie tytułu: na herb przesławny Erasma Syxta med. i Phil. Doktora Rajce lwowskieg.
był sławnym lekarzem Syxt – Fabrycy był z familij rzymskiej –
Autor wprowadza muzy mówiące wiersz mierny.

ki Otwarta Droga Do nieśmiertelney We Lwowie.
Sławy oyczystey Podkowie J.W. J.Mci w Drukarn
Xiędza Athanazego Szeptyckiego Kollegium
... Arcy-Biskupa Kijowskiego Lwow- Soc. Jesu.
ki skiego, Kamienieckiego, y Halickie- 1747.
ykt go Biskupa, Metropolity Całey Ru-
si, etc. etc. przy ostatniey życia ta- fol
nie, y Terminie w Akommodowa-
nym Stylu Do żałosney Ciała Jego
dedukcyi nágotowána, lecz Dla nie-
ktorych przyczyn do skutku po-
żądanego nieprzywiedziona, teráz
zaś powtornym zápędem z pod
Drukarskiey práßy Wyprowadzo-
na. A wielkiemu Jey Wielkich
Sladow Sukceßorowi J. W. Jmci
Panu Panu Antoniemu z Olbrach-
cic Bielskiemu Rapsztynskiemu
etc. Staroście, Pod nogi Fundatorskie
Rzucona. Przez X. Benedykta Ko-
twickiego Reg: Ob: Theologii Lektora,
Kaznodziei Generálnego. Roku
verte

ktorego Bog y Człowiek zámknięte otworzywszy Nieba otwártą do nich uczynił (sic) drogę 1747.

Kart nl. 14. Sig. A–E2.

(Po drugiej stron. tytułu jest herb J. W. Bielskich i Kalinowskich, na mie-
mie-dzi ryty.)

(Exempl. dwa)

111

Kozłowski Jan szlachcic roku 1675 d. 12 Septembr. został doktorem filoz. w Akademii Zamojskiej i był w tedy już dyrektorem akad. lwowskiej jego wiersz tac do Franciszka Grabowicza Anologii profesora gdy zostawał drem filozof jest w dziele tegoż Grabowicza: Clypeus Palladis IV virtutum symbolis ornatus IV emeritis in et arena literaria pancratiastis dum a Andrea Abrek S. Theol Doct. Scholastico Zamosciensi, praeposito Tarnogrodensi, Univ. Zamosc. procancellario S. R. M. secretario secundae in art. et philos laureae licentiati renun: ti arentur donatus: 1675. 12 Septemb. Zamosci in typ. Acad. imprimebat Simon Pratkiewicz 1676. fol. K. 7. jest wiersz - na pochwałę Kozłowskiego od autora. — Stanisław Niewieski był wtedy Drem filoz. profes. matematyki.

Krosnowski Mikołaj.

Krosnowskich rodzina herbu Junosza jeden ma z Załuskiemi początek. Z tej rodziny był Florian Krosnowski prałat gnieźnieński kanonik łęczycki kaznodzieja królewski, który z Zygmuntem III jeździł do Moskwy. — Melchior Krosnowski był ojcem Mikołaja który z wendeńskiego biskupa został arcybiskupem lwowskim (Ob. Prodromus immortalitatis sacer et divus honor Nicolai Krosnowski archiepiscopi Leopoliensis a Collegio Sieniaviano Leopolien. Soc. Jesu literario adornatus cultu dum Leopoli Roxolanam metropolim ingrederetur A. 1645. Leopoli typis Collegii Soc. Jes. apud Sebastianum Nowogorski. fol. k. 16 paneg. prozą i wierszem) Ten to arcybiskup zapisał na konwikt rawski i seminarium lwowskie 20,000 zł. — Z tej rodziny był Mikołaj Krosnowski najprzód podstoli [illegible] lwowski, podkomorzy lwowski wojewoda czermechowski który Dominikanom lwowskim zapisał 20000 zł. podczas morowej zarazy żywił biednych i zgłodniałych we Lwowie, obrany na deputata trybunału niechciał przyjąć tej godności. Był on w 37 okazyach wojennych pod Żurawnem, Złoczowem, Połonką, Lachowcami, Budziakiem, Soroką, na Bukowinie. Fundował on szkoły przy kollegium jezuitów we Lwowie. Umarł r. 1724. (Ob. Spongia dolentium vellus Krosnoviani agni publicis dolentis Poloniae luctibus proposita post fata Nicolai de Krosnowo Krosnowski palatini Czerniechoviensis leniendis doloribus accomodata, Collegio Leopoliensis Soc. Jesu parentante. 1724 typis ejusdem Collegii. fol. k. 23. prozą dedyk. Stefa-

nowi Humieckiemu wojewodzie podolsk. zięciowi zmarłego)

Krusiński Judas Thadaeus jezuita urodzony w Wielkiej
Polsce 1676 d. 5 maja wstąpił do zakonu 1691 d. 12 października po
ukończeniu nauk retorycznych filozoficznych i teologicznych w zako=
nie uczył najprzód grammatyki w szkołach niższych jezuickich w Brześciu,
Łucku i Lwowie. Z tamtąd wysłany na missyją do Moskwy bawił tamże
lat dwa. R. 1704 do r. 1729 był missionarzem na Wschodzie mianowicie zaś
udał się do Persyj (gdzie już poprzednio jezuita Jan Gostkowski 1690 pełnił
missyją) r. 1712 powrócił do Konstantynopola, z kąd znowu do Persyj wrócił –
R. 1720 był w Teheranie dobrze widziany u dworu. Dopiero wojna pomiędzy
Afganami i Persami toczaca się (od r. 1711–1728) zmusiła go r. 1725 do uda=
nia się do Konstantynopola; oczekując daremnie przyjaznej pory do powrotu
do Persyj bawił przez 5 lat w Państwie Tureckiem. Nareszcie r. 1729 wró=
cił przez Kamieniec podolski do ojczyzny gdzie w Kamieńcu przez 2 lat był
regentem konwiktu; dalej przez 2 lat na dworze biskupa przemyskiego;
przez rok w Krośnie, przez 5 lat w Ostrogu, przez 1 rok w Brześciu; przez
1 rok w Jarosławiu, a od r. 1754 w Kamieńcu podolskim popychany z
klasztoru w klasztor przez złośliwe zgromadzenie które mu w swych
katalogach zakonnych mierne siły umysłowe przypisywało, aczkolwiek
Krusiński nieśmiertelne swych zasług zostawił dowody. Posiadał grun=
townie języki: łaciński, perski, turecki, włoski, rossyjski – Katalog
jezuicki mówi że od r. 1707 d. 8 maja został Coadjutor spiritualis w
Persyj.

Tomasz Stanisław Wolski: (Illustris peregrinatio Jerosolimitana. Leopoli 1748. 4º. st. 273) pisze iż powracając z Konstantynopola r. 1731 wraz z patryjarchą chaldejsko-babilońskim Józefem III w Kamieńcu podolskim spotkał się z Jezuitą Krusińskim u którego przez 3 dni w klasztorze jezuickim zabawili. Tego Krusińskiego poznał Wolski przed kilkoma laty niedaleko miasta Jeruzalem gdy z missyj wracał do Polski; patriarcha zaś znał Krusińskiego z miasta Diarbekir, gdy Krusiński u niego kilka dni bawił. „Był ów Krusiński (mówi Wolski) missyonarzem w Persyi, lecz niezdołał
„nikogo nawrócić. Bawił czas niejakiś na dworze Króla perskiego co mu
„dało powód do opisania ówczesnych zamieszek perskich w języku łacińskim
„i tureckim, które dzieło wielkiemu Wezyrowi tureckiemu poświęcił. Wraca:
„jąc z Persyi do Polski wiele ponosił trudów; niemając żyć z czego zmuszony
„był pewnego razu przyjąć służbę pastucha całego stada wielbłądów u jed:
„nego Turka aby tym sposobem na kawał chleba zarobić. Powracając z Kara:
„waną aby nie zasnął i aby go w drodze na łup Arabom nie zostawiono
„tłukł głowę swą kamieniem i bił się sam po ramionach i po ciele, a chcąc
„dla lepszej czujności sen przerwać żuł tytuń. Przyniósł on z sobą do
„Polski wiele pereł i innych ciekawych rzeczy."

1) Pragmatographia de legitimo usu ambrozyi tureckiej t.j. Opisanie sposobu należytego używania kawy tureckiej. Rzecz z rękopisma wybrana X. Tadeusza Krusińskiego Soc. Jes. missyonarza perskiego. W Warszawie w drukarni Mitzlerowskiej 1769. 8º. (wydał. J. E. Minasowicz)

Krusinski J. T. Chronicle of a Traveller, translat. by G. N. Mitford. London (Ridgway) 1840. 8º. (8 Schillings)

Krusiński bawiąc w Krymie po wyjściu z Persyi napisał po łacinie historyją powstania perskiego, tę na żądanie Adryjana Verseau jezuity superiora missyi w Grecyi i Krymie przerobił r. 1723 w Konstantynopolu po turecku i na żądanie wezyra Ibrahima-Baszy, który po wyjeździe Krusińskiego wydał to dzieło tureckie w nowo przez siebie założonej drukarni, do której Żydów z Polski sprowadził. Dzieło to otrzymało następującą aprobatę Muftego wielkiego: „Po dokładnem przejrzeniu treści niniejszego dzieła przez Przełożonego przełożonych posiadającego klucz wszelkich umiejętności, Najwyższego Sędziego tegoczesnego mającego moc prawną ostatecznego potwierdzenia lub odrzucenia i rozwiązującego wszelkie węzły światowych trudności, Wodza ludu bożego w którym nagromadzona wszelka moc mądrości nakształt śmietany pływającej po nad mlekiem, po zatwierdzeniu tego sławnego męża, wydany został wysoki ferman (ukaz) cesarski następującej treści: Poleciliśmy wydrukować opis wojny prowadzonej pomiędzy Afganami a Persami pod tytułem Historia trwającej dotąd rewolucyi perskiej z przyczyn wewnętrznych przełożona z języka łacińskiego na turecki przez pielgrzyma ufającego w Bogu". Po wydrukowaniu tegoż dzieła (acz kolwiek ogłoszono go mimo woli Krusińskiego który się obawiał aby nie ściągnął na siebie gniewu nowego Szacha perskiego (zwłaszcza gdy wtedy jeszcze bawił w Konstantynopolu Asraf

Sultan, poseł afgański od szacha perskiego Myr-Mahmuta wyniesionego na tron przez rewolucię po straceniu Szaha-Hussein) Wezyr i sam Sultan turecki pochwalili pracę uczoną Kara-Derwisza (t. j. czarnego pielgrzyma, tak zwano na wschodzie Krusińskiego) i pałali żądzą poznania go osobiście: lecz na nieszczęście niebyło już Krusińskiego w Konstantynopolu

115

Krusiński Thadaeus jezuita urodzony w Wielkiej Polsce d. 5. Maja 1676 wstąpił do zakonu d. 12 Octobris 1691 i złożył śluby zakonne 12 Octobris 1693 uczył w niższych szkołach języka łacińskiego w Brześciu przez rok w Łucku przez roki we Lwowie przez rok — Trzeciego roku swego w zakonie wysłany na Missyję do Moskwy, bawił tamże 2 lat, w Persyi jako Koadjutor spirituales lat 18 (wysłany tam 8 Maja 1707) — W państwie tureckim bawił lat 5 — W Kamieńcu podolskim w klasztorze 2 lat — na dworze biskupa przemyskiego 2 lat — W Krośnie jako prefekt rok — w Ostrogu rok — W Jarosławiu rok — R. 1754 został w Kamieńcu w klasztorze.

(MSS)

Mówił po łacinie po polsku, włosku, rossyjsku, persku, turecku.

Krusiński wydał o kawie czyli ambrozyi.

Ob. Czas o Krusińskim

(podług Bibliothèque des écrivains de la Compagnie de Jésus par Augustin et Alois de Backer Liège 1854 Tom II str. 332-334 urodził się Krusiński w Brześciu Kujawskim r. 1677 co mylne — podług Niesieckiego był szlachcicem herbu Dołęga) w młodości okazywał wielką łatwość w uczeniu się obcych języków

J. E. Minasowicz w przedmowie do dziełka: Relacya Sefera Murato- wicza obywatela warszawskiego od Zygmunta III króla polsk. dla sprawowania rzeczy wysłanego do Persyi w r. 1602. Warszawa w druk Mitzlerowskiej 1777. 8o przedrukowana w Warszawie 1807. 8o str. 40. wspomina o Krusińskim missionarzu na wschodzie od 1704 do 1729 który umarł w Kamieńcu podolskim d. 22 sierpnia 1757 mając blisko 80 lat po powtórnych przymiarach. Krusiński wydał historię wojen perskich od 1711-1728 i tę relacyję którą od Kazimierza Niesiołowskiego kaszt. smoleńsk. w rękopisie dostał, notami opatrzył. (drukowana też w Niesiołowskiego Otia domestica)

Krusiński (podług Biblioteki pisarzy Jezuickih 1854) wyprawiony
1703 do Missyi erywańskiej bawił w Moskwie którą pozniej jeszcze
2 razy zwiedził. Z Erywanu posłany do Ispahanu miasta najlud:
niejszego na Wschodzie. R. 1711 z Ispahanu odbywa podróż do Astra:
chanu; r. 1712 jedzie do Polski jako prokurator missyi aby wyjednał
opiekę Krola Augusta II nad missyjami wschodu; przy tej sposobności
przyniósł Krolowi list od Izajasza Hoкier-Vor Dera patryjarchy
Kandaharskiego Ormian unitów. Wskutek tego wysłał August II
Doręgowskiego sekretarza w poselstwie do szacha perskiego r. 1713, ++
[illegible] który jednakże niedotarł do Persyi. – R. 1714 Krusiński bawi
w Konstantynopolu przy pośle Stanisławie Chomętowskim. – R. 1715
bawi w Erywanie przy dworze Wachtanga Krola Georgii. – R. 1716
bawi w Ghilan jako tłomacz. – R. 1720 bawi jako sekretarz i tłomacz
przy Barnabie Fedeli dominikanie biskupie Ispahanu. – R. 1720
z poselstwem wiecerza Goi udał się do Teheranu, gdzie u szacha perskie:
go uzyskał pozwolenie otwarcia missyi w Tyflisie oraz przywileje
dla missyi w Gandzie, Erywanie, Nahiczewanie. – Tymczasem wybuchło Afga:
nów powstanie poddowództwem Mir-Machmuda. – R. 1725 po detro:
nizacyi szacha Hussejn [illegible] ostatniego władcy z familii Sofi (w r.
1722) gdy sułtan Aszraf wysłał poselstwo z Ispahanu do Caro:
grodu udał się z nim Krusiński do Konstantynopola a z tamtąd
do Rzymu. – R. 1727 bawił w Smyrnie i Stambule, zwiedził Je:
rozolimę, Anatolię, wyspy Archipelagu, Grecyję i Syryję. Z Pales:
tyny pojechał do Francyi. – Prócz tego podrożował Krusiński
z Afghanami jako lekarz po Arabii; z Ispahanu zrobił wycieczkę
kę do Babilonu z żydem polskim z Żarek. Dygnitarze dworu
perskiego bardzo go lubili podobnież i Durry Effendi poseł turecki
w Ispahanie. – W pismach Krusińskiego przebija się zamiłowanie i
pełna cześć dla wschodu o którego mieszkańcach i władcach pisze z
uwielbieniem. Swiadek naoczny oblężenia Ispahanu przez Afganów
r. 1722 w żywych kolorach opisuje okropność głodu. – Równocześnie z
Krusińskim bawili w Persyi jezuici litewscy: Jan Osnicki zabity pod Diarbekir,
Paweł Wronczyński missyonarz w Gandzie + 3 listop. 1714, Alexander Kulesza
i Jan Reutt missionarz w Erywanie + 1714 który Mirza Sefi synowi szacha
darował portret Jana III oraz dominikan lwowski Antoni Smoliński biskup
nahiczewański (w której to prowincyi dominikanie mieli 9 klasztorów)
(Ob: materiały do dziejów Kościoła polskiego z języków wschodnich przeł. Muchlińskie:
go w Pamiętn. religijno-moraln. 1861 N° 8 str. 134-151.

1842. T. 2. 3. 4 i t. d   Bibliot Warsz.   116

(O życiu i urodzeniu i śmierci nic nie wiem).

Judasz Tadeusz Krusiński bawił na wschodzie 1704-1729
dwa razy przez ten czas odwiedzał Europę raz
wysłany od uciśnionych Missyi aby wyjednał wstawienie
się za nimi Augusta II przez Astrahan Moskwę udał
się do Warszawy a przez Stambuł wrócił do Persyi
(1710-1714) potém znowu 1725 udał się do Rzymu
zabawił wszy czas niejaki tam postąpił do Stambułu
lecz gdy wojna przecięła komunikacyą (podobno wrócił z
Persyi) znał od Tyflis do Izpahanu był w Stambule
Rzymie Smyrnie Diabekir, Astrahanie, Mytylenie
Krecie, Syryi, Arabii, Palestynie, przebywał między
Maronitami, znał polski, łacin, ormian, perski,
turecki włoski, franc. grecki z tyk – Obiecał
opisać dzieje gdy mu z Bog da wróci(?) swoją pielgrzymkę do ziemi Św. – wiadomości o prze-
siedleniu Ormian do Polski i o własnościach drogich
kamieni, znał literaturę klassyczną a nawet Moliera
pisał opis wojny z Afganami do r. 1725
Prodromus Krusiński tłomaczył siedząc w Stambule
na wezwanie Ibrahim Baszy wielkiego wezyra
pierwszy przekład jego ~~Dziejów Afgańskiego relacyi~~ historyi perskiej, tejże na tureckie wyszedł
1729 z nowo założonej tureck. druk. do którego żydów
drukarzy z polski sprowadzono
Xiądz Krusiński wiadomość historyczna przez Felixa
Zielińskiego. Bibl. Warsz. 1841. T. IV st 375-397 listopad

Krusiński widział prócz perskich i afgańskich, polskie, sas:
kie, szwedzkie, rossyjskie i tureckie obozy. W przymiocie
doktora towarzyszył wędrownej karawanie po stepach
Arabii, zwiedzał Syryjskie Krainy, Palestynę, dwa miesią:
ce przemieszkał w górach Maronitów
Krusiński znał wiele rzeczy (świat) i ludzi: sąd o nich
zdrowy i trafny (przywiązany do rodziny Sofich) zazdrości
misyonarska nigdzie prawie nie miesza mu zdania, dar
obserwacyi go zaleca.
Missyonarze ukształceni w propagandzie pisywali Kroni:
ki klasztorów n. p. Karmelici w Yspahanie
Zakres prac missionarskich był ściśniony – fanatyzm muzuł:
mański nie znosiłby prozelityzmu. niewolno nawet było
Gwebrom zwolennikom dawnych Parsów i Zoroastra prze:
chodzić na wiarę chrześciańską. Missionarze [illegible]. Zadaniem
ich prac pobożnych było przyprowadzenie sekt od Kościoła
oderwanych n. p. Ormianów, Gruzyńczyków
O bezskutecznych usiłowaniach missionarzy perskich
sam wyraża się Krusiński z żalem Żniwo małe a ro:
botników wiele. Pomiędzy Ormianami w Dżulfie, Ery:
waniu, Tyflis, Nachiczewanie przebywali missionarze
Krusiński pierwotnie był missionarzem w Gandzia
(Elisabetpol) r. 1710 udawszy się do Warszawy za powrotem
xx. Reutta i Wroniszewskiego
1714 nie zastał przy życiu towarzyszy swych w Gandzii. Ery:
waniu. Szczupłe ich mienie rozszarpała chciwość – rekla:
macie Krusińskiego napotykały na trudności ze strony
chciwych urzędników wymagających wielkich opłat nad
prawo. Krusiński postanowił udać się do Yspahanu, tu pozys:
kał względy dyrektora galeryi obrazów. Używany do

Tłomaczenie statutów i przywilejów zawierających się
Kompanii handlowej franciskiej tak od grudnia 1715
do października 1716 oraz przeszłych

Kapucyni osiedli w Tyflis wybudowali Kościół. Ormianie
erywańscy wzniecili rozruch 1718 w sierpniu i kościół
zniszczyli. W tym celu po mało skutecznych staraniach
p. Gardanne konsula franc. papież wysłał do
dworu perskiego Barnabę Fedeli di Milano bisku-
pa Ispahańskiego. Ten wezwał do siebie Krusińskiego
za sekretarza i tłomacza. Lecz gdy biskup długo zwle-
kał wyjazd zniecierpliwiony Krusiński udał się do Tyflis
Gdy pierwsze poselstwo biskupa na niczem spełzło
wyrobił biskup rozkaz aby mu Krusiński w drugim
poselstwie towarzyszył. R. 1727 d. 11 czerwca miało
wszystkie posłuchanie i przychylną w styczniu 1728
rezolucją szacha lecz w lutym 1728 Afganowie
zdobyli stolicę – rozkaz więc nie doszedł gubernatora
Tyflisu.

Gdy Afganowie zdobyli Dżulfę (Kolonię ormiańską pod Ispahanem) Krusiński przeniósł się do
Ispahanu tu prokurator jezuicki polecił go jako lekarza tłomacza
i zatkę dworowi wodza Afganów Szeik-Mirza Aghasi
choremu. Krusiński opuścił Ispahan w czasie głodu
i przeniósł się do obozu Afganów gdzie czynił swe
spostrzeżenia mając zażyłość z marszałkiem

Rozbiór dzieła. tragiczna wojny perskiej historia
lecz tylko z pierwsze części rozbiera a o trzeciej mało
pisze — Relacyi Durry Effendiego całkiem nie cytuje
i nie zna

Pomimo przywiązania do familii Sofich maluje żywemi barwy

zniewieściałe i niedołężne rządy i dwór Szacha Hussein

niedbalstwo o rząd - anarchią. Ciekawe wiadomości o dworze

wóyszku, finansach. Persowie byli Szyici (czyli Rafasi)

a Afgani Lesgowie Sunnici

Prześladowania Ormian spowodowały iż się za cięgli obyje.

rac na pod opiekę Rossyi stąd posełstwo 1716 Xiążęcia

Wołyńskiego; toż samo i Xiążę Wachtang w Gruzyi

(napadali ich Lesgowie - chciał pobić Wachtang - lecz Hussejn

nie dozwolił trzymając się zgubnego Divide et impera)

Afgani byli hołdownicy Persyi - Intryga poborcy podatków

Mir - Wejs z wodzem wojska gubernatorem Giorgi Chan wywołały

w Kandaharze powstanie 1709 na czele stanął Mir

Weis jego syn po śmierci Mir Mahmud 1721 wyru-

szył na Ispahan - Persowie przegrali bitwę pod

Gulnabath (8 marca 1721) 4 mile od Ispahanu, wzięło

Dżulfę i d. 23 paźdz. 1721 poddał się Ispahan

Syn Husseina Thamas II trzymał się w północ

nej Persyi, ten wziął do siebie Nadir - Kuli (czyli

Thamas - Kuli - Kan) dowódzca partyzantów który

zdobył Ispahan Afganów pobiwszy 1730 wygnał

z Persyi i sam szachem został tego końca już

od 1725 nie opisuje Krusinski z posełstwem Afga-

nów odjechał do Europy

Ciekawe: Opis Ghilanu

W końcu mowa o pracy Prodromu i o relacyi

Durri Effendego

Noty do Durri Effendego najciekawsze.

118

Alfurkan | Tatarski | prawdziwy, | To iest) Relacya pewna
O przyściu, abo | O przygnaniu Tatar, do Wielkiego
Xięstwa | Litewskiego. Także, dla czego im nawiętsze |
szlachecką dano: A iż nie są Szlachtą, ani | Kniaziami,
ani Ziemianinami w Wielkim Xięstwie Litewskim;
tylko prostym chłopstwem y gburami; | Przytym | Opisa-
nie krótkie, tak obłędliwey, y brzydkiey Sekty | Machome-
tanskiey: iako y zbrodni ich które czynią, nie | tylko
za pokoiem będąc: ale też y wyprawuiąc się, na ia | ką
kolwiek expedycyą, tak z uchwały seymowey, abo | Iego
Krolewskiey Mości. Abo też z roskazania Iego |
Mości Pana Hetmana Wielkiego Xięstwa |
Litewskiego. | Książka czytania y uważenia
godna. Teraz znowu trzeci kroć, | przez Autora
iey, na świattło wydana. | (Mult. .A. d godło)
Roku Pańskiego 1643. | (bez autora)

Na odwrocie dedykacyja Alexandrowi Nowomoskiemu
Opatowi Starotrockiemu -- autor
mówi że pierwszy raz wydał 1616 w Wilnie pod tytułem
Jana Czyżewskiego czeladnika mego, mówi że tylko
dodrukował dwa przednie arkusze co były zaginęły
i puścił w świat przed wiema laty — tey poźniei znów teraz przydatek do
300 exemplarzy odmienił i ostatni arkusz przedrukował —
dat. w Kaliszu 7 Stycznia 1643 (Autora nie ma tey
mówi o sobie że się z Litwy do Wielkiej polski przeniósł
dodrukowany tytuł i rejestr 2 kart oraz i arkusz do
str. 9 razem 6 kart.

Alfurkan / Tatarski prawdziwy / na czterdzieści części rozdzielony. / Ktory / zamyka w sobie początki Tatarskie, y / przygnanie ich do Wielkiego Xięstwa Lithewsk. / Przytym iż w Wielkim Xięstwie Lit. Tatarowie nie są Szlachtą, ani Ziemianinami, ani Kniaziami, tylko Kozińcami a / skurodubami. Do tego, sposob życia, obyczaiow, spraw, / wyprawy na Żołnierską, postępkow y zbrodni Tatarskich. / Nadto, pokazuje się droga do pohamowania y uskro / mienia ich odtąd znacznych excessow. Aby narod / nasz Chrześciański od tych bezbożnikow, iako / nieprzyiaciol Krzyża swiętego, dalszych / krzywd y obelżenia, rozboiow, naia / zdow, y stacyi wyciągania / nie ponosił. / Alfurkan ten Tatarom zgodny nie tylko do czyta= / nia, ale też y do upamiętania y poprawienia. / Teraz nowo przez Piotra Czyżewskiego (ktoremu / Assan Aleiewicz Tatarzyn z Waki, Ojca zabił) zebrany, y do / Druku Tatarom wszytkim gwoli, podany w roku 1616. / Abyś łacniey zrozumiał co w tey książce iest, / odwroć kartę, obaczysz. / ~~Teraz nowo przez Piotra Czyż~~ Multi n. ambulant, quos saepe dicebam vobis (nunc autē & flens / dico) inimicos Crucis Christi: quorum finis interitus, quorum / Deus venter est: & gloria in confusione ipsorum; qui terrena / sapiunt. S. Paulus ad Philippen. 3. / w Wilnie u Jozefa Karcana Roku 1617. /

Na odwrocie tytułu Spis czyli Regestr Rozdziałow. 4º. k. i st. 80. paginowanych.

119

Afghani górale pierwotnie siedzieli w gorach Ghor czyli Ghaur nad Paropamisem rozszerzyli się w gorach północno wschodnich. W XI wieku podbici przez władcę Ghasni przyjęli Koran
Afghanistan leży pod gorami Hindu-Kusch dalsze pasmo Himalaya na wschod rozciąga się do reki Indus kraj górzysty – stolica Kabul, Ghasni, Furra, Kandahar, ~~miasta~~ – mieli z początku własne xiążęta w XI wieku podbici przez Persow. Część jednak była niepodległa. na początku XVIII w. gałąź Afghanow Ghildsch zajęła Persję, lecz Nadir-Schah tę nową dynastyję zrzucił.
Mowa ich Puschtu jest stara w niej mieszanina Samskrytu, Zend, Pehlwi i nowoperskiego. Trzymają się Koranu i są Sunnici naród dziki bitny, waleczny zachowuje stare zwyczaje i obyczaje

Wskutek traktatu handlowego pasarowickiego w którym się Turcyja obowiązała handel perski przez Turcyją do Austryi przeprowadzić na naleganie austr. posła hr. Wirmond wysłano do Persyi posła: Dürri Efendi naczelnika izby obrachunkowej podatku pogłównego 16 kwietn 1719 (poselstwo to wydał Krusinski i Langlès 1810) – relation de Dourry (Dur Perlmuhr) Efendy ambassadeur de la Porte Ottomane auprès du roi de Perse traduite du turk et suivie de l'extrait des voyages de Petis de la Croix, redigé par lui même Paris 1810.
oryginał druk w Rafschida Historyi państwa tur. T. III
Persowie 1721 posłali wice wersja posła Murtesa Kulichan

Ostatni władca z familii Ssafi Szach Hussein nie był w stanie przytłumić powstania na wschodzie i zachodzie: w prowincyjach afgańskiej Kandahar i georgijskiej. —
W Georgii powstał Wachtang V (syn Lewana władca Gruzyi) Książe udzielny w Karthli hołdownik, w Kandaharze Mir Weis gubernator Afganistanu który zamordowany od swego (Synowca) Mahmud. Ten pociągnął i zajął Isfahan i detronizował Szacha 21 Październik 1722. Polityka turecka korzystając z tej zmiany rządu i niedołężności państwa tureckiego podżegana partyją Sunnitów mieszkającej w prowincyi Schirwan który sprzyjali Turcyi (nienawidząc Schiitów t.j. Persów) zajęli Turcy Schirwan
Moskale mszcząc się niby za rabunek kupców rossyjskich przez Lesgów w Schamachi i za rabunek Uzbegów w Chuaresm, korzystając z okoliczności wpadli do Daghestanu i zajęli nad morzem Kaspijskim Derbent, Baku, Terki
Turcy zabrali Georgię Gruzyję
syn Husseina Szach Tahmasip po zajęciu Ispahanu przez Mahmuda bawił w Kaswin mianował się następcą i chcąc osiągnąć tron perski Moskwie za obiecaną pomoc r. 1723 odstąpił Derbend, Baku, nadbrzeża morza Kaspijskiego, Gilan, Masenderan, Astrabad
Turcy wtedy 1723 urwali część Persyi
Wielki Wezyr Ibrahim założył drukarnię (renegat Węgierski) 1728 zginął w powstaniu 1730 d. 29 Sept.
Krusinskiego Historia: Tarichi Sejah t.j. Historia podróżnego przekładu Krusińskiego 1142 (1729) historyja o zwaleniu z tronu dynastyi Ssafi przez Afganów tłomaczona dla wielkiego wezyra Ibrahima drukowana przez węgierskiego renegata Ibrahima Mutaferrika pod owczas dyrektora drukarni 4° kart 97. [VII. 583]

Krusiński był spowiednikiem Rakoczego
2 Krusiński podrozował w Persji Louis de Dieu
VII. 367.
IX. X

współczesnym Krusińskiemu był Michał Ignacy Wieczorkowski jezuita misionarz w Moskwie, Multanii, Krymie Tartaryi i Persyi r. 1727 w końcu żył we Lwowie i Jarosławiu gdzie + 26 lut. 1751 mając 77 lat z których 60 był w zakonie. wydał: 1) Breve compendium fidei catholicae e turcico texto in latinum conversum ex missionariorum persicorum catechismis turcicis excerptum. Posnaniae typ soc. Jes. 1721. 8° str. 80.
2) Katechizm z polskiego na tatarski język przełożony powtórnie do druku podany - Leopoli druk S. J. 1727. 8° str. 8. 119 (po polsku i turecku)

Sadowski rodem z Rusi jezuita był 24 lat misionarzem w Konstantynopolu + 2 stycznia 1761 we Lwowie przeżywszy lat 60 a w zakonie 42 zostawił w Mssr.: De turcica regione et ejus casibus i wydał książkę ascetyczną tłomaczoną z włoskiego Liboriusza Siniscalchi: Męczeństwo serdeczne serca Maryi P. Lwów 1759. 4°.

Solski Stanisław jezuita matematyk ur. 1622 + 1701 w Krakowie - był misionarzem w Konstantynopolu,

121

Clodius J. Ch. Chronicon peregrinantis s. historia ultimi belli Persarum cum Aghwanis gesti; ex cod. turcico in offic. typogr. Constantinopolitana impressa versa ac notis illustrata cum tabbulis imperatorum familiae othomanicae opera et studio J. Ch. Clodii. Lipsiae 1731. 4°

oryginał turecki wyszedł w Stambule 1142 Hegiry (1729) 4°. u Ibrahim Motefferika brakuje.

Krusiński

Du Cerceau le P. J. Ant
jezuita ur. w Paryżu 12
Novemb. 1670 + w Véret
w Touraine le 4 lipca 1730
autor pochwały Eloge du P. Du
Cerceau w Mercure de Septembre
1738 mówi że to dzieło wypra
cowane podług memoarów Judasza
Krasińskiego który skończył
na r. 1725 – Du Cerceau dodał
1725 do 1728

* Histoire de la dernière revolution
de Perse. La Haye Gosse et
Néaulme. Paris Briasson.
1728. 2 Vol 12°.

1a * Histoire de Thamas Kouli-
Kan sophi de Perse. Amsterdam
Arkstée 1741. 12°. 2 Vol.

* Histoire des révolutions de
la Perse, depuis le commencement
de ce siècle, jusqu'à la fin
du règne de l'usurpateur Aszraff.
Paris Briasson 1742. 12°. 2 Vol.

Dourry Effe[illegible]

Relation de Dourry Effendi
ambassadeur de la Porte ottoma-
ne auprès du roi de Perse
trad. du turk, et suivie
de l'Extrait des Voyages
de Petis de la Croix,
rédigé par lui-même (publ.
par L. Math. ~~Lagl~~ Langlès)
Paris, Ferra 1810. 8°.

Histoire del irruption des ~~[illegible]~~ Avghans, commandés par Mahmoud, qui ôta la couronne à Schach Hussein, et s'empara du trône de Perse, en langue turcque. Constantinople, l'an de l'hégire 1142 (1729) 4º.

Napisane po turecku przez Ibrahim Monteferreke czyli Monteferrika podług dzieła łacińskiego przez jezuitę Jud. Krusińskiego. – Z tureckiego przełożone ~~[illegible]~~ na łacińskie pod tytułem:

Chronicon peregrinantis seu historia ultimi belli Persarum cum Aghwanis gesti; ex codice turcico, in officina typographica constantinopolitana impresso, versa ac notis illustrata, cum tabula imperatorum familiae othomanicae, opera et studio Joh. Christ. Clodii. Lipsiae 1731. 4º.

Dürry Effendi: Prodromus.... Leopoli 1734. 4º.

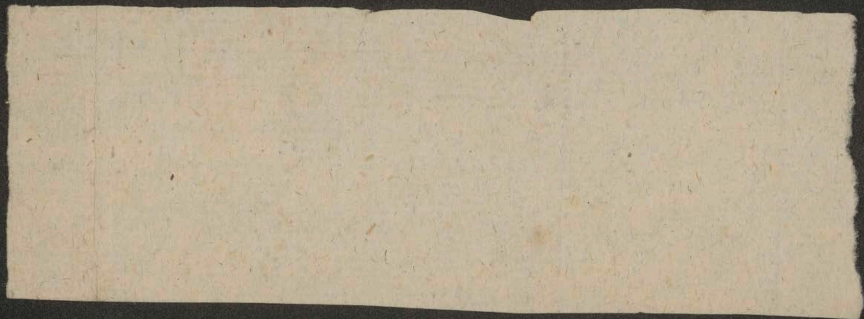
po turecku Konstantynopol 1728. 4º. – po francusk. Paris 1810. 8º.

w Torbie.

Copia autentica della sentenza, e processo emanati
dal tribunale di giustizia stabilito da S. M. Fedelissima
contra i congiurati, che commisero l'assassinio contra la
real sua persona nella notte de' 3 settembre 1758. Lisbo-
na. 1759. in-8°. (f. 2.)

Honor erudito vere florescens Laureatae virtuti VII. VV
DD. Primae ~~Laureatae Virtuti~~ Laureae Candidatorum dum
in Alma Universitate Cracoviensi ritu solenni renuntia
rentur a Michaele Kurzankowicz Leopol. Eiusdem
Laureae Candidato Panegyrico Applausu Dedicatus. An. Di
1693. Cracovie

124

Kuczkowski Stanisław uczeń szkoły metrop. lwowsk. (1636)

1) Amaranth albo wieniec małżeński ku ozdobie przezacnych cnota, familią i bogobojnością oblubieńców: Zacnie Urodzonego Pana Kaspra Scholca Także Jey Mości Panny Zuzanny Kampianowny Doktorowny y między Rajczanki lwowskiey na Helikonie Lwowskim od Muz sobie życzliwych na prędce uwity a przez Stanisława Kuczkowskiego Stud. S. Metrop: Leop: do druku podany i ofiarowany w Roku Pańskim 1636 d. 29 Września We Lwowie w drukarni Jana Szeligi, sługi J M Pana starosty lwowskiego. 4o. kart: 7. Herb Scholców trzy z dębu złote dzie przy Kole, herb Campianow: Palma drzewo na która z góry wiatr wieje a z drugiej strony gwiazda.

Wiersz mierny

Ojciec Scholca Kawaler: Człowiek dzielny, zwierciadło cnoty, nauką sławny, ozdoba jednia miasta, orędowca i Krasomowca.

Kuczankowic Michael Leopoliensis uczeń uniwersytetu Krak. r. 1691 pisał 6 wierszy łacin: na herb Piotra Reno z Bordeaux lekarza nadwornego Stanisława Jabłonowskiego hetm. w. kor. w panegiryku: Albert. Jos: Dzielski Galea perenni immortalitatis lauru coronata Petri Reno cum in universitate Crac. Medicinae Doctor crearetur. Cracoviae ex off. Francisci Cezary 1691. fol.

Leopolita Jan mistrz nauk Krak: Xiądz przełożyt. ur. 1527 + 1572.

1) Biblia To iest. Xięgi Sthąrego y Nowego Zakonu na Polski iezyk, z pilnością według Łacinskiey Bibliey od Kościoła Krześciańskiego powszechnego przyięthey nowo wyłożona. Cum gratia et privilegio S. R. M. W Krakowie w drukarni Szarffenbergerow 1561. fol. ark. 305 z drzeworytami dedykowane Zygmuntowi Aug. przez Mikoł. Szarfenbergera. (tłomaczenie dokonane podług czeskiego - drzeworyty wzięte są z biblii niemieckiej wydanej przez Jana Lufta w Wittenbergu 1532, 1533, 1534) niektórzy (Tschepius, Friese) trzymają za tłomacza tej biblii Seklucyna, drudzy (Siejkowski, Chromiński) mówią iż biblię tę tłomaczył Leonard Dominikan i że Szarfenberg do przejrzenia jéj użył tylko Jana Lwowczyka kaznodziei katedr. Krak. Leonard Dominikan S. Theol. Bak. był spowiednikiem Zygm. Aug.

2) (druga edycyja) w Krakowie u Mikołaja Szarfenbergera 1574. fol. przypisane przez drukarza Królowi Henrykowi.

3) (trzecia edycyja) tamże 1577 fol. ark. 11 i kart 760 przypisane przez drukarza Królowi Stefanowi. w edycyi tej jest przedmowa X. doktora Jana Leopolity do czytelnika o zacności pisma Św.

Biblię tę tłomaczył Leonard Dominikan nadworny kaznodzieja Zygmunta Aug. + 1570 d. 2 Aug. w Krakowie - [czeskiego]

Lenarth z Urzędowa wydał: Historya Józefa, Księg II 1555 w Krak. u d. giedz. Marka Scharffenb. 8o. wartałoby to porównać z biblią Leopolity wtedy by się wykryło kto jest istotnym tłomaczem biblii. - Zdaje się że Leonard tłomaczył tę biblię a Jan Leopolita poprawiał.

nastapi.

Jan Leopolita podług Siejkowskiego wytłomaczył Jan
~~Leopolita~~ Leonard dominikan spowiednik Zygmunta Augusta
biblią (lecz mi się zdaje że to dawny przekład z czeskiej husyckiej
biblii jak widać z porownania biblii krolowej Jadwigi) do
ktorej przejrzenia drukarz Szarfenberg użył Jana Lwow=
czyka kaznodzieję katedr. krak. przez gładkość i obfitość
polszczyzny w ów czas słynącego. Ten ją wydał 1561, 1574 i 1577.

127

Leopolita Jan Wuchatius Soc. Jes. ur. 1547 + 1608. 128

Wizerunek żywota Krześcijańskiego pobożnego. Przy tym ćwiczenia i rozmyślania modlitw rozmaitych ku nabożeństwu chrześcijańskiemu. Zebrane z rozmaitych Ksiąg Łacińskich dla pożytku pospolitego, przez jednego Kapłana Soc. Jesu. Teraz znowu poprawione i po wtóre wydane.

W Poznaniu w druk. Jana Wolraba 1584. 8o. k. 8 str. 416 i k. 4 (rejestr)

ded. Katarzynie z Kośnička Opaleńskiej marszałkowej koronnej... Jan Leopolita Kapłan Soc. Jes. Dan z Seminarium Poznańskiego d. 26 Kwiet. 1581.

Pawołowicz Michał

Józef Langiewicz

Józef Wieczorek

~~Ko~~ Melchior Kochnowski

Łupiecki Paweł

123

Jan Ursyn Lwowianin za rektorstwa Adama Burskiego siostrzeńca (siostry syna) Szymona z Brzezin uczył gramatyki w szkołach lwowskich i wtedy ją napisał; żywot jego mówi o jego pobycie we Lwowie „Vocatus in patriam in juventutis institutionem vitae asperitate et exacta professione humaniorum litterarum, tum quod severius juventutem dissolutam castigaret, civibus quibusdam displicuit, praesertim qui a graecis literis abhorrerent. Habuit collegam Adamum Bursium virum literatissimum, qui Scholae illius rector erat, ambo simul gravissima disciplina juventutem ferocientem cohibebant. Cum grammaticae docendae praefectus esset, ipsius methodum felicissime conscripsit, Dialecticam etiam mira facilitate graece ex Aristotele collecta compendiose edidit, praecipue tamen in geometria, arithmetica, ecclesiasticis ut vocant computis docendis operam navavit; romanae historiae dum epistolas M. T. Ciceronis tam familiares quam eas quae ad Atticum leguntur explicaret, diligentissimus enarrator fuit. Cum autem cives ipsi infensi essent Cracoviam una cum Bursio migravit."

Vita Joanis Ursini : Grammat. methodicae Zamosii 1619.

130

Leopolitanus Stanisław

Regulae tredecim ... Viennae 1512
Stella clericorum Cracov. 1515
Boga rodzica ... Kraków u Unglera 1543.
O świętych zamordow.. Kraków u Ungl. 1543.
Apologia to jest obronienie Krak. Scharfenb. 1554.
O wzgardzie świata. 1571.

Leopolita Stanisław (Szlachetka) 1641

Joannes Leopoliensis Kanonik S. Floriana 1537.
Jan Leopolita S. T. Dr. Kanonik +1572.
Joannes Leopolita Magist. Art. Kanonik S. Flor. 1604, 1619.
~~Joannes Leopolita Collega Mi[illegible]~~
~~[illegible] Leopoli[illegible]~~
Joannes Leopolita : De matrimonio 1549.

132

Regule tredecim iuxta doctrinam Apostoli: ad Tymotheum tercio capitulo edite: cuilibet Clerico non inutiles in suo statu recte et salubriter conversari volenti.

edyc. 2a. ded. Petro Thomiczky Canonico et archidiacono cracoviensi ... Stanislaus Leopolitanus Artium et Sacrorum Canonum Baccalaureus

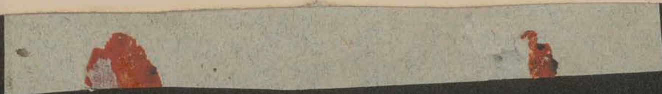
de morum et vita clericorum reformatione Regula

4o Kart 18

in fine: Impressum Viennae per Hierony:mum Vietorem Anno MDXV mense Decemb.

Leopolita Stanislaus Regula tredecim iuxta doctrinam Apostoli primi ad Thimoteum tertio capitulo edita. Vien:nae Austriae per Hier. Vietorem et Jo. Singrenium 1512. 4o (dedyk autor Piotrowi Tomickiemu) 131

edyc. 1a.

133

Beneficia optime collocata sive de maxima erga Leopolienses beneficentia divi Stanislai Kosteae e Societate Jesu nec non de eximia erga eundem divum pietate Leopoliensium Oratio Authore P. Francisco Michaele Lesniewski Soc. Jesu. In Krosnovianis Collegii Leopoliensis Scholis Eloquentiae professore. Leopoli typis Collegii Soc. Jesu 1751 Idi bus Martiis. 4o K. 36. – Oratio dedykowane Uczniom szkół 1) Filozofii 2) Eloquentii 3) Poetyki 4) Supremae Classis Gramaticis 5) Mediae classis grammat. 6) Infimae classis grammat.

R. 1623 głód i powietrze i pożar na przedmieściach we Lwowie.

134

Leśniewski | Franc. Mich.

Beneficia optime collocata,
sive miracula Stanislai Kostka.

1751 Leopoli Typ. S. J. 4°–
g. T. Lyc. Świg. Bol.

135

Kalendarz polski i ruski na rok pański 1772 przez M. Franciszka Krzysztofa Liebmanna przesławnej Akademii Krakowskiej nauk wyzwolonych i filozofii Doktora Matematyki i niemieckiego języka Profesora, Geometry przysięgłego Kolonii akademickiej szkoły lwowskiej rektora wyrachowany. W Krakowie w drukarni akademickiej. 4° k. 12.

na końcu: Uwiadomienie astronomiczne i astrologiczne o skutkach biegów ciał niebieskich i o właściwościach r. P. 1772 przez Fr. Kr. Liebmanna napisane. – Zasadki medyczno-astrologiczne o zażywaniu lekarstwa (o puszczaniu krwi

Orbis pictus in z

n

h die unterzeichnete Buchhandlung zur Ansicht mitzut

Orbis pictus, neuester, oder Schauplatz der Natur
Tafeln, mit erklärendem deutschen Texte und eine
Erstes Heft . . . .

ür Jung und Alt interessante Werk erscheint neu in zwe
achen vermehrt wurde. Die Welt ist bunt und es wird
nn es prägen sich dem Kinde die Begriffe durch sinnlich
en nicht unbeachtet bei Seite zu legen, und theilen Sie
.

Joannes Lorencowic proconsul civitatis Leopoliensis

mp. z aktów lwowskich z r. 1634. 136

Lorencowicz Jan

1) Na Fest Jego Msci P. Jana Baptisti Cekiego i zacnie urodzonej panny Anny, corki J. M. Pana Antoniego Franckowicza Raycę Krakowskiego. Jan Lorencowicz. W Krakowie Roku Pańskiego 1604. 4º Kart 3. (wierszem polskim)

na odwr: Do Antoniego Franckowicza rajce (wierszem ded. 10 wierszy — mówi że Franckowicz był rodem z Rusi)

(Poezyja liha i prozaiczna zajmuje 2 kartę i kartę tytuł.

Anna Franckowiczowna była już droga żona Cekiego i była starszą corką Franckowicza Antoniego rajcy krak.

Lorencowicz Jan Juliusz + 1645

1) Centuria emeritae virtutis militum e minimo Societatis Jesu ordine ad saecularem triumphum decuriata universis ejusdem inclytae societatis patribus fratribusque e voto Joannis Julii Lorencowicz consulis et advocati Leopoliensis artium et philosophiae baccalaurei consecrata. Leopoli in officina Michaelis Sloska Archiepis. Typograph. A. D. 1640. Fol. k. 32 i rycina emblematyczna przed tytułem sztychowana. Ded. Jezuitom. Są to pochwały stylem lapidarn. Jezuitów, generałów, świętych jezuickich i innych sławnych jezuitów na pamiątkę stuletniej rocznicy zakonu i polskich są pochwały na S. Stanisława Kostkę, Antonius Posrevinus, Adrian Jurgius (Sarmata) Joannes Vuchalius (patria Leopolitanus, Romae in societatem adscitus był w poważaniu u magnatów, pochowany w ich grobie, umarł na paraliż, gorliwy nieprzyjaciel różnowierców) Benedictus Herbestus, Martinus Laterna, Petrus Scarga Stanislaus Varsaviensis, Martinus Smiglecius, Mathias Casimirus Sarbiewski (bez szczegółów o nich bardzo mało tylko czcze pochwały)

(ma to być właściwie dzieło jego brata jezuity ob: Allegambe)

Łubieński Władysław. arcyb. lwow.

bawiąc w Paryżu r. 1725. był w łaskach u Ludwika XV ~~[illegible]~~ króla. franc. podróżował we Włoszech, wróciwszy r. 1726 prymas Teodor Potocki mianował go kanonikiem, a stryj Andrzej Łubieński scholastyk krak. swym koadjutorem dalej infułat łaski – jako kanonik krak. był 2 razy deputatem na trybunał

1) Jos. Ant. Declos in Univ. Crac. profess: Honor Archipraesulens dum Vladislaus Łubieński archiep. Leopol. archicatedram suam ingrederetur demonstratus 1758. Crac. typ. Univ. fol. panegir. prozą wychwala przodków.

2) Joannes Gorajski Phil. Dr. Canonicus Zamoscensis: Altum salutarium cognitionum in tyarato capite Vladislai Alexandri Łubieński archiepiscopi Leopoliensis observatum dum suam primo ingrede: retur archi-cathedram adoratum. 1758 Zamoscii typis universitatis. fol. k. 34 paneg. prozą.

~~Włodz~~ Łubieński Władysław Alexander syn Macieja łowczego sieradzkiego i Stokowskiej

3) Magnitudo virtutis doctrinae ac dignitatis in capite Pomianeo Vladislai a Łubna Łubieński Archiepiscopi Leopol. a devinctissimo sibi ordine canonicorum sacrosancti sepulchri ~~[illegible]~~ Domini conventus Miechoviensis demonstrata 1758. praefecto Petro Antonio Frola. – fol. Cracoviae typis S. K. Załuski ep. crac. k. 13. (paneg. prozą)

Łukasz ze Lwowa (Leopolita)

sławny kaznodzieja i mistrz teologii zakonu dominikańskiego umarł w podróży w miasteczku Dynowie r. 1583 mając lat 60. (o nim Ossoliński I. 126. Siarczyński Obraz I 269.)

pisano go także Leopoliensis Quetif twierdzi iż 1575 pisał: Annotationes in Sacra Biblia et Conciones plurimas elegantes, które podobno w rękopisie pozostały. (H. 258) podług Siejkowskiego ft. 343 był dwa razy przeorem krakowskim

Lundschütz Efraim Aronowicz rabin synagogi lwowskiej żył r. 1580. Wydał w języku hebrajskim

1) Ścieżka żywota (dwa kazania na Nowy rok i tak zwany Sądny dzień, wraz z kazaniem na Wielkanoc) Lublin 1595. 4º

2) Naczynie kosztowne (Wykład pięciu ksiąg Mojżesza) Lublin 1602. fol. i Praga 1608.

3) Miasto mężnych (Dzieło teologiczne o grzechach wraz z kazaniami) Bazyleja 1581. fol.

4) Rozgałęzienia Efraima (Kazania hebrajskie) Lublin 1573 fol. – Drugie wydanie poprawne i pomnożone w Pradze 1619. fol.

5) Sześć stupów (Sześć kazań) Praga 1618.

6) Myryjady Efraima (Wykład prawa świętego) w rękopiśmie.

7) Usta umiejętności (Kazania i wykład praw Mojżesza) Praga 1610 fol.

(J. Chr. Wolfii: Bibliotheca hebraea Hamburgi 1715. 4º T. I ft. 209–210 Nº 347)

M. od Św. H. Karmelita bosy.

1) Skarb drogi w ziemi niepokalanéj ukryty, czyli Nabożeństwo do najświętszego Serca Maryi Panny i Matki Boskiej w Kościele Lwowskim XX. Karmelitów bosych, przy nadaniu odpustów od Ojca Św. Piusa VI odprawujące się a dla lepszej wygody nowowprowadzonego Bractwa przydatkami pomnożone. 1777 w Berdyczowie w drukarni Fortecy N. Maryi P. 8º. k. 8 str. 104 (Godzinki i Nabożeństwo)

ded. z Potockich Cetnerowej wojewodzinie bełzkiej ..... x. M. od Św. H. Karmelita bosy P. L.

Cetnerowa wojew. bełzk. była córką Stanisława Potockiego wojewody smoleńsk. kijowsk. poznańsk. i Eleonory Zamojskiej wojewodzanki lubelsk. Bracia jej: Józef krajczy kor. Wincenty Potocki podkomorzy kor. – Siostra Teofila z Potockich Moszyńska stolnikowa kor. – Zaślubiona Ignacemu Cetnerowi wojew. bełzk. zrodziła córkę Annę wydaną za Józefa Sanguszkę marszałka w. x. lit.

Marcin z Bydgoszczy bernardyn we Lwowie,
Powinności bractwa żołnierskiego pod wezwaniem s.
Michała z pobożności zawiązanego r. 1596 opisał i 1604
wydał. Jego jest także Książka do nabożeństwa żoł=
nierskiego w Krakowie 1610.

Martinovics ~~[illegible]~~ Józef Ignacy urodz. w Peszcie franciszkan węgierski, po zniesieniu klasztoru Lepoglava, został professorem fizyki w uniwersytecie lwowskim, ~~[illegible]~~ za czasów Józefa II cesarza. Cesarz Leopold II opatem infulatem w Szaszvar i wysłał go r. 1792 w poselstwie do Paryża do Ludwika XVI. Tu zapoznał się z libertynami ~~[illegible]~~ francuskiemi. Za cesarza Franciszka był głową spisku przeciw rządowi mającego na celu obalić wszelkie nowozaprowadzone reformy w Węgrzech i uwolnić jeńców francuskich. Pojmany r. 1794 w sierpniu wraz z 200 innemi spiskowymi, ścięty został d. 20 Maja 1795 w Budzie wraz z nr. Szigray, [zarazem] Szent Mariay, Janem Laczkovicz i J. Hajnoczy. Fessler w swej autobiografii zowie go niesłusznie człowiekiem chciwym sławy, ateuszem i politycznym fanatykiem; przytem jednak światłym i towarzyskim. Martinovics wydał:

1) Dissertatio physica de Iride et Halone. Leopoli 1781. 4to cum 2 tab. aer.

2) Dissertatio de harmonia naturali inter bonitatem divinam et mala creata. Leopoli 1783. 4to

3) Dissertatio de Micrometro, ope cuius unus digitus geographicus dividitur in 2,985.984 puncta quinti ordinis. Leopoli 1784. 4o cum tab.

4) Dissertatio physica de altitudine atmosphaereae ex observationibus astronomicis determinata. Leopoli 1785. 4to.

5) Praelectiones physicae experimentalis. Tomus I Leopoli 1787, cum fig. aen.

6) Chemische Untersuchung des galizischen Bergöls. (in Crell's Chemische Annalen 1795 Stück 1.)

Matyasewicz Jakób patrycyusz lwowski.

1) Zbiór krótki rytmów polskich Jakoba Matyasewicza patrycyusza lwowskiego z pism jego ręcznych po części rosproszonych zgromadzony staraniem i nakładem synowskim Michała Matyasewicza J. K. M. Sekr. do druku podany. Opus posthumum. W Warszawie w drukarni J. K. Mci i R. P. XX. Scholar. Piar. R. P. 1756. 8o ark. 4.

147

<u>Mikołajewicz</u> Stefan Stehno, ormianin, licencyat Teologii, uczeń zakładu teatyńskiego we Lwowie, ksiądz

1) Synopsis theologiae christianae dogmatico-moralis brevissimis quaestiunculis praenecessariis adaequatisque resolutionibus constans, opera atque lucubratione perillustris reverendissimi Stephani Stehno Mikołaiewicz Sae Theologiae Licentiati, Alumni collegii papalis leopoliensis, presbyteri armeni primo in lucem prodiens. Ex typographia fortalitii Berdyczoviensis Beatissimae V. Mariae. A. D. 1772. 8º. k. 2. st. 147 k. 5 (rejestru i pomyłek)

(z approbaty: „Reimprimatur" widać że to już drugie wydanie – autor dedykował dzieło P. Maryi – teologia dogmatyczna przez pytania i odpowiedzi dość jasno wyłożona)

148

Mogilnicki Josephus bernardyn 1629.

1) Manipulus aristarum logicalium Scoti ad excutiendum Leopoli in aedibus S. Andreae PP. Bernardinorum sub auspiciis D. Janussii de Hołojsko Tyszkiewicz capitanei żytomiriensis benefactoris munificentissimi a Patre Fr. Josepho Mogilnicki ordinis minorum de observantia superintendente sibi V. Patre Georgio Kłodnicki ejusdem instituti philosophiae lectore propositus 1629. Leopoli in off. typ. Joan. Szeligae archiepiscopalis typogr.

4o K. 10.

na odwrocie tytułu herb Tyszkiewicza i 6 wierszy tac. ded. Janussowi Tyszkiewiczowi benefactori suo Josephus Mogilnicki

30 zdań o logice do dyssputy.

149

Murinius Martinus Leopoliensis mnich w Toruniu dominikanin przeszedł na wiarę luterską [1573] został 1574 pastorem u S. Jakuba tamże wydał Kronikę Krzyżacką 1582 i 1606. (k. 22) 4o pracował r. 1595 wspólnie z Zygmuntem Schwabe Abrahamem Zbąszyńskim i Janem Wenceliuszem nad Agendą luterską która jednak z druku nie wyszła.

Myślimski Fabian

1) Szacunek działu dobrego w stan ś. małżeński Andrzejowi Jarczewskiemu a teraz przez śmierć niebu i ziemi podzielonego w kościele bełskim dominik. od X. Fabiana Myślimskiego Theol. i Kazn. 24 Stycznia 1641. – We Lwowie w druk: Michała Sloski 4º (arkuszy 5.)

Nersesowicz Deodat

1.) Dictionarium latino-armenum super sacram scripturam et libros divini officii Ecclesiae Armenae compositum per D. N. E. T. Romae typ. Sacrae Congreg. de Propag. fide. 1695. 4º. k. 4. str. 596. i Erata k. 7.

na tytule jest tytuł ormiański: [illegible]
[illegible]
w approbacie wydanej w Krymie przez Hacciadur Arachel Sacerdos Armenus de propag. fide alumnus Romae 6 novemb. 1693. wymienia jako autora tego dzieła Deodat. Nierszesowicz Episcopus Trajanopolitanus. [illegible]

(exemplarz który widziałem kupiony był 1714 dla missyi jezuickiej perskiej w Erywanie Soc. Jes. pol.

<u>Nieprski</u> Alexander jezuita urodzony w ruskim województwie z Jakuba i Anny Nieprskich herbu Łobog, rządził Piotrkowskie, Łuckie i Krośnieńskie Kollegia. Umarł we Lwowie 1729.

1) Żywot błogosławionego Jana Franciszka Regis Societatis Jesu wyznawce z różnych życia jego pisarzów zebrany i na pierwszą uroczystość beatyfikacyi wydany przez jednego Soc. Jes. kapłana. W Krakowie w drukarni Franciszka Cezarego (1716) 8º. K. 78. (wyszło bezimiennie - jest w moim zbiorze)

Nowicki x.

1) Kazanie przy wstępie na arcybiskupstwo lwowskie Ignacego Kajetana Kickiego. Lwów 1797 (w bibl. Ossolińsk.)

154

Simon Okolski Sacrae Theolog. Magister

A 1648 d. 8 Septemb electus prior provincialis

filius conventus Camenecensis fuit concionator eximius principibus

magnatibus ac toti exercitui charissimus & in zelo fidei catho-

licae in concionibus. Primus autor conventus Tismienecensis

ubi anno 1646 dum esset prior floridam Russiam in lucem

edidit. Resuscitator quoque fuit conventus Haliciensis in

Regno Galliciae a S. Hiacintho fundati, multorumque

aliorum coenobiorum pater ac rector conventus Camenecensis

dum esset Prior & etiam Illustr. Kalocki Campiductoris

regni concionator ordinarius orbem Polonum in tribus volumi-

nibus edidit. 2) Laurea dierum 3) Descriptio B. Virg. Mariae

Luceoriensis (Xiąże Jablonowski trefnik W. X. Lit. w

dziele: Latria & laudata. Conventui Camenecensi suo, Cra-

covia attulit reliquiam S. Hyacinthi quam a Pre Nigro

Camillo, puta Jasinski Sene, qui eo tempore adhuc

vixit, impetravit. Umarł 1653.

Directorium officii divini juxta ritum breviarii

sacri ordinis Praedicatorum, pro anno 1781. ad usum

Provinciae Russiae S. Hyacinthi compositum

T. II 1710
T II Vol III 1711
T III Vol IV 1711.
T. IV Vol V =

155

Orłowski Michał jezuita.

1) Kazanie na pogrzebie Maryanny z Potockich Tarłowy wojewodziny lubelskiej, janowskiej błońskiej, solotwińskiej, nowickiej starościny w kościele lwowskim Soc. Jes. miane ao 1749 d. 7 Lipca a teraz w r. 1760 do druku podane W Krakowie w druk. Stanisława Stachowicza 4o k. 35.

Petricii: De natura morbi Gallici 1591. 4°

25. E. 71.

156

~~Gaddi: Elogia.~~

Ocko: Cieplice Krak. 15[illegible]. 4° 24. D. 23.

Synodus dioecesana Leopoliensis 1765. fol. 24. A. 14.

Ubaldin: Wesele niewymowne 4° 24 E. 52.

Piszeles Szmul (Schemuel) Wolfowicz uczony rabin rodem ze Lwowa; r. 1697 wydał w Amsterdamie in 12° w języku hebrajskim pomnożoną edycyję dzieła o rachubie czasu rabina Jehudy z Barcelony.

(J. Chr. Wolfii: Bibliotheca hebraea Hamburgi 1715. 4° T. I str. 1094 N° 2058)

Podłęski Marcin jezuita najprzód professor w szkołach lwowskich jezuickich, umarł w Krakowie u S. Piotra 1679 herbu Bogoria

1) Prodigium gratiae Magna Dei Mater et Virgo Maria concepta et concipiens orbi orthodoxo ad spectandum in collegio Gostomiano ab auditoribus retoricae e Soc. Jesu propositum 1668 Leopoli typ. Coll. Soc. Jes fol. k. 9
(panegiryk prozą wyszedł bezimiennie tylko Niesiecki mu przypisuje autorstwo)

2) Nuntius victoriae Marianae. Leopoli 1668
panegiryk prozą ~~na fest. Niepokal. pocz.~~ na cześć P. Maryi wydany bezimiennie sub nomine Rhetorum Societ. Jesu. (Niesiecki)

3) Olympia sarmatica Michaelis I reg. Pol. in Sieniaviano Soc. Jes. Collegio e voto Palladiae juventutis repraesentata 1670. Leopoli fol. k. 27
item alia editio: Leopoli typo Colleg. Soc. Jes. imprimebat Sebast. Wierzchowski 1670. fol. k. 27.
panegiryk prozą wydał pod imieniem Jana Antoniego Bełżeckiego humanioris literaturae studiosi in Collegio Soc. Jesu leopoliensi.

Polikowski Anioł prowincyonał Dominikanów na Rusi, Magister teologii – był w klasztorze lwowskim. 1753

1) Tryumf troistej łaski boskiej w powołaniu do zakonu S. Dominika Teofili z Leszczyńskich xiężny Wiśniowiecki kasztelanowy krakowskiej przykładnym imieniem Taidy przed światem utajonej, odprawiony w Lwowie w druk. J.K.M. Colleg. Soc. Jes. 1753 fol. k. 19.

a) ded. Michałowi Kazimierzowi Radziwiłłowi hetm. w. litew.

b) Dyariusz solennego aktu obłuczyn J.O.X. Teofili Wiszniowieckiej odprawionego 11 lutego 1753.

c) Przemowa na solennych obłuczynach p. A. Polikowskiego

d) Mowa Anny Rzeczycki preoryszy WW. PP. Dominikanek przy oddaniu krzyża i świecy

2) Psalm Miserere z włoskiego O. Savonaroli uwagami objaśniony i na polskie przetłomaczony wydał (Chodykiewicz de rebus gestis p. 314)

Poniatowski Joannes in Collegio Soc. Jes. Leopoliensi philosophiae auditor

1) Propositiones philosophicae de triplici prudentia ethica, oeconomica, politica. Jaroslaviae in officina Johannis Szeligae 1623.

ded. Johanni Stanislao Jabłonowski a Wieholtz aulico regio.

Łopielewicz Donat bazylian, kaznodzieja cerkwi stauropigialnej we Lwowie; r. 1761 superior monasteru S. Spasa za Samborem, ~~[illegible]~~ sekretarz prowincyi

1) Trajedya nieukojonych pełna żalów okrutnych boleści Jezusowych scenami dosyć smutna, miłością Syna Boskiego ku narodowi ludzkiemu odwieków sławna w siedmiu niegdyś kazaniach w Stawropigii lwowskiej ogłoszona a teraz JW Jmci X. Onufremu na Wielkich Szumlanach Szumlańskiemu biskupowi przemyskiemu, sanockiemu i samborskiemu... dedykowana.... przez X. Donata Łopielewicza Z. S. Bazylego W. pod ten czas Superiora Swiętospaskiego R. P. 1761 d. 12 czerwca. W Lwowie w drukarni Jana Filipowicza J. K. M. S. i uprzywilejowanego typografa. 4º ark. 41. czyli kart 164.
(jest to 7 kazań postnych dość czysta polszczyzną pisanych — w przedmowie wspomina iż Onufry Szumlański będąc stolnikiem halickim został bazylianem a potem władyką; approbatę na to dzieło dał Atanazy Szeptycki Dr Teol. opat kaniowski i prowincyał bazylianów)

Raphael de Leopoli (dominikan)

1) Heptaplus de septiformi sex dierum geneseos enarratione. Ex Angelica primae partis doctrina Sancti Thomae Aquinatis. Leopoli in off. typogr. Joannis Szeligae archiepiscopalis typ. 1628. 4º k. 5.

na odwrocie tytułu herb Campianów: Palma rosnąca drzewo nad nim z boku gwiazda.

ded. Martino Campiano Phil. et Med. Doctori Leopoliensi Consuli patrono suo Fr. Raphael de Leopoli studens S. Th. Ordinis Praedic.

dalej Heptaplus t. j rozprawa o pierwszych 6 dniach świata na końcu: Disputabuntur Leopoli ad aedes SS. Corporis Christi defendet idem qui supra sub ala Fr. ~~[illegible]~~ Symphoriani S. Th. Magistri et Proregentis studii generalis provinciae Russiae Ord. Praedic. 1628 mense februario.

Ozdoba karmelu Zakonnego w splendorach
świętych przez O. Filipa od S. Trójcy. 1746
I Część w Lublinie w drukarni Coll. S. J.
ded. Konstancyi Kolumbie z Denhofów Sanguszko
wej, K. 6 – 347. Żywot Eliasza Św.
Marcin Aubrypski przeor karmelitań
ski konwentu wiskiego we Lwowie
tamże wydał Żywot Róży Ma:
ryi Serio od S. Antoniego karme
litańki z włoskiego.

Ozdoba karmelu zakonnego 1746
Druga Część w drukarni Akademickiej
ff. – 1 – 261. Żywot S. Teresy
pierwszy a Żywot M. Beatryki od N.
Poczęcia ostatni.

Ozdoba karmelu 1746 Część III
w Krakowie w drukarni Akademickiej

~~O śmierci Przemysława
Króla polskiego przez
M. Sokolnickiego
1816 Pamiętn. warsz~~

Russyan Henryk dominikan przeor w Podkamieniu (1742)
S. Theol. magister, definitor kapituły rzymskiej prowincyał ruski
nadworny kapelan Józefa Potockiego kaszt. krak. u panów wzięty dla
nauki, zręczności i rozsądku; był przeorem w Brodach 1738. (wstąpił w Podkamieniu
do klasztoru)

1) Mąż ~~na~~ niezrównanej godności po Bogu i Maryi in
ministerio status zbawienia naszego pierwszy S. Józef
Wyznawca na Krakowskim seraficznej Teresy Karmelu
pod strażą Michała S. gościnnym panegirykiem
wystawiony przez X. Henryka Russyana S. Theolog.
Prezentata Zakonu Kaznodziejskiego prowincyi rus-
kiej na teraz Teologa przy boku hetmana W. Kor.
1742. d. 19 Marca. W Krakowie w druk. Michała
Dyaszewskiego. fol. k. 19. (Kazanie) miane w Krakowie w
Kośc. Karmelitów bosych)
ded. Józefowi Wandalinowi Mniszchowi Kasztel. Krak
i Józefowi Potockiemu hetmanowi W. Kor.

2) Niebo w Koronie azardowanemu życiem S. Janowi i Fran-
ciszkowi Regisowi wyznawcy Soc. Jes. przez dekret Klemensa
XII przyznane podpowiatu Krzemienieckiego kadencyją w
Kościele WWO. Jezuitów w terminach kaznodziejskich skonkludowa-
ne przez X. Henryka Russyana R. 1738 d. 5 lutego. We Lwo-
wie w druk bractkiej Trójcy Przenajśw. fol. ~~[illegible]~~ k. 16. (Kazanie)
ded. Januszowi Korybutowi Wiśniowieckiemu Kaszt. Krak.

Sakowicz Jan

1) De universo ejusque partibus coelis et quatuor elementis conclusiones ad publice disputandum propositae a Joanne Sakowicz in Colleg. Leopol. S. J. philos. auditore. 1629. Novembr. d. 4. hora 2 pomerid. Leopoli in offic. typogr. Joan. Szeligae. 4º str. 12. nieliczb.

(w bibliotece Chreptowicza w Szczorsach)

166

Schubert Felix franciszkan, Dr. teologii kustosz międzyrzycki, regent w konwencie lwowskim.

1) Kotwica na niezgruntowaną żalów głębią po której Szymon Łabęcki rohatyński starosta ostatni Nawitów potomek.. szczęśliwej wieczności dopłynął portu: podczas solennego w kościele lwowskim franciszkańskim S. Krzyża r. 1759 d. 1 paźdz. odprawionego pogrzebu, kaznodziejskim stylem rzucona. W Lwowie w drukarni bractwa Trojcy SSS. (1759) fol. k. 15.

ded. Stanisławowi i Katarzynie z Potockich Kossakowskim kasztelanom kamieńskim

(Antoni Łabęcki starosta kiszyński, rohatyński z Magdaleną Kossakowską zostawił syna Szymona Łabęckiego starostę rohatyńskiego + 1759 d. 15 lut. mając 31 lat. Wydał tenże Szymon: Instrukcya dla młodych panów 1747. (Niesiecki który daje wiadomość o życiu jego mylnie mu kładzie datę śmierci 1738 d. 27. paździer.)

Szaniecki Stefan jezuita rządził Kollegiami Kaliskiem poznańskiem, lubelskiem i lwowskiem – prowincyał polski – i 2 razy prokurator w Rzymie + 1736 mając 81 lat. wydał 21 dzieł czyli Kazań.

1) Kazanie na S. Thomasza z Aquinu z ośmią na całą oktawę uwagami przez X. Stefana Szanieckiego Soc. Jes. w Kościele poznańskim Zakonu Kaznodziejskiego miane 1699 d. 7 Marca. W Poznaniu w druk. Coll. Soc. Jes. fol. k. 12.

Ded. Ignacemu Bernardowi Gnińskiemu opatowi Cystersów w Koronowie

2) Księga żywota przy niezmazanym poczęciu bez pierworodnej cenzury na świat wydana i sama od powszechnie pierwszego dekretu śmierci wolna i na ostatni dzień Sądny przy dokonaniu tegoż świata oszyst kuh w nię dziś wpisanych od tejże śmierci zbawiennie uwalniająca Marya z Kazaniem na niepokalane Jej Poczęcie w niedzielę wtorą adwentową przy pierwszym przez Klemensa XI dla oboi płci tegoż bractwa otworzeniu w Kościele lwowskim Soc. Jes. od X. Stefana Szanieckiego do druku podana 1716 W Krakowie w druk. Franc. Cezarego. fol. k. 17.

Ded. Jerzemu ~~Dzieduszyckiemu~~ na Sokołowie Koniuszemu Koronnemu Starości żydaczowskiemu. Cn[illegible] posłował do Rzymu z doniesieniem Obioru Augusta II

3) Pierwsza według porządku Kościoła świętego zapowiedź beatyfikacyi B. Jana Franciszka Regis Soc. Jes. przy solennym jego obrazu z prześwietnego duchowieństwa farskiego Krak. processyą z Kościoła N. P. Maryi do S. Barbary wprowadzeniu ogłoszona przez X. Stefana Szanieckiego w Sobotę przed niedzielą 19 po Świąt Kath

1716 W Krak. w druk. Akad. fol. K. 17 Kazanie

4) Kazanie na professyi Zakonnej Panny Franciszki hrabianki Wielopolskiej generałowny Małopolskiej w kościele Krakowskim S. Andrzeja zakonu serafickiego miane od X. Stefana Szczanieckiego Soc. Jes. W niedziele przedmięsopustnej ~~...~~ 1718 d. 20 lutego. W Krakowie w druk Franc. Cezarego fol. K. 17.

ded. Franciszkowi Wielopolskiemu i Annie z X. Lubomirskich Wielopolskiej generałom mało polskim

168

Ara dobra Inwencya Owieczek zgubionych, y dla nich Boga prawdziwego, Znaleźienie Abo kazanie przy Solemney Oktawie y Konkluzyi, Uroczystey inwencyi Relikwiy całey Armenii oświeciciela y Patryarchy, Arcybisk. Orientalnego, y od półtora tysiąca lat Męczennika Chrystusowego Grzegorza S. w Kościele Archikatedralnym Ormiańskim Lwowskim R. P. 1735. Dnia 10. Lipca miane. Potym Jegoż Wielkiemu Imieniowi, iako w wszelakich potrzebach doświadczonemu Patronowi, dedykowane, y do druku z Dozwoleniem Starszych podane. Przez X. Adryana Serjewicza, Minoryte Obserwante. Roku, którego Pasterz dobry przyszedł na świat szukać owieczki zgubioney, narodu ludzkiego, y znalazł szczęśliwie 1737. d. 25. Września.

Str. nieliczbowane. Sign. A ~~D~~. C. (3 ark.)

we Lwowie w Drukarni Coll: Soc. Jesu

701

169

Fr. Siarczyński: Obraz wieku panowania Zygmunta III króla polsk. W Poznaniu 1843. T. I st. 113 mowi iż Jan Zamojski pasował Szy= monowicza na rycerza (lecz nie przytacza źród= ła.)

Siarkiewicz Antoni jezuita ordynaryusz kaznodzieja katedry lwowskiej + w Krakowie d. 1 maja 1723 przeżywszy lat 53 a w zakonie 36. wydał 5 dzieł (kazań)

1) Tryumf z przekonanego świata w herbownej JWJMć. Cetnerów chorągwi rozwiniony przy solennym do zakonu Najświęt. Sakramentu ingressie JWJMć Panny Zofii Cetnerowny wojewodzianki Smoleńskiej ogłoszony od Antoniego Siarkiewicza R. 1717 dnia trzeciego Wielkanocnego. Lwów w drukarni brackiej SSS. Trojcy. fol. k. 11 (Kazanie)

(Zofia Cetnerowna fundatorka Sakramentek we Lwowie miała brata Jana Cetnera starostę Kamionackiego.

Procedencya: Jan Cetner z Kurzańskiej (wnuki Stanisł. Żołkiewskiego zostawił syna Alexandra Cetnera kasztelana halickiego, ten z Zamojska spłodził: a) Jadwigę Wasiczyńską b) Alexander starosta trębowelski z Gosiewską zostawił: Teofilę N. starościnę bełską, Alexandra starostę fuzurowieck. Józefa kasztelana wołyń. który pojął Bełżecką i z nią zostawił: Antoniego i Franciszka ~~[illegible]~~ wojewodę smoleń (ożenionego z Anną Chodorowską tej ~~[illegible]~~ córka Zofia fundatorka Sakramentek i Jan starosta Kamionacki) c) Jan Cetner starosta lwow. z Daniłowiczowny zostawił Teresę ~~[illegible]~~ Potocką strażnikową Koron. i Helenę Lanckorońską podkomorzynę podolsk.

Siekierzyński Dominik dominikan w konwencie lwowskim lektor teologii.

1) Jubilaeum militantis ecclesiae magnum ad festivam Coronationis Mariae Apotheosim in conventu generali leopoliensi Ord. Praed. prov. Russiae peractam auctum... a Dominicana svada provinciae Russiae proclamatum A. 1751 d. 2 Julii. fol. k. 8 (paneg. proza)
Ded. Józefowi Potockiemu kasztelanowi krak.

Synodus dioecesana [illegible] 1526 fol 172

Sierakowski z Bogusławic Wacław Hieronim

1) Majus Szembecius in Celsissimo principe D. Stanislao in Słupow Szembek Archiepiscopo Gnesnensi.. fragrantissimo ternione rosarum in ecclesia et patria amoenissimus ad annum sui Indigetis recursum efflorescens atque ejusdem Celsissimo nomini per Venceslaum Hieronymum a Bogusławice Sierakowski nomine totius seminarii primatialis Lovicensis oblatus 1720 die 8va Maji fol. k. 20 styl. lapid. paneg.

2) Ordinationes resolutiones et declarationes in Congregatione Synodali per Vencesl. Hieron. Sierakowski Archiep. Metropolitanum Leopoliensem d. 22 Februarii ac aliis duobus diebus immediate se se sequentibus habita constitutae 1768. 4o str. 70. nowi że wydat Epist. pastoral. 1761. chwali że jeszcze tylko szkoł w Busku dobra znalazł, i zaleca otwarcie szkoł parafialnych przyłączył kaplicę w Strusowie do dekanatu Brzezkiego (dawniej była w Trębowelskim) cate. Datum in palatio nostro archi episcopali Dunajoviensi die 24 Februarii 1768 Venceslaus archi-ep.

3) Edicta et ordinationes Venceslai Hieronymi Sierakowski episcopi camenecensis post peractam feliciter visitationem generalem promulgata. A. D. 1742 die 20 mensis Julii. Leopoli typis in typographia Confraternitatis SS. Trinitatis. 4o Kart 81.

Synodus dioecesana Leopoliensis sub celsissimo D. Venceslao Hieronymo de Bogusławice Sierakowski Archiep. Leopol. A. D. 1765 diebus 20. 21. 22 Maji in ecclesia metropolitana Leopoliensi celebrata. Leopoli typ. S. R. M. Academicis 1765. fol. k. 77.

sątu: przepisy cenzuralne

utworzono 6 ~~nowych~~ probostw we Lwowie i Katedra 2 S. Krzyż za bramą Halicką 3. S. Maryi za bramą Krakowską 4. S. Marci in suburbio Haliciensi ad meridiem 5. S. Magdaleny dominikanów in suburbio 6) S. Piotra i Pawła Ordinis S. Pauli na Łyczakowie

Dekanaty: 1. Suburbanus Leopoliensis 24 kościołów 2) Haliciensis 12. Kośc. 3) Grodecensis 13. Kośc. 4) Trembovliensis 11 Kośc. 5) Zydaczoviensis 11 K. 6) Dunajoviensis 12 Kośc. 7) Rohatinensis 12 Kośc. 8) Buscensis 10 Kośc. 9) Kakolnicensis 10 Kośc. 10) Janoviensis 11 Kośc. 11) Kolomyensis 12 Kośc. 13) Buczacensis 10 Kośc.

o szkołach

Sermo Lucae Godurowski ante primam sessionem
S. Antonii Alexandrowicz ante secundam sessionem
S. Laurentii Opejdowicz canonici ante tertiam sessionem
S. Archiepiscopi in fine Synodi.
S. Kazanie Arcyb. do ludu przy końcu synodu

Klasztory były Jezupol dominik. – Bohorodczany dominik. – Niźniów paulanie – Liskowce missia jezuit. – Rozniatów missio jezuit. – Rozdół Karmelici – Przemyślany dominikanie – Bursztyn trynitarze – Kutkorz seu Mary-anów kapucyni – Brzeżany Bartoszki – Horodenka missionarze – Gwoździec bernardyni – Czernelica dominikanie – Potok dominikanie – Nastasów jezuici – Czortków dominikanie
capellae ascenses: in arce Zawałów, Brzeżany, Nowosiołki, Hrusów, Bawo-rów, Złoczów, Winniczki (filia) Staresioło.

Sierakowski Wacław Hieronim

Illustrissimi excellentissimi et reverendissimi D.D. Venceslai Hieronymi de Bogusławice Sierakowski Archiepiscopi Leopoliensis salutatio die auspicatissimi in principem hanc Cathedram ingressus nomine provinciae minoris Poloniae Soc. Jes. facta 1760 Leopoli typ. Soc. Jes. fol. k. 27 prozą

Gabriel Sierakowski brat biskupa był starostą mszańskim potem kasztelanem oświecimskim

biskup Sierakowski urodził się z ojca Jana dapifer Zakroci-mensis et praefectus Mszanensis et Olszoviensis – matka była z domu Ruszkowska. Umart Wacław 25 października 1780 mając 81 lat był kawaler orła biał. i S. Stefana

List pasterski zawierający

1) (Obwieszczenie jubileuszu na niedziel dwie przez Ojca świętego Klemensa XIV papieża ich nadanego. Dan w pałacu Dunajowskim d. 7 maja 1770. fol. kart 4.

2) Mowa na sejmie extraordynaryjnym d. 6 Octobris 1767 miana. ~~fol. k.~~ (przeciw żądaniu dyssydentów radzi wysłać w tej mierze poselstwo do Rzymu) i Mowa tegoż miana na radzie senatu d. 25 Maji, tegoż roku (radzi co do żądania cesarzowej rossyjskiej względem dyssydentów rekurować do cesarza oraz królów francuskiego i hiszpańskiego oraz do papieża – mowy te ładne i gorliwości religijnej pełne) b. m. dr. fol. k. 4.

3) Mowa Jmci Xiędza Wacława Jana nepomucena Sierakowskiego syna chorążego Krakowskiego na pogrzebie ś. p. JW. Jmci pani Doroty z Niemojewskich Siemieńskiej Kasztelanowej lwowskiej fundatorki WW. OO. Reformatów w Wiszni w ich Kościele miana d. 16 stycznia r. p. 1758 (str. 355–359 w dziele: Mowy wyborne z różnych polskich krasomowców i dziejopisów wyjęte. Lublin w druk. Soc. Jes. 1759. 4º.)

175

Sikorski trynitarz zwany w zakonie Marianus a S. Stanislao był kaznodzieją profesorem filozofii i teologij oraz definitorem prowincyi ruskiej wydał:

Compendium antilogiarum seu contradictionum apparenter talium Sacrae Scripturae ex diversis et selectis authoribus collectarum rito ordine a. d. 1756 dispositum. Leopoli typis SSS. Trinitatis 1759. 8ce str. 449 arkusz nie liczb. i rejestr. (Zoch)

[Sikorski]

176

Honor cum debito cultu B. Stanislao Casimiriensi ~~–~~ ~~ecclesia Ordinis sui~~ carmine poetico exhibitus a P. F. Mariano a S. Stanislao olim Philosophiae S. Theol. Prof. Ord. discalc. S. Trinit. 1761. cui adjungitur anteriori tempore Sanctis Patriarchis nostris Joanni de Matta et Felici Valesio Panegyris sacrata. Leopoli typ. Confrat. SS. Trinit. fol. k. 12

prozą i wierszem

Sergiewicz Kazanie o S. Janie z Dukli

czasop. Ossol. dubl. Carolis Reiser – Wełdek

Weled:

T. I (Cress I: II) agem op

T. II. fr. 345 – 819 t. j. do Lit. Bz.

T. III od Lit Da – Zy. Lijr! Us.

Skorski Marian wydał anonime we Lwowie: Brevis notitia rerum ordinis SSS. Trinitatis de Redemptione Captivorum. 1754. 8°. 177

Podchorecensia, seu fragmenta varia composita et lecta, collecta, selecta a Georgio Carolo equite Skop-originis prognatae in Polonica, educato in Britannia, praefecto equestri in Svecia, aetatis suae octogesimo quarto. Leopoli typis confraternitatis SSS. Trinit. 1754. 4º

ded. Józef. Alex. Jabłonowskiemu stolnikowi litew.

(poezyje liche Tarińskie)

Smieszkowic Anselm (?)

1) Χεξακονταλιθως (Chexakonthalithos) seu incredi=
bilis pulchritudinis et incomparabilis pretii valorisque
gemma scilicet ecstatica virgo diva Maria Magdalena de
Pazzis Ord. Carmelitarum antiquae regularis observantiae
triumphali suae canonizationis festivitate celebratae sub
tempus augustissimae Coronationis Michaelis I regis Poloniae
panegyrica demonstratione Anselmi Smieszkowic ejusdem
ordinis professi S. Theol. Auditoris praesentata (1671) Casi=
miriae ad Cracoviam in off. Balthasari Smieszkowic. fol.
K. 8. ded. Casimiro Pac episcopo Samogitiae et Michaeli
Casimiro Pac palatino Vilnensi

byli oni z tej familii – paneg. prozą.

Smiglecki Marcin (19 pism)

1) De ordinatione sacerdotum in ecclesia romana adversus Jacobi Zaborovii calviniani ministri dissertationem. Cracoviae in of. F. Caesarii 1613. 4o p. 48.

2) Wydał po polsku opis dysputy nowogrodeckiej która d. 25 stycznia odbył (de divinitate Christi) z Janem Licininsem anabaptystą 1594. (b.m.) 4o tęż sama Opis tejże samej dysputy wydał także Zajączkowski Wojciech po polsku w Wilnie 1594. 4o (Załuski Conspectus p. 43.)

3) Przestrogi do sumienia należące od jednego miłośnika ojczyzny wydane dla informacyi potrzebnej panom katolikom na elekcyą zgromadzonym 1631. 8o (anonime – nie jest podobno Smigleckiego bo pośmiertne) 2a ed Warszawa 1761. 8o

Opisanie disputaciey nowogrodzkiey która miał X. Marcin Smiglecki Soc. Jes. z Janem Liciniuszem Ministrem nowokrzczeńskim dnia 24 i 25 Januarii 1594. Wilno 1594. wydał Wojciech Zajączkowski (4o str 1–56 brak tytułu. (w bibl. krak.)

o przedwiecznym bóstwie Jezusa była dysputa

pierwszego dnia trwała dysputa 6 godzin – mieli przysięgłych pisarzów stenografów.

Responsio ad refutationem C. errorum Smalcio objectorum Cracoviae 1615. 4o.

Vana sine viribus ira ministrorum evangelicorum. Coloniae Agrippinae apud Antonium Boetzerum 1611. 12o.

Refutatio Epicherematis missionem evangelicorum ministrorum propugnantis 1612.

De Christo vero et naturali Dei filio, quidemque pro peccatis nostris satisfactione libri duo adversus dogmata Valentini Smalcii Arianae sectae ministri accessit Responsio ad examinationem centum errorum Smalcio objectorum ab eodem Smalcio editam. Cracoviae in off. A. Petricovii 1615. 4o p. 312.

7. ...schadzkach wiele się rozpisywał i wiele ramot drukiem ogłosił. Rządził on kollegiami pułtuskiem i poznańskiem od r. 1609 do 1611 był przełożonym domu u św. Barbary w Krakowie, na rektorstwo do Kalisza przeniesiony obowiązki te w r. 1612 i 1613 sprawował. R. 1613 znów do Kalisza powrócił gdzie po długiej i ciężkiej chorobie wtedy właśnie kiedy miasto jego rodzinne dźwigał okropnym sploneło pożarem przeżywszy lat 46 d. 26 lipca 1618 rozstał się z tym światem. Pełen odpowiednich powołaniu swemu wiadomości w zakonie z łagodności i cierpliwości powszechnie był znany i wielbiony. W języku łacińskim wydał następujące dzieła: (tu przytacza tytuły 12 pism łac. mylnie) (Allegambe Bibl. Script. Soc. Jesu. Romtty. Jac. Ant. de Lazaris Varesii 1676 fol. p. 592. Siarczyński Obraz II. 201. – Przyjac. Ludu 1834. I. 120. – Jocher Obr. bibl. I. 88. – Muczkowski notaty)

(możnaby dodać: Starowol. Hecat: Kont. Ossoliński Wiadomości hist. kryt. – Chodynicki Dykcyonarz III 134. – Bentkowski)

<u>Smiglecki</u> Marcin urodzony we Lwowie r. 1564
z ojca Wojciecha nauczyciela (rector) z Smigla rajcy lwows=
kiego i matki Anny. Mając lat 17 wstąpił r. 1581 do za=
konu jezuitów w ~~[illegible]~~ Rzymie. Miał właśnie lat 19
i bawił w Medyolanie gdy go r. 1584 ojciec odumarł, przeto
też Rada miasta Lwowa wyznaczyła mu (jak widać
z Aktów radzieckich feria 2da post Dominicam Reminiscere
in quadragesima proxima 1584) za opiekunów rajców
lwowskich Walentego Wilczka i Wolfganga Scholca. Z
tychże aktów widać iż miał jeszcze brata starszego (bo
tenże akt wspomina o nim „Martinum filium juniorem religio=
„ni societatis Jesu interea Mediolani usque deditum")
Katalog jezuicki Kollegium brunsberskiego z r. 1597 (w biblio=
tece Ossolińskich) mówi o nim iż był słabych sił, temperamentu
choleryczno-sangwinicznego bystrego sądu

Cezar Biernacki w artykule: Jezuici w Kaliszu 1581–1773 Szkic
historyczny (w Bibliotece Warszaw. 1857 Tom IV Listopad str. 420)
pisze mylnie zaraz na początku: Szmiglecki Marcin Wielkopola=
nin urodzony w mieście Szmiglu r. 1572 a nie we Lwowie na
Rusi jak niektórzy mylnie (?) utrzymują. Przywiązanie do nauk
i pobożności wciągnęły go do zgromadzenia jezuitów; Mając lat 19
przywdział w Rzymie sukni zakonu. Po odbytym nowicyacie gdy
do kraju powrócił przez lat 4 filozofii a 10 teologii nauczał których
to umiejętności stopień mistrza w akademii wileńskiej otrzymał.
Tam logikę wykładając z Janem Licinijuszem Szlązakiem inaczej
Namysłowskim zwanym protestantem i Danielem Mikołajewskim
Kalwinem miał sposobność w przedmiocie wiary publiczne rozprawy
i kollokwia z wielką dla Katolików pociechą odbywać. Szmiglecki
był zaciętym dyalektykiem i do swarów pochopnym nazywali go też
współcześni młotem na dyssydenty z którymi ze 30 dysput walnych
odbył gdzie więcej bywało hałasu jak rzeczy, więcej szykan niż prze=
konania a strony swarne zawsze przy swojem zdaniu obstając bez=
żadnego porozumienia się rozchodziły. Ksiądz Marcin o tych apostolskich ./.

Smiglecki Marcin

O lichwie i trzech przedniejszych kontraktach: wyderkowym czynszowym i towarzystwa kupieckiego. nauka krótka Wilno w drukarni Soc. Jesu 1596. 4º k. 2. str. 69.

2º wydanie tamże 1597. 4º str. 74.

3º wyd. powtóre wydana w Krakowie w drukarni Symona Kępinii za: 1604. 4º str. 74. k. 3

4º wyd. Kraków w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1607. 4º str. 132. pod tytułem: O lichwie i o wyderkach czynszach, spólnych zarobkach najmach, arendach i o samokupstwie krótka nauka znowu wydana i rozszerzona

5º wyd. Kraków 1621. 4º (bibl. Zołocki)

6º wyd. 1635

Nauka krótka o lichwie i o widerkach, czynszach, spolnych zarobkach, najmach, arendach i samokupstwie, w książce przez X. Marcina Smigleckiego Soc. J. S. Theol. Dokt. pisanej i już przesz tego wieku po siedm razy przedrukowanej, tudzież o powinnościach rodziców, panów i gospodarzów względem dziatek poddanych i czeladzi i o swięceniu świąt w listach dwóch pasterskich zawarta i dla instrukcyi dyecezanów od kochającego ich pasterza do druku podana. w Wilnie w druk. Societ. Jes. 1753. 4º (Alfabet i 2 arkusze) str. 166.

dodatki porzynił i wydanie to nowe obmyślił anonime Jerzy Hilzen bisk. smoleński.

7º wyd: po siodmy raz do druku przejrzana i rozszerzona Kraków w druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1640. 4º k. 3. str. 132. k. 3.

item Kraków u A. Piotrkowczyka 1613. 4º str. 6. 132. 5.

item tamże 1617. 4º

item tamże 1619. 4º str. 6. 124. 6.

item tamże 4º str. 4. 132. 6.

item Wilno druk akad. S. J. 1635. 4º

item Wilno dr. akad. S. J. 1640. 4º str. 5. 132. 6.

item Wilno 1752. 4º str. 208.

item Wilno 1758.

Zacheriae prophetae pro Christi divinitate illustre testimonium adversus Fausti Socini cavillationes propugnatum. Vilnae typ acad. 1596 4º pag. 255. 2.

Absurda synodu toreckiego który mieli ewangelicy w Toruniu r. 1595 (b. m.) 1597 do druku podane.

Dysputacya wileńska którą miał x. Marcin Smiglecki z ministrem ewangelickim 2 Junii r. 1599 o jednej widomej głowie Kościoła bożego, wydana przez Pawła Wołłowicza. Wilno 1599. 4º str. 34. 2º ed. przedrukowana z responsem na protestacyą przeciwko niej wydaną: Kraków dr. Cezarego 1599. 4º str. 64.

Dysputacya x. Marcina Smigleckiego z x. Danielem Mikołajewskim 2 Genera 1599 De primatu Petri (b. m.) 1599. 4º str. 138.

Logica selectis disputationibus et quaestionibus illustrata. ~~[illegible]~~ Tomi II. Ingolstadii ex typographeo Ederiano apud Elisabetham Angermariam 1618. 4o ff. 890. – 663. 21.

ded. Tomaszowi Zamojskiemu.

Nodus gordius seu de vocatione ministrorum disputatio in qua ostenditur ministros evangelicos non esse veros verbi Dei ministros. Cracoviae in offic. Andreae Petricovius 1609. 4o k. 2. ff. 77. k. 1. n.

2a ed. Ingolstadii excudebat A. Angermanius 1613. 4o – 3a ed. Coloniae 1622 apud A. Boetzerum 8o (Bock) 8o

na to odpowiadał Kalwin Jakub Zaborowski 1615 Jocher II p. 336. No 4092 i No 4093. Bock I. 2 p. 998

Jan Bissendorf 1624 Jocher II. p. 336 No 4097

Refutatio vanae dissolutionis Nodi Gordii de vocatione ministrorum a Joanne Volkelio ministro ariano tentatae. Cracoviae Andreas Petricovius 1614. 4o ff. 126.

ded. Joanni Kucharski nominato episcopo chelmensi

na to odpowiadał Volkel w Rakowie 1613 ~~1618~~ (Jocher II p. 336 No 4089 Bock I. 2. pag. 994)

na to odpowiadał Volkel w Rakowie 1618. Jocher II p. 336 No 4090 Bock I. 2. pag. 996) i Valent. Schmalc w Rakowie 1614. anonime Jocher II p. 336. No 4091. Bock I. 2. pag. 866

na to odpowiadali i Lutry i Kalwini (Ob. Bock I. 2. p. 867)

* Defensio missionis sacerdotum in ecclesia romana opposita dissertationi Jacobi Zaborovii authore Joanne Przedborowski. Cracoviae in officina Lazari Mathias Andreoviensis 1616. 4o 7 ark. Joch. II p. 336 No 4094 i pag. 610) (anonime)

na to odpowiadał Jakób Zaborowski Kalwin Jocher II p. 336. No 4095.

Nova monstra novi Arianismi seu absurdae haereses a novis Arianis in Poloniam importatae. Nissae imprimebat Crispinus Scharffenberg. 1612. 4o k. 4. ff. 191. k. 4.

ded. Piotrowi Tylickiemu bisk. Krak. (to zbijał Valent. Smalcius)

O jednej widomej głowie Kościoła bożego to jest że po Chrystusie na ziemi jest jeden najwyższy pasterz Kościoła wszystkiego, na przeciwko błędom teraźniejszym i skryptom niektórych ministrów ewangielickich. Wilno 1595 – 2a ed. tamże 1600. 4o ff. 1. 8. 144.

Verbum caro factum seu de divina verbi incarnatione adversus novorum Arianorum errores disputatio. Cracoviae in off. A. Petricovii 1613. 4o p. 8. 42.

De baptismo adversus Hieronymum Moscorovium Arianum liber unus. Cracoviae in off. A. Petricovii 1615 4o p. 121.

De erroribus novorum Arianorum libri duo adversus responsum Valentini Smalcii quod dedit pro novis Arianorum suorum monstris. Cracoviae in off. A. Petricovii 1615. 4o p. 12. 301.

Smiglecii M. 182

nova monstra novi Arianismi
Igolstad. 1612. 4°.

Logica. Ingolstad. 1618. 4°.

Nodus gordius seu de vocatione
ministrorum disput. Ingolst. 1613.

Smiglecki Martinus S. J. + 1618.

1. De aeterna Christi divinitate contra Arianos et responsum ad cujusdam Anabaptistae scriptum Vilnae 1595. 4°
2. Disputatio Novgrodensis
4. Absurda pseudo Synodi Thorunensis
5. De visibili capite ecclesiae Dei. Vilna ab a 1595 - 1600.
6. De Zachariae prophetae testimonio de Christi domini divinitate Vilnae 1595. 4°
9. Verbum caro factum est contra novos Arianos. Cracovia 1613. 4°
10. Refutationes variae dissolutionis nodi Gordii Cracovia 1614. 4°
11. De erroribus novorum arianorum libri 2 contra Smalcium. Cracov. 1615. 4°
12. De baptismo liber unus Cracov. 1615.
13. De ordinatione sacerdotum in ecclesia Romana Cracov. 1617.
14. De notis ministrorum.
16 Refutatio Epicheirematis missionem Evang. Ministrorum propugnantis. 1612.

Solekowski Joan Dem.

Ad Livones oratio Zamosii 1600. 4°
Christianorum fastorum disticha Cracov. 1607. 4°
Testamentum Moguntiae 1606.
Super Psalmum 67. Paraphrasis
Prussia Ducalis ejusque sub Sigism. Aug. tumultus
Ephemeris sacra seu manuscripta super evangelia psalmos epistolas atque hymnos
meditationes quotidianae
Juris Livonici libri II ac ejusdem provinciae topographia
Epigrammata (apud Harowolfsium)
Varia manuscripta et epistolae familiares in coenobio Wachocensi

urodz. 12 marca 1622 w Kaliszu, mając lat 16 wstąpił do jezuitów – Umarł w Krakowie d. 7 września 1701.

Solski Stanisław uczony jezuita według Allegambego urodzony 1617 lecz najpodobniej r. 1623 dopiero gdyż sam o sobie pisze w Architekcie str. 39 że r. 1690 miał lat 63. Uczył się w szkołach jezuickich, matematyki od jezuity Zygmunta Brudeckiego, mając lat 21 wstąpił do zakonu jezuitów gdzie najprzód uczył matematyki i wymowy. R. 1653 będąc w Krośnie w kollegium dzielnie zapowietrzonych ratował r. 1660 posłany do Konstantynopola jako spowiednik jeńców, w 8 lat powrócił do Krakowa. Rok zgonu jego niewiadomy. Umarł w nędzy

1) Machina motum perpetuum exhibens sine ullo adminiculo aquae naturaliter decurrentis, absque ullo animali, absque sole igne, vento, fumo, argento vivo et si quid est quae aliae machinae agitari solent per solam duorum ponderum artificiosam pugnam ita gravitate inter se certantium, ut unum alio alternatim, sit nunc gravius nunc levius. Authore P. Stanislao Solski Soc. Jes. Varsaviae A. 1661. 4° K. 2.

na odwrocie tytułu rycina: Machina Motus perpetui artificialis. – P. Stanislaus Solski Soc. Jes. invenit Anno salutis 1660 Varsaviae Joannes Alexander Gorczyn sculp. (Die 22 Oct.) na drugiej karcie opis machiny drukowany – Gorczyn na końcu mówi że to jest tylko wyciąg z obszernego opisu Solskiego i że Solski w Warszawie pokazywał tę machinę i robił experymenta.

2) Machina exhibendo motui perpetuo artificiali idonea, mathematicis ad examinandum et perficiendum proposita a P. Stanislao Solski S. J. A. 1663. Cracoviae in off. haered. Fr. Caesarii 4° str. 68.

dzieło obszerniejsze od pierwszego które Gorczyn ogłosił opis machiny ruchu wiecznego mającej na celu aby wiadro z kolei napełniane i wypróżniane przez ciecz jaką przeważało sobie przeciwnyciężar i nawzajem od niego przeważane ruch sprawiało ciągły.

3) Praxis nova et expeditissima mensurandi geometrice (aliquas distantias, altitudines et profunditates. Cracoviae (Cezary) 1668. 4° str. 136.

4) Geometra polski 5) Architekt polski (miało być 3 księgi tylko i wyszła) opisane u Bentkowskiego II 335.

6) Nauka oczystem używaniu S. Sakramentu Kraków (Schedel) 1671. 8°

7) Rozmyślania codzienne na niedziele. Kraków (Cezary) 1676–1681. 12° 5 części.

O życiu uczonem Stanisława Solskiego Rozprawa Adr. Kryżanowskiego
w Posiedzenie publ. uniw. warszaw. d. 5 pazdz. 1822. 4º. st. 2–50 osobne odbicie
1822. 4º. (– Przegląd naukowy. Warszawa 1843. Tom I st. 354–357.
Tom II st. 353–362 (Wiadomość o życiu Solskiego przez Hypol. Skimborowicza)

go

za)

Solecius Gregorius

1) Monile seu insigne inclytae civitatis Leopoliensis lapidibus sacrae scripturae praeciosis et theologicarum ~~[illegible]~~ sententiarum gemmis ornatum amplissimo illius senatui ab F. Gregorio Solecio S. Theol. Doct. Convent. Crac. B. M. V. in Arenis Ord. Carmelit. tempore capituli provincialis ejusdem ordinis in dicta civitate celebrati consecratum. 1629 Mense Majo. Cracoviae in officina Andreae Petricovii 1629. 4º k. 11

(czeza pochwała senatu lwowskiego że wspierał Karmelitów)

Splawski Alexander

Applausus bellicae virtutis illustrissimo ac magnif. D. Dominico Alexandro de Kazanow Kazanowski Capit. Boguslaviensi Universalis regni exercitus notario Palatinidae Podoliensi ab Alexandro Splawsky Alumno Eloquentiae dedicatus Leopoli in officina Michaelis Moska Archiep. Leop. Typographi A. D. 1638. 4o. k. 4.

z powinszowaniem notariatu wojennego proza i kilka epigramów łac. — nazywa Kazanowskiego mecenasem.

Strzała Krzysztof

Assertiones theologicae et philosophicae ex secundo Sententiarum, Fr. Joannis Duns Scoti Doctoris subtilissimi desumptae et disputationi publicae in ecclesia Conventus Leopoliensis PP. Bernardinorum ad S. Andream propositae. Defendentur a Fr. Christophoro Strzała Ordinis Fratr. Min. S. Franc. Reg. Observ. praeside A. V. L. F. Ambrosio Snarski ejusdem instituti S. Theologiae Lectore A. D. 1633 Mense Jun. Leopoli in officina Joannis Szeligae A. D. 1633. 4º K. 14. ded. Henrico Firley episcopo premisl. moecenati (teologiczne i filozof.)

Strzecki Jędrzej urodz. d. 27 listopada 1737; wstąpił do zakonu jezuitów w Wilnie 1753; r. 1773 był adjunktem Poczobuta przy obserwatorium wileńskiem

1) Observationes astronomicae anni 1773 factae in observatorio regio Vilnae a viris cel. Poczobut astronomo regio et ejus socio Strzecki astronomo item regio. (z 5 tablicami) (w dziele: Ephemerides astronomicae anni 1777. Viennae 1776. 8o str. 119)

Studzieński Augustyn

Lutnia Apollinowa która na szczęśliwe związku małżeńskiego y dwoch miasta Lwowskiego domow przednich nowym powinowactwem złączenie wielkich chwał godnym oblubieńcom panu Wojciechowi Ostrogorskiemu i pannie Katarzynie Wolffowiczownie na oświadczenie chęci Augustin Studzienski rythmem prostym ustrojoną oddaje 1627. We Lwowie, w drukarni Jana Szeligi J. M. arcybisk. lwow. ~~[illegible]~~ drukarza. 4º K. 14 wierszem

(autor więcej poezyj pokazał w ~~[illegible]~~ przedmowie prozą pisanej a niżeli w w rymach następnych) jest tu IX Chorów miernemi wierszami pisanych.

Swietecki Jakub jezuita

1) Medulla gnomonicae, seu compendium horologiorum bipartitum per regulam mirificam et per tangentes, aliosque facillimos modos. Cracoviae in off. haeredum Stanisl. Lenczewski 1660. 4º str. 48. 2.

(: w bibl. Ossolińskiego jest pod Nr 473 rękopis in 4º: Gnomonicon Jacobi Swietecki S. J. item notata e Geometria Stanislai Solski. Cracoviae 1686. 4º str. 165 :)

Swietlicki (?): Astrologia persica. Gedani 1720. 4º (: Ob: Trębicki Władysław: Materyały do historyi nauk matematycznych w Polsce :)

[Szymonowicz] 192

Simonides. w bibl. Załuskich był MSS.

"Simonis Simonidis Magni Zamojscii Reg. Pol. Cancellarii ab epistolis: Poemata atque alia opuscula graece composita hactenus inedita."

in 4° po grecku

Janozki Specimen Catalogi p. 120.

193

Trembiński Alexander

1) Sermo circa visitationem ecclesiae Collegiatae Lublinensis
a Celsissimo Cajetano Ignatio Sołtyk [illegible] episcopo
cracov. peractam per Alexandrum Trembiński Canoni-
cum Metropolitanum Leopoliensem, praepositum
cathedralem chełmensem, infulatum Zamosciensem,
Archidiaconum Lublinensem, qua praesidem ejusdem
capituli in ecclesia habitus d. 2. Julii 1759.
fol. K. 1. (mowa po łacinie pocz. druk. bez tytułu)

Turczyn (Antonius a S. Sacramento) Trynitarz bosy urodzony 1687 na Białej Rusi w powiecie Orszańskim z rodziny szlacheckiej Horainów, których jedna dzielnica na pamiątkę męstwa w bitwach z Tatarami nazwę Turczynów przybrała. Mając lat 18 wstąpił do zakonu; pełnił najprzód urząd lektora filozofii w Konwencie antokolskim koło Wilna; później był lektorem teologii w Klasztorze lwowskim i mistrem ~~prowincyi~~ konwentu lwowskiego oraz prowincyałem kilka razy. R. 1739 udał się do Hiszpanii na Kapitułę. Umarł we Lwowie 1746 mając lat ~~61~~ 59 miesięcy 3 dni 4. Tamże pochowany. Zaprowadził on najprzód nabożeństwo ~~do~~ i bractwo S. Jana Nepomucena w lwowskim klasztorze trynitarzy S. Mikołaja.

1) Lumen in quinque syderibus resplendens variis devotionum exercitiis adornatum Beatus Joannes Nepomucenus tutor bonae famae Leopoli typis Collegii Societatis Jesu A. D. 1726. 12º st 236. k. 2 indexu. D.

Są to same modlitwy i nabożeństwo do S. Jana Nep. wyszło bezimiennie tylko w approbacie stoi że to dzieło a F. Antonio a S. Sacramento convent. Leopol. ad S. Nicol. magistro Novitiorum ex libris devotionum approbatis collectum.

Najprzód wydał autor to dzieło w Wilnie 1716 po polsku pod tytułem: Światło z pięciu gwiazd wynikające. ded. Teresie Sulistrowskiej.

Urbanowski Paulin bernardyn prowincyi ruskiej definitor, postulator kanonizacyi S. Jana z Dukli.

1) Trzy kopie z oryginału dobrego życia Heleny z Zamojskich Potocki wojewodziny poznańskiej odmalowane w kazaniu pogrzebowym. z ambony zbaraskiej 1761 r. W Lwowie w drukarni J. K. M. 1763. fol. k. 26.

<u>Vartan</u> Hunanian arcybiskup ormiański lwowski ur. 1644 w Tokat w Armenii tureckiej – R. 1665 przybył do Lwowa z Armenij należąc do poselstwa wysłanego przez patryjarchę Eczmiadzinu (Trzech Kościołów) do Ormian lwowskich, gdzie będąc dyjakonem z powodu zamiłowania do nauk opuścił legata ormiańskiego dyzunickiego i wstąpił do papiezkiego Kolegium Teatynów lwowskich, które Propaganda rzymska założyła; na naukę. W ~~[illegible]~~ wystawie ~~[illegible]~~ tragedyj ormiańskich jak. n. p. Śmierć Cezara, Śmierć Heroda, Pulcheryja, Przysłowia Salamona i t. d. które młodzież będąca na nauce u Teatynów przedstawiała, miał Vartan udział i r. 1668 w trajedyj: Święta Ripsima (którą Xiądz Pidou de Saint-Olon późniejszy superior teatynów lwowskich napisał podobno) przedstawiał rolę Króla Tiridata. Zdatności i gorliwość do stolicy papieskiej sprawiły iż go po śmierci Mikołaja Torosowicza wyniesiono na arcybiskupstwo ormiańskie lwowskie; starał się szczególniej rozszerzyć uniję między Ormianami i w tym celu zebrał 20 października 1689 w Lwowie synod prowincyjalny ormiański na którym zasiadał też Jakób Cantelmi arcybiskup cezarejski nuncyjusz apostolski w Polsce, gdzie uchwalono przyjąć uniję i zerwać stosunki z patryjarchą Wielkiej-Armenii. Vartan Hunanian † na początku XVII wieku

(Obacz: M. Saint-Martin: Analyse de la tragédie de Sainte Ripsime w Journal asiatique IIe année)

[Wachalski

Wuchalius Jan Leopolita ur. 1547 wstąpił do 197
Jezuitów w Rzymie 1571 uczył retoryki w
Pułtusku i Poznaniu a przez lat 13 był kaz
nodzieją był rektorem w Lwowie lat 6 a w
Kaliszu lat 9 od 1590 – 1599 + w Kaliszu tknięty
apoplexią d. 12 marca 1608. Pobożny wydał
1) Wizerunek żywota chrześcijańskiego powtóre
wydany Poznań w druk. Jana Wolraba 1584.

198

Żywot Panny Mariey matki P. Jezusowey Na Częśći albo Rozmyślania pięćdziesiąt rozdzielony. Z ksiąg łacińskich na Polski język przełożony y rozmaitemi przydatkami rozszerzony. dla pożytku i pociechy ludzi nabożnych przez X. Jana Wuchaliusza Societ. Jesu. W Krakowie; W drukarni Jak. Sibeneychera, Roku Pańskiego MDXCVII. 4º kart nieliczb. 12 kart. 240. (na tytule drzeworyt P. Maryi)

Ded. Jaśnie Wielmożnej Jadwidze z Strekarzowic Mniszkowey, wojewodzinej sendomirskiej, żupparkowej ruskiej starościnej lwowsk., samborsk. ... Dan we Lwowie 9 Grudnia 1596 Jan Wuchalius.

Przedmowa do czytelnika: Jużci to rok czwarty jakom w Polsce wielkiej na ten czas mieszkający wydał Rozmyślania na żywot Jezusa Chrystusa.

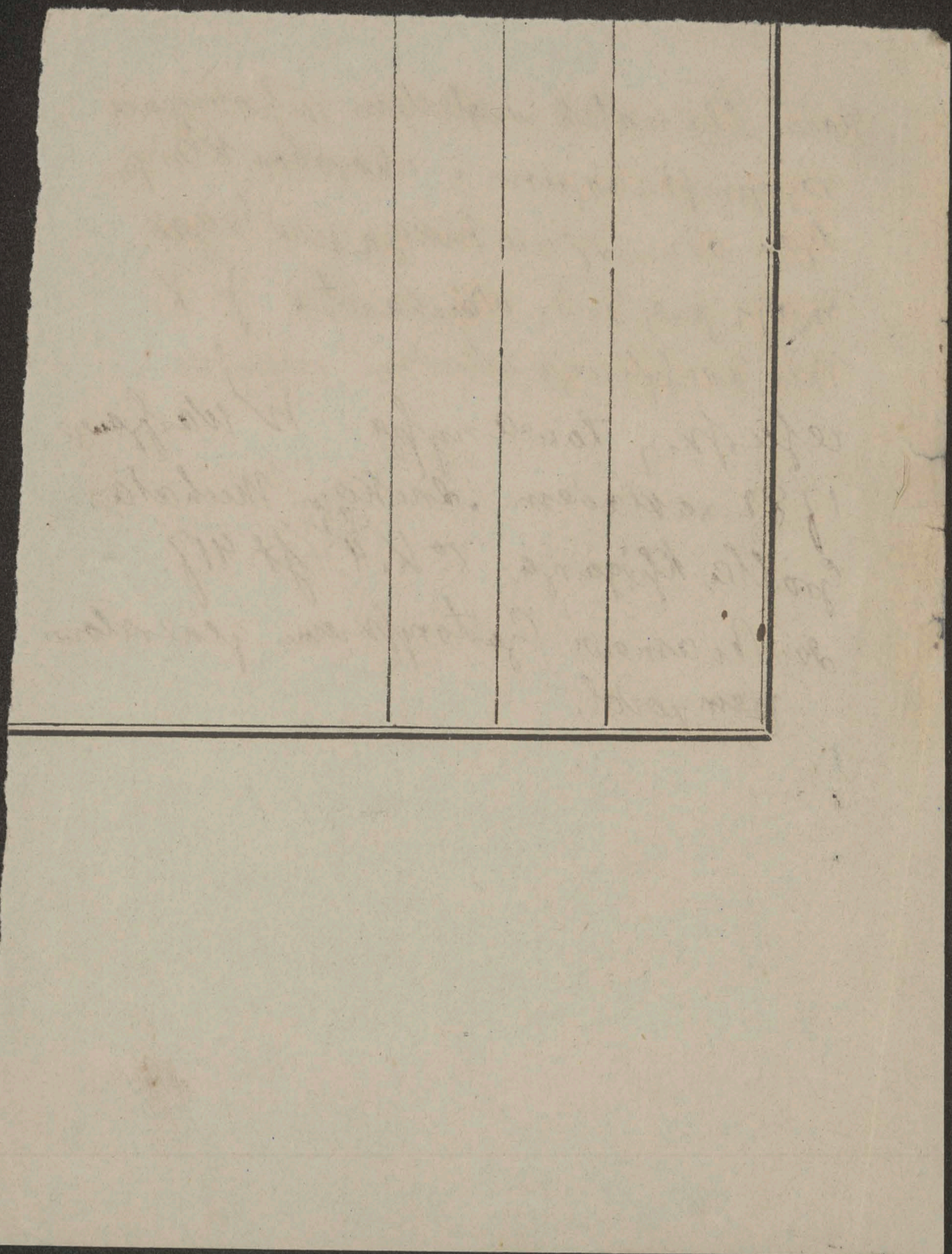
<u>Waxmański</u> Hieronim dominikan S. Teolog. prezentat prowincyi ruskiej kapelan nadworny (Józefa kaszt. krak.) Stanisława Potockiego wojewody Kijow. wstąpił we Lwowie do zakonu – przeor konwentu lwowskiego umarł we Lwowie 1759 d. 6 grudn.

1) Pospolite ruszenie po niezliczonych nieśmiertelnej w życiu sławy heroicznych dzieł krokach czyli przy exportacyi ciała Józefa Potockiego kasztelana krakow. hetmana w. kor. z załozieckiego zamku do kollegiaty stanisławowskiej d. 15 sierpnia żałobnym stylem ogłoszone. We Lwowie w drukarni SS. Trójcy 1751. fol. k. 12. (Kazanie)

2) Kazanie na koronacyą obrazu N. Maryi P. we Lwowie 1752 (w dziele Hasło słowa bożego)

Rada dla matek względem zapobieżenia różnym słabościom i chorobom którym dzieci od urodzenia swego podlegać mogą przez T. J. Weichardta J. K. Mci Konsyliarza akademii rzymsko-cesarskiej towarzysza. W Warszawie 1782 nakładem i drukiem Michała Grölla księgarza 8o K. 4) (str. 24.) (sygn. 417.

ded. Adamowi Czartoryskiemu generałowi ziem podol.

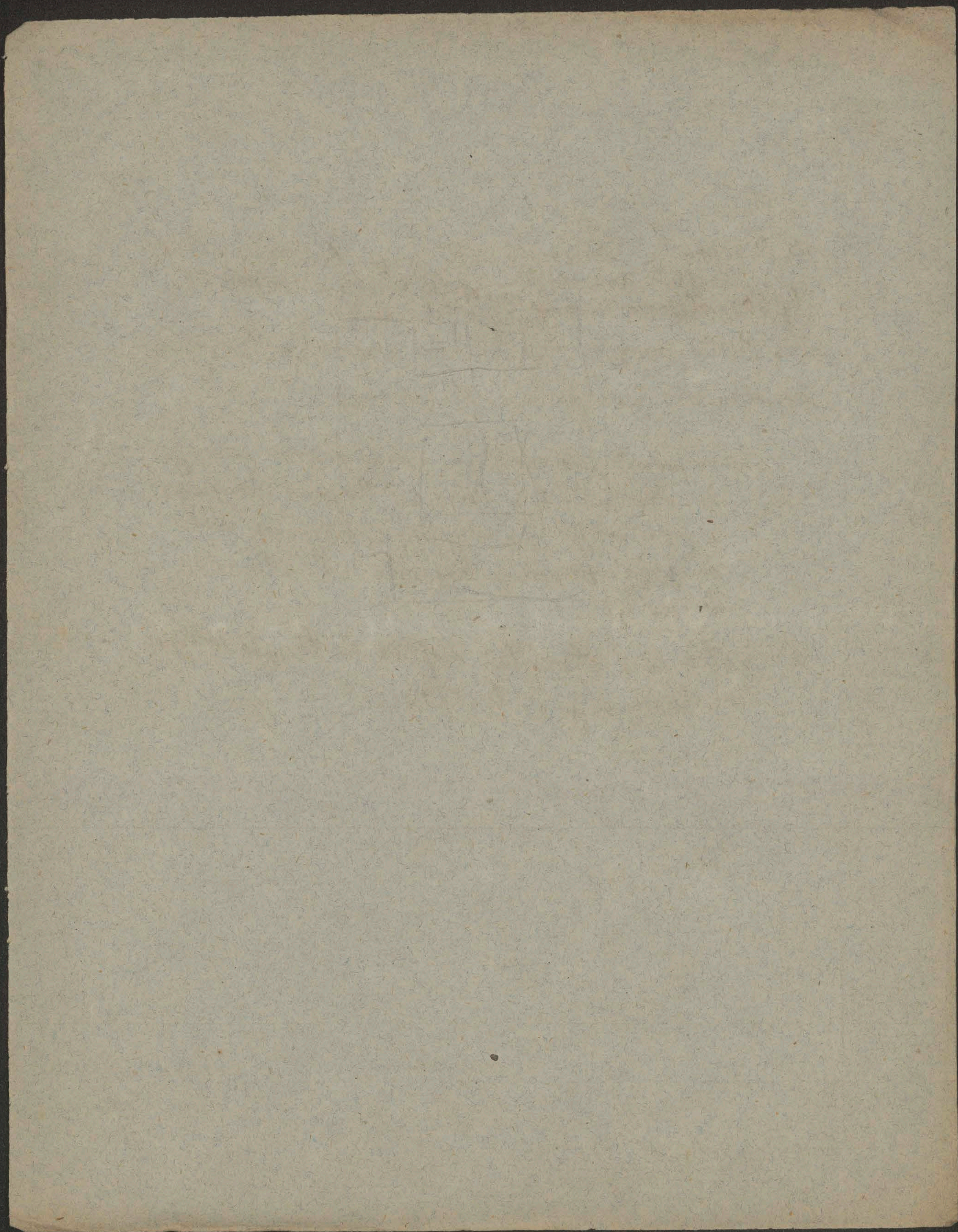

Wilczewski Franciszek (jezuita) rodem z Prus
+ w Gdańsku d. 27 marca 1756 przeżywszy 41 lat, a w zakonie 25,
(był 6 lat professorem humaniorów we Lwowie)

1) * Oratio panegyrica Demetrio Jablonovio nomine Collegii academ. Leopolien. Soc. Jesu facta 1748. (anonime)

/: na pochwałę Jabłonowskich wydano anonime panegyryki - Burchart S. J. - Timoclia tragoedia (Latris Pruszyński Soc. Jes.) w przedmowie - Principum vera imago (panegir. princip. Sanguszko a P. Ant. Gordon Soc. Jes. 1751

2) Oratio de S. Stanislai Kostka in templo collegii leopoliensis S. J. dicta 1747. 12°

Wisniowiecki Michał ~~Korybut~~ Serwacy Korybut

hrabia na Dółku, Dąbrowicy, Brahiniu, Komarnie.
urodzony we Lwowie 1680 d. 13 Maja + w Mereczu d. 18 Septembris
1744. ostatni z swej familii pochowany w Wiśniowcu u Karmelitów
bosych – mając lat 20 został pułkownikiem generalnym W. X. Lit
r. 1702 będąc hetmanem poln. lit. zbił szwedów i generała Hummer-
heyma wziął w niewolę r. 1703 był marszałkiem na sejmie lubelskim
a marszałkiem na trybunale wileńskim r. 1701, 1705, 1721, 1732
dostał 1720 Wielką Pieczęć W. X. Lit, bawiąc w cudzych krajach
uczył się architektury i w dobrach swoich 45 pałaców wystawił swej
inwencyi miarowicie w Wiśniowcu. Dał na odbudowanie kaplicy familijnej
w katedrze lwowsk. 20000 na seminarium lwowskie 70000 złp.
wybudował kościoły między temi w Glinianach
4 synów jego młodo zmarło 1) jego pierwsza żona Katarzyna Dółska + 1725
2) żona Magdalena Czartoryska + 1728. 3) żona Tekla Rozalia Ra-
dziwiłłówna – Córka Elżbieta za Zamojskim – Anna za
Ogińskim = był starostą Glinianskim, tucholskim, wilkowijskim
wilkijskim, wilkowskim, kirsnieńskim, simnieńskim, metelskim,
mereckim

Wojnitowicz Michał dominikan S. Theol. Magister w Konwencie lwowskim, prowincyjał ruski. Syn Jana Kazimierza Wojnitowicza podczaszego słonimskiego herbu Serokomla; był 3 razy prowincyjałem litewskim i przeorem wileńskim, bawił w Rzymie. Biskup wileński Brzostowski chciał go swym sufraganem nominować.

1) Summaryusz życia i cudów niektórych S. Ludwika Bertranda zakonu kaznodziejskiego od Klemensa X kanonizowanego. Wilno 1672. 4º

~~(ręce i serce męża pobożnego ogłaszona ... przy pogrzebowym akcie~~
~~2) Relikwia Emmanuela Eustachiego Brzostowskiego~~
~~Kazanie na pogrzebie w Berezie 1678. Wilno. 4º~~

2) Śnieg ogień, Kazanie na pogrzebie Ogińskiego 1680. 4º (Chodykiewicz)

3) Relikwia Emmanuela Eustachiego Brzostowskiego ręce i serce przy pogrzebowym akcie w Berezie. Vilnae typis Franciscanis 1678. 4º ark. 8. (Kazanie)

4) Rosa Bogu i ludziom miła i przyjemna Maricella Anna Hlebowiczówna Ogińska wojewodzina trocka r. 1683 objawiona. W Warszawie w druk. Piarów. 4º ark 4½ (Kazanie pogrzebowe)

5) Najniższy z najwyższego przez pokorę w konspekcie boskim i ludzkim pokazany kawaler Alexander Hilary Połubiński marszałek najwyższy W. X. Lit. ogłoszony. 1679. (b.m) 4º ark. 7½ (Kazanie pogrzebowe)

6) Pszczółka z ziemskiego kwiecia do niebieskiego ula lecąca, słowa boskiego kunsztem osadzona Konstancyja Hilarya Wołłowiczówna Grabińska 1678. 4º (Siejkowski p. 324) (Kazanie pogrzeb.)

7) Drzewo dojrzałe w niebo do niepożytej wieczności i widzenia boskiego wywyższone Kazanie na pogrzebie Stanisława Jana syna Andrzeja Kazimierza Skorobohatego Skarbnego lit. 1682. 4º (Siejkowski)

Wolf 204

Wolf Samuel

1) Stephani I Seren. Poloniae regis et magni Lithuano-
rum ducis adversus Johannem Basilidem magnum
Moscoviae ducem expeditio carmine elegiaco descripta
a M. Samuele Wolfio Silesio 1582
ad calcem Dantisci typ. Jacobi Rhodi 1583.
4o K. 29. No. 18.844.

cf. Wiśniewski, Paprocki
Lewartow, Sandwich & Bork

Wyżycki

205

Wyżycki Mikołaj Gerald

1.) Epistola pastoralis illustr. D. Nicolai Geraldi in Wyżyce Wyżycki archiep. Leopol ante ingressum sui ad Cathedram Leopol. praemissa Leopoli typ. Confrat. S. Trinit. 1737. fol. k. 13.

Illustrissimus D. Nicolaus Gerald de Wyżyce Wyżycki archiep. Leopol. vel ex ipso natu ad coronas et laureas nomine coronatus ad festivos applausus in solenni ingressu oratoria panegyri ac eloquentiae ligatae cultu pronissimo adoratus Ab a devinctissimo R. A(dalb) Z(awadzki) L. N. Leopoli typ. Pauli Golczewski typogr. 1737 fol. k. 4.

2.) Konstantyn wielki i pierwszy sarmackiego swiata pacyfika: tor zbolatego na stawie Maxencyusza w herbownym swym krzyżu tryumfujący S. Stanisław bisk. krak. kaznodziejską mową ogłoszony przez X. Mikoł. Geralda Wyżyckiego archidyakona katedr. krak. dziekana chełmsk. scholastyka warszaw. 1725 d. 8 maja. W Krakowie w druk. Jakuba Matyaskiewicza. fol. k. 17.
ded. Felicianowi Szaniawskiemu bisk. krak.

3.) Odpisanie na xiążkę francuzką autora de la Borde Oratorii Jesu przetłomaczoną na polski język której tytuł nauki o istocie różnicy i granicach dwóch władz to jest duchownej i swieckiej przez Mikołaja Ignacego na Wyżycach Wyżyckiego arcyb. lwow. W druk. lwowsk. Coll. Soc. Jes. 1756. 8º str. 10. 227. 6.

4) Skarb zakryty święto złotych Karmelu róż przy uroczystości zakrytego skarbu bożego Anny przeświętej na wesołą do nowo erygowanej fundacji reformowanego Teresy S. Karmelu introdukcyą otworzony kaznodziejskim piórem opisany przez Mik. Gheralda Wyszyckiego archidiak. Katedr. Krak. 1725 d. 26 Julii w Krakowie w druk. Jakuba Matyaszkiewicza. fol. k. 30.
Ded. Janowi Szembekowi Kanclerzowi W. Kor.

Zatwardziałowicz Innocenty dominikan S. Teol. magister, przeor w Podkamieniu, uczony i ścisły zakonnik.

1) Civis poloni Verementani Epistola contra Clypeum cleri poloni ab Adamo Rostkowski editum (anonime) (Chodykiewicz cytuje)

2) Eversio contra novi praetensi reformati christianissimum editum 1745 (w kształcie rozmowy katolika z luteranem) (Chodykiewicz cytuje)

3) Contra haebraeos infanticidas quos convincit reos sangvinis christiani 1752 (cytuje Chodykiewicz)

4) Liber latinus contra pseudo-politicos (cytuje Chodykiewicz)

5) Evictio paupertatis religiosae solidis SS. Patrum rationibus (cytuje Chodykiewicz)

Zdański Kajetan

1) Elementa architektury domowéj krótko zebranéj na lekcyach szkolnych po łacinie wydanéj a tu na ojczysty język przełożone JW. JM. P. P. Franciszkowi Salezyuszowi Potockiemu krajczemu koronnemu, bełzkiemu rubiszewskiemu, robczyckiemu etc. staroście od Jmci P. Kajetana Zdzanskiego podstolica mścisławskiego, przy zakończeniu nauk matematycznych w szkołach lwowskich Societatis Jesu dedykowane roku 1749. (b. m. dr.) 4º k. 2. st. 60, tytuł sztych i 28 rycin na 19 tabl. sztychowanych, czyli Tab. 28 (XXVIII) z 82 figur. nad textem napis: Architektura domowa.
(zebrane z Peraltiusa, Witruwiusa, Wolfiusa i Vignioli)
(Nazwy budownicze tak tłomaczy: pilaster = podpora ścienna; postes = podwoje; projectura = wyskok, wypust; scapus = głownia słupu, fust; trabeatio = balkowanie; architraw = nadsłupie; zophorus = tablica, fregia słupu; plafond = podbitka; plint = cok; limbus = kraj; truncus = kłoc; torus = bastona wał; cimbia = nastra; apofigal (zostkpsłn) = zplyn; hypotrachelium = szyja; regula = burcik, lisztewka; echinus = putwałek, wowol; supercilium = orla; okno okrągłe = wołowe oko; dach składa się się z części: krokwie które się wiążą szragami, koziołkami i zastrzałami; pokój o jednem oknie; izba o 2 oknach; sala o 3 oknach; szatnia pokój białogłowski; kabinet bez łożek; jastrych = burk pod niebem)
grunt fundamentu = leża; woluta, ślimacznica = wężownica; architraw = balka; nadsłupie; u lane mury.
Heban kupuje się po 2 lub 3 zł. funt z Holandyi.
(dzieło to jest jezuity Grodzickiego Faustyna ob Bogatko)

Architektura cywilna. Lwów w druk. Soc. Jes. 1748. 4º (ob załuski: Programa lit.)

Zehner (Ludwik, Edward) ur. w Bernie (Brünn) 1753.
r. 1784 został professorem historyi powszechnéj we Lwowie.
(może Zehnmarkt lub Zergoll)

1) Theokles übersezt aus d. griech. Wien 1774. 8°
2) Anecdoten. Wien 1775. 8°
3) Bemerkungen über Wissenschaften und Künste Wien 1776. 8°
4) Handbuch der Litteraturgeschichte. Ollmütz 1776. 8°
5) Materialien gesammelt aus der Litteraturgeschichte älterer Zeiten. Ollmütz 1777. 8°
6) Événements remarquables pris dans l'histoire ancienne à l'usage des jeunes gens. Pétersbourg 1787. 8°
7) Über die Bildungsweise junger Akademiker
8) Über die Volksbildung in Mähren

O nim pisze: Briefe über Gallizien I Bd. Luca: das gelehrte Östreich.

Tom 70 — 1669

Barthol. Zimorowicz ~~Consul et Advocatus electus pro anno 1669~~ pożyczył konzulowi Georgio Krall (gener ... jego był Zimorowicz) pieniądze w r. 1665 pupilarne na zakupienie kamienicy Kampianowskiej (leżącej między Hepnerowską a Dybowiczowską) od Marcina Groswajera L hil Dra; Kral. r. 1669 połowę tej kamienicy odstępuje Zimorow. — ~~Był winien~~ 2000 zł p. pożycza od Jakóba Alex. ~~Jakubowicza~~ Szefowicz Medd^r Consula i jego żony Katarzyny Wojszanka ~~consorti legitimae Hedvigi Krallowna~~ — Jako opiekun Michała Złotorowicza towarzysza chorągwi Mikoł. Sieniawskiego chorążego Koronn. syna (Franciszka Złotorowicza Med D^ra ławnika i Rozalii Groswagerowny) miał z nim różne niesnaski pozywali się do króla aż go r. 1669 Zimor. uspokoił (dom był koło Wielka Kamienica) — ~~1667 Kralowna żona miał wtedy~~

Tom 69. — 1667

Bartol. Zimorowicz Consul Leopol. ~~będąc opiekunem Złotorowiczów gdy wpadli~~ citat. Michał Złotorowicz, Jan Złotorowicz, Jan Gędzicki, Stanisł. Groswagier wpadli do ~~Kamienicy Kampianowskiej~~ jako opiekunowie Franciszka Złotorowicza do Kamienicy Kampianowskiej której połowa była Zimorowicza zabrali książki rzeczy i szkody na 15000 zł. narobili miał żonę wtedy Zimorowicz i córkę małoletnią Katarzynę skarżył się o to do króla Michała ten poenam infamiae na gwałcicieli — ~~Melchior Dziechnica scabinus tutor Catharinae Zimorowiczowna Bartolomei Zimorowicz Consulis Leop. ex olim Zophia Zacharyaszowna susceptae filia~~ (Susanna Campianowna Martini Szarfenbergera alias Ostrogoski consors siostra Marcina Kampiana) ~~Zimorowicz nabył od Kampiana pół kamienicy 1660 zbudował kaplicę ...~~ — ~~Rozalia~~ 1667 ~~consors Zimorowicii Bartholomei~~ — ~~Zophia Zacharyaszowna secundi nuptus consors Zimorowicza~~ — ~~Rozalia 3cia żona~~ (~~Zimorowicz za żoną Zachariaszowną dostał ogród Awedykowiczowski ten sprzedał Barczon.~~ (~~Tereza Zimorowiczowna była za Mathia Gawłowski ciotka ich ... i tutor Bartol.~~ Zimorowicz (1657) ~~u siebie ją wychowywał (siostrzenica!)~~) Michał Złotorowicz towarzysz zapozywał do trybunału Lubelskiego że Zimorowicz będąc prokonzulem namówił Remigiana Stradkows-kiego rotmistrza Król. aby go zabił i że niechciał dać wastu do więzienia Remigiana tribunał infamiam na Zimorowicza król znosi i Złotorowicza pozywa — Zimorowicz miał synaczka

1658 Lorcii Alberti testamentum 7 Augusti 1658 zapisuje na dzwon=
nice i dzwony w Krośnie 6000 zł. p. do Kaplic S. Piotra i S. Wojciecha
od siebie fundowanych 200 zł. p. Kaznodziei krośnieńskiemu 1200 zł. p.
Marsionarzom krośnień. 500 zł. p. Bractwu S. Anny w Krośnie 300 zł. p.
Bakalaureo Crosn. 600 zł. p. do szpitalów S. Jakuba S. Ducha po
200 flp. do wielkiego szpitalu koło kościoła S. Ducha 400 zł. p.
do szpitalow w Jaćmierzu, Brzozowie, Fryształu, Brzostku
Strzyżowie, Tyczynie, Zmigrodzie, Sanoku, Rzeszowie po 100
zł. p. Franciszkanom w Krośnie 1000 zł. p. Jezuitom w Krośnie
1000 zł. p. Karmelitom w ~~Krośnie~~ Jaśle 1000 zł. p.

1679 Bart. Zimorowicz Joanni Krall genero suo sortem la-
pideam Krallowska donat

1681 Boim Josephus Soc. Jes. filius Nicolai Boim.

1678 Długosz Stanislaus Concionator eccles. Paroch. Zołkiew. nomine
Abbatis peplinensis litteras ad Magistr. Leopol. ratione extra-
ditionis argenti ecclesiae Zołkiew. sub tempus obsidionis tureicae
oppignorati.

1667 Ex parte Michaelis Złotorowicz contra Zimorowiczowa Edvigem
respectu censuum ex lapidea Campianowska testimonium. T. 69 p. 138.

1668 Francisci Złotorowicz tutores contra Bart. Zimorowicz ratione con-
traventionis Decreti S. R. M. protest. T. 69 p. 530. 533. 593.

1667 Zimorowicz Bartol. contra Comissarios S. R. Mtis inter se et
Francisci Złotorowicz ratione executionis sententiae in contuma-
ciam latae protest. T. 68 p. 141.

1667 Ex parte Bart. Zimorowicz contra Franc. Złotorowicz tutores respectu
repositionis decreti contumatialis ratione cujusdam arbitralis sententiae
per Zimorowicz Hieronymum illegitime adinventae et per Comissarios S. R.
M. ~~[illegible]~~ editae Relatio T. 68 p. 747. 830. 807. 826. 834. 847.
876.

1662 Zim. Bartł. gospodarz miejski protestuje przeciw 5 przysięgłym (scabinom) że na niego podjudzają wytoczył Zimorowicz proces przeciw Adamowi Dulskiemu (który mu zarzucał prokuratorowi że Zimorowicz będąc wójtem zakazywał pisarzowi sądu wójtowskiego zakazał przyjmować do akt apellacyję Włochów w sprawie z Zywertem żądano mu fałszowanie aktów;) Zimorowicz zapozwał przeto ławników albowiem Włosi dowiedziawszy się o tem aktora jako wójta lwowskiego na ten czas od sądów Króla pociągali: Zimorowicz bronić się musiał kilka set na tę sprawę łożyć sąd Króla na relacyjach wolnym go uczynił –

1662 Zim. Bart. Oeconomus civitatis (Lonherii) (Kasyjer) przeciw wśród lonherom protestuje że mu w rachunkach nie pomagali

Sprawa Włochów (Augustinus Marsi i Laurentius Manfredi) którą Adam Dulski ferendarius juratus bronił. magistrat skazał Dulskiego na więzienie lecz apelował do króla

1662 Francisci Złotorowicz filii Franc. Złotorowicz med. Dr. et Rosaliae Grozwagnerowny tutores: Michael Złotorowicz towarzysz husarski i brat jego Jan Złotorowicz aptekarz oraz Jan Gędzicki aptekarz i Stanisław Grozwagner dekretem król. wyznaczeni kazali Zimorowiczowi złożyć inwentarze po Drze Złotorowiczu po Rozalii Groswajerowej i po Marcyjanie Groswajer med. Drze

nieboszczyk Złotorowicz przyjechawszy z Włoch po ożenieniu tylko 12 [illegible] niedziel po ożenieniu mieszkał po [illegible] Rozalii Grozwagnerowej Zimorowicz nic nie wziął oprócz trochę drobnych rupieci i ksiąg i prócz długów nic po [illegible] dokłone nie zostało. Tutores zapozwali go że 6000 zł. Groswajerownie Zimor. zapisał. Zimor długów za nią 10,000 zapłacił apelowano po w r. 1662 w Lwowie wytoczonej sprawie do Króla.

1662 Adamus Dulski Causarum Leopol. ferendarius pozywa do Króla magistrat i Bartłom. Zimorowicza że mu zarzucają [illegible] ratione quasi dati Nobilibus et famatis Augustino Marzi et Benedicto Manfredi Italis malitiosi consilii ad margines processus incompetentis quasi annotationis. Zimorowicz znał dobrze prawo

Attestacya o wziętej substancyej przez p. Zimorowicza po nieboszce Zofiej Zacharyaszownie Ormiance i utajonych aktach z inwentarzem tych dóbr za pisarstwa jego.

Ja niżej podpisany na affektacyą Ich M Panów opiekunow nieletniego JM Pana Franciszka Złotorowicza daję tę moją Attestacyą: Iż ja będąc uproszony do posiedzenia przyjacielskiego w Wigilią Bożego Narodzenia to jest d. 24 mensis Decembris Anno 1663 u JM Pana Michała Sebastyana na Wiszowatym Wiszowatego podstarościego grodzkiego lwowskiego, siedziałem pospołu z JM Panem Janem Słoniewskim niegdy Paniej Zophiey Zachariaszowny, Pana Bartholomeja Zimorowica rajcy lwowskiego małżonki wtorego małżeństwa opiekunem i wujem i z JM Panem Michałem Złotorowiczem w którem posiedzeniu rozmawiając różne wszczęli się mowy, wszczęli też mowę między sobą Ich M Panowie JM Pan Słoniewski i JM Pan Złotorowicz strony paniey Zachariaszowny i słyszałem jako JM Pan Słoniewski narzekał na chytrość pana Zimorowicza, że on zbogaciwszy się z paniey Zachariaszowny z drugiej żony swojej, na córeczkę swoję z niej pozostałą teraz żadnego baczenia nie ma, i wyliczał zaraz

Pan Słoniewski, co dał z rąk swoich jako opiekun pa=
nu Zimorowicowi w gotowych pieniądzach 10.000 złotych,
we srebrze sto kilkadziesiąt grzywien przedniej roboty,
we złocie zaś i w klejnotach, perłach, kobiercach, kilimach
i różnych towarach na 26.000, a wozgoła wszytkiego po=
wiadał, tak tego co według inwentarza oddawał, jakoteż
i w inszych rzeczach, których w inwentarzu nie było, któ=
re on jako człowiek prosty, bojąc się kłopotu od pana
Zimorowica jako człowieka prawnego i mądrego poodda=
wał uczyniło blisko czterdziesta tysięcy złotych i mo=
wili tam obszernie strony tego posagu, com ja tylko
a latere przysłuchiwając słyszałem. Dnia potem czwarte=
go to jest w dzień S. Jana Ewangelisty JMPan Michał
Złotorowicz chcąc się dalej dowiedzieć strony posagu,
szedł do pana Słoniewskiego i z tamtąd powróciwszy
mnie niżej podpisanego upraszał, abym jako przyjaciel
doszedł do pana Słoniewskiego upraszając, aby chciał
dać attestacyą i dokumenta, jak wiele posagu dał,
kiedy i o którym czasie nieboszczka pani Zacharya=
szowna umarła, powiedając toż wszytko pan Słoniew=
ski jakolwiek w Wigilią Bożego Narodzenia przy
posiedzeniu publicznie mówił i teraz przede mną
mówił. Na affektacyą tedy takową nazajutrz po Trzech
Królach blisko przeszłych poszedłszy do pana Słoniews=
kiego upraszałem imieniem Ich MMPanów opiekunów, aby
chciał użyczyć dokumentów de quantitate posagu pa=
niej Zachariaszowny albo żeby attestacyą swoją dał,

tudzież i o czasie śmierci tejże paniej Zachariaszowny
aby to mogło przed JMPanem Superarbitrem produko=
wać. Na co pan Słoniewski odpowiedział: Pani Zacha=
riaszowna siestrzenica moja umarła w Węgrzech R.
P. 1655 we dwie niedzieli jakoś po świętym Mikołaju;
co strony posagu te mi się munimenta gdzieś zawie=
ruszyły, których takdalece niemasz tylko inwentarz
ale i ten ma być per oblatam podany do ksiąg or=
miańskich chyba żeby się miał jakim sposobem pan
Zimorowicz o to postarać jako pisarzem tych akt
będąc, żeby go miał zagubić, bo mnie potym inwen=
tarzu nic jam się rad zbył kłopotu. Attestacyej żadnej
niedam bo się boję pana Zimorowica żebyście mnie
z nim w jakie kłopoty nie wwiedli, bo to człowiek
mądry, ja z nim niezdołam, dość na tém że ja czasu
swego upatrzywszy uczynię na niego protestacyę a
dam wszytkiemu pokój, niech się z nim kłopoci kto
tę dziewczynę weźmie a tym czasem może pan Zimo=
rowicz umrzeć i tak z sukcessorami albo z opieku=
nami niebędzie takowej trudności, bo nie będą tak
mądremi. A to com mówił u JMPana podstarościego
w Wigilią Bożego Narodzenia i com samemu JMPanu
Michałowi Złotorowiczowi w dzień S. Jana powie=
dział, to tak jest wszytko, bo z nich się zbogacił i
wziął pod czterdzieści tysięcy odemnie z rąk. Na
co się podpisuję i pieczęć swą przycisnąłem.

Dan we Lwowie dnia 15 Stycznia, R. 1664.

Krzysztof Stanisław
z Mokrca Mokrzecki
Pisarz grodzki lwowski mp.

Testament luterski zartownie
zapisany (drzeworyt Kobieta i mnich)
Author ad Lectorem

Nequam Lutherus sciens suum mori,
In primis dedit osculum Uxori
Tandē ad fratres dixit: fundamētum
Fidei meae sit mentha et mentum

Barth: Znrowcz Leop:

Cracoviae Anno Domini 1623.

4o. K. 6 in 4o.

na odwrocie: Kontrefet lutra
witającego się z Towarzystwem swym
w Piekle takze i przysięgę im wieczną
oddającego (wiersz 18 z drzeworytem
Przedmowa Zbor witenbergski wszyt-
kim członkom wiary swojej pociech
i zdrowia z serca życzy (proza)
(gruby paszkwil i niegodny) podpisane
Bruderpurtter Kleyslois pisarz
skarbu witenbergskiego ręką własną
Początek Testamentu (wiersz k. 2)
(lichy wiersz)
Nagrobek Luterski proza

Numer		Autor	Tytuł dzieła	Tłomacz	Wydanie		Liczba		format	Jaka oprawa	Uwaga
bieżący	Książki				Miejsce	rok	Exemplarzy	tomów			

Józef Zimorowicz synowiec sławnego Bartłomieja burmistrza pisał
w wiersz za cele strzyja dzieta Viri Mustres civit. Leopolensis: 214

Żeliborski Arsenius

1) Nomokanon sy jest zakonoprawytnyk imiejai po sokraszczeniju prawyta Swiatych Apostot sedmi Soborow i pomiestnych njekich, k semu i wselenskych uczytelej i prepodobnych otec izdanyj prezde tryzdy typom w S. Welykoj Czudotwornoj Lawrie Peczerskoj Kijewskoj. Ninie że izdan czetwertoje tszczaniem i iżdywieniem w Chrystie Preweteb. Jeho M. G. O. Arsenia Żeliborskoho episkopa Lwowskoho. W Lwowie w typogr. Michała Slioski 1646. 4º k. 5. 84. i 8. na odwrocie tytułu herb Żeliborskich z ruskiemi wierszami 19533.
predmowa przez Żeliborskiego
(literami cerkiewnemi)

Sławni prawnicy ze Lwowa: Jaskier, Kuszewicz, Dresner który praw krajowych z rymskiemi dał porównanie Jan Tucholczyk porządny zbieracz prawideł postępku i wyrazów sądowych; jego Farraginis actionum najpięknieysza 7ª edycya w Zamościu 1607. Jan Tucholczyk był sławny w muzyce (Chromiński)

Żydowski Adam autor rzadkiego dzieła prawnego De jure Potioritatis 1631. 4º leży pochowanych pod spiżowym nagrobkiem w kościele karmelitów bosych w Lublinie

Marcin Lwowczyk (Leopolita) Zygmunta Augusta choralny muzyk wierszopis uczeń Sebastyana z Felsztyna pierwszy z Polaków w wszystkowności głosów i wdziękach muzycznych zatopiony tak szczęśliwie postąpił, że Paligoniusza, Zielińskiego Branda, Bemba, Kirchera, Warkę, Mosiązka i innych sławnych muzyków prześignął, uwiecznił się w muzyce w szkołach Krakowskich; utworzył 2 kantaty (Starowolski)

Piotra Krescentego dzieło o wszelkich do rolnictwach należnych częściach (Tłomaczenia Trzecieskiego) wyszło najpierw u wdowy Floryanowej – 2ª edycya 1549 in fol. z figurami 1571.

Wacław Szamotulski zostawił muzykę do trenów Jeremiasza

Jan Tucholczyk: Quaestiones de declinatione et constructione Cracoviae apud Ungler 1533. 8º jest tam pacierz po włosku, łacinie, polsku, niemiecku.

Mączyński autor słownika pierwszego sam sobie życie odebrał

Knapskiego słownik T. I (polsko-łacińsko-grecki) Kraków 1621 fol 1643 – Cracov. 1645 fol – przerobiony przez X. Woronowskiego 1769 w Kaliszu 8º 2 tomy – Tom II w Krakowie 1621. 4º – tamże 1668. 4º – ~~1680~~ 1753 w Poznaniu – 1780 w Warszawie 4º przerobiony przez Kollaya. – Tom III Adagia 1632. Kraków. 4º – skrócone: Idiotismi polonici Poznań 1755. 12º st. 221.

Przeobrażenia Owidyusza Jana Żebrowskiego 1638 zaczął na początku XIX wieku Chromiński przedrukować – lecz drukarz wybiwszy 3 arkusze przestał dalszej pracy.

X. Wojciech Dębołecki franciszkan, siedząc w Rzymie, słysząc Włochów wychwalających swój język a zarzucających polskiemu grubość wydał: Wywód jedynowładnego państwa świata w Warszawie 1633. 4o gdzie dowodzi zagorzale nieraz śmiesznie że język polski na świecie pierwszy.

~~[illegible]~~ ed

Chromiński twierdzi że Mikołaj Rej wydał psalmy u Wierzbięty 1558 fol które Załuski mylnie Jakubowi Lubelczykowi przypisuje (?.?)

W Śmiełowie 2 mile od Sandomierza nad Wisłą zamek Szydłowieckich (później dziedzictwo Ostrogskich) w nim malowania na ścianach z XVI wieku bardzo ładne.

Spanocchi mówi że Łaski 100000 czerw. zł na ludzi uczonych, rzemiosła, kunszta, budowle i podróże wysypał.

Floryan wydał mappę Sarmacyi i Węgier w Krakowie 1528

Andrzej Pograbski kartę Polski w Wenecyi 1569 – Zatoru i Oświęcimia czyli Podgórza Stanisław Por czyli Pogorzelski w Wenecyi 1563 –

Ludwisarnia była we Lwowie za Zygm I (Starowolski Polonia)

Biblioteki sławne w Polsce: Jan Długosz (Janor) Oleśnicki biskup Krak. (Rzepnicki p. 313) Tomasz z Strzępina bisk. Krak +1460 (Bielski 419) Maciej Miechowita (Starowol. 103) Zygmunt August. Bartł. Nowodworski, Wawrz. Goślicki, Stan. Łubieński, Bara: nowski, Mik. Mielecki opat tyniecki, And. Próchnicki, 217

Jan Łaski proboszcz gnieźnieński kupił bibliotekę od Erazma Roterodama 1525 - Andrzej Krzycki przez Janickiego we Wło: szech książki skupywał - Hetman Tarnowski - Hozjusz, U: chański; Kromer.

Paprocki w dziele Ogród Królewski chwali magistrat lwow: ski że ubogą młodzież wysyła na nauki i do obcych Krajów - toż Starowolski.

„Rozlega się odgłos radości w Rzeczypospolitej uczonych,
„kiedy z wnętrzności Herkulanum i Pompei, ognistym płynem
„od wieków kilkunastu zalanych wydobywa się na jasność
„część jaka starożytnych pamiątek: cóżby było za serce
„potomków złotego Zygmuntowskiego wieku, gdyby
„w rozmawianiu niejako z zmartwych wstałemi w pismach
„przodkami, i w czerpaniu z nich tkliwych dla siebie
„przestróg, podobnej nie czuli radości?" (Chromiński)

Sawicki Kasper h. Nowina ur. 1552 w Wilnie + 19 stycznia 1620 - 7 dzieł

Fabrycy Piotr ur. w Radziwie + w Włocławku 24 listop. 1622 będąc 52 lat jezuitą - 5 dzieł

Wuchalius Jan ur. 1547 + 1608

Ortiz Michał + 1637

Tyszkiewicz Jerzy ur. 1571 + 14 sierp. 1625 - 4 dzieła

Szmiglecki Marcin + 1618

Łęczycki Mikołaj ur. na Litwie 10 grud. 1574 + 30 marca 1652 herbu Niesobia -

Wielewicki Jan ur. 1566 + w Jarosławiu 24 lipc. 1639

Pawłowski Jakób + 1630 w Poznaniu

Drużbicki Kasper herbu Nałęcz ur. 6 styczn. 1590 + 2 kwiet. 1662 - 15 dzieł

Kraszewski Jan 1689 - 1703 - 4 dzieł

Szczaniecki Stefan h. Ossoria

Ługowski Szymon + 1733 we Lwowie

Gzowski Jan herbu Grabie 1742 - 3 kazania przygodne

Bieżanowski (jaki?) 1. Mons Sacer (i więcej nic) p. 25.

Bierkowski Simon in Acad. Cracov (?) professor. p. 26
1. Dionis Halicarnas de Collocat. Verb.
2. Varia poemata graeca et lat.

Bochnensis Andreas Canonic. Leopol.
1. Lavacrum animae. 2 Bellum theologicum.

Boim Michael Soc. Jes.
1. Flora Chinensis 2. Historia animalium Chinensium

Brzozowski Josephus S. Jes. 1744 8º. w Częstochow Dystrac tie podrożnych y Drewsa.

Bursius Adamus Prof. Cracov.
1. Orationes publice recitatae
2. Logica Stoica libris IV
3. Nota in officia Ciceronis atque Ethica Aristotelis

Chmielowski Benedictus Curatus Firlejovien.
1. Novus mundus septem linguis differens Polon. idiomate.

Constantinus a Visit. B. V. M. Ord. Trinit.
Lucina orti sub sole lechico ordinis SS. Trinit.
Leopoli 1736.

Damascenus Joannes Ord. Praedic.
1. Historia de Imagine S. Dominici Sierianensis
2. d. Imaginis ejusdem Sancti Leopoliensis.

Dresnerus Thomas Acad. Zamosc. profess.
1. Juris Polonici collatio et Romani 2. Centuria legum polonicarum 3. Gallicarum institutionum libri 4. Libri IV Institutionis Juris Polonis 5. Processus judicia.

Elias a S. Josepho Trinitan.
Speculum exactae observationis Polon: idiom. Leop. 1741.

Franciscus a S. Casimiro trynitar
1. Conciones Panegiricae de B. M. V. Leop. 1739
2. Orationes de laudibus S. Patris de Matta Leop. 1736.

Grodzicki Faustinus Soc. Jes. Math. Profess in scholis palatinis
1. Theatrum eloquentiae sive de magna arte Rhetoricae 8º. Leopol. 1745. (cum Apologia contra Criticam Stan. Konarski)
2. Scientia artium militarium sive Electiones Mathematicae. Leopoli 1747 4º.
3. Architectura civilis (polonice) Leopoli 1748. 4º
4. De perversa atque inepta styli ad scriptoris veteris exemplum conformatione liber. Leopoli 8º. 1746.

Hiręga Martin S. J. + 1664.

Joannes a Jesu trynitar
Scutum contra difficultates dissidentium (polonice) Leopoli 1731.

Zanon.

Leopoliensis Gelasinus Acad. Cracov.
De ordinibus Academiae Cracoviensis

Leopoliensis Georgius Acad Cracov.
In universam Aristotelis Philosophiam manuscriptum

Lorencowicz Alexander.
2. Vaticinium regale sub auspicatissima primordia Seren. Michaelis Korybut. Carm. heroi. Crac. 1659. fol.
4 Kazania niedzielne na cały rok
5. Kazania pogrzebowe

Mariannus a S. Stanislao Scripsit
1. Annus Redemptionis
2. Conciones de Passione Christi

Micanus Stanislaus Leopoliensis
1. Institutiones dialecticae
2. Institutiones Rhetoricae

Niesiecki zostawił tom V nieskończony o Królach pols.

Perowicz Laurentius Mansionarius Archicathedr. Leopol.
Officia SS. propria de S. Ecclesia Romana 1739. 4o

Popławski Nicolaus Archiep. Leopol. nominatus
1. Mensa Spiritualis Crac. 1702. 4o Varsav. 1704.
2. Palma in fundo aut concio ad quotannis memoriam sublevationis Lipsanorum B. Joannis de Dukla Leopoli 1672. 4o
3. Salutatio Andreae Załuski episcop. plocens. in aditu cathedrae a. 1693. 4o
4. Miał wydać dzieje Kościelne nakształt Baroniusza

Radziwiłłowa de Wiśniowieckis
1. Tragoediae 1751.
2. Descriptio domus Radzivilianae Gedani 1751. polon.
3. De officiis Christiani militis libellus e gallico in polonicum versus 1748 Vilnae 12o

Rutka Theophil S.J.
1. Liber de stematibus MSS in bibl. Podhoracensis
2. Goliath suo ense interfectus
3. Lapis contra lapides omnia contra Acatholicos
4. De primatu et potestate papae

Serzewicz Adrian
1. Conciones Leopoli 1738 polon. 4°
2 Dialogus de Passione Domini polon.
3. Exsolutio debiti contracti de Pass. Domini polon.

Sierakowski Venceslaus
Edicta et ordinationes omnibus jurisdictionis
suae spiritualis ad observandum praescripta.
Leopoli 1742. 4°

Simonides Simon: (pag. 230)
1. ~~W~~ Sielanki 1663
2. In universam Aristotelis philosophiam

~~Solecki Gregorius Carmel~~
~~Sacrum Stemma Civitatis Leopolens.~~

Stetkiewicz Concionator Cathedr. Armen.
Stuszna: (Kazanie)

Szczerbicz Paulus
1. Polityke Justa Lipsiusza Krakow 1595. 4° item Krakow
~~XX~~ 1608. 4°
2. Polityka Panska.

Ursinus Joan.
Institutiones Dialectica Rhetorica, Grammatica.

Wacholius Leopolit. D. V. M.
1. Forma vitae Christianae cum orationibus et Cathekesi
Rom. 2. Meditationes Vitae Christi et B. M. V.
Crac. 1592. 4°

Zielinski Constantin archiep. Leop.
Virtus coronata seu gratulatio Michaeli I regi Pol.
Romae 1669. fol.

464

Ksiądz Barnaba Zaręczenie 1769. 4o
p. 464

Nowicampianus Albertus Oratio Cracov 1557. 4o it Colonie 1561. 8o it Lugduni 1572. p. 466

Józefowicz Joan Thom Asylum 1692. fol
p. 468

Kowalski Jan Kanonik Stan 1778
8o p. 469.

Grzegorz od S. Ducha Ozdoba 1765 fol
it. 1767 fol.
p. 470
Rok 1758 fol.

Hincik Albert Sermo fol. (1760?) p 471

Grzegorz od S. Ducha Petrosso 1766 fol. p. 473

Merzycki Antoni Kazanie 1779. 8o 479

Lewkiewicz Florentinus Sermo 1758 fol 481

Nawrotowski Ant. Piotr Pamiątka 1751. 4°
481.

Urbanowski Paulin Orakcya 1756 fol
481

Biezanowski Stan: Fundamentum 1689
fol. 487

Ascoli de Tomasz Historia 1618. 4° 491

Skoricius Franc. Stan: Maria Mancipium
491.
1632. 12°

p 492/ Strykowski Wojciech Kanonik lwow: Kazanie 4° (1751) p 492
D. - D. D. D. Pewność fol 1751. p. 492

Sergiewicz Adryjan minoryta Szczęśliwy ingres 1737. fol. 494.

Chodykiewicz Klemens dominikan: Relatio coronat. 1752. 4° p 494.

Waxmański Hieronim Kazanie 1752. D.

Lubieński Władysław arcybisk. lwow. Mowa pasterska 1761. fol. D.

Ignacy a S. Maria de Mercede trynitarz Kazania 1764. 8° D.

Anioł od S. Ducha karmelita bosy Kazanie podczas uroczystej Koronacyi
N. P. M. 1778. 4° str 495.

Ignacy od N. Maryi P. Anielskiej karmelita bosy prezes w Milatynie Zrodło 1757. 8° 495

Brzezański Alexy zakonu S. Franciszka Obserwantów we Lwowie Kaznodzieja 1776.

Marcellian od S. Henryka Karmelita bosy Lwów 1776 Kazanie

Arnold od S. Floryana Karmelita bosy Kazanie 1731

Jędrzej a S. Agnete w Kołdwów, Kazanie 1731

Jan Maria Kapucyn Kazn. Lwów 1731.

Opis Koronacyi N. Maryi w Przemyślu 1777

Anioł od S. Ducha Karmelita bosy Kazanie 1778.

Rzeszów Koronacya 1763.

Stanisław Józef Brzezanowski Nowe zakwitającego Karmelu. 1681. 4º p. 503.

Grzegorz Stefkiewicz wikary Kościoła Ormiańsk. Lwów. 1726 Kaznodzieja

Kiermowicz Mikołaj Soc. Jes. we Lwowie Jezuita Kazn. 1726.

Józefowicz Jan Tomasz Oracya - Lwów fol.

Damascenus Jan (ze Lwowa) Dominikan Niebo Skut. 1639. 4º p. 505.

8/195

12
6
18
130 2
540
188
2340
600
2940

Parentalis splendor Sophiae Potociae 1641. autor (Andreas Ueniewicz)

Arma catholica pro traditionibus et purgatorio contra Anti-Bellarminum Amesii Protestantis. Vilnae 1636.
Paraenesis ad ministros Calvinianos de spiritu privato ad Synodos non admittendo 1639
} RywoCki Joan +1666

Haczel Mokoski Georgius + w Lwowie 1649 był jezuitą z początku potem w Wilnie przeszedł do zakonu Kanoników regularnych

Paprocki Łukasz, jezuita + 1657.

Kosinski Stan + 1657 Vita B. Josaphat episc polocz. polonice 1665.

Kreitz Carolus pisał po niemiecku: po łacinie Ubi scriptum: + 1660.

(Kojałowicz Albert.) Vita Francisci Cajetani Soc. Jes. ex ital.
J. Decem modi colendae B. V. Mariae 1648.
J. Vita Alphonsi Rodriguez. 1666.

Jachnowicz Joan: + 1668.

Rostowski p. 443.

Aland Joan: Libellus de miraculis SS. Angelorum ad aedem S. Michaelis Nesvisii. Vilnae typ. acad. 1650.

Devotio hebdomadaria ad S. Michaelem. Latine et polonice. 1630.

Bartlicius Laurentius: Officia de S. Michaele, Angelo custode — Modus recitandi Coronam B. V. — Alphabetum spirituale — Remedia contra luxuriam — Praxes exstirpandorum vitium et inferendorum virtutum.

Boim Benedictus + 1670 d. 28 Febr. aetat. 41.

Brant Joan: Disputatio theologica de justificatione peccatoris 1591.

Cieciszewski Albertus + 1675. Kaznodzieja

Chondzynski Joan. + 1660.

Brant Thomas: Disquisitiones ubiquisticae Viln. 1644.

Downarowicz Elias anonime sub nomine discipuli Tractatus theologicus de virtutibus moralibus sub titulo Homo politicus. 1664.

Fabricius Valentinus + 1626 (ob Bellarmin)

Ginkiewicz Michael latine: Rationes VII ob quas sacerdotes saeculares obligantur ad vitam cum majore virtute ducendam. Vilnae 1651. — Zodiacus Marianus Chrisologicum 1617.

~~Gaski Simon + 1616~~

Gruzewski Joan: Ultima et maxima hominis mutatio, sive de mystica cum Deo unione. Viln. 1641.

Litvanicarum Societatis Jesu Historia-
rum provincialium Pars I. autore
Stanislao Rostowski 1768. Vilnae fol.
str 474 i index. G. IX. 24.

Janozki zob. Bücherfreund str. 62

Steiner zob. Bibliothek. jest o Cedlhowiczu
i katalog. Grölla 9 zeszytów razem.
S. IX. 44.

226

Responsio ad septuaginta rationes 1620.

Skrobiszewski Piis manibus Joannis Zamoyski Crac 1605

✓ Syncharmon ad Gabr. Joan. Crac 1610

Smiszkowic Ode ad Andr. Kazmierz 1622

✓. Declamatio qua fradetur. Crac 1619.

✓ Ode ad Seb. Petric 1621.

✓ Elegia in fun. Seb Siiad. 1613.

✓. Ode Andreæ Lipski 1621.

Sisinius Lep Adjunctum testam. 1603.

Sufliga Paneg orat ad Mariam 1605.

Smiglecki: O bostwie 1595.

Lorencow Al. Kazania pogrz 1670.

rodus Gord. Crac NF · nop

Marcellin od S. Henryka Kasztel mistyczny
Lwów 1768 na Koronacyję Ł. Mar. Przemyśl. 4º.

Edmund Spiridion od Opoki N. P. M. Kazanie na 40
godzinne naboż. 1771. Warszawa. ded. Sołtykowi.

Kazanie o S. Józefie z Kopertynu i S. Salomei
Krak. 1760.

Mowa w czasie ingressu na biskupstwo inflanckie
A. Ostrowskiego fol.

Turgeniew Monumenta

Metryka Studiów

MSS.cr.

608/ Vita Simonis Simonidae 4° L III. p. 223.

Zimorowicz Historia fol. CXXV.

Catalogus Residentiae Leopol. fol. XCVI p. 159.

Annuae Coll... Leopol. fol. XCV.

Catalogus virorum illust e Soc. Jes. 4° XXVIII.

Regestrum librorum convent ~~Leo~~pol. fol. CXXXXII

Sensio Dresner. CLXXXIII fol. p. 72.

Opis Stadnickiego fol. CCCXIV. p. 58.

~~Alvaeum nuptiale in nupt. Petri Firley et Hedvigis Vladecae. 1599. 4º.~~

Canaoski Calcar: Martino Wolphowie 4º. 6144/10.

Ciecienski Petrus: Sagitta Andr. Abrek fol. 8185/34.

Biezanowski Wojna pamieci Zebrzydowskiej 4º. 6424/35.

Boga rodzica: listy Nowodworskiego 4º. 7754/8

Golejowicz Lilie Wielohorskie 1708. fol. 8093/28

Dyłągowski Chronologia med: 4º. 6147/31.

Akta Komiss. archeograf. }
Sixt o Wolfowiczu } Jabłonowski Museum
Wolfowicz. } Rybiński
Rottendorf }
Ubaldin kolęda

Lazoski Monimentum Acad. Zamosc fol.

Probotowicz Paean Petri ao 4º. Misc 917 } 8095/28.

Pieśni na fest Dymitra Iwan. 4º. 6465/12

Pogrzebowe plankty na zejście Anny 6465/14.

nagrobka Pamiątka Annie Fałkowicównie

Kolęda Nowe lato Szczodry dzień } Grochow
Gorzkie Łzy Mikoł. Dobrocieskiego }
Cień Królewica Jana Kazimierza }
Treny na Bernata Mieleckiego }

Rybiński Jan Gęśli

228

Żyjący literaci urodzeni we Lwowie

Arbter Emma von 26 October zu Lemberg.

Carlopago (Ziegler) Austrijak

Constant (Wurzbach)

Dräxler = (Manfred) Karl Ferdinand 17 Juni 1805 zu Lemberg

Grün Anastasius (Alex. Graf Auersperg) w Krain

Halm Friedrich (Freiherr von Münch = Bellinghausen) 1808 zu Laibach

Hanusch J. Jos. 19 November 1790 zu Wien

Lenau (Niembsch von Strelenau) Nikolaus 1802 Ungar.

Letteris M. in Galizien

Paoli Betti (Glück) 1814 Wien

Rappaport Moritz 1808 zu Lemberg

Schiesler Sebastian Wilibald 17 Juli 1791 w Pradze

Silesius Eduard Freiherr von Badenfeld

Turteltaub Wilhelm 1812 zu
Lemberg

Ephémères rhénanes par Henri
Paris. Strasburg 1844.
myśli o emancypacyi kobiet
dochód na podróż za granicę panny nie
zamężnej w literaturze, sztukach
i muzyce!

Klonowicz

Beklewski Andrzey.

Parlament niebieski kara-
niem ogłoszony.
we Lwowie w Dr. Miasta Roski
1642. 4to
(N) XLVII. E. 10. 12/..
Od Xięcia Samuelowi Korec-
kiemu

Wirsze z tragedii Chs. Paschon z Grigorija Bohosłowa wo swiatyj welykij piatok i na deń Woskresenia Chrystowa. Wo Lwowi 1630. 4°

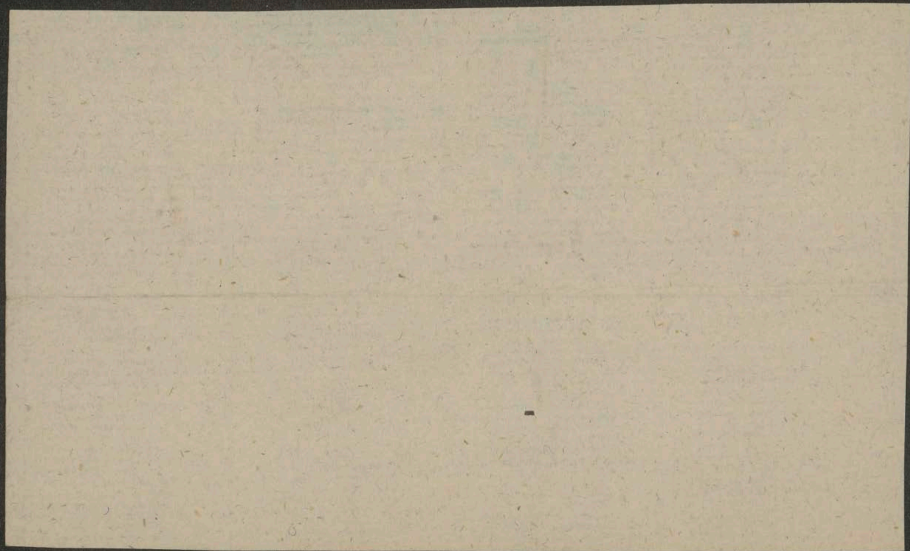
230

231

Historya święta Rewolucyy niebieskich y ziemskich
albo Renowacya Miłości Boskiey w sercach
a okrutney Męki Jezusa Pana w Pamięciach
Ludzkich (przez Gabriela Dobrowieyskiego)
w Drukarni we Lwowie S. S. Troycy.

J. Filipowicz Sculps. Leopoli 1753.

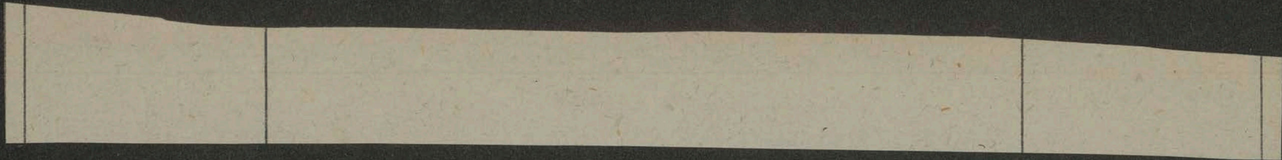
wydanie II we Lwowie w Drukarni Jana
Filipowicza J. K. M. Typografa Anno Domini 1783

232

Lwów tu [illegible] wyszły: Epistoły s.s. Apostołów drukiem Michała Slośki 1639 fol po rusku – Euchologion 1668. 4o w Stauropigii

Jan Fischer von Weisenberg zapowiedział że we Lwowie od 1 Stycznia co Gwartek i Niedziele r. 1788 po półarkuszu Gazetę Realną. 233

Provinc. Polona Ord. SS. Trinitatis 234

Lucina Orti sub Sole Lechico Or-
dinis Angelici Discal: S. S. Trinitatis
~~sub auspicijs D. Josephi a Potoc Potocki.~~ et
Joannes de Matta.

27. T. Monast.

Leopoli: 1736. 4.

vid. Supplementa ad Acta Variorum Relig. Ord:

Luy

235

Lawrinowicza (X. Mikołaia)

Stella quasi Cadens, abo Kazanie na Anniuersarz JW. P. Thomasza Zamoyskiego Kanc. W. Kor. ec. miane w Zamościu w Kościele S. Krzyża d. 7. Styczna 1639. We Lwowie w drukarni Michała Sloski 1639. 4. v. Suppl.

187. do Zb. Kaz. Pogrzeb.

236

Lequeli[?] Jan.

Kazania na solennych pogrzebach znacznych y urodzeniem y konorami osob.

1750 w Lwowie w Dr. S. J. 4°

bez. pog. 24. T.

Tributum Filialis Affectus
Patri Debitæ Gratitudinis
Benefactori Munificentissi-
mo, Perillustri Magnifico
Domino Domino Andreæ
Mieszkowicz Przyłuski Ve-
xillifero Zakroczymensi,
Vice Præsidi Castrensi Cre-
menecensi, Syndico Gene-
rali Apostolico Conventus
Zaslaviensis Exsolutum.
Per Alumnos illius Con-
ventus in Conclusionibus
Theologicis Studii Genera-
lis.
pag. 10.

Leopoli.
1761.
Typ. S. R. M.
et Confrat.
SS. Trinita-
tis.

fol

237

238

Walchius Christ. Guil. Franc

de Persecutionum Christianorum causis non solum politicis sed etiam religiosis commentatio

6

No XLI. E. 19.6 philyr 2

Leopoli ~~18~~ 1770 Typ: Josepho Diller C. R. Guberh. Typogra. 8vo

8vo

S: Disser: Sacra

vers

adest titulus alius editionis,
sed tantum titulus –
Leopoli Typ. Josephi Piller 1784.
8vo

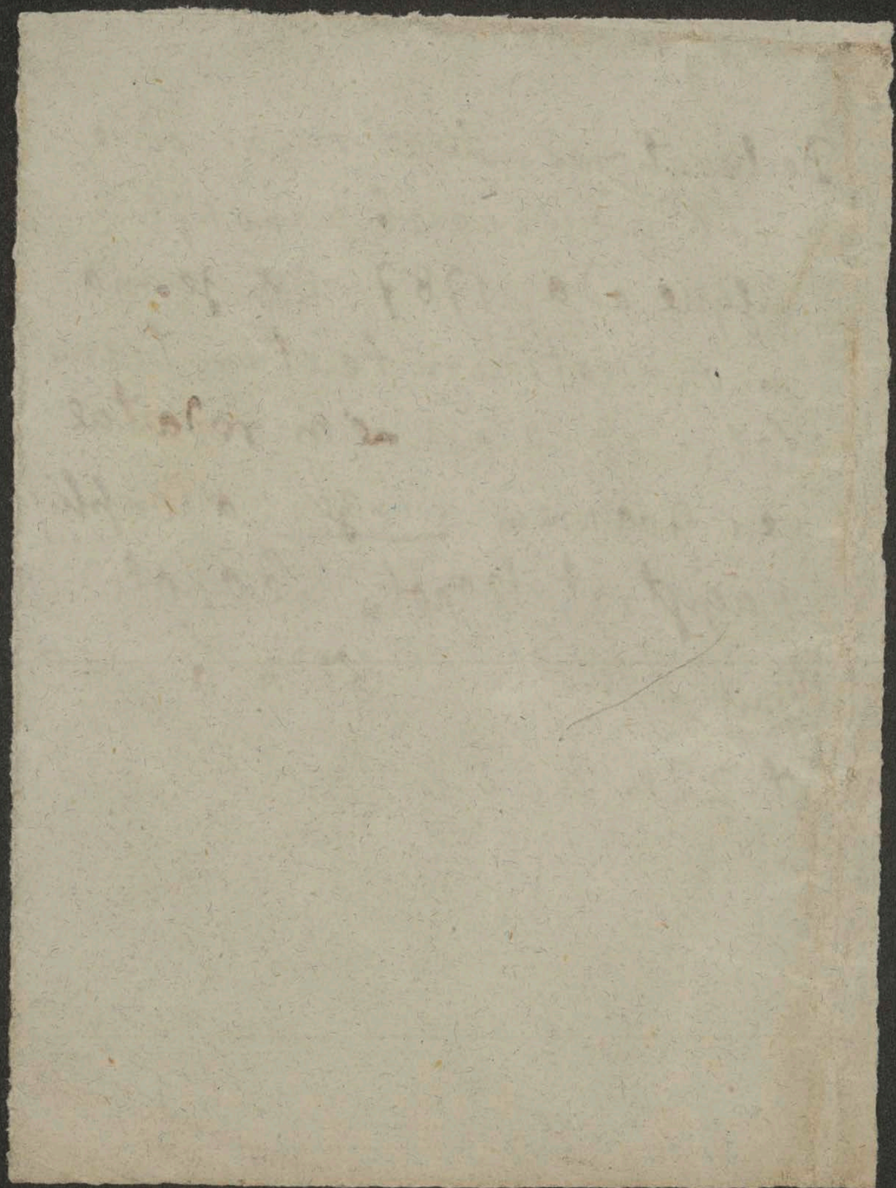
~~yrazony Ja Józef Maxymilian~~

239

Vitae Anibalis et Scipionis ex Plutarcho
per Jeremiam Vojnovium. Leopoli 1593
u Macieja Bernarta in 4° Hofman.

Declarationes aulicae super codice civili judiciario ab anno 1782 usque ad a. 1787 ex germanico in latinum textum translatae et in ordinem redactae per Joannem Singer a Consiliis magistrat. leopol. Leopoli typis Pillerianis. 8°. K. 6.

ft. 221. K. 3.

Jurisprudentia Austriaca 241 Galiciae et Lodomer.
Institutiones. Jus civile

Wittig Carolus.

Commentarius in Jurisdictionis Normam die 9a Aprilis 1784. in Regnis Galliciae et Lodomeriae publicatam, Caroli Wittig C. R. Fori Nobil. Leopol. Consiliarii – Typis Josephi Schnayder. – 8vo. pag. 137.

Leopoli 1810.

Międzyrzecz

(Chwała Maryi.) ... czyli Kazania Na Iey Uroczystości po rożnych Ambonach Miane A na dowod wiecznego poddaństwa Tey ie Monarchini Honorowi Osobliwie w Międzyryckim na Wołyniu Obrazie cudami Sławney przez Xiędza Sukcessa Ziembickiego Prowincyi Ruskiey Franciszkana S. Theol. Bakałarza, pierwey w Kamieńcu y po innych mieyscach, teraz w Konwencie Lwowskim Kustodialnym Franciszkańskim Kaznodzieię Ordynaryusza Poświęcone Roku 1764. Za dozwoleniem Przełożonych do druku Podane.

f. 145 et

W Lwowie 1764.
w Drukarni SS. Troycy.

242

4°

243

Solecii Gregor: Monile seu insigne civitatis Leo:
pol. Crac. 1629. (vide Scrobiszov. Vitae)
Swirski Nic: Relatio belli Szeremetiri 1661.
Kazania w synagogach żydowskich miane 1746
Lwow
Susliga Żywot Sieniawskiej
Stefana S. Króla prawa ręka we Lwowie 1775. 8.
Skop: Fragmenta poetica 1754.
Acernus Roxolania 1584.
Acta et Constitutiones synodi dioeces. Leopol.
1593. i 1594.
Awedyka Kazania po dysputach Kontra Tal
mudystow we Lwowie 1760
Synodus Leopoliensis 1763. i 1765 fol.
Solikowski Poemata 1562
Nierszeszowicz Dictionarium latino ar-
menum Romae 1695
Ocko: Cieplice
Głuszkiewicz Armenia exculta Leopol.
1754.
Bractwo lwowskie bożego ciała 1592.
Gajewski Jan: Patron Lwowa S. Serwacy Kazanie

Dichiaratione dell'arco della reina Bona 1556.

Komorowski Zygmunt Deklaracya złotej wolności Leopol. 1632

Gravina de florenti S. Benedicti statu Leopol. 1628.

Sierakowski Verasl. Edicta et ordinat 1742.4.

Corona Speculum

Acta capituli provinc Leopol. 1749.

Cristanovicchi Edictum

Jabłonowski Museum pol.

Mądrowicz Cicada.

Petricii de natura Morbi Gallici

Zelechowski Dos triplex

Kędzierski wiadomości

Actio eruditi fori Lublini 1686. 4° 244
22. F. 11.

Nº 2 Zelechowski Stanisl: Dos triplex Joannis Tarnowski archiep. Leopol. Crac. Luc. Kupisz 1655.

3. Opatovii Adami Ad Joannem Zamojski archiep. Leopol. Crac. 1604.

4. Zernicki Encomium Joan Zam. 1628

7. Hazel Albertus: Conatus gratiae Laurentio Gembicki. Calissii 1620

12 Sarbiewski: Oratio panegyrica. Vilnae 1636.

16 Vox Leonis magno regi Polonorum Svecorumque Vladislao IV semper augusto ubique foelici triumphatori ob pacem bello, gloriam pace ab effero Moscho, atheo Turca recuperatam Leopoli MDCXXXIV die XX Octobr. per Bartholomaeum Zimorowic oblata. Ex officina typographica Joannis Szeligae Archiepiscopalis typogra: Anno Domini 1634 (kart 12 z tytułem 4°

F

Moschos aus dem griech. Voss 1815
7 F. 5

Theocriti Idillia interp.
Andr. Divo Justinopol.
Basil 1554. 8° 6. G. 16

Theokritos Bion u. Moschos
1815 4 F. 5

Simonidae Aelinopaean Crac. Lazar. 22 E. 43
— Castus Joseph. Crac. 1587 22 D. 13
Epithal. Sigismundi Leopol 1592 22 E. 39
Repulsa Zamosciana Leop. 1592 22 F. 31
Hercules prodicius Zamosc. 1602 22 F 27
Pentesilea Zamosc. 1618 22 E. 16
— Epiphani Oratio in Sepultura Christi
22 E. 4

Panegyricus Sigismundo III Poloniae et Sveciae regi &c &c invictissimo a Gregorio Laurentio Borasto Gotho dicatus Vilnae in typograph. Petri Blasti (herb) Thom. Makow. fecit Neswisii.

Na drugiej stronie z lwy trzymają międzioryczna
snopek wazow koronami uwieńczony nad nim orzeł z wieńcem napis:
Qui toties obstas ne totum compleat orbem
Te minor est quis quis Maximus est hominum

B. Z.

Novicampianus Albertus Oratio de corruptissimis saeculi huius moribus Coloniae 1561. 8o. Jowi. 563

Herburt Jan felix p. 564

Krzysztof Marcin Absurda 1596. 4o p. 565

Jana Józef (?) Tarcza przeciwko trudnościom Dyssydenckim Lwów 1731 4o p. 578

Bogislaus Ignatius V. D. M. Polonia reformata oder Nachricht von evang. Kirchen Leipzig 1754.

Herbest Benedikt Aliquot epistolae 1561. 8o p. 587

Krzysztanowic Stanisł. Examen 1607. 8o p. 590

Jankowicz Joan. Cant. Dissertatio 1767. 4o p. 594

Detrych Jan Minister w Zadłowie 1600 p. 597 inna

Herbest Bened. Historia Kacerstwa Husowe 1567 p. 600

Korona Marek Rozanowa Teologia
1648 4º p. 603

Kobielski Franc. Ant (Conciones do Judaeos - po polsku) fº 1746
p. 603

Pikulski Gaudenty Złość żydow.
1758 item 1760 8º

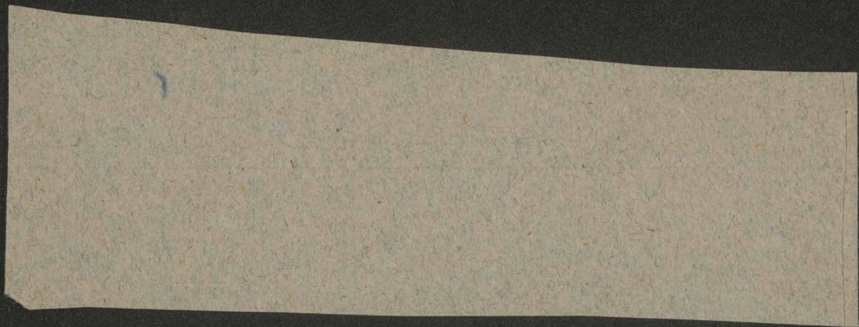
Rutka Teofil - Rekoprzonsad żemie
1694. 4º p. 606.

Niepokojczycki Józef - Mesjasz
1759. 4º p. 606

Jakubowski Gabriel Analogia 8º
(1790?) p. 605

Pisma czasowe we Lwowie wydawane Gazeta polityczna (po francusku) 1786 — Dziennik polityczny 1794. 8ce. Gazeta lwowska od r. 1811 z Rozmaitościami od 181 Pamiętnik lwowski od 1816 Pamiętnik galicyjski 1821 (Ferdynand Chotomski i Eugen Brocki redaktorowie) Pszczoła polska.

247

248

Lemberger Intelligenzblatt ustało z końcem 1784; r. 1786 zaczęły wychodzić Lemberger wöchentliche Anzeigen.

219

Lwowskie

Pismo uwiadomiaiące.

2. 1784 ~~6.6. 26.~~

~~2r. 1784 4.~~ 4.

250

Lwowskie

Tygodniowe wiadomości.

2 r. 1786. 4°.